

శ్రీ శ్రీ. తులశీదాస కృతగానములు.

బాల గానములు

విశ్వానరాయణ గానములు

౧. శ్రీ గిరిజా సాదీహార్దయై శాశ్వతీ గురుగళా తాత్రివరనినైశా!

భైరవి వర మవధి ద్భుత ఘనభూషా-యోగి నూనసప్తయో
జహంభూషా.

౨. నీన కమలయూతా తి తునుమోహ-పాపయూతా నైశాపురి నివార!

బావీకృత కాంక్షానశైవోదయా! దీపిత మమ లుక్ష్మిత నవదయా! || గానము ||

౩. భీగణైక నిహదయగ-సేవితేతు విశ్లేష!

నాగ వదన మోహ కమోహ-నతజనతలు షవి నాశా!

౪. వాణి వినుతగీర్వాణంమణి-శ్రీణి రతిత భూషాళ

విణా విలసిల్ల పాణి స్పృశు-శైలిని వేణి విజితాళ

౫. హృదయ నివరయ వానీవరు-జహుడగమయ నాభ్యంజు

సాపురు ఘుంజాత్రిత రక్ష-తనమహరితుడ గుమూశు || గానము ||

౬. మంసుగదైవిపాద మణి విసుతశ్శయీ

వీనుల కింపు గు విసుమేది పానాళి

2.

జ్ఞాని తొలినదికామియ్యింజన్-బోలని జాత్ర వామనారదంబింజన్

3. ఎఱుకు ముఖ్రియంజన యుజునంజన్

కపట సుంకంజన్ చామనంజన్

తపసి మనంజునలవాపనంజన్

చపల తయిల్లెవరుసవానంజన్

ప. బరులపేద బియ్యంజన్

హరిభూషణంజన్

హరియే బిరలు నంజునంజన్

గురుతుగమనినంజన్

4. శంఖపక్షిని హరినెలమిని గంజన్

రామలక్ష్మణులగాంజన్

శ్రీమలకౌశల్యలధరదానంజన్-ప్రియంగునంజన్
అమలమలవిశ్రమమోరశియ్యె-మునియలంబయగంజన్

ఘన సరయు సాత్రనమలంజన్-బనెన్నున్నంజన్
అజినవిభూతజిని మునికెదురంజన్

జనననుబరతదెనుకెంజన్

గనితను సామ్యంగంజన్

గౌనివని మునినాసనంజన్

5. సవి నయముగంజన్

ఇవి నేనెఱుఁగెను

నన మధంగగ సొన్న ముల లెల్లించుచు

ఇనదాగ మనము చినమని యెంచెడి

10. ఎలమని నశగ శృంగ శృంగ ములించెడి

చెలు వృగఁదన యులఁబెట్టుకొంచెడి

మొలఁగ నత మిదావలుని యాశంగడి

దాదె మునిఁగిఁడు తనువు ప్పెలుంగడి

11. బంగారుగ నుద్దీని బంగారు మునుగడి

మునుగ నుమములు మునుగ మునుగడి

దెంగ మునుగ నీరున పంచుచు

దెంగదె ననుతం నంబులు వింటు

12. అంతపు పతి యు యుగి గని మించెడి

మంతనము ననుకరంబువచ్చుచు

అంతి త మే మివ చింతి త మే మివ పుము నాటూ

నింతి త మే మివ చింతి త మే మివ పుము నాటూ

13. అనిన నెఁగి కితుం దాతని తెరాచు

దనరఁగఁదెట్టెను ననుముల పోచు

పునుకడుగు రాముని యునుముల తెరాచు

బనుపుము దానదబాబుల పోచు మొలం

14. వీరిమొసఁగు న జ్ఞానంబు - దూరముగా నెసరించి

సారయకము శర్మము నీకొ - వీరికి కుల్ల పోలి వింటి. ॥ చా పా

4.

నీ లిన విని నర పతి యాత్మ వణంగె

ఘన పరమగు నున్న కాలియల బెనెడి

తన వార్డు తమ నడ నడ యుల గణంగె

ముని గా ముని మీ త్తనానా చాక్షులంగె.

ని. ఇక కున్య ను శపి యించు నటలంగె

గడగడ వశకుమర కుండలంబింగె

తడబడి నృపుల నె ఖావన వచ్చి!

పుడ మి క్కనా మలవిని యెగనాగ్ని!

౨౦. వెతి కొస ముండ గురం ముని బంపె

నైనా పుసు నెదిరి ముకులా పడి

సానవ వచ్చిల శూరిని నిలవం

గానె ర్వుకె యొకానయ దలపడి

౨౧. లిని దశరథుడ నెగ నను మది లెగానె

ముని నృపు మోహం ముగని కృష్ణనానె

ఘన నుడు వసిష్ఠుడగు గని కృష్ణ తానె

వినుమని పశ్చిమ విని యింపు గూడె

౨౨. తన యులని మ్మీతడు కుశలంబు

ఘన ముగని దనకర లానె దంబు

గొని మచ్చి నుసంతెరా చంబెలా?

దనర నాసగు వెకా శ్చక్ర ముగలా

౨౩. అనుచు వసి ఘృండును బాంధ్యంబున

జనపతిజనయలుల. తనెడ మిచ్చింబడి

తనయలులార! ఈ తపసిని మీరే

ననుఁగెఁగెనుఁడంబునఁగంవారే॥ పోనా॥

౨౪. తనకునిచే దీవనఁబొంది - జనని గృహం మనకుఁజేరి.

తనకిర మంబు ప వంబుల పై - నుని బిడ్డెయిక్కి మునిఁజేరి. (సాహిత్య)

౨౫. పురుషసింహుల విజృంభణ - భుజులములక్మయలు భుజుల

వరముని జనవర ములు భీరూ - త్తరులు జగ వచన దక్ష గుఱువే॥ పోనా॥

౨౬. లాఠితనయనెఱాఁస స్థలములవలె

నల గౌరవునిర్మలదోవలవలె

బోలెత్తుట పట కలిత తూణుల

కాలజ్ఞయిన భువనకార్యకలాణుల.

౨౭. అగు విరలఁగాని యజుతీజనె సరణి

తగరిత్తుఁడు నిధి తరగాను కరణి.

నిగమాసాధ్యంబగు పరమరాత్మ

సగుణతఁగాని మునివని యెదివర్త

౨౮. గనిముని తాపతి యెనెదిని కాంక్షి

గనుపలుచిన నదిగ్రీత్తున నూర్షి

గన బురుగా శరమున నానాత్మి

కునిమృదురాముఁడ చులుల లరణి

6.

౨౯ అంతగాధిజులకు వాక్షవ్యులుగూడ

చెంతనున్నరథులుసింహముగూడ

వింతవిత్త్రావివినునునియెసఁగె

సంతసమునలుసంపదవెసఁగెన్దెరవం

౩౦. అపుడుజ్ఞుత్తిపొసలుమూనె - నతినయితాంతులుబూనె

యుడుగవునకెన్నెన్ద్రులున్ద్రులుగిలెననిభనువలూని?

౩౧. చనిపర్వగృహంబునుగంబి - వనఫలగులుభుజింబి

మునిపొలనాచితనుమింబి - చనివిరాత్రివనియింబి

౩౨. అమలనాశునయంబునుజేడ

రాములుమునిగనిలావితరే

ప్రేమనిటులనియెమమమమ

క్షేమయిజ్ఞువిధిసేయఁచెకే

౩౩. అనిరాములువాచ్యేమువనియింబి

—: సుఖంవలువద్ద: —

౩౪. అనిరాములువాచ్యేమువనియింబి

వనిమారినసుఖంవలువిడింబి

జెనుదెరలువనకరమునఁజెల్లు

జెనననిమారినవిడిమూల్గు

౩౫. పాదతాన్త్రముసుఖంవలునిప్రంత

చేచు క్షేమము సేసనకదాటి
వేద యతా నీవిధమునని నుచు

గావింబిరినిర్భయములగుచు యుచు
కృ. అంత గొక కుని యుజ్జ్వలముగాగ
వంత బుదిగె రఘు వర్చ్యులచేగ
చెంత నుంచి మునిసింహులెవర

తెంత తెలు ముదితమృతముమోక్ష
కృ. కలుకై స్మరార్థమృతమృతము
పుష్కలము కృ. కలుకై కలుకలము
ప్రతి పగులుచు రఘుపతి మునివల్ల
సభ్యులకై వినె సత్కథలెల్ల

కె. అపుడు రామునకు సమృద్ధినిమిది
భవతిహాసతశ్చర్యము. లా
యపుడెచు తమది యెలమి నటించి
నృపసుత కృ. కలుకలముగా

కె. తగ నెలగుచు నడు దారిని నూరి
బుగమృగ బంతుగ వధునివారి
మొగి నెలకలగని మునిరవిభావ
సంగతిని కె. కలుకలముగా

ప్రేమ లోకావసరము.

3. ప్రసవనిగా భువనజనేమునెఱుంగునీ

వినవేతలె యెన్నునెసనీయినానీ

భునమతియొననె గాని కురుగాను.

దనభూవినువినినాంక్షవయనీయినెఱుంగునా

4. సౌతమసతి నాపవయనీయినానెఱుంగునా

ప్రేమనీపదరజులనెఱుంగునా

5. ప్రసవనితనపాదవయనును పదగమోదవయనీ

దనరవనితచందవయనీ

గనుమనసున్నదాయకుభునురభునానెఱుంగు

6. గనితరపుటెఱుంగునానెఱుంగునా

మనమునఁజేమయినెఱుంగునా

దసంభవనఁబులతలతతిదననీ

మునివనితనిరుత్తయభునపదసత్తయ

శ్రేయసాంబులతలతతిదననీ?

7. గురుతరమగుశక్తితరమనురక్తి

బరిగిభీరసదావసమా

దరమురువుగనుతానెఱుంగునా

మఱిమఱియెఱుంగునా

చిరతరళుల తార సురకి వైభవతర

గరుడగమన శుభ్రతరరావూ

హరితగుణి నపావన నురుభూవనావన

వరద శరణురావణ భీమరా!

౧౩ శ్రీకృష్ణని నుగూచితి స్థిర శ్లోచి మిలలితి

పరమలాభావూభావప్రదేలుగణ్

(6) భీకరమునెక్కిరావము దిరివగు నావము

నరయిన నుగ్రక్షయెసంగే

? ప్రేతురుప యెగుమతి చిరసరితనుతి

దరమె యె నచ్చగవరమముగ

నీకరులను నామ దినరవుగనీపద

శుభ్రసరసి శిభ్రంగవసప్పుతగణ్.

శవరసరణతల జినిపరమసురధుని

హరూడు శిరమునందలింబె

సరసిరువం శ్రవాల్మివ మురుసురవల్మివ

మగుపదము శిరమునందలింబె

చిరతర గతి గొప్పము శిరమునదాల్పుము

పురమునందలి జాత్యింబె

నరవరులకెరగి మునివరునిదరికి తన

పురముపతిత్వయిరుదెబ్బె

శ్రీమహాపాదం ||

అ తు ల ప్రభు బీనబంధునాది నామ్మనామతాగ్రా నామ

జ తు ల తు లసి వాస భుజనసల్లభిభావనామతాగ్రా నామ

శ్రీమహాపాదం

రా ము లకు లక్ష్మణు లామోని తోరాజీ
ప్రేమాజినీరి గంగుని కిం గాన

కై వెల డ్దెను కా ఘనభావనా నివేదన

నామోని కిం గామోని నామోని

శ్రీ. ఆనది నా బిది యం తటి గాన

మోని వసుని నా కిం గాన

.. నాక భల న నం తోమోని గాన

వీను లలగ వ నే య భుజన తోమోని

శ్రీ. ఇటు వేద వారు తరించిరి గాన

తే తు మునది గిమని తటి దేల గాన

ప ము గాని ద్విజు లక పారభావనామ

సద్భావ ముగనిది చని రేల నామ మోని

శ్రీ గురురయ ము నజినకుని పురికెడి గాన

పురతమ్యతల వృత్తములు గాన

బ రేమానందము లు వసు భామ గాన

గ ర ము నుమోని తోమోని గాన

౧౦ బు హు వా పీ కూ ప స రూ వ ర వుల్
 మ హి త సు ధా స మ మ ధు గ స వి ల వుల్
 వి హ ర ధృంజి త ప్ప ధు బంజర ముల్
 వి హి త కల స్పీన వి హ గ స్పీర వుల్
 ౧౧. వి క సి త నా నా వి ధ వ న వుల్
 స కల సు ఖా స్ప ద న త్ప వ న ముల్
 సు క ర మ కి మి నా పా న వుల్
 వి క స న మె న రి కె వి భు ల మ న వుల్

౧౨. హింసా॥

శం క పి క ము ఖ ఖ గ వా సం శ్లే సు మ ధ ల ప ల్ల వ పాళి
 న క లు కే వి భా భా సి త వై - లు ల బు పు రూ క్తా నాళి

౧౩. హింసా॥

లి ను జు ని తొ డు త న వు ని తొ డే
 ఘ ను డ గు రా ము డ ధు క డు డ వి డ గూ డే
 జె న కు ని పు ర ము న డ జె ను డొ డే తి వే
 గ న మ ది క ధ్మ త ర మ గు రే వే

శ్లో.

శ్లో

శ్లో

మి థి లా ప ర్ణ న వు

— శ్లో —

౧౪. వి ల సి ధ్మ కి మ ని వి మ ల గృ హం బుల్

తలదొడతన తనకమయింబున్

ల వితపుణ్ణివేడుల సౌధంబులు

నలరించె సెవిధి యున సుకాణ్ణంబులు.

౧౫. భనమొలవణి యులు భననసవంతువే

గెంనుట కునమ్ముట కునునసవంతువే

భునతర వస్తుని కంఠము పొగాన

దన రగ నుండును తమగనుగూరన.

౧౬. సలవిత సురభితజిల సేకంబున్

గల శ్లోంగంబుక కవిడవే . . యన్

తెవివి మరుడడుచి త్రింబువిధంబున్

గల మణి మయిగ్గవేంగణములదంబున్

౧౭. పురనారీవరులు రునుచి ముతువే

గురుభర్తృసు శీరుగుణవంతువే

పరమజ్ఞానులు బవరు పుణ్ణాల్చి మ్మువే

సరవర సమభానురులు మవరమ్మువే

౧౮. త్రినుపమ మగు జనకుని నగరస్థున్

గన సురల కుశక్రేము గానస్థున్.

తునులు కవి వనమా వర్ణింపన్

భునతర మగుదుర్నము జిహింపన్.

భవళమణిగణస్థగి తంబు-వి విభవిళు సంవస్సు
మంచ భీరిత సురవరపురవే - ~~అ~~ నవనీసుతగృహమెన్ను.

౧౦. పాపంబూ॥

సలవిత ఘనవజ్జితవా తంబుక్

విలసిత నృప నట వీరభూతంబుక్

కలిత వాణిరభగజిగైహంబుక్

పాటపగు మంత్రవిభుభూతంబుక్

౧౧. (౨) నృపగృహసమ ములుని తిలగృహంబుక్

(1)? (౨) పగత నానా నృప సంఘంబుక్ ?

విపుల రస్సురి చుప. నకంబుక్ ?

నృపుల వరనంబుల కిడె మోదంబుక్

౧౨. అటంగనుఁగానిరు కయూత్రువనంబుక్

చటుల తపోధన సంకల్పంబుక్

పటు మతితొ విశ్వామిత్రుండను

నితనామనమనకింపుగనుండను.

౧౩. అనరఘువరుఁడౌ నేనే నమ్రునితొన్

వనమువనివిచిరి వారలు తమితొన్.

మునియెంతెంచు జనకుఁడు వింబుక్

ఘనమునిఁగ నుఁగెనుగను తమిళంబుక్.

౧౪. పాపంబూ॥

సతివ సూరి భూరి భుట నట - సతల భూమి సంగతి ల్ల
 బ్రూర పలుగా నాగ నావెని - పడల గనే మది గల్గెల్ల

౧౫. అదౌ పొయిన

ది న తులూ నర్చుచు వి పుండా యాన్
 జిని ముని కి న ము స్థిర ము సే యాన్
 జి న కు న కు య తా స న మ వల వి తి యాన్
 జి న పతి యు ను ను న్నుని వ ము సే యాన్

౧౬. ఘన ముగ నా భాగ్య ముం ఫల యు భుజ
 ముని వర్చుల మి మ్ముల నే గాం దుత
 న న ముని కు కలం బు ది న న లో ట్రున్
 జి న పతి యు ను ను న్నుని వ ము సే యాన్

౧౭. కూరి మి జన కుండు కెల్పున ను న్నున్
 చోరు వనా వన వి త్ర ము వే న్నున్
 వార క దని ముని వరు ని న లో ట్రున్
 జ్జి తర ధ ని ల చిరా శ్రీ రఘు దా ట్రున్

౧౮. బారు నేల రుచి గౌర క రియన్
 భీరు ట కం డి గ జ్జీరు ట దా ట్రున్
 (2) మూలము జన మా నా న్నున్
 విరు ట కూరు ట విరు ట ము నా రు క

౧౯. వచ్చున నల్ల జివా రు ట వా రిన్
 జిత్తు రు గ ని తో ని రి వ ను దా రిన్

మంజుక త న కం డు మ న మ న నం డన్

గ్రంథి న త మి గ మి గూ డు మ నుం డన్,

20. వ న జా తే క్ష ణు ల ను సుం ద రు డన్

ముని చెం త వ సిం బి న రా థు వు డన్.

గ ని వి స్త్రు లు పౌ ల త ల మ్మె నిం డన్

త న వి బే వ త య థా శ్చ త నుం డన్.

21. ద్వి సా హం రా॥

మ న ము ప్రే మ మ శ్చ మ సు క్షే ని - మ హి త వి వే త వ య నెం బి

ము ని ప దం బు ల కు మ్రొ క్తి న పౌ ణ డ ని యె గ ద్ద ద వ య చెం బి.

22. వ బ యం పు ము ము ని వ ర యా వీ రు డ్

శు బ యు మ వై రా య న క కు మూ రు డ్.

సు చ ర గ రి మ వా క్తు ల భూ త గా రు డ్.

ప్ర చు ర మ గు బ ర త్రి వ్య ము వి తు డ్.

23. వీ రు భ యు య నై వే ల సే ను నీ తు డ్

శై రా శ్చ వ ము మ ది వ య ద ము న నా తు డ్.

వీ రి ని గ ని మ ది వే ల సే ను ప్ర ి ణి డ్

గూ రె ను దం ద్ర ద క్ష రా శ పు ర ణి డ్.

24. అం బు న వ య ని వ ర యు డి ని వి వి తు డ్

విం దు ను దే య్వి న వే స నీ వా రు డ్.

సుం ద ర త జి స్మ ల గ న

త్రుందనననురాగము సనుకూర్చి

౧౨ అనమపరబ్రహ్మసంజంబును

సుసూక్ష్మముగాఁగొని యెసఁగెనునంబును.

వెసఁదెట్లుమనఁచి. లాచార్య

ముసి ముసి నగునని యెగఁగఁజేయి

బ్బయోగింబ్రొంచినెనిగి న్నాపుతాత

బాగుగన భక్తి పవిత్రజూత

శ్రీగుణులగు వరిజనులుగన్మరి

మృంగుల పాతలం సమాచిహుకృతి.

౩౭ ప్రియలులుగుదురు వారి మనముపొంగి

దయ నుందురుసంపదముచెలంగి.

కనయార ఘృతముల రత్నంబులుపరమ

సుయశుభదశరథ సూనుకభీరువ.

జ్ఞ. ౫ దేహాహ ॥

రామలక్ష్మణాబ్ధిలు వరలు-రమ్యరూపులుసుశల

నామరక్షణకై యనిదానపులగెచ్చియరులె.

శివమోహిని

అననజ్ఞానకుండనే మునివచ్చి

భువనపదములుగనుటకు నారాధ్య

వినుత సత్త్వ భువనిత తియ్యగాగి

గనఁ గన్గెను ఈ ఘనులనువేగఁ
 ౪౫ నల్లమ నొర బొప్పరులురు భీరువ్
 ట్రేమానంద ద్రియము ఖారువ్
 శ్రీ మహిమ బువీరి ప యంబ్రోజిన్
 సొవరాన్మయి గనఁజాలరనేతఁ
 ౪౬ అనితెనకు లతుముని కనెఁ బమి నుండున్
 వినుమునివర యబ్బిభూదను జుండున్
 వనరఁగఁ బరమాత్మయ్యు జీవుండున్
 వినుస్మృతా ముమదివి శువకయంజున్
 ౪౭ పులకితమై మేనలరఁగ బుక్తిన్
 పొబపుగముని పృథము లకనురక్తిన్
 వెలయుఁగనతులనువేళ్ళనెనర్చిన్
 దలరఁగముని సంతసమునఁగూర్చిన్
 ౪౮ జినకుడు పురికినితెనె వారలతో
 ననికనుబుద మగునాలయమిదితా
 నెంసరిచెఁబూజిలమె గిఁదమిఁగూడఁ
 మునివరునకుని డె ఘనవిభితోడఁ

గ్రంథ ముగించు

౧౩. చాపాయి॥ జనకుడు మదిలోనం శ్రీమయేప్పక
 తనభాగ్యంబును దలచుచు నిరప్పక
 దనరెడుతనదనుధామంబునకు
 జనెమ్రొక్తుచు రాజనములువెనుకన్॥

౧౪. దోహ॥ మునులతొండ రఘువర్షుఁ గనుభోగినిదల
 ననియందు, ననుజుని తొంగుర్పుండగయామావళివనము

౧౫. చాపాయి॥ త్రినయఁడు లక్ష్మణుఁడతరమందున్
 జనతపురము ననుగొన ముదమందున్
 దనుడెప్పుడ కెంతయుశంకెం పన్
 తనివిరాముడుదయదాపింపన్.

౧౬. చా॥ తమ్మునిమదిగలతొత్పర్యంబున్
 నమ్మచిగనితల్లి రస్యంబున్
 నెమ్మది మెచ్చుచు నిల్లి నెరాముం
 డమ్మునినరయుచు నమితప్రేమన్॥

౧౭. చాపాయి॥ యుగమునివరునకులక్ష్మణునకుమరి
 జనతపురముగననమ్మదమనుభో
 గునుచుకునెనె లోడురువరగాజన్
 జననగుభవరాజునుగొని ప్రాల్మన్

౧౮. చా॥ త్రినయనితల్లి ను రఘురామా
 జనునానెతయు నద్భుతాధామా

యనఁగఁ జర్మపాలన గుణ తొలఁచె
వినుతజన్మే ప్పితే వివరణగా వలె ॥

ఈ దుఁహ ॥ ప సీకల పురమును మూల

యరు పురుసు శదులుగాన
బాగున దర్శన మిడుత పొరనయన
ఫలమాన ॥

ఈ చాపాయి ॥ అనమునకై రుగురు గారయ్యువారు
జినిరి జననయన సంక్రమకారు
జినపురబాలురు యన శాశిభితులన్
గనుమజ్జిరి తత్తరంత్రితమతులన్ ॥

ఈ చాపాయి ॥ పితవననపతి పుతకటి మూల
ఇత్రవదించి పంపి పంపించు
స్థితగాత్ర కల్పిత పాల్గురు
చేయూ హృదయ పితశరారు ॥

ఈ చాపాయి ॥ శాశితకంఠులు బాహు విశాయిరు
భాసురవత్సరి పణి మణిమాలురు
అసురుల సరసరుహునే వ్రేల్
హరిసాయిలకంఠ మలవస్త్రితం

ఈ చాపాయి ॥ అలకనవారి పరిపహవదుల్
కాలకనకసుమకంఠి సుమారుల్

అలజ నేడు వారిని తమిసె న్నగ్గ
 భారమునను చూచుచున్నారె ల గన్గున్
 ౯౫ చాపాయి॥ తలకము తేరా డువ్వలకుమనుండెన్
 వెలదులుపురుషులు వేడుక నిండన్
 లలికన్ములుకల ఫల మిది యనుచున్
 నలినాస్త్ర లగు చు నులులుగనుచున్,
 ౯౬ దొంగు॥ దుబరక మాగభాసురల నిసి త
 కుమకుంట త యున కేతుల్
 శుచులారాన గీత సుందరులు
 శాశివసవల సుదేశుల్
 ౯౭ చాపాయి॥ రామలక్ష్మణులు రాజుకు మారుల్
 తమిడులాపురి వెలసి డులొడుల్
 తొమరిగనుగు న తమిచ్చురనన్
 స్త్రీమవార్త విని శాస్త్రముగనగన్॥
 ౯౮॥ గ్రామోత్పల్లవులు డి నీ హు టాహుటాగా
 రహింపురవాసులు ప్రభువుల గనగా
 నహమహామి కజని యరణిత్రి లెన్
 బహుతిక్రులు నిది బడసి నదిలేన్
 ౯౯ చా॥ పైపల్లిక సుందరులను భారుల్
 వారి క్రష్ణ కృష్ణ లత కరుదుల్

భాంసుర గళి జన పట్టణాభామల

వంశిత శౌంధ్య కవాత్మ సుకాయల

౧౦౦. త్రియగనానత్తిరి యన్వేగన్యమున్
త్రియసఖి గంటి వె వారల డంబున్
నయనములకు నానందకరుగున్
త్రియల సుఖాభావి జు వొసంగున్

౧౦౧౫౦॥ నరసుర కేన్ద్రకముని కేన్ద్రక నణమంగున్
బరసగ నాళిశలు నన మెంగున్
హరివిధులదిత భుజాన్ద్రవిరుంపున్
సరివారి కురులు జాలర రుంపున్

౧౦౨ డొంగు॥ బాలురదిత శాశిభాసదసున్
నాలసారులు సున్నేయన్
లాలితోజీలా వయజిత
లత్తకొంటి రుప్పకేయన్॥

౧౦౩ జాపాయి॥ చెలి జెచ్చుమాయాలలితులగన్నన్
లలిసెవడు స మోహలునారన్నన్
లలనయి కతే మృదులమణి రాలిన్
చెలి విను మొకకడ జెప్పెద క్రితన్॥

౧౦౪ జాపాయి॥ వారలు దళద విభునకుఁ గుండున్
బారుమరాళ్ళ కివార సమంసున్

సారమాని మ శరత్కృతకృతుల
 కూరుల విజయతొక్కసురుల లేదరుల

౧౦౪ డొంపరి॥ వారు విసారంబను శివధనువుగనన
 జనుదెయి లెడు పేర్లు

ప్రకారార్థమొనర్చి వేగనపరలెను కేర్లు
 ౧౦౫ బొంపరియి॥ త్రిననందరుల విసలదయనుండన్
 వనిత యొకటి బల్లెను తేమిండున్
 ఒనకు డివేసి తేజము ననునారున్
 తనప్రప్రీతి నీలోడు తగనంబున్॥

౧౦౬ బొంపరియి॥ పణమువగలియల వివాహము
 జేయన్, గనునన నారక పేలి ప్రకృతనడారయన్
 జని బల్లెను మునులనకు (డువర్తిన్
 గనినననానంబునతిపేదారలన్

౧౦౭ బొంపరియి॥ పణమునివ డెచ్చడువరలునుడున్
 గన విధివగేమనగంబెలిపిండున్
 గని యొక పేలి బల్లెను విను మయన్
 గనరవిధియునుబోలె మెగరివింబున్

౧౦౮ బొంపరి॥ జానకీ భారయుచుండు డొంపరి
 గాను వివాహంబుల వమును కేలన్
 మానుగనిది విధి మతమును బుగేలన్

దానికేమదిసందేహంచెల్లన॥

౧౦౬ బాపాయి॥ త్రిరాముడు మననీతసుగూండన్
కూరికలుారగ కూరిమితూండన్
వారలురానిదే వేడుకమారన్
సారెను గండుము సఫలత గూడన్॥

౧౦౭ బాపాయి॥ సజ్జరయు వారుల దర్శనము
సకలహితౌ స్పృహ మన్న

సజ్జయ తెల్లనొన నును

పురానంబే సుకృతమటలెన్న

౧౦౮ బాపాయి॥ త్రినాగర్క తేనెయిల్ల నెనాలారన్
నభన్, మనకుహితంబామంగళమయినన్
పునశ్చివరూపము కరిస మభిరుల్
నగరామల మృదుకరియ కేశాశేఖరుల్॥

౧౦౯ బాపాయి॥ మదిగననిది సమంజసమన్నన్
సుదతి యొకటి విని మనవయలెన్నన్
విదితముగానెలి వినుమనిరానిన్
కలసి పత్తెనతి మృదుతరవారణిన్

౧౧౦ బాపాయి॥ ఋషిలము వారిప్రభావములూ
డగ, రహింపకపర్వ పరాగముగూడగ
నమంబ్రతనరాపాల్కి తలెబ్బెన్

మహింసా బాంధవ మరతంగాయెక్
 ౧౧౦ బాపాయి || వనజా వ్రం డవడితొమలెక్కె
 యనసమ భామునకురామునకున్
 దనరగ యుటి యిందె ననగజేరన్
 విహరింబరి వేడు కమింరన్
 ౧౧౧ దొంగు || ఈ గిలేని మిథిలా నగర నారులు
 నయనసుమాంళి

బారువర్షమున ముంప రయు
 వారులపుడు తమిరేలి
 ౧౧౨ బాపాయి || ఇదిరిరామలక్ష్మణులారాడన్
 జనకబాంధవ యజ్ఞ స్థలిగూడన్
 గనిరలేనిర్మల కారంతులయోరుల
 తనదువేదికొద్దలి గలనాటుల

౧౧౩ బాపాయి || బతురా శిలకంబనమయాలిన్
 వత్తవిలాస స్థిత మహింపాలిన్
 తత్సమింప సంస్థితజనపాలిన్
 తత్సయరత మరతే శ్రువారిజిన్

౧౧౪ బాపాయి || నిజకులవిహారానిత వేషములన్
 ద్విజముఖులదనదీతిపురువిశములన్
 ఇదియింపుడు పురజారులు దండన్

సుజనలఁ బ్రాచీన బ్రాహ్మణులకు
 ౧౧౯ కోపం॥ సకలశక్తి | లాకృత్యం మిషమసల
 తాంతుల స్పృశం, వికసిత ఫలకతము ఇము
 ఇ తనుతై వెలసి రాం యువుల గాం॥
 ౧౨౦ జాపాయి॥ శ్రీరామునకా శీశువుల ప్రేమన
 బారుదను ర్మము సర్వహాసమన
 వేరిరమృతముజెప్పిరి పేరుల
 వేరవేరగను విధములవోగుల
 ౧౨౧ జాపాయి॥ కౌరి బల్లి నన్నా సుమనసంత
 వారి నూడిరని వరులారెంత
 కూరిమిజనిగ స్థితి యనుబునితొ
 నారాముడిట్లనే కడుతమితొ
 ౧౨౨ జాపాయి॥ శ్రీసుజనము రమ్యః వివేయమన
 యునమ్మ దుతరవాక్యంబులనెం మన
 బునుచుండెడివను సన్మలవలన
 రగదు సేవనిమాం యనుజెగమల్లన
 ౧౨౩ జాపాయి॥ శ్రీవిభుఁడు స్థానా వనవాలన
 తైవధిగనుర్మగసలలితశరలన
 వారినిగనిమునివరుకడ వేగన
 ఇవియెవలంబుభయంబునన॥

౧౦౬ కాపాయి॥ భోతేయవస్థే భోతేలు నానో
 డావతేభజనమహాత్మేతేతేతస్
 కౌతరుడనుగును యును డా శకులస్
 ప్రాణినునిపక్రీయమవనములన్
 ౧౦౭ డా॥ మునివరుపాలితేజనుడంబ

త్రైక్తిప్రేమసంతరిత
 విశభయభయములతొండ
 రయువిభులుండితి మునిజేత

౧౦౮ కా॥ శ్రీరజనామమందునముస్ తేరి
 వారలు సంధ్యవంశనమతి తేరి
 కారతేగాదొత్తేనతగ్గ తల్లన్
 కౌరివిని ముని కులంబరువల్లన్

౧౦౯ కాపాయి॥ సగము రెయియరా సరణేనిజావన్
 మొగి గావింబ రమో యువిరాగన్
 తేగమునివరు పొదం బులస్వేవన్
 మొగి గావింబ రమో యువిరాగన్
 విగచ్ఛహంతరి విరావ యోగన్

౧౧౦ కాపాయి॥ కరితక్రమేనత్తరి రయువరువ
 గురువరభక్తిని గుణవిస్తారువ
 సరసతమునివల్ల భుడాబ్జ యడన్

సరస్వతీరాముడు శయనము సూడన్
 ౧౨౯ చొ॥ ఆరాముని పగమును బుడ్రు రమునన్
 జేరి యే వసుదేయముగ మునన్
 సారెకు వలనన్ పరణా ముళమునన్
 జేరి నిద్రను బెంకె సుఖమునన్
 ౧౩౦ దూచొ॥ ఆరుణాకరము మగునవసరము

సరసిలత్నములు డులే పె
 సరుడగుముని తేవకమును
 రఘువరుడు జాగ్రత్త నెం పె
 ౧౩౧ చొపొయి॥ యసులు శౌరవ విధి గడపిరి యెలమిన్
 దనరు నిత్యమృత్యుముజేసి తమిన్
 మునికే ట్టుక్కి సమములు గొనికేరన్
 జనిరి గనుచు జనకుని వనిజేరన్

౧౩౨ చొపొయి॥ త్రివిధైవ్యన కేమృగుమంబుల
 తలరుచు సోహార తరుఘంబులు
 విలసిత సానావిధ లతే కంఠుల
 ఫలదళ సుమన వచల్ల వపొలిరుల
 ౧౩౩ చొపొయి॥ మూజితే కిరవ మూరతి కములున్
 రాజిత సాంత్రికల మయూరములున్
 ఘూజాగ్రవములు పుణ్యజలంబుల

అల్పజన్మకలి సౌపానయులేంబుల
 ౧౩౪ చరి॥ మంబులబలముగను హింసరమంబుల
 కంబులతొలగింపుల కలివేగోషంబుల
 మంబున్నగు కేర మలలలిలేంబుల
 పుంజిత వేద వేదపుష్ప ముంబుల
 ౧౩౫ చరి॥ అనుసమవసరసంకమలనరసమనుడు
 మునమొంగి, నగళగోళిగాఁగింపఁగలము
 తింమానంగకరవేదంబు॥

౧౩౬ చరి॥ వసపంబులగగి మకుసుమంబుల
 సుసుమండిరిరయుకులరవేదంబుల
 జనకజయపుడుగివనుపు రుంబుల
 జననియొగము గంబును దింబుల

౧౩౭ చరి॥ తొండనుసంబులవయరగివనుల
 బాండును రంబుల వసరమృతలగ
 వేడుకగగి వాపవేరంబుల
 ప్తెరడిగగి నెగంబుల వేగృంబుల
 ౧౩౮॥ చరి॥ జలకమాడి యచ్చెలియలి తొండ
 సలలివేదిరి జనకనమునందగ
 పొంబుగగి నెగంబుల వాంబుల
 వెలువగువరుతేమియే యంబుల

౧౩౬ చాపాయి॥ జితసలేయచ్చు లనుండి వనంబున్
 సకలముగనజసి సకలంబు యుగంబున్
 నితలమున గనిజనకేన కువేగన్
 ప్రకటింపగలవేమి బరువునరాగన్

౧౩౭ చా॥ సజలనయన పులకం గీయకు
 సజ్జిగంబువలెలు
 నిజమౌ పువ్వేమిదగ్గన

నెలవ బుల్బే భాసిల్లు ॥

౧౩౮ చాపాయి॥ కనబడిరావనమునసుకుమారుల్
 యనుతిరువులుబాల్యవయోవిహారుల్
 కనరుజ్జ్యమపాతకు భవరారుల్
 మనసిజహారలీల సమానాకారుల్

౧౩౯ చా॥ వచన మనయనమ వచనములత్తుల్
 ప్రబరులును వచనమేనయత్తుల్
 సుమతిపుణ్యమున జూరబలివారిన్
 ముయింపగనావళమేవారిన్ ॥

౧౪౦ చా॥ త్రిగ జెలులంగరునలేముకమందగ్గ
 జనకజయనువేడ్ల నుమదిజెందగ్గ
 గనియెయివెలెయిడ్లనె వారలతోగ్గ
 విననయ్యెనుమనవొట్టి కీ మునితోగ్గ ॥

౧౪౪ చా || జినపతి తనయులును దేవుల యుక్
జనులు వారిశోభను గాంచుల యుక్
తనవిలువతలు గనిగని మోహించున్
నానిరని వారలగు నాకననంబున్.

౧౪౫ చా || గాంచుల యుక్ గంటిని వారల
గావతెగోరె విగన్నాను వారల
నావినిజూనకే నరచితే సుతలన్
తొవేగమునై త్రములుగ్గతులన్

౧౪౬ చా || మొనయగ నాసజిముంగరనేగన్
తనతొడనుపెవతొడమురాగన్
జనెగాంచపురాతనపుత్రమముపే
నెననియునివరులగెరు గరుతేమిచే॥

౧౪౭ చా || సితేనారదునివచనమును

శ్రుతేనానితమిసంధిల్ల
భాతేభాత మృగిభంగిగన్గన్

భాతేతొడదిశవల్ల

౧౪౮ చా || యుననుపుర కంకణాభాషాగ్గని
వినివిభుడనె సుగుణానితే ముగ్ధిగని
మగ్ధిజుడైజ గమునుగెలువంగన్
జననగుజే గాక్షని యుయనంగన్॥

౧౪౬౩౦౦౦॥ తనన యొక్కనుచు గనలేనముందున్
 జనక కేన్ద్రమునకుంజునియందున్
 తనకు క్రుక్కుక్కు త్తే హారనికొంబుల
 తనననుచు నుచునుండెను సుసంబుల

౧౪౬౩౦౦౦॥ త్రినిమిషములయొక్కనయనంబుల
 జనియెంచెనుమననను రంగంబుల
 జనకజగదీశు గనసంబులయొక్క
 మనము మనన శరమధి తంబయొక్క

౧౪౬౩౦౦౦॥ గలన భక్త ప్రదత్త పుణ్యంబున్
 నెలువరూపమును వేర్నిలు గంబున్
 గలరమునై నన లలనజెలంగెన్
 లలిత లక్ష్మీ వాలయన సేసంగెన్

౧౪౬౩౦౦॥ త్రినిమిషముల లరుచు మనుండెన్
 నజుములులొరయనచ్చు మనుండెన్
 ముగ్ధమజ్జిమునకు ముగ్ధమిడుమండెన్
 నిజి లోపములు కని స్థితమండెన్

౧౪౬౩౦౦॥ త్రినిమిషములు పాతాళగోళ గళని

యాత్రీకశగంబు

ఘనమనస్సున సుఖునితొండ

నగ్గన మయోబలేమెంబు

౧౫౬ చా పాఠం॥ త్రినుజునకతసుతే యదేసుమిదాక్షక
 జనకుండుదనుస్సు వనమునానక
 తన సన్నిధిను నెరిగిని యొజ్జింపన
 తనకాదేదను సుమవనిదాపింపన

౧౫౭ చా పాఠం॥ జనునెరిగెను ఈలానకే మొనక
 ననరుగాళిచ్చ గనతమి వదిలిగన
 జనియింపెను తునర్జువంకెరి యున
 వనజ ఇచ్చుండే యని యనుమరి యున

౧౫౮ చా॥ పరదారింంగ సుర్వ సునింబుల
 దారగుడ మొగలగు వర సుగుణంబుల
 భరరఘుతుల ఇచ్చు లకు సహజంబుల
 పరగణామ సొంతా పొరంబుల

౧౫౯ చా॥ కలచ (గన జ్ఞాపిగముతై గొగన
 మొలపెను మోహం మమోహం ఘనానగ
 కలగై ననుచరకాంతలమకేన
 మెలగవు నాంకమ్మలు కడుశంక

౧౬౦ చా॥ త్రిరులకు నేవరుణంగణమందున
 చరమభాగమిచ్చరు గన సెందున
 వరభక్తులు రఘుచంక్రలునాడుల
 చరకారులు నృప సింహాద్వైభరుల

౧౫౬ డొంగళి॥ అనుబునితొ నీటులనుమ వేసమనమా
జానకీరూప, ముగ్ధలీలుపక్షి ముఖాజ్ఞ మంగళపుష్పమైడొంగ
౧౬౦౫౦॥ అంతకతుర్దకలవలగీ కీంకున్

అంతకృపమె లేటు జేరిరటంకున్
కొంతనయనవే నుగనుమొల్లెనల్లన్
కల్పితకమలములగలే విలసిల్లన్॥

౧౬౧౫౦॥ కౌంతామయెంత తే లతపజ్జనుడొంగ
శార్దూమనారజాస్వరులనుజూపన్
ప్రేమతొండరయువారులనంగున్
రామజూరలాలేలత్వమునంగున్॥

౧౬౨౫౦॥ వరసిగనువతె పరితొంగింబెన్
స్థిరముగవత్తెను గొనితెగంగున్
వరుసననిమిషత్వంబునమింబెన్
సరవప్రేమగరిని సంతొంగింబెన్

౧౬౩౫౦॥ శారదకంధ్రకతొరముల్లెన్
కౌంతకతొంగను గానె కడుప్రేమన్
బారులీకనంబలములతొల్లవన్
అరామునిమరి జేరింతువన్
కతురసమ పత్మ్యంబువా లంబుల్
జులె గానెంబువులగని సజ్జనులంబుల్

మతిజ్ఞానకి ప్రేమ ముగిసె నందున్
తుమకము మోం నుక యతేవ హుంతున్॥

౧౬౨ దొంగర్తి॥ లతలంబవనమున రాంబునామరాజి తిరిగి తేనెపిన్

గవళిమూత్రావరణ సముగ్ధ త సుఖం కరులం గన్

౧౬౩ బా పొంబు॥ పాత్రకల్పితాశీకర వనధులు పొరుల

అ కరణాల హరిత సుగళిరుల

కేకేపింబ లక్ష్మీతో సమ మాంబం

బాశీ కేవలమస్త్రతులు జనక బారంబం॥

౧౬౪ బా పొంబు॥ నవలక్ష్మీక సుందరుల సమ గుణుల

ప్రవణాభూషణ చ్చవిలస మారసుల

సువిలసిల్లు శుభ్ర శాశ్వతాభరణముల

ప్రవిమల వసుప్రభాజిత కరముల

౧౬౫ బా పొంబు॥ వరిజ రత్నములు వ (ప్ర)సక్త గుణుల

బారులు బుర నం సారవల్ శశుల

సార్వమండపగోప మసూహరుల

సారముజ్జుగంధ రత్నములు గారుల॥

౧౬౬ బా॥ వనమాంబంబుల వత్సలు గారుల

అనరరతి కల లింబ కరణు జసారుల

వనసుమ పుట్టి కాళా సురహస్తల

సునయలు సుత మారులు ముద్రా గ్రహుల

౧౬౬. దూహరి॥ పితవససుయసు సింహార్చకః పుంశ్చ త్కాంతయసుగైలు

రాతతర వికులభూషణులన రసిజూడుమనుమేలు॥

౧౬౭. జాపాయి॥ త్రినితయై కపతి శ్రైర్చముగొనితేన్

గనిబతురవ కేల్లనియెన్ బ్రుతేన్

దనరు పితశానిని ధర్మనింపన్

బసుపడు నిపుడ వని దపింపన్

౧౬౮. జా॥ నెలను నృప కేశోరులగనుచున్నన్

సలజ్జియై కన్నుగనుగొన్నన్

లలితగుణగనెర యురాముని దండన్

కలితా నజనకైతంతలనుండన్॥

౧౬౯. జా॥ జనకుని పణమున మనసుకలింపన్

జనకజనరవశతమదపింపన్

దనరుచున్నయెతల్ ప్రభంబున్

వినిసజ్జులెల్లను గొనిరిభయంబున్॥

౧౭౦. జా॥ త్రిదిగని యొక బలి మదిని పూనింబెన్

తేజాస్విగతిసతయులజ్జింబెన్

మదిరాముని శృతి వశవనమంబున్

మదర్థమెల్ల జనకజనరవశమంబున్

౧౭౧. దూహరి॥ తదుమృగ ఇగములగనుమిషను

దరిమరిగనుగొనియందు, బరగురామశోభను

గారింబువారు ప్రతిదనుబిందు॥

౧౭౩ జంపంబు॥ హరునిధను వసాంధ్యంబునగునుచున్
 కరవెనాగార్చి మల తనుమది ననుచున్
 స్థరణల నెప్పుడు మదిగను రామున్
 వరస్సేహం శోభాను టా ధారమున్

౧౭౪ జం॥ గనిన ముఖంబు విహసవ గారంబున్
 మహాత్మి యుండున విభంబు లకున్
 జనుచుని టులు గివన గన ముత్తరన్
 జనిమ్రుక్తి నువ్వెరణ గమిరన్

౧౭౫ జం॥ జయజయ గిరి రాంబ వగన మరరి
 జయ మహేశ ముఖచంద్రవ తూరి
 జయ వారణాసుఖి పదానననన
 గయ యామాంబాలయ యుమరిగన్॥

౧౭౬ జం॥ త్రివిధ మధ్యతిలయూరి వివిధానం
 వేదవర్ష సువిభవ నిధానం
 శ్లోకతామ భవవృత్తభయహరిణి
 శ్లోక మోక్షమక విశ్వ విహారిణి

౧౭౭ మోక్షం॥ పతి దేవత సతీశాలిసన న్ద్రావింధముల నానన
 నతుల భవ న్మహిమను బల్క నదిశే షునత్తున

౧౭౮ జంపం॥ త్రిరయ వతు యధపుష్పార శంఖు
 ధరణాశేవతులక సుచరంబుల

వరకాయని సీసర్వ త్రియనార

ధరనాసరియగు ధైవములే ర

౧౭౬౫౦ || నర సురముని కేన్నరవరువెల్లన్

ఒర వారివక పగ వే వరువల్లన్

పరమసుఖమొం రరె మరి నావ

వరంబర హృద జ్ఞి స్థ శ్రుదేవ ||

౧౭౭౫౦ || నామ సూరధ జ్ఞి శ్రు నా కేలార

జోమరిజెప్పగ నిర్మల నీలార

యొమ యిబల్మ మహిమ నవ గాంధ

ప్రేమవశలేయ నా యు కడు వే గన్

౧౭౮౫౦ || తనువతి వికార సతను గొని విరాళన్

తన పై గల సుమరతి ముఖాళన్

తన ప్రసాదమూ తరుణి ధరియన్

తనివి గొరి యిట్లని వారి యియన్

౧౭౯౫౦ || సత విసుమ కంకార్య బసంబుల్

ప్రిలేనగునా త్రియ కరిమృంబుల్

ధారేయబు నూరదు వరసంబుల్

సత భవతే త్రి ర్థి త వరదంబుల్

౧౮౦౫౦ || బునునావు గో శివు తనవరుని గొండరు

సహజ సుందరు శాస్త్ర మున్

యను సద్దయాంశం నిష్కార సంతోషం

కలహనేత్రం నిమగ్నం

తన కార్యం ద్విగత సతతం మోక్షం

సంజులు అభివృద్ధిగా

తన ప్రాంతం నీ నల్లంబు అనేది

భావ మునక నమోలుగా

అన హంసా|| సంతోషం నమోలుగా

కలహనేత్రం నిమగ్నం

భావం నీ నల్లంబు అనేది

స్థూరం అని ప్రతిపది||

అన హంసా|| సంతోషం నమోలుగా

అని రాంపులా సద్దయాంశం

దనక నిల్చి మతి తత్వం

విశిష్టం అని మునివేత్త

అన హంసా|| మునివేత్త సమముల భావం

దనక జేసినాం దత్తం

యనులును రాంపులా సద్దయాంశం

మునివేత్త సమముల భావం

అన హంసా|| భవదాప్తి తత్వం

రతివంశం అని మునివేత్త

శ్రీవరాహముగా రక్షించి మించగ

వివిధ విధంబునల వేర్వేరు జనించగ

౧౮౦౩౦॥ ముని తొర ఘోరజన ముఖములెల్లగ

దగరిన పెన్గ వేదల ముని వల్లగ

వినిరి దివస మిది విధమున నేగగ

యుగ సంధ్య వందనములు కరిగగ

౧౮౦౩౧॥ లింగేశ్వర శివరామ దుర్యోధన

కరించెనకల ముఖంబు నిలువెల్లగ

బలవంతుని గగన సురాముడ

డరిల ముగ్ధులృండని నంజనముగ

౧౮౦౩౨॥ జగదమృత సహజము విషము

దిగమవినుడు సకలంతు

దేగయేగిల ముఖంబునకల

వనజ రిప్రదు కడు మంకల

౧౮౦౩౩॥ సుతానాథుడు విని యోగుల సేవగ

భానుసహాయుడై బహువక్త్రముగ

ప్రాణి యితని సర్వ భూసుడు త్రిమగ

హరితృత కమలాళ కృష్ణగుగ

౧౮౦౩౪॥ శ్రీవసుదా దసుకుము యత్రుత యాగ

యువనగిల వదనంబు కరిగ

భువిసనిశేషము పూరివయోగ్
 బ్రువిమల సితం వదనమునైయోగ్
 గురునిదరితే రురునిశగారగ్
 పరమభక్తిశ్రేయోక్తి తమిరారగ్
 దరిమరిశయనింబరినిశ వేగగ్
 కరమువిభుడు మేల్గొనియెను వేగగ్

౧౫౫౫౦ || తే మృగనిగని యనునెమ్మతే . డగ్
 తే మృగనియుదయ రత్నని రవిగూడగ్
 తే మృగుమతి కైక మృగుమియగ్
 స మృగ మొడడు సమయముగారెగ్

౧౫౬౫౦ || త్రినలత్కణాడల్లను తనపాఠణుల్
 గగరగజేరితన మృగువారణుల్
 భుగరాముని మహిమను సుంబంపగ్
 విసవిసమదిలై వేల్కలునిలచగ్

౧౫౭౫౦ హెంపరా || (2) ఉయోగయ మగుట రసికముక,
 వికేసనముడుగ.

కరణ త్వగారగమనముని
 భూవరులతేలిములుగుండు

౧౫౮౫౦ || సకలనృపులున త్త్రప్రసమంశుల్
 ప్రకటనసర్వ శక్తులు సొంశుల్

సుకమల తొండమధువర శి గంబుల

వితర సైతము వేళము గంబుల

౧౪౬౫౦॥ తనుగట్టుమిము ఇత్ర ప్రజమెందున్

ధను వలే సుఖముగ దును ముదురంబున్
దగరు యొక్క రోద యంబున వల్లన్
గనుగొని నశియించెను తమ మెల్లన్

౧౪౬౫౧॥ తొరలు వెల్వెలబారుచునుండన్

మిరిసిజుదయ మిషధర సిండం
గారవిశ్రుతములు గనప్రకటింపెన్
భారరామన్ వేజము మిరియెన్

౧౪౬౫౨॥ సకలతొండవత్రుజంబులమెల్లన్

ప్రకటింపెధను ర్థంగము వల్లన్
సుకరవనను మునుజుని వాంఛెన్
వికసితముగాఁజ్చై వినియట్లనెల్లన్

౧౪౬౫౩॥ త్రిత్రైలోకముశుభులగు నచ్చరుల

నిత్యక్రియలను సేరపిసుధరుల
త్రిత్రైలోక నిధిముని పక్షి వసింపన్
సత్త్వగిలుతొండవత్రుజంబులమెల్లన్

౧౪౬౫౪॥

శీ తొండవత్రుజంబులమెల్లన్

కుతుంబంబులమునిమంబుల గారెన్

ప్రతాపనిధులను ప్రభువుల తొడన
స్వతంత్రులను మిఠాయి నుట్టవేడన

౧౪౩౦॥ బనతుడునన్నిటి జనుమనెనన్నన
విన్నతులగురురయు విభుల టులున్నన
గనిగొట్టియుండనే రయువారి
జనుమనుజుని తొడను నగభరిం!

౧౪౩౧౦౦౦౦॥ శ్రీనిధు బనకజ స్వయంవరమందున
దనుర్థంగయశ మునునెన్నంగున
మునియిటులనలత్తులుడడల మునిన
గనిభవవరుల గలిగి యేసన

౧౪౩౨౦॥ వారికి కుర్తులు వర్ణిలనన్నన
మానుతెల్లతమి నొననుచున్నన
వారినులత్తులుడు మునులతొండన
బారినకై తల్పారచముయొడన

౧౪౩౩౦॥ జిహ్వయుష్ణల మున విభుతుండన
వినిపొరులుగన వేడుకనిండన
దగనిత్త కృత్వ విడి వేగన
బనిరాబారి... లక్షక రమునాగన

౧౪౩౪౦॥ నరులును నారకులు.... నవముగానన
నరవకులనుగన నురుగలేరింగన

ప్రళయశులకు సమవులు జగతొల్ల

సరస ముఖతొ సనము లన్నియు

గర్వ హృదయంబు బసగన నారలు నరులుండె

రున్నవ మధ్యమన

సనము మతస్థైర నములందు

సకలజనులకును హృదయంబు

— ౧౦౦౫౦ || రంగమునందు సరణులకు మారుల

మంగళమంబు యచ మహితోకంబు

రంగదారిలో భుజంగ విహంగుల

తంగనలు గోంగుల భంగుల

— ౧౦౦౫౧ || రంగులమంబు లాగె జెలుపుండగ

బ్రాహ్మణుడు గణాభ్యుత్తరమందు

రంగులశివ యుగ రంగుల వారల

వేదమునుండి భాగులుదారుల

— ౧౦౦౫౨ || ఎవ్వరుందురే మే భావములగ

నివ్వటిలు రిరంగులమందు

బ్రహ్మగోరినను. స్త్రీలనాధులకు

దర్శనమందు త్రవ్వెదోధులకు

— ౧౦౦౫౩ || విరభయంబునకే భుజంగ రంగుల

భాగములమందు నివసించు

మారుదురు నృపాకార సుకారుల
జీరిగన నవారికి యమసారుల.

౧౦౪ బా॥ ఘోరంకృతీ గనునొక్కై తింక
తొడులుగన శిల్ప రగులక
భూంరమకారంకళి ఇను రంగులుగనవన
సారెకునలరిరి సౌరశ్చరులగనవన

౧౦౫ దూతల్లి॥ నారులుగనరి ముదముమె గడ
నారత్న దూకీ ననుదూత
అరుజల శృంగారరస

సార్వరమూరు, లసిదారవ
౧౦౬ కుంపరియి॥ చండితలకు బహుపద కరము ఖండి
యుండి సుదీన విరాట్టుండన సుఖాన్ది
యుండి సుజనపాదులుచేలసిల్ల
దండజనకేంద్రంకవులకు నెల్ల

౧౦౭ బా॥ జనకుండును తే క్షణి తయజుడన
గననై రక్షితులనుతమిగుండ
అనయోగులుగనునొక ప్రాప్తుండై
దనరిత రింపకు ధృవతొమ్మండై

౧౦౮ బా॥ పారిజత్తులుగన రతి సుఖమంగన
చరగన శ్రీ వంతులుగారగన

పరగురామభాగే శ గనునొన్నన్

ధరజనాంబుమోదమునతిదెన్నన్

—౧౦౬౫౦॥ మన్మథేన నవేనమనోమదలంపన్

జనదన నేరవిజారలుమంపన్

ఘనగుడి టు తెవ కేగలేగనునొన్నన్

దగరినటితజ్జగములకెన్నన్

—౧౦౬౫౧౦౦॥ రాజవరాంజనమాజమంబో

రాజవరాంరయుచెరుల్

లలోజసుగ్రామలగొరవసులు

రుజనలోచనమోండుల్

—౧౦౬౫౨౦౦॥ మనసిజకూర్మి సమానవిభాసుల్

ఘనశరదండు వికారససువక్త్రుల్

చగజదళంబువేళాసురనేత్రుల్

ఘనశరదండు వికారసనవక్త్రుల్

—౧౦౬౫౩౦౦॥ ఘనసులుచుసొం హారతయవిలాసుల్

మనసిజకూర్మి సమానవిభాసుల్

ఘనశరదండు వికారససువక్త్రుల్

చగజదళంబువేళాసురనేత్రుల్

—౧౦౬౫౪౦౦॥ కమగయకటాక్ష విసారచలుల్

ప్రణయియరు మన్మథసంఘములన్

- విమలదర్శనము దీక్షితకు రఘువ
 శ్రీమత్కృందల శ్రవణ సుశ్రుతరఘువ
 ౨౦౩౫౦ || వరమబువరవర వర వర వర వర
 పరిహర వేందు విజయ విజయ రఘువ
 స్థూర స్థూర వర వర వర వర వర వర
 సురువర వర వర వర వర వర వర
 ౨౦౩౫౦ || వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 ౨౦౩౫౦ || వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 ౨౦౩౫౦ || వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర
 వర వర వర వర వర వర వర

గనిజ నకుండ వేమమునికే విగమయ్యె
తన కథయెప్ప నవనికనుచుండ

— ౧౧౫౫౦ ॥ త్రిపుడున్మృత్యుడు రంగంవనియన్
స్వప్నసుతులకు మునికేరుగగ వేయన్
స్వప్నసుతు లెవరికి కి న్నగిగ మోడన్
బడలతనతడు డుతురుబులులొడన్

— ౧౧౬౫౦ ॥ యిటువనుట నగా నెననిముఖన్
దిలముగ ప్రభులని దెలియగ తేకన్
పటరంగభూమియను మేలనుచున్
స్ఫుటముగ నకుండబురుగనుచున్

— ౧౧౭౫౦ ॥ త్రిండు గలుగుమం బమునెరు
సంకర మగునుకమం బ
మందు గుంపునితి మునితొండ
నాదిభులు లేమింబునిం

— ౧౧౮౫౦ ॥ త్రిపుడున్మృత్యులు గనియొ రయువరులన్
నిశ్చలతే వలె యనినితి మది గెరలన్
విడల భనువితండ విరువకయున్నన్
స్వప్నసుతులులొని వరించు నిలుకన్

— ౧౧౯౫౦ ॥ వినియెవరులొండ నె నగభ్రష్టన్
భగవుడునుచు భ్రాతం డెగబున్

జనకసుత సుగంధి జనుభవ కరుణ
నివారితోట్టలన నిరసన బాధ..

— ౨౦౩ యా || పై నీహింసయం వరమునకు
వచ్చిన స్వప్న లోకము
చోడులుగురింతయె కర ర్థ
పిడ్డిని గాన గాతము ..

— ౨౦౪ యా || తిని గూరియున త్తిన వర్ణముగా
గునుమలుడు యెవని సగు గరిన గా
వినుడు మేము కల్పిన విద్య మెల్ల
గనుడు తల్లి జనక జమున కేల

— ౨౦౫ యా || అలా మూడ వంద్ర జనముల కు
వారిన కుచ్చ విసేత్రంబుల కు
భూరి సుజగ మయి పోలు పలరంగ
సారెకు గనుడు వ్రేవ వసు జలంగ

— ౨౦౬ యా || తల్లి జన బంధుత్వయ మిరుగు కేళి కు
లారె గెడు మూరులు వాడ కడు
అచటల సుధా నిభు నవరకు
కారక తను సంతాని నాతి సు

— ౨౦౭ యా || విరల మూరగ గోరు కేళి
సారెకు మృగ క్రొత్తలు విలసిల్లు

గౌరములన్నియు నెల్లిన కారయన్

యొరరాంకు మహాపురుషుడాయన్

— ౨౨౮ — బా॥ ఈపురుషుల గన నీపుడేరవయ్యెన్

పాఠ మెడల జనిపాఠవసమయ్యెన్

కలప త్రము విడగనుడనివారిన్

జూచితి సుజనులును స్థగునిరారిన్

— ౨౨౯ — బా॥ త్రిసురమసుఖరులను రక్షువరులన్

గనుటకు సురలంత విమానములన్

ఘనపథమున కలగావము తొరొడన్

దనతి సుమ వృష్టి నెగడునుడన్

— ౨౩౦ — డొంగరి॥ జనకుండు పుడవసర మెరిగి

జానకి దైత్యునవేగ

వనిత తేదిశృంగారింబ

వసుధాత్రయ నినిరాంగ

— ౨౩౧ — బా॥ తొలగితి త్రిపుడునీల నిలలుగతయ జీవన్

నిపుణులయన్ వర్తిండు గతేతన్

స్వపుత్రులారిగ ననేకులభావ్యతన్

విపులగతి చూగడక లసితి బ్రాతన్

యొంజు గరుంజు కేనెకనలు గతన్

— ౨౩౨ — బా॥ యోగిండు గతేరు జ్వలపుగతన్

— వేజులున ప్రకృతే సతులఁబోల్చున్
గంజునని నగువనియ నుదల్చున్

— ౨౨౫ ౫౦ || కరణి బసులు గత్తము నకు సరిగా

నరసిన సురసుతు లధములు గురిగా
విరియుకరిచును నిమిరయును చెలువన్
హరిజామిని తనువర్తము దలవన్

— ౨౨౬ ౫౦ || గరళ సుధల తొంగిరిజని నైవేన్

వరునతనుని రతి తరుం కి యుగాంబోన్
పరికింపఁగ నర సుర తరులాలయం
దిరవున జితకు సరివేరరయన్

— ౨౨౭ ౫౦ || బహుభవి సుధావననిధియందున్

మహితరూప కుంభము తొంగున్
రహిసందర మందరమున మకను

డుయెలు యలగడి వల్లిడున క్రిచ్చునగు

— ౨౨౮ ౫౦ || సుందరియనుల్ దీక్షింపఁ జ్రాణిజితౌ జావిం

స్థాందర్యంబున కెనయగగ జాబున మొగ కరియిం

— ౨౨౯ ౫౦ || త్రినిజనుల భినుతుల గంగరింబురేవిన్

జగవలలలిత కపన భూంబురేన్

తనుధరింబు సురతఫల వహయన్

గనుప ట్టిను జైలికెత్తెలుడరియన్

౧౭౮౫౦॥ యుగయుగపునఃసంకమయోగశ్చల్లన్
గనుజగదంబకయనిజనుతల్లన్

గగన్గజోజనులుగా రంభమువేయన్
తమప్రతిజలసంతవెలుగజేయన్
౧౭౮౫౦॥ శ్రీ గత్యైకేకేతి సజ్జలతొండన్
జాంతుగరంగంవని గలబండన్

తొంగంబునగరులకుఁ బ్రేమహెచ్చన్
నొంగతికంబునగడుచుచువచ్చన్
౧౭౮౫౦॥ శ్రీవనితొంగనిదివిలులుప్రేమన్
ప్రవిమల సుయవర్ణములారనిమన్
వివిధగతులగుడియచుచువారలు
రవమధిపముగజరబరదేధేరులు॥

౧౭౮౫౦॥ శ్రీరణిజాతల సుమకామచుంకేలన్
చరగగసురపారలుగునతల్లిలన్
పతికేంబుచు రఘువరు మునిపంతున్
వరగిగిగారంబనవతె గనియంతున్

౧౭౮౫౦॥ శ్రీరణిసన్నగురుజనులతొంగరన్
స్థితలజ్జీయ
సుకలతలగీతనైపునైపు
జూరెవిధుని మదినుం ౧౦॥

— ౧౩౩ కార్యంబు || అశ్రుడగమ భులస్తోత్రంబు లోయకు
 విశ్రులంభులంబు లోయకు లోయకు
 సప్తలక్ష్మీ గర్భవలంబు లోయకు
 విశ్రులంబు లోయకు లోయకు

— ౧౩౪ కార్యంబు || ఉత్తరంబు లోయకు లోయకు
 గారంబు లోయకు లోయకు
 మంబు లోయకు లోయకు
 వంబు లోయకు లోయకు

— ౧౩౫ కార్యంబు || ఉత్తరంబు లోయకు లోయకు
 తనంబు లోయకు లోయకు
 దనంబు లోయకు లోయకు
 దనంబు లోయకు లోయకు

— ౧౩౬ కార్యంబు || ఉత్తరంబు లోయకు లోయకు
 గనంబు లోయకు లోయకు
 గనంబు లోయకు లోయకు
 గనంబు లోయకు లోయకు

— ౧౩౭ కార్యంబు || ఉత్తరంబు లోయకు లోయకు
 మంబు లోయకు లోయకు
 మంబు లోయకు లోయకు
 మంబు లోయకు లోయకు

౧౩౮ డూం॥ శేం దివందిశులగిరిశుజంబుంజమలై మహిమల

సండుంహములు వినుడిదియారజనకేనృపతేదలలియ

౧౩౯౦॥ రంజుజులంబల రంజులకెల్లన్

యొంజుండగరాచువనగ జెల్లున్

తేజయ్యే సురలేమిర సుజానుం

దైజెలగు రంజుంజులంబుదాన్

౧౪౦౦॥ గనికంఠూరమిరంజుంజుమనయన్

గనిసంతన గతగర్భలజనయన్

యనపురహరవరదునివి దిద్దిన్

౧౪౦౧॥ జనకతులైవరుదునిమరయేన్

౧౪౦౨॥ త్రింజగద్విజయాలతనయంజులైన్

నిజమాతలడుగంసు గెల్చేతేజారయన్

సుజనతననయంజులతలైలన్

గజగజు మందలి యనజయమూన్

౧౪౦౩॥ నలకవేల వృత్తవళిపరవరులై

కులైవంబుల గలనసుకరులై

జలజుల ప్రజగలగిచ్చుంటిన్

జెలగియరిగి గాంబరి నృపులంబిన్

౧౪౦౪॥ గనుగొనికరములగొనియంకించన్

జనికరల్పవేతనుబంతిన్

ఘనములు కుండలది గని యుండు రడన్
 అనమరితి సువిహారము తొండన్

— ౧౪౪ హరి || ధనువులు ట్టికకలింపకల జ్ఞానున్న మూఠనృపాల
 ఘనముల పానము చేసే కైకడల బడువ యెన్నుమల.

— ౧౪౫ హరి || అనపాలక కళ సారవంశింబుల
 గగలుచు మెల్ల కైకెడిగలులంబుల

అనెగాని భనుచులన ముసెందెన్
 ఘనసలేబత్తు ముగలేనివిరికిన్

— ౧౪౬ హరి || తిచ్చడుల రాబుల కవల సొప్పదుల్
 రవలంకి సన్యాసికి సముల్ల

విచ్చల కిరియవారత్తములన్
 గొప్పలు బాప మణిడి స్త్రవకములన్

— ౧౪౭ హరి || తనరనుండితి గవత్రుల సుమన్
 అనపులగని సవిహారుండనుచున్

అనకుండని రూపంబు అనియన్
 పంపునే మెగల్లిగది గారంబన్

— ౧౪౮ హరి || ద్విపాలంబరపు క్షవలీ మంబుల్
 భూరితరుంబు ఎలుగ కనుజుల్లిత్తల్

దానిమై యేలింబులే రిందున్

బాపము గంటిరి సంత్రములుంబన్

— ౨౪౯ డొంగు || కన్యమసూహర విజయ మధిరమయ్య శముల్లలితన

— ౨౪౯ మాన్య డొంగు || ముదొంగ భుడు బండు శన కన్య సుకన్య

— ౨౫౦ కం || వలయింపుడు కండు ముధరియింపు
సుకరితు తెవ్వరు జూపుడ రింపు

అలక్రమం గనమువలన మైగన

క్రమరముగ తలక్రమానామై గన

— ౨౫౦ కం || విలుగెల్లం కెర వీరుడు వేమి

వెలయన వారగ కలవగభూమి

కలగత్తుగుడి కనిలయంబులకు

గలువవ్రాతెయి లులగలరె సుమగతు

— ౨౫౦ కం || కంఠము విడుత మత్తనయముగాంబ

తనకన్యత్రోయోడనివ సియింపు

మునువరుడు లేడని మదిగని

జనకతు లగనన పన ముంగనన

— ౨౫౦ కం || మైకొరములు వినిజనులంబుకు

అనకజనుమ విజానము సుంక

గనిలక్షణాలు డుత్తర కౌరవమున

గనలుమంబులమట్టి దగరముగమున

— ౨౫౩ డొంగు || రాండు మజ్జ గిరిగనక పానేమియుజేయక

అమార్యతే గడుగులపేరిగి శ్రీమత్ప్రబులకె వార

— ౨౫౬౫౩౦౧౦౦౦౦౦, ఇలలరయుసింహుడవిట్టనాథుండన్
దలపక రంజితిలో వినుచుండన్

— కులుపులొనైననుండి ట్టెలువన్

— వెలుపుగనామదెలిసినువలన్

— ౨౫౬౬౩౦౧౧౦౦, ఎనుగయువరయిరావెలలో డెలంగన్
మనకులదుతిగెయమున నులొంగన్

— జనకదురుకులజాడలుమునుగన్

— గనునెసెనరుచుగలెయెల్ల వృక్షన్

— ౨౫౬౭౩౦౧౨౦౦, యాలియెనువంగుకయనలలొలన్
కాలిబ్రుచ్చుండము వొవెల్లన్

— జాలి సువర్ణార్థపలముచెగలున్

— గాలినినెననుగనతియదలున్

— ౨౫౬౮౩౦౧౩౦౦, ఇవత్ప్రతాపముభారతిల్లంగన్
ఇపుపురాణమంప మెత్తంగన్

— బ్రాహ్మణమతిగొనెలీ యిడుగారంబున్

— నవనమనాళమనాపిలువలెండున్

— ౨౫౬౯౩౦౧౪౦౦, సలతితెల్లకకుజ్జలయశపెల్లన్
కలితేదిగంలేంబుజ్జెల్లన్

— విలువొనెద విలయకనుగొనరా

— నలుపుతేదెడి సూరిమడ జనరా

— ౧౫౮ దూం॥ క్రుంబెదభతలి కరమ్మన టుల్ గంయడుమిదనబ

క్రుంబకున్నని టుమింకధనుస్మృతి రమ్మయి—ంన॥

— ౧౫౯ కరిచెరియి॥ శోమిత్రి నోరూప ముగ వమింబెన్

ఇకామియుదిగి ఇంయిలును పెలింబెన్

ఇంమనిలేమదిలొ ముదమందెన్

ఇంబుపాంళ్ళి ఇయమును వే రైందెన్॥

— ౧౬౦ బా॥ ముని వరు తెల్లను మోకయుమోడన్

దనరిరిపుల కలువేసువునగుండన్

ఇంసుడురాముడనుని కైరాపంబున్

కసుసన్నెమార్చెను సమయంబున్

— ౧౬౧ బా॥ కనిముని త్రిరామునికేరిరావరా

ధనువును కుసుముమిది లేరిలల దూరా

జనకుని పరితాపిని జేయుమనన్

మునిరాకముల కుత్తుక్తి ముదమునన్

— ౧౬౨ బా॥ తిరయభేదర మోహభావమునన్

పరమసహజమోహంబురణమునన్

హరికి నేరారమయిన సుతల్లింకన్

పరగుస కార్యలేపరి నేరొంకన్

— ౧౬౩ దూ॥ మంమోహయగిరి కైరింకూమరరాండుడుదా

దింబి గంబలాత్మభూతిమండ సర్వకల్పంబులు వికసించె॥

అక్షరములు || స్వప్ననిరంజనానికి వర్ణములు
కడలనొకటి లోకములును బాంధవ్య
లక్షణములకొరకును ముగిసెను

చరలరాంత్రిమం దశమివేయమంతానెక్
 — ౧౬౪౫౦ ॥ సురలకుమరుసులకు శోభారవమిచ్చెన్
 పరమంబును సుమవర్ణమహిచ్చెన్

గురునకు నమ్రత రఘువరచంద్రుని
బరగి ట్టుకి యుండు నానిసునెక్కి

— ౬౬౩౦॥ కలశాంతి శాస్త్రమునకు గమనమునకు
కలశాంతి శాస్త్రమునకు గమనమునకు
పలువడియును రహస్యమునకు

జలగి పురజనులు పులకల తొండన్
— ౬౭౫౦॥ అనమఘలయ లతి బాధ రహితక
ఘనమగుమాంభాబాంబులకలమి
ధనువువినుండు మృగాక్షయము తొలగ
దు సుముఖ స్థియుండు నర వేళన్

—౧౮౪— ౧౮౪౦ ముస్లిం ప్రభుత్వం చెలసరికి పిలిపి
సారకులకు ప్రభుత్వం సరిగ్గా నడిచిపోయింది.

— ౬౬ — బావియమనకు కలసి పోతున్నట్లు
మొలక పకొరెయకముం విలగిల్లు

మలమలమును వలకన కుండన్
 సులభముగా బలమును కుండన్

— 20 వా || రావణుండు కరి నామముండన్
 గావేరి నదియె కడు ప్రపతరాండన్
 భావించక గొల్లెట్టెను నెంచన్
 — వేద సమృద్ధి వేదే నెలలెంచన్

— 21 వా || బాలమరాజు శివుని క్రొంచన్
 బాలునె లగనిన రలునించన్
 విలుగొనుచు నది కృతమన్నన్
 బాలవతురయను సజ్జితమిన్నన్

— 22 వా || అంబవనము లగ్నే సూరిరాణి
 కుంభము రూప మటంచు వేడిరా
 సంబంధము సత్తేజమున్నన్
 మింబగ నెలడె క్రొంచు ననుచున్నన్

— 23 వా || అంబుధులు కంగ నడిమించన్
 కుంభ సుశ్రుతుల కుంభ మెంతెన్న
 శుంభ క్రొంచుచు కనుకొంచున్
 గంభారలేమొకటి నెఱగించున్

— 24 వా || పరమమహిమ ల్లాభిన్ హరి హరులను శక్తిం బు
 నుచు వ యొనగా పల్లెము కరివ శ్రేయోనించున్

30

— 22 30 || విశ్వలలితే మరుఁడు జగమున్
 కరము జయించిన గలే మరఁదయన్
 విరుగు నిజంబు వరుఁడున్ జేన్
 మరువుమనెడి పరిమాణ లెరున్

— 23 30 || బలవదల కడు సంతన ముఖన్
 కంఠ భీలే యుక్త లము కండున్
 బంతింబు ర యు నింకల్ ని గాండున్
 కంఠంఁడొరన్ మజికెరొర యండున్

— 24 30 || శ్రీమల మాన సయె మది లొకలయన్
 చాత్ర కల గలే నీ వంబుల గలుచున్
 లేకు వనిట్లను దేవత లారా

— 25 30 || సుగంధ శంకర గణ పతులారా
 మారు ప్రసన్నులై రహి గారా
 మంకన విలువారంజారా

— 26 30 || రాముని దేవ మజి మజి గనుమ
 శ్రీమనయన జల మొల్ల
 గంధకవి భీరయగు మన
 గమన చురక తోలె గుల్

— ౧౮౬౫. వాగభులు ముఖ్య రిచ్చి మననం గెన్

వాగభుత వత్త పయమలక్షణ
సోగతనుల విభులూరం మననం భు

త్తై గాను భుత వత్త పయమలక్షణ

— ౧౮౭౫. ఇ నకలు మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

దనన ముఖ్య పయమలక్షణ

దనన పయమలక్షణ

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

— ౧౮౮౫. రిచ్చి ముఖ్య పయమలక్షణ

లక్షణ ముఖ్య పయమలక్షణ

త్తై ముఖ్య పయమలక్షణ

దననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

— ౧౮౯౫. ఇ నకలు మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

— ౧౯౦౫. ఇ నకలు మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

— ౧౯౧౫. ఇ నకలు మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

మననం గెన్ రిచ్చి ముఖ్య

౧౮౬౩౦. ఎప్పుడు ధనువు దశమి కేగెను రమ్మం
 డప్పడి తొలిరెనులు వేమున
 శపథము లొనగెడి సందేహంబున
 కపట నృపానివేర్లవే మరణంబున
 ౧౮౬౩౧. సురమునివర కెరితరభావంబున
 ధరణి కన్యాతన వేరెడంబున
 జరణి నక పశ్చిమైత్రీ పంబున
 హరిహర తరణార్త క్రియ ముందన
 ౧౮౬౩౨. వత్సరముండు జరిచి పదియంబున
 తరణి సంతయ వైరించు మండన
 కరుణారంబుని రంభువుండ రంధన
 ౧౮౬౩౩. జనమరాతే జ్ఞాన బట్టిండ్
 జనక వసుధా భవగరించు
 యనమగు పై కల్పములూర
 కరుణారంభమున ముందు.

౧౮౬౩౪. త్రివర్ణి జ్ఞాన కల్పము గొను మండన, లవకలము కల్పము
 వలెనుండన, భువిత్పి తునకంబు లడక నగు, ఎత్తిన న్నెల
 సుధా జ్ఞానానందన. || కేగెడిన జలస్థి వనమేలన,
 ౧౮౬౩౫. జరిగెనేమది సంతయములు దూరలన, గొరెను న్నెల ననిమ
 ననమగున, మౌనకే మ్రొక్కి ప్రమద మింతరానన.

౧౯౦.౫౦. ధనవతి లార్యువమున నా ర్చన కలన్

ఘనవిక్రల్లవే వరణిని లొలన్

ధనరెడుబ్రా సందానముబూరడం

ననలవియవే నమునమగు రడన్

౧౯౦.౬౦. పండుగనారోహణమున కు రడం

మునడిచి కి — రెండు —

గిండములయ్యె నునినరము

బ్రహ్మగిండంబు రడములుసిండన్

౧౯౦.౭౦. ఇరవీమవే నర్జునశ్రములు

మంత్రిలారమున వేమనన్

ధారుణివలంకి ను కవరకేరం

విద్యుతి వయమునయము గొల్గన్

వైరరాజు యును సురమకరిసి

దానవవర్షము వకలవే నన్

గ్రారాచుచంద్రుడు పృథ్వీనరయం

వెన్నెవిభవంబునన్

౧౯౦.౮౦. మనరాసన వరణిని

ప్రభుసం నయములతోడ

రామభుజులమనెడు

జలరాచిని మునిగిబూరడం

అంబ. విలుతునయల నాచి అండ్రి డేలన్

జేలగి బనము సుజ బనలన్ని డేలన్

విలసిలే కేరి కు బనలన్ని యండున్

జేలవగున్రే మరం బులు నింతెండున్

అంబ. రి రమ పంక్ర దర్శనము సమింపెన్

రెండు పంక్ర రి ల్లగెలము లెంపెన్

ప్రెయ్యమ మణమర శామనల గ్రత్యము

తొరెమొర సిను సుర నుండు యెత్తము

అంబ. సర సి బ భవము బ తల్లన్ సురము సులెల్లన్

కరిమరి మరి చాగడిరి విలసిల్లన్

గురిసిరి పు ప్పులి సరుల తపెంట్

సర స గరినములు సత్తిరిమింట్ ॥

తిర యనబయర వములు గడలను నిండన్

భను కుద్దర వాంత మెరుగ కుండన్

వనివలుపురు పులు లేనివి బెలంగన్

యనుండగు రాముడు కడు సుల్పొంగన్

అంబ. హంసర ॥ వణి బనులు బిరుదావళిలారి

నవమొది వళియింబ

రండు గల్లు వారల ర త్తొరి

కేముల నిడ మింబ ॥

అలా చూ॥ భేరిశంఖ గభాకరవంజుల
 నారామ గభ నవగానంబుల
 సారకుజైలంగన సోయల తారాదళ
 మూలిమ వేమిజనత సో నూడక॥

అలా చూ॥ అనకుండవ సుఖసంపద గారాదెక్
 అనపతినిరయమునం బాగా ముద్ర
 నిసదీప దీపిని యిట్లుండెక్
 అనకరన్న మది సౌర అగ్ని వలనండెక్॥

అలా చూ॥ సౌరివిత్రి యుగసేనా ముసల
 ప్రేమకరారము సోమన రాత్రిక్
 భూమిరన్న నవ్వులకు లిట్లుండెక్
 రాముడే నవలనకుండు గానియెక్॥

అలా చూ॥ మంగళగారవనమున వేద
 మహిమసో నవ మెల్ల
 పొందుచుండు నవలార వయవ

అలా చూ॥ కరంతలలలు అనకసుత జలనిగె
 కరంతలలలు గురుకరంత యనగన
 సంతసమున మున్నెన రుద్రాంబుల
 కరంత విజయమగ్నమై సుధ గుంబుల

- ౧౬౩౫॥ గారత మనము వేర్వేర్వేరు నడికమయ్యెన్
 ప్రియ సుఖము న తను విందుకడయ్యెన్
 బాగుగ ప్రేమ మనమున దూరగన్
 వేగను తొరయు విభుకతకేగన్॥
- ౧౬౩౬॥ రామునిగని పత్రకలేవ మయెన్
 భూముని పత్రకలేవ మయెన్
 రామరామునియుర స్థల మందన్
 గామాలికేసిడు మిప్పుగనిం దున్॥
- ౧౬౩౭॥ తినితెలి పల్కలు వినిసుమదము
 బును తొరయు రాముని గళనమన్
 జనకేజ సెలె మును ముదంబున్
 వేసె గొనసుండుచుచుగని నాడంబున్
- ౧౬౩౮॥ తిప్పుడు రామ గళమల నరసి
 సుదులు సుమ ములుగు రియన్
 నచ నుగనుకు ముదలొల గృహ
 తెల్లను ముకులతలారాయన్
- ౧౬౩౯॥ నరసుర ముని కేన్నర గణామనగన్
 వరసుతులారొత్తవనము లారాధగన్
 సులాలశ్యములు నొందిన గంధన్
 విరివిగ సుమముల వృత్తియు లారొగన్

౧౬౫౫౦॥ ధరంమరులవేదధనియునిండన్
 బరుకంచళు బుద్ధిరియగనుండన్
 హరూచమర యువరుడు మధురైన్
 ధరణిసువేయాడతనివరియిందైన్॥

౧౬౬౫౦॥ ఇన్ద్రుడు కైరీ శక్తి భారం నలయిందన్
 దనరిన మణి నారాయణ మునందన్

ఇనతునిధి రిసున్న నర బసవోత్తర
 యునలేగము నమలక భారం గ్రహిందన్॥

౩౦౦ ౨౪౫ నియతా శ్రమ ములూరిది రిబూడన్
 వసుధా లే గురయువకుండ సుకుండన్

వనియియడక శైరభామై మరగముల

తొలగంగ గూడనట తననిరి స్థనముల

౩౦౧ ౩౦౦॥ విభుననే క్రిమి క్రిమి మేలక వెల

విదేహుని వేరే ముండు

సభయత పొంద గ్గురము సుసలుపన్

నాటెవడించ

౩౦౨౫౦॥ తలలుయిల్లెనిరి కనుచును గుండున్

వెలది సుసగుల విడియెలలల్లెన్

కలన వేసిబునక విభుని తొందన్

గొలుతుమిరిగియున్న గుండుగు

303 బం॥ అగణనసంఖ్యలనిరక్షేప్త
 జనపులం లంఘ్యును గొనకేలన్
 వినుడుమీరంబులతోవారతగుండన్
 కనుపుతొండనెలనెనికబూరడన్

304 డా॥ పృథ్వీలంఛములారెడ మును
 వారత్వంబుకేనెల

విధిమారములకు మసిరొంగి

వొసనిర్మలవేదూరలి॥

305 205 డా॥ కరిమండులనెడలొంగిలోమి

రంముమారకు గనకున్న

స్థానిమిత్ర దేరివారగలమునకు

శేలభవేంద్రంబు.

306 బం॥ గురుడనియి కరికేము గోలుగలేన్

హరిభక్త్యమున వమంశంబు గలేన్

హరిదాత్రాహి శారద్యముగలయనలేన్

గురులసేవి యశము గొన నరయునలేన్

307 బం॥ కరిమనిర్మలలో గలంట్టెయ నలేన్

సైబ్బిమిమిము శంకవర్షేభగవలేన్

రంమడల్మయ నుభులమింద్రత్రిన్

గరిమివన గవుగరిధీతాది క్కరిత్రిన్.

301. 300 || అనుకూలంహల మారదిశంశక్
 గరిజైలియలతొం కుగవపలశక్
 జనజంగళీయలశ్చలంమండలశక్
 మునిపాలితైః ఇ సయో న వ మిత్రేనుశక్
 302. 301 || అప్పుడు సుధులపర శ్రేయవన
 లంమా నుమండ కృతదియ
 యుద గతుశక్ గ. లంమండ పలశక్

మిదినియండియనుమియ,
 303. 302 || అరువారక్షితుతులంశక్
 టియనుమ కేన్ద్రశక్ పలశక్
 మరసమదేన్ద్రనికరమడల

హరివంశమంశకుమియ,
 304. 303 || అప్పుడు నారకులకేన్ద్రనికరమడల
 కుచితలకుమ గనిగిమియం రుం తిశక్
 కచర్దిమంప ఎంమండన లిలిశక్
 ఎచ్చలముగార్తనుమిని యప్రతీశక్
 305. 304 || పరశులంమండపడల, శోకేన్ద్రాన్ద్ర
 ధరణిశ్చర శయ ద విలన్ద్ర శాన్ద్ర
 వరపింగంశుని శేవం దీంయన్ద్ర
 స్థుర ప్రేమన్ద్ర విచ్చలంమండ

303 జా. చారుభూతి యువ సరిరాంగుండై
సెరిగ రొససగరహస్సుండై
యొరవరొ రమరొరభుజుండై
సెరిసహిలే యొ స్వప్నై యుండై.

304 జా. మునివసన ముగ్ధాజనమిళయండై
యసయారణార యుగళకవిళుండై
జనకపురస్థితజనభయసుండై
జనుదెంచెనలకు సత్రాగుండై

305 డా॥ గారంతెచ్చయనవేచ్చి యుండై
జనుదెంచెను మునిరూప
వంతమయిన వారరస మని

వసుధానిపులమందోప
306 జా॥ గనినిగ్రుచ్చులు యొ ర్నవనలేల్లెల్లెన్
గునివికలతలై తుననయలెల్లెన్
జనకయువముగా స్వనామకములన్
వినిలించుచు నుయె లానరించెలెన్॥

307 జా॥ ఎవనినలేడు నయనెనయుచు గాంగున్
భువి నలేడారెగె యరిపులర్జుణ నంబున్
నవనలేనెన్నున నకవిభుండున్
నవి నయచున నులేన ల్పయు చెంతన్

300 బా॥ నిలిచి బలంబు కలిగి బలంబు చేసి
 బలు వృక్షాది క్షేపణములను జేసి
 నలినాగైర్వ బసములు బాసరింపజేసె

బలుల నూడు తుని సుఖములను జేసె
 301 బా॥ కుశీలములను జేసి కుశలములను జేసె
 కుశలములను జేసి కుశలములను జేసె
 విశేషముగా బలంబు చేసి బలంబు చేసె
 కుశలములను జేసి కుశలములను జేసె

302 బా॥ జని యును జని యును జని యును
 కని యును కని యును కని యును

మహిమలు చూపింపజేసి మహిమలు చూపింపజేసి
 మహిమలు చూపింపజేసి మహిమలు చూపింపజేసి
 303 బా॥ జని యును జని యును జని యును
 జని యును జని యును జని యును
 జని యును జని యును జని యును

304 బా॥ శ్రీరాములను జేరి రాములను జేరి
 శ్రీరాములను జేరి శ్రీరాములను జేరి
 శ్రీరాములను జేరి శ్రీరాములను జేరి
 శ్రీరాములను జేరి శ్రీరాములను జేరి

౩౦౩ జనకుని కనియోం బడ బాచ మునన్
 దునిమిన మూంధుని గనుచ రున్చ మనన్
 జనకుండు బాక మాంశ సమాలక్ష్మి త్రేన్
 గొనన ప్రపు లెల్లను గనిర బ్రత్రేన్
 ౩౦౪ గరసుర ముని కేన్ద్ర గణ మెనన్
 కరమిని గన వినిన లేమను మన్
 పరశు రాముని ప్రభా వమునెనెన్
 ధరణి సుర సంపాద ముగానెన్
 ౩౦౫, దొం॥ జనకుండు నిరు త్తరుండైన్
 కనతెడు బొర్ల చుండెన్
 మనమున మోద ముగ్ధేరము
 తేకని యెర యువరుండుమిం
 ౩౦౬ దొం॥ దేవ భవ త్సేవకుండై ర్దే
 తైవదనువు ఇండిం
 దేవర మారాంసలీ యుసగు
 తేరకున నిమడింబె॥
 ౩౦౭ దొం॥ పరశు రాముండని కౌంస భయం
 డగు మువల యింబె,
 గరిశ్చేమనె యు ముగ్ధేనా
 పరుండె టు లని తొనెంబె

325 "చార" ఎను రం యవ శివుని య్లువే గన్
 దునుము వారి నడక్కును సరి గారంగన్
 గనునొంతును ఈశ్వరగారి లోనన్
 ననుచు బిచ్చము వాడని జువరానన్

326 "చార" వారిని యుంపుల మఱియు పోని
 మానవసాముల మండల గుండన్

యొరిగి గరళిని బిచ్చిని దేవతన్

మానకవలకి యెడనొడువకున్

327 "చార" అనిన విని యిట్లు యొడల క్కొత్తదోరన్
 గని జారవచ్చు మారన నెఱుంగున్

మునున్న శివ మున గాదెఱుంగున్

దునిమిటి యుగములు గను నేరలన్

328 "చార" అప్పుడు కనాడ యుగము నెఱుంగు వియోధున్
 రామూని, యిప్పుడివిలుగన కలది యెఱుంగు
 యిప్పుడెనియు ముమారన్

329 "చార" స్మృతచారిత కాలవశాత్తై

యెరుగకంటే విజూడ

కపర్తివిలువూరి సొంతి యశుకరార్థము

న్నదెఱుంగున్

330 "చార" అనిన గిరిత్యులుండె శృంగురారము

జనునాపలు కునిజముగుణధారమా

ధనువిరాట్టాత్మనము శ్రీకృష్ణుని

గుణదానికేసరిగల బాంధవంబున

౩౩౪ బా. విసరాదుగ రఘువిభుడవింట్ల

గొనియెక్కిడునంత నె చెడి వెంట్ల

తునకల యెక్కు నప్రపంచవిత్తేంద్రున

ధనువువేరుమ యత్నములే తెలవ

౩౩౫ బా. అనభృగులుండు రామానుజులొడ

కనయమనిల్లిన గర్భము గూడ

ననునజ్జ్వల సుకమునిగనుగొందున

గనియెదు వినుమని యునతవలంబెన్.

౩౩౬ పరశువులై పుని పొండ్లివుత్తారతిన్

ధరదునిమిలే భారత తరధార టిన్

దురమున నర్జును కరములువెల్లన్

కరిగి మునికెడిలే కారులే నెల్లన్.

౩౩౭ హం॥ వలీకంఠ్రుల కలదుఃఖమిడ కలవెదవు

నప్రపంచమార, యిల గర్భ ర్చనదళనవణంబు

పరశువగన కేర॥

౩౩౮ బా॥ అననగిలత్తుణుండును మృదు వాదన్

మునిగావేల్చలే ముఖ్యలే భల ముఖ్యుడవైనన్

గనుసర బెనుజానాను తారములన్
 బన్దూరైదొగిరులనుఁజూర్చెయలన్
 ౧౩౬౫౦॥ తన రెడుమూర్త్యాండభలబంధన్
 గనములేర్పినింగన మృత బొంబన్
 విసునాభి డ్డములను గని యాతన్
 గొన నుపవాహముగను గొను లాతన్
 ౧౩౬౫౧. మనము కైలాశ ముంగన దేజుండన్
 మునిసరభరసురులను గని యాతన్
 ననరె ధరస్థ క్షంశ్చల నాతన్
 మిరెమననను మిరెమననన్
 ౧౩౬౫౨॥ నారెను జేయనునమమన తేవన్
 ఘోరత తిగత కైలా టి నమంబున్
 భారభవద్భూ నారంభంబున్
 పెండియుఁబుక్కిలి వింతలుగలుగున్
 ౧౩౬౫౩. భూరి భూభిజ విజారణార్కన్
 మిరియుండ నిమ్రయు నవిరక్తన్
 —కైరెను తారము విలు గొను బిన్నన్
 జారవహన మె ధలమను నన్నన్
 ౧౩౬౫౪. విని యారవృండును మలండును మవిభామిత్రై
 నిగరయి, నగరుగ భారవ మెంయుక్తై నని మెకొలుమున వింబు.

366 బాపాయి, వినుకొక్కర యిలెదనయుగ శంకుం
డిగ యన కులరాకేళ కలంకుండును.

దును పొలముఖమున బడలునెన్
మును నొర్రెటెరిప మును వినెదూరెన్..

367 బా. జనకు డడిటుల నీల్మేళమంబొసెన్
మనజేయును బంబునమహిమరనిన్
మునికేటులను వృగులేనయునెతొండన్
నినుమని లక్ష్మణుడనె మదిగాడన్..

368 . మునిననుమ నియేమని యెకవింకన్
యనునినుగా యశమును నిశ్చితన్
దనరినపును తులారసర్చుకై మృగా
వినిరినలె నెల్లయమును గొనెనుమ్మా..

369 బా. అనిలౌచిరుడడు లేనదులంబున్
గనకబాంబె యశమును తేజంబున్
గొనవలేనది గారెను లేనశక్తిన్
లేను పొంగడు కైను వగదనురక్తిన్

370 బా. శూరుడయిన రణమండు మహావీరరిచ్చ
లనణగించ, వారికళే బరములు లేనదు సా
రయగము క్రిక టింక..

371 బా. పరశురామునిచొరికి యముడన్

పరి కేషువు న న్విర కే యనుచును, కర మన లత్తేణా పేతు
 వారెచ్చెంబువ, పరశుధరుండవిని పౌరరజనంబువ,
 కలంబా. విగ్గి కులనె యిలెని బారచినాత్తేన్

ననుకో యము బాండు మారె గ్గన్
 కను కరినముబువ - గ్గ నీశుండచున్
 జగ్గిని బ్బులెనిక బింబెదనచున్

కలంబా. అని కౌర్కకుండెల్లను నకలంబున్
 యనులు మారకు బెల్లవనకూర్కల
 కును బారిలుండనునాకో యిదేకం

మనుచుకు త్తమింపుండనగవత్తన్
 కలంబా. పరశుధరుండన్ బహుళ రాధున్
 గురుద్రాపి సుత్తరకుననెరగన్
 మూరినానెక నరి పరశుధ్రునిన్
 కరముగినివడి గన్పడవేసిన్

నరి కే వేసి నాగురురుణామంతన్, పరశుధరుండ
 మునివకుండె మారెన్, పరశుధ్రులనిరి బాంబనకులెన్
 యునకు యోరమయ ముకొర్కక మయినన్

కలంబా. గగండనిమనముగకెన్ + కుండచన్, అంతల
 త్తమిండన్ ఇంక పతికిన్, బంత యె లగ్గిస్తెజగతికిన్
 వింతయేడి పృథురెనిముక్తి గారగన్, వంతలుడిగ నుమరురు
 రామకన్

మనమునకుఃభముకొనక తీసి వలె, మొనగి విలంబమయిన
కడు మోలె, కనకు వృద్ధులతోనె యుండురతన, గంగారమ్మ
దేవంబని గనుచేతన

౩౫౬ బా. అని నలండు పరశువును గాని డారయన
జనమంబులైన యని కడు మోలెయన
గనిలత్త్రులుండె కడి మిక్కిలారం
యను జూరెడు విక్రమినిను చేతన

౩౫౭ బా. నిను విక్రమండునిను మిక్కిలారం ఇంక
జననిబుడ నద పెను మున్నాజుల
నిను జూరి గాన గ వనిన వాండుండన
గ నడు విక్రమిం తనెని వుండన

౩౫౮ బా. అని యుడులను బాత ముడు చునుండన
జను చేమియు ననలారలికదండన
జినకు లత్త్రులు నకేళ కనుసన్నన
యనుడు రారముడును జునుడుగుమున్నన

౩౫౯ బా. అవడు మిన్నమండను తద్దాకర్మకుల ఇచ్చును
కూర్చి, పుతపహుడలరగ వానికి రామోక్తి జలంబైదోప

౩౬౦ బా. అనెరావువుడో మునివరగనినె, గనుముగిళు వుడుక
ముజుడుగానన, నినునాట్ర పరిపమును గనలేకన
తన తూర ఫరిగాంబలనెను వెతన

3౬౧ బా॥ తల్లి దండ్రులును తగగురుజనముల
 పిల్లల లాగ కృడి వల్లరి వనముల
 బెల్లించారె కృప చే శిశు వలముని
 వల్లభ సహించవల శేరయగని

3౬౨ బా॥ అనురామ వననమున గారంచుకొట్టె
 దనరలత్తులొడు తనహా సియొకొట్టె
 ససుగార్లవ్రావు డారగ శిశురోపం
 జనని టులనె రాలమున కదిదోపన్

3౬౩ బా॥ నెలముడుకడువారితే కేచంము
 చిత్రముమ లనముచే తొరమోహంము
 ప్రేమిపేడుకృప్రిమముల తొడన్
 జారవమయ్యెన్ గా సరియెబుడన్

3౬౪ బా॥ కరిల కురిల ముఖం డన కనుదుగ్గ
 ముఖుండ దంటి వరిబోలు
 బిలత్తులొడుక బిల్లుగని స్నేహ
 నరమహిమదూరి

3౬౫ బా॥ ఇప్రగుబునిగని లత్తులొడుకృడు
 సగిమునివిసుమనెల్ల
 తగదు కౌరిప మగునత ముఖగ
 ప్రేమికులమువిడుమల్

362 పా. వినువ వదను వరుడు సేగానా

కినుకవిడియ కృప గనుమిత నైనా
తునక వికథను వసునై చారమర్చ
మునిపదములు సుమ్మను కుం ధృమ్మ

363 పా. అయివకపసికి ట్టచిం పెదనేలూ

మియెనింక కెరరిచింక మేలూ
యంచు లిక్ష్మణుండగ కడు ఇల్లిక
గాంబునకుండగ నిట్టకడుగిల్లిక

364 పా. రామంను బి భార్యనా తొరొక్కేదం

బేమిటు కేవలమిప్పు విగారదన్
సెందు మెయమన జననికరంబున్
బాదుద స్మృతి గని జడిసె కరంబున్

365 పా. గననీశు పెంవ టిగడు ప్తమంబేవ

వినిశ్చ గుపతి కృధ గాన గాయంబేవ
జననిచ్చునె తనవసుల బల శంగం
బును గాను ననిబును లనినుకు గలంగన్

366 పా. రామునకనె ఇల్లగు రాముడు బ్రాహ్మిన్

జ్ఞానిబ్రాహ్మి బ్రతికె గుమలే నేతన్
మై మెరయ నితడు లోమ వినుండె
గామపిం విషవనక యడ సముండె

320 తో. అనవిలత్త్యులుండన్ కనుగొని పి నవారించ
తన వత్తెనా తొలు మునిముసరి కేనే వ నియించ

321 తో. రాముండవే మృగుల ఫణితే మునిముస
వే మొడ్చి పరశు రామున కేని యెన్

సెంపుమిరతు నెవ్వరము లనత్తు లీ
వేమరు ఫాంత సెంపుత్తెనా తొలు

322 తో. బాలురు వెలుగులు బుట్టిన తొరు లీ
వేలగు జురతు రహస్య లభరు ల్
తొలుత్తెనా రాండపరాంకి తెలు జూండన్
జరిల సేర మునక్కన వాండన్

323 తో. మొంపమె కయ మొంతు లెగులుండన్
సెంపు వేయుండనగ మివాండన్
తొలుపము మొంకేక కుడు రెడిగిలన్
వే పల్లెన గంపించును మ్రొత్తన్

324 తో. అనరామున కిల్లినె నవేండవన్
ననువత్తెనా వేగను మను వెంతున్
గనలుగెడు తమము న్ని గల మివన్
దునుమక తొం పము వేనే దేవంతున్

325 తో. ఎరుతొం రయొం రగతి ఎన నియల గర్భములుండ
సెంపుతొం రముండియు ఎన కరుల సృష్టల గనఁజూడె

322 జం. మన మొప్పును కర మెనయకు నరకన్
 యనకురా రమొండె నేమొ నరకన్
 యనవిధార వక్రవేదానుయెన్
 కన వెడు నరమద కడు కృప జెయెన్

323 జం. కరుణయైనది దుఃఖము సహియింపన్
 దరమే యనునవిని నగుజాపింపన్
 కరముమ్రొక్తి లత్తెలు డు మొయెన్
 పరభులందు కృప పరగిలి మొయెన్

324 జం. జనరత్న దను మారాళశ్రుతి మారాడన్
 సనయ పుష్ప వర్షము గదజుండన్
 మునివర విధిమొర లేగు పుదరిం చన్
 యన కృప నెడె కృప నొనరపడించన్

325 జం. త్రిన శ్రోతు పతి జనకున కేనె మొరన్
 గను ముహూరులు యమనగరముజేరన్
 జనదలలులి పొరినికడ నెన్నున్
 గనపడకుండగ నొనరును మన్నున్.

326 జం. మనముననగి లత్తెలు డెడనియె
 కనులు మూసుకొన రాంజె
 కనలడ మొక మొమెకండు
 జనమల్లగుగన రాంజె..

352 బా. అనభ్రాతృపతి రామునికేగల్చున్
 భనువుదునిమి బోధ వే నయబల్చున్
 జననితృనై నయనుముడు గుంయన్
 వినినొడి టు భాని వినయమచేయన్

353 బా. అనియై నను నరా కు నిడుచు శంకన్
 యనరామరా రాన్ నయన యు పడు మించన్
 వినుము భరిమయి విడుచి రమ్మనన్
 నిగుళుగుళువ్రాపి నిడుచుముదిన్

354 బా. అభ్రాతృపతి యిటులై వెనువ కులారము.
 నగుచరచనలఁడు ననియొనేరము
 తననెరిమి (త్రేదివలపచేనను)న్
 దెననెయ నయము దివురెదెనిన్నున్

355 బా. వక్త్రనిగని పర్వముభయమూనన్
 వక్త్రందుని స్వభార గుండుతొరనున్
 వి(త)మియగునఁడొ క్రియ గారయి
 రిక్రియముము నననెనఁగొగె స్రామి

356 బా. కినుకవిడువగారిని నాకేసిన్
 దునుమిడి దేగుదుశీరముదానిన్
 గననేమిఁడొండను నొకైనిన్
 గనలుల తగునొ యనగునొ మధు.

302 హెం. గురునాథులకును రణమెటు లో తెలిస
 ముడుగుటకనె, పరవేళ ముగనిబల్కనయ్యా
 బాంలునకుల దోచవకనె,

303 బా మునిపరకు శరణన శరపాఠశాన్
 నినుగనినకువగు లను నగెల్కాన్
 గనలుల మిరచీదరల్ల మెలుండన్
 యననిస్సెరిగిన గాంబాబండన్

304 బా. మిమ్మెరుగము నొదమమ్మనె వింటిమి
 యిమ్మెయి మిమ్మలనిచ్చి లగంటిమి
 సద్దుతిగెతెడల పరణ రజుమ్మన్
 నెమ్మిదరింపెను నెల్లప్పుడమ్మన్

305 బా. శ్రీ నేరమున యిమ్మెడు భాగుల్
 భూనివిష్కలిల భూరితృపాంబుల్
 నేనుతమకు పరి నూనగడగునె
 బూనిప దముగోరము న కెనయగునె

306 బా. రామమంత్ర లయ నాదముండ నామన్
 భూమిపరకు యుత నాదముల మిమ్మన్
 సారదున్యముతేదే మయిబూండన్
 సార్పిమిత్త మింపుడు సత్కృతతొండన్

307 హెం. చిర గుణాన వింత భక్తుండనే

నానానవ గుణాన ర్మ త్రాకలియలు మూలము
 సముద్రాన నీళ్లవసువ సత్త్వ గ్న
 ౩౬౩౩౩౩. పృథ్వి నీర యు వారు (డు బలుకెన్
 భీరు (డు భృగువతి శారామునకేనియెన్
 యూరత బత్తె రఘువారానిభృగ
 వేరితి తమ్ముని తీరును తరించెన్
 ౩౬౩౩౩౩. ద్విజుండ నిల్చున నేయకవి
 విసుకింతును నరాని క్రొవ గనుమీర
 భనువు పూవ ముగర వేతు లంపయలు బున్
 కీనుక నెల్ల నక్షిణాంతలోయలన్
 ౩౬౩౩౩౩. పతురంగంబులు సమిధ లురారాబుల్
 వితలేపణులుగా వెల్వగ నారాబుల్
 ప్రేమపులుగారి జే నిలె శలే కెరారులు
 మలేదిలియకె బలి త్రొ నెడు మూలలు
 ౩౬౩౩౩౩. (౩) విరళవృక్షము సలకెడు మింబన్
 శేవకరిపము చూచునాని నెంబన్
 తేవితి బత్తె ది శు తేగరసరా ముం
 తువిని బత్తె నిట్లు పరశు గారయన్
 ౩౬౩౩౩౩. కౌశలమధిక మల్పము నేరు బాపురా నెంబులు
 నేపట్టి నవిరిగెను బాని పోత నే మిగర్వం బును,

కడక బా. వినుభయమొండెక విప్రలయచేటన్
 గననన్యమెల్లనగునచేటన్
 యననాసతి ద్విజుజనములు దత్తన్
 జెనుశూరుల ననిగొన నె తెత్తన్

కడక బా. దనుబేతనృపజనముల లోనన్
 గనుగొన నదికబలుని సమునయినన్
 ననునని సొహంసమున నెఱవడయినన్
 బనగనియమునిగను ప్రేవ్విడి లోనన్

శంక బా. ఇల త్త్రప్రీయుండనకేంచు క తొలకన్
 కులపా సగుండని కుబ్జుతుండనన్
 వలద ముక్తు లి భవులని లోనన్
 కలగరు తొలకరు కరమునిత్తెనన్

శంక బా. ఇల విప్ర వరులనె ప్పడసభాతన్
 గొలిచె క మస్కత్తు లజుల రోతన్
 లలిగం, కునభయ మలరుచు సుండన్
 కలకల భాతనిగాన మొకండున్

శంక బా. అనెడు రామ మృదు వచనముల
 నాల కేంబతన మొహం
 యనన లలము విచ్చిన తమిళ భార్య
 డిల్లినె యెసమూహం.

రం౩ చా. రాముని హరిశరాధము దీనిన
 మెలపి ను గాము చెల్లితి వేనిన
 గాముని మ్రోగ గాన ను వంటెన
 రాముని హస్తమునకు జెన ను తన

రం౪ చా. క్రిష్ణుడు పరశుధరు డాశ్చర్యమునన
 సప్తలకవసు డై సంతోషమునన
 విష్ణుత్రైమకరపుట ముతూ మా
 దిష్ణుడవను ను నిన్నెల్ల తీరాచు

రం౫ చా. జయరఘుకుల వనజవన పతంగా
 జయదానవభంజన బలసంగా
 జయభానుర సర్వర హింతకరి రక్ష
 జయకెరమ మోక్షం జయమకవర్జి

రం౬ చా. జయ విశయకయం సద్గుణ సత్కార
 జయమృగుతరవార శ్చేయశుభశ్చలం
 జయస్థవక పరశ్చరాల వత్సంగా
 జయతను శోభా నలతారంగా

రం౭ చా. క్రిష్ణుని లోబ యిల్లను గుణధార మా
 వినును తి యిం పంగ నేర్తు నె రాయా
 యను బతమా డితి నల్ల వల్లన
 వగరత్త మిప్పుడు గయ సంగిల్లన

రంగ రంగ. ఇటును తింట తనకింత వనమునకున్

వటుగలేజొనె భ్రాగుపతితేవమునకున్
తుటిలనల్లలుళయ ఘోర్మితులనుచున్
వటులతజనజనార ల కెం వణారయన్

రంగ రంగ. ఇటును దేవదుంకులులలరి

నతేసుమర్మముతొండ
నకరిమిమోనందంబుండి

రంగిల జనులు ఇయమూడ

రంగ రంగ. ఘనవార్య భవనులనె గెడె చొలున్
జనులత్యే తోత్యవమునకేలన్
వనజనయనులంకరు నొక పోలన్
దనరిపొండిరం దంబునుపొందన్

రంగ రంగ. జనకుడనిర్మా వృంబును ప్రాప్తన్
నగరిత్రొండనిదిగను గొనురలెన్
జనకజనిర్మయమున నొక భూమునన్

రంగ రంగ. నొకపండ్రిగను బొకొరవిధమునన్
జనకుడనిర్మా వృంబున నె మునివారన్
దనువొండ మొదయచే నొకొరన్
దునిమెనె కృతార్థుడగదయింతన్
బనియేమిమయనగు నశతన్

౧౦౩ బా. అనముని జనకున కన్దే తమినిండన్

ధనురభిషము ద్భవమగుమండన్

ధనువు విజయనందనే యుద్ధవంశము

యొగ రెనుగదా వై యగువనకు విడివేయె

౧౦౪ జా. విజయకులారాగలగలే

నార్యవిజయవేదశాసన

తానుకూలముగవేయుముగ

యారెక్కో నందములు

౧౦౫ బా. తగుదురేను నయోరధ్య కునెఱింగెము

సుగుణాదశరథీ శునిరప్పింపుము

మిగిలినవిలభేయముగలంపుమనన్

సగరమునవముగవిగురురయమునన్

౧౦౬ బా. అగిసుదురేలనయోరధ్యకులయెన్

ప్రగడలనెల్లన్వడి రప్పించెన్

నగరముగ్ధమగునారలుగుడెసలన్

సోగసుగ్ధసయందనజతమిమిగులన్

౧౦౭ బా. వారునిచ్చెనులగువారలకెల్లన్

మూరిమిగిల్లెనెఱిమిజెల్లన్

శూరివితరణములనప్రములన్

—వేరయ్యమనవిని తమిజారలన్—

- ౧౧౮ బా. పంతువిధికిరచనారంభమునన్
 కరాణిమిద్రుత్కృతు కుశలత్వమునన్
 మిథునుపంఠితే చురెడిన లక్షణంబున్
 మారుతరకమలరాగ గుణుగంబున్
- ౧౧౯ బా. పరగునధికరంభాంభులంబున్
 పంఠితరత్నవేణార్పవరణంబున్
 కరమొప్పిడుకనన తొరణంబున్
 తరతమకృతముక్కొరలంబున్
- ౧౨౦ బా. విరంజితి విధికిరగుడంగన్
 సరిదిసికేలేదురయనిజాంగన్
 శ్రుతిజనములువద్దిరిచే నముగనన్
 తరుఫలసుమ పత్రాశ్రాంతిఁగొనన్
- ౧౨౧ బా. మరకతవక్త్రాశ్రుతేర్చురశవలములన్
 విరంజిగెఁగొన్నరజులజములన్
 కరమలరెడు శృంగములు శుగంబున్
 మరుప్రసరకృతమధురరవంబున్
- ౧౨౨ బా. ననరనిట్లుబ్రోంబులుడు రెనెన్
 గనిశ్రుచూరతేనికరియ్యముదరిన్
 వనితారమణులెల్లగు నా పయన్
 యునతరమగు శృంగారముజేయన్

సురసరవర కిన్నర గణమందున్

దర మేయితేని సరిగననెందున్

౧౦౮౫౦. పురిగలజగముల ఘరిరిగృహంబుల్

కర మలరెను ఇ నే నృప సమంబుల్

దరవిదేహదేవీ రమనుజుండన్

సరిగారు ఘనన సపకజుండ

౧౦౮౫౧. పురిగల గణిపురుషుడపమిషసిరివధింక

నరపురిభావన నేనులకునయిన రితేదివక్తింక

౧౦౮౫౨. త్రితేనయెంకృతుంజదురలయంబుని

దెలతేయ మంశమునెగ్గిరిపురిగని

యంశద్య రోపావలనముచే

నింతయుక శీరధుడెరిగి తమిషె

౧౦౮౫౩. రారమృగు మనవారయిరంబున్

వేరిగమన శ్రాతేత్రేయుబొసొంబున్

వంరుప త్రివర్ణరంగ తమిగారంబెన్

ఘరిరిభాషలల పురముమింబెన్

౧౦౮౫౪. పులకలతేనుపుననలరంగ సుతులన్

దలయదశీరధుడె తదతేమతులన్

దెలియక నాప త్రివ పరియంబెన్

దలపుతేక తెంతకు నృతే గారంబెన్

ర33 చరితముదముగపత్రిక (జదువుచునుండగ
 సదమలరవరలేనల్లెయ్యలలేగ
 మదిసిన్నహుంబం పొందవగతలేన
 గదిసిపత్రికారవ్చేల తమిళలేన
 ర34 హం. మాతొరలుట్టులుకునలెరయంతె
 తోయుడిరమేర

పే తెలుపుమగగ వారికదివినిపించెను
 పుమమార.

ర35 చరితంబు. నితత్పుత్రికపేడవేతొండన
 తనువునపులకలదే తీసమకూండన
 దగ్గరెడుభరయనిగనసంభలగన
 గనగైరంలేనక్కయ్యనలేతొండన
 ర36 హం. తగ్గపెంపమకుంలేలనిడుతొండున
 జగపతిమధురముగవలయుచున
 యునులుమారలగ్నలారసుతులన
 గనుగుంటిరెగుంగణ సంయుతులన

ర37 హం. శ్యామ సూరజ్ఞాన స్వరశాస్త్రుల
 హేమబరుకాచుకతొండోత్రుల
 బ్రహ్మబుకొనీకేమునీయుక్తుల
 రామలక్ష్మణులులలేమృదులకుల

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు వారవ

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు వారవ

సార్వమమం నిత్యం అనుభవముగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

వినిపింపుడు వినిపింపుడు

అనుభవముగా నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

వినిపింపుడు వినిపింపుడు

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

అనుభవముగా నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

నామహితం లభ్యమై నగనగుగా

శరత్ సుపారం. అనంతకృత్యకృత్యం వరమున

జనుదెందులకల సత్తె అమృతం

మృతం లమును శివధను వివరించున

అనిరేడి నృపుల మనము గావించున

శరత్ సు. వలె చేరమ గిరి కై లంకలను

కేలినేత్తు లోను మరల మరల

మాలిదేవుల ముల పోలిక జూచున

మాలిదేవుల ముల మరల మరల

శరత్ సు. అట్టిదేవుల ముల మరల మరల

యలసంకలన కేలం

పట్టి కును ము నే కుంబం ను ను

పట్టి నలములంకలం

శరత్ సు. అదివిని శారదా పుండరిక శివమున

గతని అనకు గ్రుతం లావికమున

మరితమ మహామహా సేవీగి సుతుల

మునమున చేయుచు గదలిన నృపుల

శరత్ సు. రాముల దేవతల ముల మరల మరల

మాలిదేవుల ముల మరల మరల

దేమరల అనిరి విడి కృత్య మనుచున

శరత్ సు. అయితేత్తు ముల మరల మరల

౧౧౪౩౦. సురవరులు ఇవ తప్ప వే ఇయ మూసన్

భరణికి రాండు గణం యెప్పుడై నన్

భరణి శ్వరణ తన యులనెన్నన్

దరమగునె మ త్సభలనెన్నన్

౧౧౪౩౧. ఎనిమిదవ నాగే విభవము నెల్లన్

దనివిని నుమ తత్సభరంజిల్లన్

ఘనముగ వారికి ధనము లంసంగన్

జనదగ్గతి గొనుచు మనుషుడు లంగన్

౧౧౪౩౨. — అప్పుడారసపుడు వసి ధృ. నెడ

కరికి పత్రిక వహించె

స్వచ్ఛత్రవంత్రిముకుందలనె

సశ్యమరుగజేయించె.

౧౧౪౩౩. వినియచ గురు యొక్క నె తమి తొండన్

ఘన పుణ్య లక్ష్మీ మనయకు జూడన్

తనకొరకలొయిన కడుద్రవన్

వనీకకి నడులెల్లను అనురతిన్

౧౧౪౩౪. భర సుకృతుల యత్నము చేసున్నన్

అరవరసుభాత లగునెన్నన్

సురగురువర ఘాసర గోవులు

వరులు మియారు కయతులను కత్తుల్

98

శా. ౩౫. శరణి లో ఇవత్సములగును కృత్యం
నైరయగ తేరిది నెఱుమల్పమత్సం
పరమధర్మ వారత్సప్రత్యులన్
గంతునల్లురిని గంటివినుతులన్

శా. ౩౬. అయిరాఘ్న పూడ నయుఁడువారినిన్
కేతర్పసమున్ గంటివిగారినిన్
జెఱి శుభముదగఁజేయువనియిరిన్
ముందుక్రియారణియనై విరిన్

శా. ౩౭. గురునకు యైక్తి తదాశ్చ
శరణినుఁడు జనుకంబు

నరపతి యెఱుగగ్గ గర్వపరముకూఠ
పురుషుల కిడి విడియింబు

శా. ౩౮. ఘనుఁడంతఃపుర కరుణల కెల్లన్
కనరుఁడత్రుకను తేమిసందల్లన్
వినిదిఁపును త ద్ద్రవ్యైర్మితంబున్
విశ్వతస్థే కె యైగుసర్వంబున్

శా. ౩౯. వనితా జగములు గొని రతి ప్రాప్తన్
ఘనరవమున కలకంఠులరాయన్
తనియొండ గురుదారి జగంబు ల్
వినిపల్కిరి దావనవచనంబున్

౧౫౮౦. అనంతమనాన నొప్పు నన్యాయున్
 చందలు పత్రికఁబూనియురంబున్
 మాంధు గజ్జేత్తుచు మధముల చల్లం
 గానలరి వేడ్కలు విలసిల్లున్
 ౧౫౮౧. రామలక్ష్మణుల లల రచ్చయశయిల్
 అచు తొక్కివీచుని ప్ర సేవించున్
 భూమి పుండెన్ముతెనుచు వేమిసుండన్
 కంచు బలి నిజాన్ద్రా సముదండన్
 ౧౬౦౦ డూహా. — అచ్చడు సప్తచారింగన సలవిసురా
 శివులకు ధన మొసంగ
 విచ్చలారమరు వెల్లుగు కడుదావింబరి
 వేమివైలంగ
 ౧౬౦౧ సురరా. యాచకులను రప్పించి యధిపతి
 డాసంగె బహుధనములను
 యాచకులు బుడవింబరి
 యుచ్చారాగ్యము నలరగను
 ౧౬౦౨. శఘనుడగు నృపుడా కేల్వారాయుల్
 తనపురిబాటింబున శిల్పియుల్
 వినిబిగములు కడువేడుక వోడన్
 కనిపిన్ గృహరాత్నవములు గూడన్

శీలకా. మృత్యులనోత్రంబులకు వివర పం

బలరుద్రసుమతౌరులకు తొప్పం

బలతిగారే చెలువలరుకు నుండన్

దలరింబ రసంతే శోభనిండన్

శీలకా. శ్రవణతొ వేసుంకరమరముల

రజితకన్దక తూరినకరసంగముల

సువారత లరంబులు సుమకధి ఫలముల

ద్వీపరవిగేహముల జల సమముల

శీలకా. మంగళమయములు గారి నలు

మందరముల సునరింబె

రం గూరుముల వాడులకేసు

రేఖలు చల్లమింబ

శీలకా యుగబానంబురలును శుభగ రసంబు

వనబంధులు శంభరమ్మ గన్గెత్తుల

తేనుశూరింబు విజితమకన్దక రమల

సమమూడుచున బుట్టచు వేయల

శీలకా. కలకంఠస్థ సమలత రవంబుల

జలగురుండ శుద్ధి గానంబుల

విలసద్దశరథవమల గ్రహంబుల

వలసుగవర్ణంబు సశక్త్యంబుల

రేల ౩౦. దనరుమంగళద్రవ్యముల తో

అనంతరం దుర్భాగ్యుని గణము తో
వినుత విప్రవరచిత శాస్త్ర తో

సువయవంబి సంస్కృతీనారకముతో

రేల ౩౦. భూమివనకారాచారముల తో

అమల పాదేడు అపరగతము తో

భూమిలగు నద్భుత తో లేవంబు

భూమినిండి వెడలె నధికంబు

రేల ౩౦. ఏకశత్రుఁడొంటిని రాముఁ

డొంటినిఁడు బ్రహ్మముయొక్క

కారకరథ గృహం శౌరి అగ్రగ

అనంతరము ననల వగు

రేల ౩౦. అనంతరం అరతునక నెవఁడుఁడొక్క

కనకరతి హయరథంబులతోఁడొక్క

అనంతరం తొండొని జనుమనుమండగ

వినిపించుకొని లయి వసుననుఁడువే

రేల ౩౦. సకల బ్రహ్మములును అనుభవ గూఢుల

ప్రకటింప నచ్చొరులను బ్రహ్మ

వికసితలయి అచట విధవర్ణముల

వికర, సహాయరథ గమనముల

౪౨౩ బ౦. ఇల ముల్కై కరణు విశ్వామిత్రున్

— యెల వసున తళు నల నల్ల గుల్కన్

వలరు ముగ్గుం వరహయముల్కై

నల శ్రీంధరు తులక బుల నరల్కై

౪౨౪ బ౦. ఇరత సమవయస్సురకరీ దా రున్

వరహయములగు రాజకమరన్

సురనరసుంధరు లురు కలువగా బాల్

కరయుగళాంబు కళా రుద్రబంబున్

౪౨౫ బ౦. — తిగు తుమారు లాత్తై గళల్

శ్రీమలనక శ్రీంధ

తగనాత్మ కహయమునకు నల్

కృయము తొండ రాంబున్

౪౨౬ బ౦. ఘనతరమగు హయగమనవళరమన్

గమనం శంకెడంగ ననగగరిమన్

విధుమగుజన్మరెవలువడి బెత్తన్

ఘనసంఘంబుగుమనవిరంబన్

౪౨౭ బ౦. సారథు లచ్చుడ బారు రథములన్

— ధూరిధ్యజులె శూన్యంతమలన్

శ్రీమదములజనబత్త హరములన్

తేరంగంబురధిమల తేవగన్

- ౩౦౭ - ౩౦౮. ధూరణిశృత భా సురభిశ్చత లక్ష్మ
 శార్దూల కర్ణాశ్చ సంయుతములన్
 ధూమాలంకరణైశ్చ యములన్
 తేరులనైక్తి జితానంతరానన్
 యారణిని గ్రహింప రేగింపన్
 మోరునను సు సంయోగములన్
 ౩౦౯ - ౩౧౦. ఇంద్రుల మోగలరుచు మద
 కుంభాక్షరన్ గడతేంబె
 కుంభాక్షరన్ గడతేంబె
 మోరులను మోర
 ౩౧౧ - ౩౧౨. కనక యుతి వముక్తాంబులములన్
 గనకలరేడు శిఖరారత్నములన్
 యునులగు ద్విజైత్రేన్ గడవరంతన్
 తేనుచు ద్విగములన్ గడువంతన్
 ౩౧౩ - ౩౧౪. గాయకనదీ మాగధ వందిముఖన్
 కేయుగతు లిచ్చే సునియుచుముఖన్
 జేయుచు నిరిరి లం యశ్యురగున్
 మోయుచు జెగడగు వండులగున్
 ౩౧౫ - ౩౧౬. కంఠ శ్చ కమగం శత్రుర యున్
 తూర్యతాను వస్తువేతు లశ్చరీ

—స్వేదకజగములు శాస్త్రవరముగా

—మోక్షమునుండిగర్భదనంతముగా

శ్లో ౨౩౦. జన్మలెల్లను కేడుక తొండ

తనువునభయమునుగా

జన్మమండిం దిరి శరణమునల

—త్తు బానికనలమొలూడ

శ్లో ౨౩౧. వారం యుగయుంటరె ననలం

—స్వేదక గర్భమునెల్ల విరలముల

—శ్లో ౨౩౨. తుల్యమున

—మోక్షమును మనందర రేఖముల

శ్లో ౨౩౩. —స్వేదకముననున నున్నందున

—వారిగనను తునువారి పయమున

—జన్మముననున నున్నందున

—వారియుననున నున్నందున

శ్లో ౨౩౪. —స్వేదక తోడుమురలుమనంగులముల

—విధులముగ రుణములములముల

—నృపులనునారములములముల

—పరిభ్రమములనునారములముల

శ్లో ౨౩౫. —స్వేదకములనునారములములముల

—వారిములములములములముల

4 వారి శూన్యమున వశము నొందుగా

సారెను మంగళశృంగము కూడన్

శ్లోకం. అప్పుడు సుమం ప్రాడు రథము లొరం

డనుపచ తదన రున్న

నిపుణులయందు వారి జేయెన

తన్నిష్ఠ విలస నంబెన్ను.

శ్లోకం. — అందు సుకల భసురా ధర్మయుగము వ

పొందుట బాగు నృపుల లాంఛనముల

సుందరమునం తేజో మయ మయమునుగా

స్వరూప మొకటి డెసర వినిమునుగా

శ్లోకం. — అతేజో మయ మగునరకమునన్

భూతలపతి గురువును విసయ మునన్

కారతుకమునమునం గానెక్కించెన్

— చతురాగతి గురుశేవలమొనెన్

శ్లోకం. — అచరరథముతొ నారొంపించెన్

నృపుడు గురు శివుడొక శునుతించెన్

తపసి తొండని టొండను సేపున్

సప్తరాశి యేండ్ర సముండని జేపున్

శ్లోకం. — అనపతి సర్వము సంతన్నముగా

గనిమనమారించుని స్మృతి గునగా

జనుచునుశంఖధ్వనిగారిచింతెన్
 తనివిసురలు సుమతీచరిత్రెన్
 శ్లో ౩౦. కరిహయరథభి కలకలరవమున్
 సురదుంకులు శారసురనిస్సగమున్
 నరసురనాగనినవగాంధంబుల
 బురగురు నారియలగురు తొరగంబుల
 శ్లో ౩౧. బహుకేతనపకటపట రవముల
 ప్రహంసనకేరళక్రమపస్పదముల
 మహిమంబుగైకమాంబుజైలంగన్
 మహాత్రేణమునంబరమునుబొంగన్
 శ్లో ౩౨. తురంగములగటంపంగలజేరి
 రురుమృగంకరవయోలు
 గురుతునలయదపువేరారిలు
 కుమారులప్పుడుమిలు
 శ్లో ౩౩. క్రతులారసంఘంబేగురునుండన్
 స్ఫురిచుగుళతుగంబులుతేమినిండన్
 పటగటిదూరెను ఇక్రకములు
 నటించెన్ నడచుచుంకమనఘముగా
 శ్లో ౩౪. కంఠముకుడితే కరణంబవచ్చెన్
 పాదకలముగనకులంబెకురిచ్చెన్

అతరచవనము త్రివిధత వాచెన్

వాతనేలారపు కలిహగము దూరపెన్

గణకం. తరుణులపు యొక్క యులంబులతోడన్

సింహు వచ్చరి శిశువులు గూడన్

సురభివత్స గుడుచుమండ దూరపెన్

హరితర పక్షి, సుడికె జనజూరపెన్.

గణకం. చారలగుచు గగనపడి త్రేమముగా

హరికేతులన విహంగముగగనగా

సూరివరమవృత్తి శిశుగారపెన్

హరితర దుశశిమలుగ దూరపెన్

గణకం. విప్రతి రుచ్రరతి విద్యవృతులున్

సప్రసన్నుతై జూరపట్టు రచన్

బ్రహ్మముగాను శుభ క్రికశకునము

బ్రాహ్మకారముగ నెనయగ నేజనము.

శీలం దూ. మంగళమయశకునము లారకట్టె

మహివరంబు కల్యాణం

సంగతీసుంబనచేసి తమ సత్వతో

నలుపగ్రబూన

శీలం చదరాన్ని. గగనసితకురా మునకెన వేగగా

జనకదశకులకేసు కుంబముగా

వనజానవుడు గూర్చిను మే తారా

యనుమనర్పణను లాడుచు గానం

౨౦౦. ౫౦. యనభేరిగొనెక దాన్వనంబుల

దనరునలహయ రథస్వనంబుల

వినిదనరథుడనె దవడలనలంబున

జనకుండు మార్గక్రమవారింబెన

౨౦౧. జనుపదమున నడులనుగట్టెంబెన

మొనర్చి మేలుకట్టెనుకట్టెంబెన

దనరించె నయనాచారజములన

ననిసురచ్చరి కేనయన చారజములన

౨౦౨. దినదినమును గూర్తెన సుఖదులుల

మనోరాగ ద్ధమును గొనుచు జన్మల

మనములతమతమ ముదిర సుఖముల

తనివినుగా యిటులనిదారి దినముల

౨౦౩. వచ్చుచున్నసంఘమును గని

వారంహయరథశాఖ

వెచ్చెరగుచ్చియెనురుజనగం

జేసిజనకుండున్నపారా

౨౦౪. కనకకలకములజండముగారన

జనకుండును పంపెనుకడుకెన

బసికె సుధాన మ పర్వతస్సంబువ

ఘనఫలములు మేల్లల క్రవ్వంబువ

౫౦ తనివితోరను పాయములు గంగన్

బసికె భూషణారంబర మణులంగన్

చిగయము తోర మృగ చిహంగళులంబువ

ఘనసు గంధ మంబు క్రవ్వంబువ

౫౦. కనరసిడి యెదుర్కున పరిచింపెన్

ఘనశుభ శతునములను గల్పించెన్

మునుకది పృథుకములను రుచింపెన్

బసికె కైతు కలకళారే వచింపెన్

౫౦. బాగలేవారెను శే నునుసం దన్

బాగుగ మును జనువారా నందన్

మై గను ల్బొడువ మతిమరివారశ్చర్యంబువ

మృగింబు కుక్క మొగిగన ఘంబువ

౫౦. తనివి పరస్పర మును వెలునసి

గన సుక ట్టె రలేవ్రాటి

ఘనానంద వార్ధులు వేల గడల

గలుసు మెను ర్నాటి

౫౦. సురలు గురిరలె సుమ వర్షంబువ

గురులేర సురదురాదు అనబ్బంబువ

బరగి నపుడు తదుపాయ నమంతన

ధరాభూతగు దశరథులంతన

౩౦. — అనురాగము తో ననుచు మోక్షన

గొనియంపకం నమనకి దయచేసెన

అనకున అనలే సన్మానించెన

పనివిధన రథుడు ను మురిపించెన

౩౧. — అడుగులకు మడుగులదగుటరెన

విడిచివెట్టురి అనవతవరెన

విడుదలయందు లేక అనవతవరెన

వడి దనదుని గర్వ మయినను రెన

౩౨. — అతల సమయము యలభూసెల్లన

త్రేత సుతగతి తనసిద్ధుల నెల్లన

వివేకము అనలే కునరించెన

మతే దలంబు సమస్తలే తులంబున

౬౩

౩౩. — సిద్ధులెల్ల అరణ్యకియ రెన

వేదనానామములెల్ల

వృద్ధులకు సంతకలసక

వివిధములు సుఖులయిరి.

౩౪. — అప్పుడు దశరథుల దృశ్యంబున

విప్రులను గృహగిరిలో పొంజ్జించుట

సుపర్యయోగ సుధరణాల మింహగ

నపరిమిత మోదతుల జాపింహగ

౩౦. జగత కృత్య మెయని వారున్నన్
యునుడురయు డొగలే గనుగాన్నన్
జగతజకుహి మకుల లేనుహరియెన్
తగజగకుడు రానిని మోడింహగ

౩౦. వేనుగనుబుడు వి తృదశేనబుద్ధిన్
గొనియు మిన్నకుండిన నయ వృద్ధిన్
గనిగాడొలింగనమున వారిన్
గొనిమునతరినలరెనయనవారిన్

౩౦. వారలపుడు జగవగనమునెంతెన్
వేరసుతులు కెరిసితు తొంగంతెన్
భూరమయెడు గని తొరారపుబ్రతిన్
వారికెకురుబని వరమను నటెన్

౩౦. మునివర్చుని నెమ్మని మునుగాంబెన్
మునముగ సొల్పొంగంబునరింబెన్
వేనులేత్పద రజమును ధరియింబెన్
మునినృపు కెరిగిగాని జాంబెన్

౬౪ హె. అపుడురామలక్ష్మణులు మునియాజ్ఞను గొనుచుసభకే
నృపునకుమ్రుచ్చేన కౌగిలినానెనయజేసె ననురకే ౧.

చా. పా. యి. సుతులకౌగిలిండుచుగనెట్టెన్
 మృత్యుబుధున భృషియలగుబాటిన్
 మృత్యుకేతనగడ గురునివశేష్టన్
 సతులనుతులగనిరతులవశేష్టన్

చా. — శ్రీమన్మహాలక్ష్మీ కృష్ణాక్షుల
 ప్రేమతారానునర్జితభక్తవత్సల
 భూమిసురభరిత భూమిరతనయల
 యే మౌండుచుండెనేమరుసునయల

చా. అయ్యలభరతుండనుబుని తారాదన్
 సాంబంతుమున్నకి రసముతారా గూండన్
 వెలచేటి రఘుసింహులకుభయల
 సంతసంబుతారాసర్పిరిసుకృత్యుల

చా. చా. ముందువారి సురంబున (చేర్చి) గన్
 సైరిమిత్రయుహార మెనయగూర్చున్
 భూమిపాండి అనమునలరెట్టెన్
 ప్రేమ రూపముల వెలసెడి బాళున్

చా. పురజగదరిజగ మూని అగ
 భూమియారచక అగంబు
 లరజగి యుబలే మంగళాయు

గనియభ్రతు గానిరతి సుఖంబు

చాపాయి, జినులువల్లనగు మనముల తొండన్

గనిరిరామచంద్రుని తమగూడన్

తనయులునగురు దశరథు ~~తొండన్~~ మోలన్

దశరథి పురుషార్థములన తొలన్

చాపాయి, తనయుల తొండను దశరథుఁడుండన్

జినులు గనిరి మనమున తేమినిండన్

యన సురకుండుని నినకముమింటన్

దశరథేవతాతతి యాపొట్టన్

చాపాయి, గురిపించిరి సుమగురు వర్షంబులన్

సరిపొడిరి కేగ్గర సంఘంబులన్

సుఖలాంశ్చములు సొంప్రజెలంగెన్

దశరథులగు వనిని బాంగెన్

చాపాయి, త్రేతీసుర సంఘ సమవతతి తొండన్

శత్రుసంకుఁడు దశరథుఁడు నిలుండన్

, కుతుకితజని సౌభాగవ మేయంబున్

మతేనన్తానాప తనిగొందున్

చా, మగుడిని యెనఁ మహాసుర వరులున్

నగరంబున గలనారులుగరు ~~తొండన్~~ 109

తగ బ్రాహ్మసంధముఁగొని ధాతన్

కలగిత ముదేయగ తమిళన్

౯౯. వినుతేశ్వరమనస్థిని రఘువారు డుగ్ధి తయి లోక
 మునకత్తని వారి, కావరి జనమతెసు కృతలు గారక
 జాపెయి. జనకరగర గుల ఘన సుకృతలలల
 గననీతారాముల ఘనరూపంబుల
 గానివారి కేసములను మున్నెన్నుక
 విధమిచ్చుడు వేరు గనమి కనయినక

౧౦. ఇలనీతారాముల నిలు గంటిమి
 తలపసుకృత రాంసుల మయియంటిమి
 గలరేమనకు సములు జగమందున
 లలితరామచంద్రు లశుభమిందున

౧౧. తలగలవనాన్ జనకంబుగ
 జలజభద్రుండీ టు సలిపి సుగంబుగ
 వెలదిరా సత్రం విజాహు లాభం
 బలవడగా నిటులయ్యె సుఖంభన

౧౨. కేసులకు పండువు గారిత రామం
 ఘనః కనునాల్మి గుణభామన
 గనుగంటిమి యార ఘనలకు సరిగా
 గననీ రేగి స్మరతనయు లదిరిదిగా

౧౩. శ్యామగౌరవ వర్ణులకుంటి
 కామవిలరసులుగారిత

రామునకు సముద్రం భరతుండ భౌమిప్రకీర్తి యాచి.
 కాపాయి. సముద్రం వారి గాంధే నే కరుణకు

కమలాక్షిరా భూగత సుమహాపుష్ప
 విమల రూపు లావిభులకు సములన్
 రమణి రాజ్య వర మే లాకేకములన్
 గాంధే. తలపగన వరులతోలా తియ్యళి నాన్

యమమానయంగా

నిలలీన నాత్మ రిన్దే న దేలు
 కవాంకు సేవ్యనిగనముగా

యలఁకునయ విద్యా శీల
 శౌభాగింధువులతోలు మహా
 త్వులు నలుగురు అన్నదమ్ములు ఈ
 పురి వోపమంగళ తమా యే హా

సురతా. త్రిసుమపరస్పరమిత
 లంగంబుపులకలుదనర
 గనుచుని రాగ్వరశృంఖలంబున
 పుణ్యుల నిరువురన ప్రేమల.

కా. త్రిమలతమమసూరి త్రిముముగాంగన్
 గ్గురిముగముగమనమున తేమిబాంగుమరాంగన్
 వరులరామలక్ష్మణ తేజంబున్

ప టుతరమున తే ద్భలము యశంబున

కా. జనకతన్యకౌ సవయం వరమున, గనిగనిజనియెను
జనపతులంబున, దినమును దశరథ యువవిభవం
బున, గనుఁగొనిరిచొరబులు ముదంబున

కా. మంగళమయవేంమంతమునందున

రంగసుమా ర్జనరమణమునందున

సంగత శుభసత్త్వ ప్రసం యోగము

లంగడునొచ్చెడులక్ష్మముపేగము.

కా. ఇదిజుభవదుస్సప్తయగంబున

జైలఁగినారదునివేష్టపింపెన

ఇలజనకపురొరిపింపెవర్తంబున

దలబనట్టిసుందరలక్ష్మంబున

హం. కమలాగర్భుడౌబంధిగది

యిడార్చుటేనానదిగోధాళి

కమలదూరమశుభదంబని

యొక్కతేబల్కెనుపవార్తాళి

కా. తనపురొరిపింతునిజనమడగంబెన

గనివిలంబుమేమనివలంబెన

వినిగతానందుడనుమం శ్రుతితొ

యువభేరశంఖనినదమలతొ.

కాపాయి. దగరు మంజుశ్రీ వ్యంజుల తో
 వనితాని నతనివ రగానము తో
 ఎనుత విప్రజన వేదధ్వనితో
 కనకమయములగు కలశంబులతో.

కా. ఎనిదశరథుగజ్జిగవంసమునన్
 గనిసమయము రమ్యగగముదమునన్
 జగపతీయునుగురుజనములుగూడన్
 తనకులంబాశమున తమితోడన్
 సీతా కల్యాణాము.

దూ. జనకుని గగరికి జనుమండ
 గనిదశరథుగజ్జిగవంసము
 లగుమారగముగనుతీయింపెను
 ప్రసన్నుడిగేవసంధ్యంబు.

కా. తొడ్రువప్రసమయంబు ఓంబునన్
 విప్రలతగురుసిరివేలివొనన్
 సుపర్యకుండు శుశేషంబులు
 నవరిమి తంబుగనలరెద్దండంబులు.

కా. కమలేవిధిముగ్ధులుసురతల్లన్, విమానములపైలేలు
 సన్నిల్లన్, సమానరహితోత్రేవమునుజూడన్
 గమింపనలరిరి కడుగమితోడన్

కా. వసజ్జవాదులు జనకపురమున
 గణిగాని సహజీవలయుత్పన్నమున
 గణితం కీకరవన విలసిల్లెన

కనదులు ప్రవతార నముల్లస
 కం. మారు రూపపురనాగనదులన
 సారథ్యసమర్థుల సమకరులన
 వారల గణిసమర్థుల జంతులన
 వారవశ్యముగలరగగనంబున

కా. మోత్రి ఘాటు సురల కిశుండ సయ
 నాశ్చర్యము మరుక్షణ

విప్రులైన ర్షమల గనుడు

రఘు విభుని వివారము లిల్ల

కం. పాఠము. ఎకనినామ మభిహిత మునఁగింతున
 భువినిమంగళంబుల వడి క్రుంతున

దివిజులారయి ట్టి విభునిజూడన
 శివమనిశివుడనయి కేడ్చు తొండన

కం. ~~దివిజు~~ కశర ఘండంబు నుమండన
 సుపర్వులంబుల మమతమినిండన
 సప్తలకతనుతై ధ్రువమయిచ్చన
 విప్రులతో జేరిరి ఎదురులు గావున

30. స శరీరము లగు సత్సంగము లన

దశరథునిబ్బయి ధరణిసురలుజన

విశవాత్మ్యుడగు దశరథు వెంటన్

తుగేలురై ననలురు సుయలంబేన్

30. తను యుతేచ్చరుచారై చతుష్టయమన

దశరిమరకవే కనకాభు లుగన

తనిని తొండ సురవతి తప్పుతు లన

జనకతీ తొం గనిన బ్బిరి సుతులన

30. సుమవర్షంబును గుర్చిం

సుమ తొంగివ్రడావేళ

కమలాత్మని రాముని శౌంభ

గనచ్చలకే మధై వొల

30. విసుతిచ్చుమ కడు వేడుక సుండన్

యసుండు రాముడన యశౌంభనిండన్

దశరు కే కి కరిరశ్యాముండ్రి

కనకబెలయుగ కలితొంగుండ్రి

30 పరిణయశౌంభా స్యాంయండ్రి

శరత్తుండ్రి శరసురవత్తుండ్రి

సురబ్బలబ సుందరనే త్తుండ్రి

పరమకాంతిశౌంభ ద్దాం త్తుండ్రి

జానాం యి. త్రిశుబులువేన తూనరుసేరంగన్
 యునమకుతురగ నదీనము తెలంగన్
 సనయులరాజుల తనుగనుగొంగున్
 దనరువందిజనతొ సు, తీవిమన్

జా. అనుచు వియ్యండు హయమున తెలంగన్
 గనిరిగరుడుస్తై నిహరిచంగన్
 దనరుతురగమెంతయు నాడించన్
 మనుజులు కేదివశమవత్తించన్

జాండు. మనస్సిజుడురామహితార్థమై
 శుంభత్తురంగ విష్ణుమన్
 నూనినిబలరాకొర గుణగతి లోకూర్తన్
 మదిలో మోహమమన్
 అనియింపజేసె సూర్యునగ
 రాజుల సకలమణినికరంబుల్
 దనరాంరు కింకిణిలాపుగ నశ్రమ
 తారత్తుమకాసిమనంబులన్

హాం. బత్తె, కటియురవే కనక
 భూరి వేయగు నశ్వము తూచు
 త్రివే, మెరుగుగల యునమను
 బుద్ధివే, ముండలరెనుబూడ

౨౦. పరగెడురా మా శక్తి ముదాపింపన్

బరమనాకోతైనను వత్తింపన్

హంతుడు త్రిపంబనయనముల పొందున్

పరగెరామశౌంభను తమియుండన్

౨౧. సిరితూరి హరిరఘువరమయికాంబేన్

కరమువేడ్కఁగొని కడుమోహింబేన్

విరింబయును రఘువిభుఁగనుఁగొనఁగొ

సరవలెననా ప్తకమునుగొనెగాం.

౨౨. శరజుస్కుండు ద్విషణ్ణాయనుండలు

పరగెరామశౌంభను గననింతై

హంతిహంతుడు యుడుగురఘువరుగనుగొంచున్

బరగెమానికాపము హితమంచున్

౨౩. సురలు నృపులు రఘువరును తీయింబరి

ధరసంజరమునఁకగ విహరింబరి

సరసమధురవాక్యతరతమారగ

నరయునుగ సౌర్యాస్తమముకమారగ

~~శరసంజరము~~ గ్రురు వాగు రాజుసమాజమును

తమిగెగనిదుందుభ శశిబ్ధమున్

బరగింబరంబరమందు నలరుల

వానప్రస్థాంజయరావముల్

సు రవరు లు జేయగ నుభయములు

బహు బోధనా ద్భాసి నాదముల

కరమల రసి డిరగు వాసి గులు

మంగళపు టూరతి మ్రొత్తముల

దూ. ఘనతరముగ నారతులన నేకముల

గొనివనితే తెల్ల

అనితిరమునకు నెదురుగను

తను శూంభలు విలిసిల్ల

బా. — అందరు నజ్జా స్థలు మృగనే త్రుత

నైందర్యజితస్థర సుకళాక్షుత

సుందరు త్రు శేకా సురలున్

మందర దళలు మరంద స్వగరలన్

బా. గానమున వ్విరికంకణరవముల

మానితలయ తాళసమన్వితముల

గానడుచుచు మంగళకృత్యములన్

బూనజ్యోతింతులు తేమిబాదలన్

బా. — అప్రదుశీబావాన్వాగజూత్తుడు

సుపర్యజ్ఞాంగనలు శూంభనసద్మల

కపలినారులయి గలసితిమితో

నృపవర్చసి యంతి ఫృతిజనముతో

చాం. కలమంగళ వాగ్దాన కవంబుల

జేలగగ హర్ష వశాలయి ననంబుల
కలఘ వేక నింతయు నితరంబున
దెలియకుండ నుండితి సర్వంబున

భాం. కను గొనగనింతయునితర

మెప్పుడు గనకు ప్రవక్త్యానంకమున
గుని గానమధుర సార్యన నిర్భర
కుసుమ వర్షములు మున
తన పొందజేయ గ రాంముగన
కున్నకలేజ నా స్వము లేన్నగా
తనుపులక సలిలొ క్షతపయంబు
వితరణములన జెలంగి గా

దాం. వరుండ గు రాంముని వేషమును

వర్తింపఁగ నెల్ల యిగ
తరమెకల్పకౌంటికిని ఫణివర
శారదలకునయిగ

చాం. జనకపత్ని చాన్ద్రములత్తులలొ

ననుమ హరితేనాని తేమమదిలొ
నెనయతాకికేములును వైదికేముల
కనంబెను పృథ్వీములు సకలముల

30. ఆపుడు పంచవాంఛ ధన్యమలలరన్
 సుచలం బులవర్ణమజ్జలతరన్
 విపులశౌభాగమంలేపమున కాముం
 ఉపుడు చేరి నర్థ్యము లిడ గామున్

30. ధరగ్రహ తూటలు దశరథుపజ్జన్
 బరగుమండ దిప్పటి గొనలజ్జన్
 సురలు గురికి రలే సుమవర్ణము ల్
 కేరమల రెన్నును సురవారదంబుల్

26

30. ఇలదివమున కేలకలరవ ముప్పన్
 పలుకు గొనవు వసులుతనుజెప్పన్
 విలసిల్ల గణావిధి మంలేపమం
 కలరెండు ముడర్థ్యము గొని గతిమన్

30. తూర్పునక్షత్రమున కారతలనిడి
 కైమ్మలుగని సుజమ్మగూ
 గర్భిష్ఠదా శరణంబు లాంభ నంత
 గంగముసలుప గా
 వర్చస్వ లిక్త సువేష ధరు బులు
 ద్విప్రము శార్దూమరతతుల్
 గూర్చిరి రక్షణార్థ వతులారంభించు
 భండార్తుని రక్షణార్థ వతులారంభించు

దూంహర్ని నాంపితపాతకనా రజకనకనకరజనులకర్తృబు
 లాంతోవగణానిరాముని మేలగ డీరి గానిముదంబు
 దూంహర్ని కలసిరచ్చడుజనకదన రథాగ్రణాల త్రోవమువ్రాటి
 వలనుగనితే కేవలమలరెద్దెదికే లాకికే రాత్రి,
 చాపాయి. అచ్చడుగలుసుగాని రుపరహితే లో
 గృహులరుచ్చరు వక్తవసుగుణాలే లో
 సుపద్యులెదిగని సుమవర్షంబు న్
 విచ్చలతగురిసితిగనిరిమోదంబు న్
 చాపాయి. వనజశృంగులంబి గమొనర్చు లూదిగ
 గనమేయింశు శమున కెగ వేడుగ
 జనకదనరథులు సమబహుమానుల
 యునివేరిగా యువులు సమానుల
 చా అనుసురలప్రశంసన వా క్తృబుల
 చా. అగ్నివిని యరువాగుసు గానిముదంబుల
 జనకుండర్షుమిది జనపులనెల్లన్
 గానిజుని మంటమున భాసిల్లన్
 ఇందు. యుగమంలేద విరచనా విశేషముగాంబి
 జనులతేమునము నక్షలన్
 గానిరందరికే స్వకరంబుకల
 నేజనకుండు సెంహర్షనములన్

మనమలరనిచ్చి వసిష్ఠప్రసాదంబు

మందముగ జేయుచు తమిన్

గంధి కై నీకుని యు ర్జింబ

వారణాప్రభతే, దొలంగమిన్

దొం. వామదేవముఖమునులగు

ప్రజాముదితులగాంచి

నామునులును దీవింప నొప్పు

డలెర వేడ్కజనియింప

చార. జనకుడు దశరథుని నాథుని తొం

నైదగనవ్కరింబన తడు తమిన్

జను వెల్లును తత్సమతనులేంబన్

వినిజనకుడు తమిగంధే మదిమింబన్

చార. హరిహరని క్షేత్రంబులుడు మొదలుగ

సుర వెల్లును భూమిని తైదగన

భరివారల ప్రాజులుగాంచి

చీరదేవతలను భావనమింబన్

భాండు. త్రిరామచంద్ర విరాటాశ్రామ భిక్షుని

ముదముదవగా

వారమగవగులగు తెలివగ

గెయ్యిత్తే ననులేడుగా

సారమును మానసప్రాణవారితే

సత్సారముఁడు చేడ్చుటే

సారము మనము ~~కు~~ల మెల్లు

రమకులగంత మగు మోదంబుతో

దే. ర. సారమునకు ముఖమునకు

దే. మ. లోకన చ తోరార

స్థామములలరగ సకలజను

లారమోదంబునమార

క. జనక గురువని ప్థవకరినిజారన

వినినవారినందమునిజను నీరన

గనినీతను తెమ్మనుమననంతన

వినితదారిజు దేవైరారిజు దేవైరన

క. జనకపత్నినిసగియిల తోరందన

యునభుండువర నొంతెలుగుండన

జగెడునిజతలారవారమునెల్లన

దగరనందేర్చును తమిసంగిల్లన

క. సారదేశకల సారంంగనలన

వారుముఖుల భారస్యతొండుకులన

సారప్రాణలను సన్మోదములన

మూరియి తోరజనకు సతి యునములన

కాపాయి. తన కులాంతరజాతకు జేయించిన

తనకును వారములనిభాం వియిన

వనిత వెల్లగునతగుతమిహం రన

నానిమంటి పమునకు నునుదీరన

భారండు. వనితామణులు అనకారిత్యైవారతన

చారసంతోషంబునన

నానిరాంబకుంబురగమనలతగు

గురడి అనామపదంబునన

మనగా నమలలు యేయకై గానిన

కేకణంబులు మోగయగం

మనలంబుగలన కుంకిల. వీత్రు

యైక్రిమేంద మనముడారయగా

దూం. అనుంగులంకగులంకునునల

భారసేతి కంఠి నేల

అనుగమ మూరియాయన

నానరతినియే లిల

కాపాయి. ధరణిసుతే నొంధజెప్పనరముజిప్పన

ధరణిసుతే ధరమెబ్బుత్తెనున కుదప్పన

అనకునశరదారి రాంబరులన

ధరణి అనిమోదమున కెరలన

౩౦. మనమున వారలకు నలులుజేసెన్
 గనికాముని బంట్రెల నెడబాసెన్
 తనివగొని యెనర్థనరకు తొండన్
 తనయుల నెలుగురతానబ్బాడన్
౩౧. ఒరులకొర తని వనరసివ బంపన్
 తరముకొర ము పల్లమును వజ్జిపన్
 సురలు గురిసి రల సుమవర్చుచున్
 బురగెస నానెకానా దర్శన నలుబాచున్
౩౨. తనకి నానవాద్య విరావంబున్
 యన ప్రహారము గరిసి యెజనంబున్
 మునిగారంతిరనమును గావింపన్
 బనకలవంల పమునకై తింజెన్
౩౩. త్రిపుడు భయకులన్మృతాహారంబున్
 నృపురూపితులును తెసత్సంగంబున్
 విప్రులత జేసిరి నేడుకనిండున్
 సుపర్వవరులును జూచుచునుండన్
౩౪. స్వతులాంబు మతములుజేసి
 గణపతిగారంతరిప్రాంబువిధున్
 సకలంబుజేయుచు తప్త్రసారము
 సరపిదావన తొలుబుధున్

2౮ ప్రకటింపు నిరమునము మధుపర్వ ముఖమంగళవస్తువుల
సంకసత్వసక కలశంబుఁదెచ్చితి మోక్షమిదగాఁ దచ్చువుల
భాండు. కులకాలి సారదరమున నన్నియుఁ.

గూర్చివిధిచేతిమనన్

లలిదేవ శూజితశర్మ సతా

నమణిసింహర్ష సదమునన్

జలగంగఁజేయ పరస్పరమునని

నీతయునురాముండుతేమిన్

తలరాసనదిగనఁజేప్పిదలపఁగఁ

దరముగాండుగదూరమునన్

దూరమునఁబాదామమమమునవహ్నిసకాయుంతై మృత్యువులు
తెల్లఁద్రేమఁగొనిత్రువులువిస్త్రై వివాహవిధిశాస్త్రము
కాపాఁయు, కావింజనుజనకమహిషిహృదయు

రవిగనగన్దేవనకువకము

(శ్రీవిఘ్నావేత్తై సుకృతతతులన్

నావిధిజేసినుగాభూపతులన్

కాపాఁయు, కతానందుడజ్ఞానకునిదేవిన్

మతేరమృతవినిమానినిరవిన్

కుతకంబునజనకునివారమునన్

శ్రుతిమైనిత్రై (శ్రుతితమోదమునన్

బాపాయి, నలిహిమ వస్త్రాన కల విధమునన్
 అలితమంగళ సుజల పూర్ణమునన్
 కలనముచే తొని కనకమయమునన్
 జలగిరిజనకుండు లలనయుగనన్
 అలితమంగళ సుజల పూర్ణమునన్
 కలనముచే తొని కనకమయమునన్
 జలగిరిజనకుండు లలనయుగనన్

బా. జనకపత్నిరామునకృతముగ
 కనకనిత్యైవంలే తమిజాదలక
 *యనముని వేదధ్వనులు మించెన్
 మొనని నళమయ సమములు వర్షించెన్
 బా. వరుండును వ్రరయువరుగని ప్రతిన్
 బరగును దంపతులు దువరరాతెన్
 వరణములు, ప్రహరణచేయన్
 కనముల గొని కనకమయగుజాయన్

బాండు. వరణములును గడుగంగ
 వే తొని సప్తలక రారుండుగా
 సురసరణి గాన సార్వజనేద
 సుతరమములు జెల్లుగా
 జరియించె దత్తుల సేపదార్జుము బరగుళిచ్చునిమగమునన్

గని మోదమమితంబుయిన జనమృతు
 గాంధే సార్థ విజయంబు
 యుగము గనువారలకేపుడు
 బ్రహ్మగంధి యులిరగపొలంబమున్
 లం బుండు. తనరార జేసిరి వేడ్త సప్త
 పడుబులరాదిగ సర్వమున్

దురంధు యుగవేడిజయధ్వనులును మంగళవాక్యకయసార్థ
 మునుజుని సురలుగురిసిరి తమిగాని యప్పుడలదుల వారన
 మారెయి. వధుండు లక్ష్మణు ప్రృథ్వీ శాంబున్
 విధి జేయగ నర్పిత లాభంబున్
 'ప్రథమ' లకు గాని లోక సేవంబున్
 వృథగద యనిగ నిరిధర జనంబున్
 తాపెయి. మనో హరత వనన జేయంగన్
 దనివి జనదు పను యను సెంసెంగన్
 పనుపిడు దనిను ము లానకున్ ముందున్
 తనివిప్రదక్షిణ మెనకున్ దుందున్
 కనక మయములగు కేంబు ములందున్
 దనర గౌరి నిడు కెనయనిందున్

గనకతిమతనులు కేడు బహు దూర్భాత

సానిగననుంజితన నలరె యాస్సల

చా. రాముని నితా భామను మనములే

ప్రేమ సానసునుయ వెరుతు జనములే

భామ ము జనకుని ప్పాస్తి ముచూడని

భామి ప్పలెవరు సముల పని తోడు

చా. అని జను వెన్న గదగరుయ జనకుడు

ఘనముగ కేట్లుముల నిజగ రాముడు.

జనక కన్యమ స్తకము న వింతైన

గనసింధూరము నునిల ననంతన

చా. అకుణపరా సోత్కర జల జమనన

బరగ నప్పుడు జానకి ముఖముగనన

తరుణి ముఖాబ్జు నిదరి కాని కంచు

బరగను రామపుర కరభూషణమై

చా. దీన రానిరి ఘనతర సుందరులై

గనుంజారలకె కమలౌ హరులై

జనక జరా ఘర్మదునుముని యుంజ

వినుతై కాసనమును దీపించన

చా. 'ఎ కాసనంబుననున్న రాఘర్మ నింతి తోగనదకరధుం

దాకారమలరగ జ్ఞాని ప్పలకితు జనుచు సఫలమ సరీరధుం.

తై కడు వడిందన పూర్వపుణ్య

సురాగముఫలం పెగజనుమన

చెర్ర కటిముగా మదినెన్నుకొనియె

నవార మోదము గనుమన

భాండు. ఈజినకుండు సుపవని స్థాజ్ఞ

నాసమయమున మోడుంబునన

గనిమాండవి నోత్రువ కెల్ల సూర్తి

నగలు నాకెరలంబునన

గరినివచ్చి లేమ్ముండగు కుగ

ధవలు మూయెననుపమ సుందరన

గనిమాండవి నోత్రువ కెల్ల సూర్తి

సూర్తి కరామినిన ధృతేమండర

భాండు. వినువేయకునకు సొమి త్రికిన

గుణవిమల త్రువ కెల్ల సూర్తి

యనుండయిన శత్రు యున కునిచ్చె

నగిండు మగు మోభలవహిం

వైవారి హింక కుత్తము సత్తము

వారల మోడుంబునన

జినకుండు నొవై శిరిని లేగలత్తెన

శరవశత్రు యులన

గావించ వారసురూపగుణలత్కణముల యకౌవ నమునన్
 భాండు : భావింబుయ సుర్వ నర్కసురాంగము
 బరగనుండిరి మేలుగా

దేవతలును మ వర్ణంబును తిసిరి
 దివ్య భుండు భుజాలయ గా
 తిప్పుడారణలుగు తాతమండపం
 బున సల్పరింతులు గూడకన్
 నల్ల పవర్చుడగు దశరథుడంత
 వారలనెలమిమొగనుకొనితేగన్
 జిచ్చలారంతరంగవలెన్ ప్తయంబున
 జెడ్తమొరిగలరాదు మన్
 తృప్తబునకు నాలుగునిధులు
 దొరికినరాతే తమింజతమింజువన్

దేహంబున, గి. విధిర యువకు తెల్లవినామి తులయి యలతారంగ
 భూవిభుండు నకుండు మహాభూత సరణములిడంగ
 జా. తొరికివస్తు, విస్తారం బెల్లన్
 భూరిమండ పంబున భూసిల్లన్
 స్త్రాంతిబెనుభూరి తేరముగా
 నారణిఁజెప్పగలవీకెర మగా
 జా. సరస వస్త్రములసంభవ ములుగా

కరిరథశలయరగములధివముగా

స్థిరవస్తువుదానిదాసాళువ
గనలేత్తింపంగనలవియెయెటులున్

గురుకామివ ధుస్వరణీపాణువ

మఠ. గనలేత్తింపంగనలవియెయెటులున్

గనుచుదిప్పతులువినుతులుజొయన్

గొనిదనరథుండిననిన ~~హా~~యన్

యవనితెవనికేదిష్టమొవారలీన్

పనినయముననిడెసమృద్ధురటిన్

తేవితిగప్రేమజుగతుడగుగతిన్

సువననములఁజెలులకనోకప్రతిన్

భాండు. విదయమున సన్ధినిమిత్తంబు

భూర్భువిగు సమారిలమునాంబున్

తనిసౌందరములు గూర్చి గీరమున

కార్చి జనకుండింబుమన్

యనబుధులుతుడగుతొన

తేకునకనియెమ్మడువార్యంబునన్

జననాథసంబుధుంబునాయోం

సల్పిలేనిభాగ్యంబునన్

భాండు. నాజన్మపాపనమయ్యెపుణ్యమునభవతంబునయ్యెనా

రాజు వరులతోనుకు మారుచు వీరి

మంలంగనలబడినానిరిగం

— నేచే యుగపరాధకంబులెల్ల

గణించక సునయనింపుమా

రాజేంద్రులారా తొడండ్ల పే

పసులంగాను ముచారింపుమా

భాండు. అనినా సుకులమూ పలుచు విని

మేలను మలే ద్విసయంబునన్

లేని పొందిత ధునారానినెల్ల ము

దంబునన్ నేను లేయింబునన్

దనరానిరి టున్ గా ముగ

అనకుడుదశకధండు సూక్ష్మమున్

గనిసూరలుగు మములుగు రిరి

త్రేతి యుగమా గా గాని మోదమున్

భాండు. అనవారమున కరు దెంబరల్

అయలయ రవంబులు పిల్లగా

యుగదుండుభాద్యని వేదనినదము

అమునపురముననిండు గా

మునివరుల యాల్చి నాను మవారలు

మున్నుగాని డొకని లేగన్

తనతనములను మోడండ్రి గొని

బునెదగ రథు డు విభవంబుగన్

దూంకరి, మంటిమంటి కిని రొమ్మున

శార్వముని గనికల్పిమ బల్లు

మూం టి నీత చంపల సయగం

బులు వెడితలను గెల్లు

కాంపాయి. తనువు శ్యామసుం కరమ దిగన్

మసొంబుడును లక్ష్మీసుంసునెన్నన్

ఘనలాత్తొ యుక్త పదంబులు

మునిమ సొంబుల్ల శ్రాంగ నీకాయంబు

కా. పరకనకంబరకాహం మురుగలివిరారున్

వరుణార్క వటిత్తొంతుల తొరున్

కరముమే ఘులన్ కటియలరారగ

సురువిజాలబంపలులు కనరాంరగ

కా. వాత వర్ణ ముప వాతము దగదన్

వేతము త్రిప్రకాశ జెన్నలరన్

స్వతాం ధ్వహ భూషాం పటిమింపన్

భార్గవ లలిత హరిం లి నటింపన్

కా. ఆ లఘు వర్ణంబుల సేలం

బలరెన్నతైనా టెలరగ లొలన్

జలజంబులు లోచనములు మారన్

పెలుగు కుండలంబులు సలువారన్

యౌ. అమిత శుభాస్పృహ దమయి మోము పృష్ఠన్

బొందులు స్కరశరాసము లనురుప్తన్

తమనాయ యశ్రాణము విలసిల్లన్

సమనీల లతల కర మభా సిల్లన్

యౌ సరమున నలరెడు కేలాట పెన్నన్

దరమార తొత్తొత్త రమయి యున్నన్

హరి దక్ష సహస్ర శం. గురున్

పరగు తేజయున శ్రావిత సుగురున్

భాండు పరగన్ కేలాటము తొండ నిట్టు

స్వభావ సుందరున్ స్మరగా

పురసారు లందరు జూరు వే

మణిభూషణంబులు నాదిగా

సరి తేలివస్తుల సేత ద్రాక్షన్

సారణంబు నానరంబుగా

వరగానములు నారయలు దనరగ

వందిజగము గుటిం బరగా

భాండు. సురవరులు సుమములు గుటియ

సీతొ సుదతి కుల దేవ్కవక లన్

వరభక్తిచే యుగసంగీతం

గానము యితోకి కళాతలన

సరిచేసిగాని యుత్సవము

హరిశ్చరస మొప్ప నొనర్చుగా

వరుణ మణుల మోదంబు

నొప్పచ సితకు మోదంబెల్లెగా

భాండు, పరగణావధూవరు లిట్లు

లజ్జనవంశమందులంగగా

పరికింపవసుధను నభిముగను

నరవరుల సురల సమ్మంబుగా

మరలదయ నిదవనలూసంగును

చెలగిదుండువు ముఖముల

మొరయింపు చలకులవాన

గురియును మోదమున జనిరెన్నుచు

మో. అప్పుడు స్వభార్యల తొడ

సుతులందరు దశరథుడెంత

మనవిసంప జన వంశము

మోడూర్జితచందనరేసంత

కా. కడువడిభారీ జన కలము కరిగన్

యోడందశరధుడులతొవెగన్

తొడి యడుగులకు మడుగులూగఁజెన్

పుడమిపయలనప్పుడురప్పింపెన్

30. జనకు డప్పుడా జనపులకెల్లన్

దగరపొద్దుమిడి తమిరంజిల్లన్

తనయులతొన దగరధుగాంజెన్

దగరగనులతొన నములనుంజెన్

31. జనకుడుదగరధువరణయుగంబుత్తన్

తనవిగడిగి పొగడినలంబున్

యననవచ్చుదయాజ్ఞనివారసంబులు

32

దగరురాముపాదముసులంబులు

33. కేనపడమఱులంగడుగుమతమ్ముల

ఘనులనతనిసరిగొప్పహమ్ముల

నననితల్పదములను గడిగి తమిన్

గొనిపరిచారకజనులకు నెలమిన్

34. జనకుడాజ్ఞయొసఁగినవారలెన్

జనులకునుతొననములువింపన్

దగరనిడితియొననపాంప్రొంబుల్

కానకకేనలమణిగణభర్త్యుంబుల్

35. నింజ్రుమోదనము ఘటమంబుతోముగవక్రొంబు

రెంజ్రొంబునుండరపుంతొ హరినములుగణవింబు.

చా.పా.లు. అప్పుడుదశశధుండాత్మజనమతూ
 చపలకారిగానప్పు గతేతమతూ
 నపరిమితేసుపక్వాన్నములుగొనెనే
 విప్రులమువరుల బెలయతమిగనెనే

చా. పరివేషించి బహుశాశంకుల్
 తరమగనతత్త్వద్వందయుల్
 కరమునటియనెకవిధములుగా
 విరచించిబహువిధ రసములుగా

చా. చతుర్విధాన్నముల తులచతురిమన్
 తతరసభేదముదగరదుగతిమన్
 జలగుర్చిరిభూంజనవస్తువులన్
 మలేనెన్నగదరమారబహుగతులన్

చా. భూంజనస్థమయంబునబహుగతులన్
 రంజులనామములుగలపిక్రుతులన్
 రంజిలలేట్టుచు రహిషరాస్యముగా
 సౌజనాంతివిసురుండిరి తమిగా

దూరచరి. భూరవరులకుని భూంజనము
 గావరతరంబులంబు
 తవిగోసంగగొని నృపులుజని
 రావరజనవరసంబు.

జం. విశుల్యేనిత్యశౌంశనుభరిసిండున్
 దిగమురాంత్రిత్యశామనశుమందున్
 దిగముశుమన నజ్ఞానపత్యసులంబన్
 వశానితలతొంఁగనియునమగునయలన్

౧౬. శశాంబు కృతయవానినెన్నన శక్తంబుల్
 జనవిభుండపదేత్తెనుకలంబుల్
 మునివరుదరికిఁ బ్రమోదముపొందున్
 జనిత్రుక్తికరాంజలి సమకూడున్
 శాశాంబు. త్రినయమృతయల్పంబగువారణన్
 దనరిదశరథుండనె నమ్మొనిన్
 మునివరమొదయఁగనిసకలంబున్
 యునతరముగఁగంఁ రితి నెసకలంబున్

జం ధరణీసురలను వేగరప్పింపుము
 గురువుగధేనుని కరవిప్పింపుము
 నరవరువచనము తెరగావింపెన్
 ధరణీసురలముని పొరప్పింపెన్

దాం. వానుదేవము శదేవపుత్ర
 వాత్మికే శారిణాలి
 సోమసుతాదులు వచ్చున
 నష్టమింకఁ దులమిదేవి

చాపాయి, అతిశక్తినిసాక్షాంక విగతులన్

మతేనాశక్తినిపరశనతేమలన్

యతులనుంబిప్రాశితలుకవారిన్

త్రివిపతే ద్విపియుయతేమనుదారిన్

చా.

సశవిగారుగులత్తగోతేమలన్

సురసురశ్చమలితేనౌభాయుతులన్

పరమాలంకారరమాయుతులన్

కరముద్విషులకేతెగౌరవమతులన్

చా

అనేకగతులగు వినుతులతొండన్

జినిపావనమయ్యెను మిముజొండన్

తేనవిగూంటిననవినిమునువెల్లన్

ఘనముగదావింపనతేమివల్లన్

చా.

బరగిశ్రుత్రుడొసగి బహువరరాతేన్

ధరయారకప్రాదములనుక్రొత్తేన్

కరిహయరథమణి కనకమువెల్లన్

నరవరుండితే మన్ననజూసిల్లన్

చా.

ఘూరిగొని జనుచు వారలతేమితొ

నారయువరునియయజయధ్వనితొ

మొరిగు లేంబరియూ రతులుగొ

నారామువివాహశుభమలరగా

హాహా, ప్రాణహరము కౌశకునకు నానయంత్రే నృపుడు
వయసె, యతేవరసకృతవేదగుటి నాశముల నినువేసె.

చా. జనకుననీలముసల్మ్రయ వల్లనై
వినుహింస వేంపుచు నద్దినమట్లవల్లనై

జనపతేమరు నాడనుజ్జ్వలనానా
జనదుండుం డనెననకుం డనానా

చా. దినదినమాదరమునుసల్మ్రయం
బసూనమునుసవమై యలకారనై
తనవిద్రావము పురజనులారొంబునై
గనిజనగాంబనదని రట్లొంబునై

చా. దినములు కున్నిటులననుండిరట్లనై
జనకే స్నేహరఘ్నబెనానానుమనై
మునిశతానందుడును కౌశకుండనై
జనకుని బోధించునాననృపుడునై

హా. అగుగావయసుమమంత్రులతొం
ననియెననియెనంతేపురమజు
తగజెప్పుడు దశరథుండయొద్దకు
జనుననుమనుమందు

చాపాయి. విసిరిదశరథుండునునని తొరుతే
మనములవేలిసిరి మహివేదమారుతే

తనుసంకృతం చముతౌనిరతిగదగా

నైవకునిగా ముఖవనజములనగా

చా. జనకుడ యోధ్యకుజనువారలకున్
 యునగ్రహవరులకుఁగడపటిప్రజకున్
దనరవస్తు సంతోసంబెల్లన్
 గనపకర్తాన్మముయెనొల్లన్

చా. సరసములగు యొకజనవస్తువులన్
 ఇతివములగుతావల్లదీనముగనలన్
 విరివిగతొలుపెనువేగముగా

హరులునతేసహస్రిగిదికములుగా

చా. తిరదమువిరువద్దియెదుసహస్రిము
 లరుతేరజ్జులవారయుతేములజగ్రు
 కకులవిజితేదిక్కురులయులేంబుతో
 వరకకకరాంబరగురురత్నంబుతో

దూ. గొంతుచిశ్చవారదులమజల
 జనకుండాసంగెనదియూడ
 గామహేంద్రుడునులజ్జి
 గొనుగాదెయదికమయిశూడ

చా. సకలమర్జ్వులంజనకుఁడుపంపన్
 సుకరముగనయోధ్యకునడిపిపన్

వికలతేనానిరది వినిరాణులలో
చకేతమిగములసరిపంకములా

చా. జనకజనంకములను స్త్రీలుం బరి
గనిదావింతుకుకేడు పొత్తేం బరి
దినముపటి ప్రతీనిగాను మమ్మా
యనితేర సౌఖ్యాగ్యపటివిగమ్మా

చా. అత్తకు మామకు ననుదిగమంకున్
బుత్తమురాంబుని పేయుముమందున్
బుత్తని కవుని సృజావము రాలెన్
హుత్త నడువుమిట్లు నును ప్రతిన్

చా. గంధా ధర్మము లోరిమి తొండన్
గోరికచతురస గుంబులతోమి గూండన్
సారెకు సర్వకారము మా రామణులన్
జీతి మోక్ష వేసిరి మలేబాదలన్

చా. వారల వేల్పుల వార ర్హస్రేమన్
కూరికేవుంగిల ప్రభువు మలేమన్
గోరబులు డుస్రేసింగలుంగ వోయన్
కారణమగు దురిగంబులు దాయన్

దూ. అనుచునుండిరల ననుమలతొ సర్వమనమణియును
యునుడు రాముడొ జ్ఞుడొ గానా జనకగృహరాగతుడైన

చార. నలుగురన్ సదమ్మయి నిలఁతొగన్

పెలఁగఁపురొజనులలరుచు వేగన్
పలువెరగులను తులలరుచునుండన్
దలన్ రగనితమనములతోమినిండన్

చార. జనతఁపుణ్యమింతనివలయుంచన్
గనుగనక్రమేవ్వినితేఁ జలంచన్
గనుకొంటిమి అనేచనములునిండన్
కనులకెరిఁడులయికనపడుచుండన్

చార. మృతివంచునకును నమృతకషమొలితెన్
క్షేత్రేత్తుదియేనకమరవరున్ దురితెన్
పతియనకా హరిపాదముగల్గెన్
మతివారలగని మదితమిముల్గెన్

చార. శ్రీ నెడివారలకు గానందముగా
జనిసఖంధుండగు జనకునికేనఁగా
తేనివిగతండు సత్కారము చేయున్
గొనిశ్చక్రముగ్రహమునకలఁడాయన్
చార. ఈ కనుగానియాయమ కౌగిలినేర్చెన్
దనరగ నభ్యంజనము సేసెన్
అనునట్లొసంగుమును బెట్టించెన్
సునయలులనల్లరిగనిమొదించెన్

౩౦. అపృథురా యపృథసేనాయమయే
 విప్రలస్మిపరినివేవవనముయే
 సప్రథయోద్భవసప్రథే గంగదలయే
 వృపవదాజ్ఞానసప్రథే లిలయే

౩౧. తల్మియాజ్ఞయిడదగునని యడుగున
 రుల్లనియుల్లముతల్లడపడగ
 వెల్లడనముమొమ్మగుగప్పన
 బల్లగనిట్లని సమ్మద మొప్పన

౩౨. భాండు. అవేదనయమున రామునకు
 కరప్రతమమరణాయమయిట్లనె
 మతేనీతతావత సలతమును
 సౌమ్యతాయుడెలసిముదమునొనె
 వితతముగజానకేష్టే
 స్థిరమువెలయనుండెదరందర
 సవేదనీయల సేదాసనుతే
 పరిహారిణిగగనుసుందర

౩౩. ప్రారాధనపరిపూర్ణ సుకరమ
 నినుమగొని జ్ఞానాగ్రహణ
 జనులును తోయరు రాము
 మనముదయవేరదురితహర

చా. అనుచు ప్రేమ పంకం నీ తే అనుచును
 తనవినున్నయ్యతే, నుగని ననుచును
 యనుచు రాముడతివిగ యము యోదన్
 తగకరముగమును దగరి జోడన్

చా. విగతులనే కము లాగరి ౭౭ యంజ్ఞన్
 గానితమ్ముల యొనియెను ప్రజ్ఞన్
 యనుచు రాముడతివిగ వారెల్లన్
 మగముగతే స్థూరి, సింహాసన్

చా. గనిస్తే సురసాంత్రం తము గాగన్
 వనితలు సిద్ధిలతే గానికడు పోన్
 దగరగ మొలకగ ధైర్యము పోన్
 అగనికరిగి తే ను గానియొసన్

చా. అనుచు బంబిండును మరలిం చెన్
 తగుడా యును సఖులు నివారిం చెన్
 గగనగో వ్రవల్చే వెను కెను రోన్
 దగరిరియివ శోలేరమును బ్రోన్

చా. అప్పుడు స్నేహ వివశతనాంధి
 గోపః పుర పరివారంబు
 కృపాచిరహములకొన్న దమయి
 యెసని అగమని పురంబు

బాపాయి, కేసకేపంజరములను శుకచయముతో
 జనకేబులగే వ్యాకులముతో
 వసదే భగమృగములను నిత్యం తెంలే
 జనులక్షి ర్చమును గొనుటానెవితే

బా. ప్రేమాంబుకేణా విలసయనునంత్రీ
 వేమై ణిలుడన్యవేలుండుంత్రీ
 తామహింజనుగనీ ధైర్వముచరసేన
 భూమవిరాగతే పులిశ్చేనోనీనీ

బా. వేగయుగ్మే కౌగిలీ గొనె హితు తెల్లనీ
 జనుదుజ్జా నివననతమివల్లనీ
 యుగ మూగమ నలంకారయతముగా
 సుగంధగీతకు సుగంధ యుగముగా

బా. వెలులు గొలువ నుగజ్జానకేనీ
 సులక్ష్మముననెక్కిం బో
 తెలుతే నె బావింబురుగణానాథుని
 సంతోక్తి స్మరియిం బో

బా. గాఢభక్త్యము లోరిమిచెల్లనీ
 భూరమణుడుచేపుమతమివల్లనీ
 జీరిదంసదానీ బృందములనీ
 బారుసుగు ణులనొసంగి తమిబాదలనీ

- చా. జనకజనప్తురజనులంకులతన్
 కనిరిసునకునములునలరెయ్యున్
 జనకుడు ద్విజమందే నికరియముతేలా
 జనియెల్లంబింజెనుకడుతమితేలా
- చా. తురకరథగజాదులుజనుమండన్
 భరయెల్లనువారన్ భవనిండన్
 భరణగురులకుదగరథుడందన్
 పరిపూరిముగదనములింబిందన్
- చా. శిరమునవేన్ రపరాగమువేన్
 వరవిపాల్గినార, వనముగాండ్లన్
 కరిముగనుదలచుచు క్రుక్కువదలన్
 కరముసునకునములరయుచుచుదలన్
- చా. సురలును స్వవర్ణముకుటిన్
 రురువేరాంపుగొగాన
 స్వరములతో దగరథుడనిజి
 పురంబునకుజనయోగ
- చా. పా. జనులదగరథుడజనుమనిమిందన్
 దగరకులిడిమన్ననమల్లందన్
 యుగముకుస్నేహముగొనితిరుదాంబులన్
 వినుతింపచుమరలిరిజనపాంశులన్

చా. కౌంసలపతిజగతునినిమగ్నన్
 డాంసగ లేచ జగతరాసున్నన్
 చాంసల మారమువచ్చితి రంతున్
 వేసవారడిగి విసల ముమించన్

చా. ప్రేమ గడ్డముతిల్లి రియంగార
 గామిని తేలండ తేవిసయగ గా
 చేమోడ్చిసుధానితపవనములన్
 వేమరు తేసిరి విసుతులనతులన్

చా. జగదరమొకటా సంబంధంబున్
 గను గాంతి డి శిష్టగుసుయశంబున్
 జగదుడిట్టులనినా సంబున్
 గనినటుల నేర్చునన్ స్వహంబున్

దూ. గానిరి దాని జెప్పన శేషం
 బస యుడుబసకుం త
 ముసులకు నెదిక్కి తేదారశక్తి
 చంబుగానియారసంత

చా. దగ నల్లరగని తేలియోరా డన్
 తగరాణివ్యయమొగరి జూడన్
 యుసుడగు రాముగ కని గుణాదామరా
 నిసువర్తింపగ నేతునె రామరా

చార పాఠం. మునిశంతరహృద్వశజ పతేంగా

జన్మస్థితీలయ సగుణాసం...

యగులుయోగు లెవనితై యోగు
బుసెనగు, గుకర మనములుయొంగు

చార. ఎనికే మోహమగవకరి రంగుతో

కన్యలనై యవని పశ శ్యాసంబు లో

బువబంధంబులచా ముగ నాపున

సుమలగుణు డగుణుండ్ల యుపున

చార. వ్యాప. డును బ్రహ్మము సుఖరాసియు

తెలపమత్తరాంతునె పనిసానియు

దైపుడు యం డయియగ్గిల గయ్యుడు
దొడత బోధాబ్ధి నేనాంతుండ్ల

చార. మనమా కుసునా మార్జయ ముగకున్

గనరాని మహాత్ముల కేసులకు

దనకు విషయమయి తగ నిగుగు టిన

విసురానిని పావగమసు కుం టిన

చార. యాగమగు సాఖా గ్యవిసు తేలుంధ న్

జగదు నే సునకు తారక కయిన

చనువుననంత్రి తినినుయాంబంతున్

ననుకయగని యొసగిన తమిగాంతున్

చాచాయి. పరమపురుషుని పద పదంబునకు
స్థితమున నామదితే చ్చవరంబునకు
విరివిగనిడుమన. మోరాదింబునకు

సరవిని రాముడు సన్మానించెనకు
చా. గురువని త్రముని కు నీకసుయలతెలా
సరిగాదలచెను జగతు సతేవిలా
భరతుడల్లజకు పద. లకురగెనకు
కదన తని దావగలచే ఒకరెనకు

చా. సామిత్రీతి పుష్పలవేత
జగతుడ జ్ఞుక్రమగంగా
ద్రేమ రసంబున సలరాగ
సామసాత దావింబు

చా. వారలు విగయ మువర్తిలండకు
మోరాదిని రఘువరునిదండకు
కూరిమి జగతుడు కు నీకతేగూరినకు
వేరిజ్ఞుక్రముని హరుడు రంబునకు

చా. దావింబగ మునిక విజుడని రెనకు
దేవమి ముగ్ధమది తేమింగొనియెనకు
రావిజవయ్యక సేవల వల్లనకు
భావింపగ నవిరాక్త్యము తెల్లనకు

చంపాయి. వేదమ కూడనే మింసుయ శోభున్

భాంసురమగుతొ వక భాగ్యంబు.

రాస పుడుసుమదివా భయో నర్తన

గాంసం కైలాసము గను పోయె త్తన

చం. అనియి తువతె పొన నే కగతులన్

జనకుడు మునిసనిసె ప్పె గనుతులన్

ఘనమునిపురజగులు గనుచు

వినులొంటి పురమునకు మరలుచున్

దూ. వారున్ భవమార్గమునందు

వనియింపుచు - నియంతు

సూతిమి తొగను భద్రమంజు

సుండిత లాభ్యకృపంతు

ఎవారీ గ్రీసంతరమయెలాభ్య

ప్రేక్షణించుట...

చం. వాయింబతి పటావడి మంబుల్

మోలయింబ రాష్ట్ర మునిగింబు

గాంయకులు సరసగా నమజేయన్

బాంబుక మోలై సుసుగా యులుడాయన్

చం. శ్రుంగములు విని పులకల తొండన్

కమలతిరి రా ఘృవులబూడి

- వరనిజ గృహం సుందర శృంగారం
 బరు దారగ యే సిరి తమిమింగళ్ళ
 చా. విషణి మార్గములు శులసెల్లన్
 విప్రుల గంధ బల విశేషం బుల్లన్
 సప్తపుములుగా సవగణదా రున్
 శృంగారం బ్రతేములుదేయ
 చా. సమ క ట్టిరి లో త్తేవుంగ ట్టున్
 త్రుగుగు శావిరి ప సుమనంబున్
 విమలపతం కం విహానవయమున్
 సుహ తొరణంబు సుర విరచనమున్
 చా. త్రిరుగుగ నిర్మించి మణియుంగళ్ళ
 వరకేద ల్గిస్తం భములవిరచనన్
 సరసవదంబు త్తేర లేరుచయమున్
 గురుతేమా ఇహామిరుహంగిరమున్
 చా. కళశనిర్మితం కళఫల సుమముల్
 ఘన భారంబునను విశక్రముల్
 కళశిడుకతొలవాలచయము
 కళికడు మోదంబెనయుగయగముల్
 దూర. శాశావిధ మంగళ కలశం సున శోభన్ గృహంబు
 లానందంబుగ గనెనట్ల ప్రసన్నుది నేవ సా ఘంబు ॥

౪౦. జనపతి గృహ శ్రావణం నిశం తేన
 మసూరిం దునులజ్ఞును గానుశం తేన
 కనకుమంగళ శకున నికరము తో
 నిశనిశను ఇవృద్ధి నిశి తే తే తో
౪౦. తేనుచును జ్ఞానా తో సహా లగన శక్తి
 జనుల లలిత శృంగారము నలేగన
 జనతే తో రామముని కేలూరడన్
 తనివిగానుచు శుభవనితలు హడన్
౪౦. జనుచు జనుచు జలతనుచు విజృంభ
 తేను తలెలజ్ఞుంగానునారతే హే
 తుని నిల్చిరి యిల్లిన కే విధముల
 జనపతి గృహ మంకున కలకలముల
౪౦. కనకు రామమారతే లు కారసలార్క
 కులు ప్రేమనే విస్మయ కల సమూలార్క
 శీలవస్తువయంబుల కానములన్
 నలి నోయుచు, గణనాయక శిష్యులన్
౪౦. గొలుచుచు మోక్షము గొని రసయుములన్
 పొందు పుకనాంబులు గురు పార్థములన్
 పలకమూర్తి వంతము లయి గృహముల
 కలరకచ్చుమో నయ్యెడు విధముల

హూ. లేనయులువచ్చెదరనుచును

హూ దము గొనిపరవన వైతి

జనసులులేనయులగనుల్లే

జననతోక్కులయి తో (4.)

హూ. అనుగొనముతొనొగవలలరన్

గొనినెత్తముగానునిలిచి గొనకన్

దనరిమంగళభవసులుజెలంగన్

లేనివితొనుమిత్తయునువొద్దంగన్

హూ. కుసుమహరి నాగలరదురిచ్చెనులే

కేసలయదధిపూగిధలపాళులే

లసకత్తెకులునులాజులుదళములే

వెసగూర్చిరిచారువిద్రవ్యములే

హూ. ఇలిగిరత్నయుల్లేమలేసుందరమయి

జలజాంబవేళుకకులాంబికయసమ్మయి

కులదిలేనిసుగళునములుగాంగన్

లేరుదుముగానినెత్తమయిరివేగన్

హూ. ఆరయలలరగగూరిచగూడిరి

గొనురుకలగానంబులుబాడి

వారిజయులేనొవర్ణసుపాంత్రిము

అలామజననిజేగొనిగాన్త్రము

దొం. పులకేతమయియలరాక

నిల్లెల ధుమంగళపుటా
తలతొనేదురుగలుగుచుండి

కలింతోలుగుతేవిమిర.

చాం. అగరు ధూధూమావృతమయిన
మొగుల్ తొయలుతమగుచు దానన్
లేగగగళంబెన్నగన (గ) వణమాగా
సగలే దొంబెనులే సల్పగదరమా

చాం. సురతేమసుమదామోత్తరవర్షముగ
బరగిబలాంకంపల్లెలచయమగ
వరమణి తొంరణాభాసగనంగన్
సరవిసలరెహారిహంపమనంగన్

చాం. యుననైంధొంపరికంలేలడంబులే
దనర మెరుపులనగనువాండ్లంబులే
యునముగ మోత్రాయురిగర్భలుగాంగన్
తేనివిసర్జియాలేములురింగన్

చాం. అలరెడుపన్నరులువర్షముగా
నలరు బసులుసస్యంబులనవేగగా

వెలయునిట్టుకుంభవేళగుమునివే

— సలవగొనుచు నొప్పుడలయుముదలవ

కాపాంబు. కరి ముఖశివశంకరుల స్తుతీం చుచు

వరశక్తునచరుపరలగాం చుచు

పురప్రవేశంబునకు సుతులతోగా

ధరణికుం డల్ల, లినకలుల తోగా

దూం. సురకుండు చులల మోర్చినను,

నిర్మలంకవలగం

మరులూ స్వము తోరాచరగను

దే నుండి విరిసరులు వాన

చాం. వందమాం. కులవరగానంబుల

ముందుగనిండునుము లా కంబుల

జెంకను విచారాళోత్తినకంబుల

సుంకరవాన్యస్యోమరవంబుల

చాం. కనకాదు తల్లను సిండుగన

వినిసురలున శూంబును సిండున తలగన

గనివిలాసం శనమును వత్తింపన్

గనునక్కెము గావను బాపింపన్

చాం. పురజనులును రక్షువరునకుఁ ద్రొక్కిరి.

వరులఱుం చు సుఖవశులలు జొక్కిరి.

తరుణులూ రతుల వరములఁ గొనుచున్

సరవిలేరులనల్గు రగనుగొనుచున్

జానాయి. తనువునపులవేలవేల నకాంక్ష
 కనులభాష్యజలకణములుమిగాన
 తనివిని మంగళమని యాగకులకు
 లోనరనాసగి రత్నమనమగవలకు
 చా. యునతరమగు నీవెకం లనేనుండన్
 గనితి మవగూ మణులను తమినిండన్
 వనితలతొర రఘువరు పొరలెన్
 జనులకు సుఖవిండుచు సుకడు ప్రాప్తన్

హం. ద్వారంబున నాజా ర్చులగు

సాంకించుదులగాం

కూరిమివేల్పురు మంగళపు

ప్తరతు విడి జావిం

చా. అరసి మరిమరి యారయ విడుచున్
 కరముద్రైమ మన్నహృదయంలనుచున్
 వరమణి యాషణ వర్ణము తెల్లన్
 గురు తరముగనాస సుఖాసిల్లన్

చా. తనయులనలుసు రివరుణుల తొండన్
 గనితి మహానందము మదిగూండన్
 జనసులు మాటెకిజా నకినింలిన్
 యునుడగురాముని కం యముకం లిన్

చా. పా. యి. గని సఫలము జీవనమను గొందును
 తేనివినుండి రత్న, తి శ్రేణి విందున
 తేనుభవనగైత్తెడి దగణలు రత్న
 గనుచు పోవుచు లోయల తేమిచే వత్త

దూ. తేమపుణ్యమునెన్నుకొని
 యంతల సుమముల వత్తులు
 నమదులు గురిచితి యుత్తర
 లూడి పోడి కంబు.

చా. నలుగురు వరులును నారకు లులైనాడు
 గలయులు గలయులు గలయులు గలయులు
 లలితుల సురలును తారగంబులైనా
 మోలునె. పరని మేచ్చు తేమిచే
 దే. వేదశాస్త్ర లావులు సలిపి

వెలకులతో రంగమన
 నారకమును గొని న్నన్న దురి
 నంలి పురికింక మిదే
 చా. పా. యి. సలలిత సింహాసనములందు
 వెలకులతో రంగమనందు
 నిలిపి పరణముల సెమి, గడుగిరి
 యలలితూ పదపాదులు నడిపిరి.

చా. పా. యి. వధూ వరుల గావరుసను పూజింప
విధిగల వేసిరి వేడుక నోపింప

పృథ్వీ దేవతల కల్యాణము లానర్చిరి
పరివేసిరి పృథ్వీదేవతలను.

చా. పా. యి. మహావేదములగు బాహుళ్యములను
బహువేదములను పూజించుననిచ్చిరి.

యమో నమో గాని రంబులు పూజింప
మహామును పరమార్థము గనుట

చా. గన రోగి సుఖం గొనుచుండునట్లే
దీక్షా దీక్షా గొనునట్లే

కేసులందున కేసులయ ద్దాప్తి
పునః పునః కేసులయ నేడు గొప్ప

చా. కారకనిచ్చిన పునః పునః

గూరుండు జయించు విధము గనుట
నారక నియంతరితం నందంబున

కూరిమి ను గొని రనింబున

చా. అప్పుడు దశరథుండు లేచి

కందకి వివాహము

బహుళ తారక వైదికము

లాగరవేసి లేచెను.

హామ. గామ. వచిత్వ పూజనము

లానరవేసిసుకంబు

గనుత్త. పూజనము

లానరవేసిసుకంబు

హామ. అలరేడు. తానులపరిణామము

గ. తనులయందులేమియునగుచున్నది

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

లలితనియందుగలముగ్ధముగ్ధముగ్ధము

హ. అనంతలయందుగలముగ్ధముగ్ధముగ్ధము

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

గ. తనులయందులేమియునగుచున్నది

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

హ. అనంతలయందుగలముగ్ధముగ్ధముగ్ధము

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

గ. తనులయందులేమియునగుచున్నది

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

హ. అనంతలయందుగలముగ్ధముగ్ధముగ్ధము

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

గ. తనులయందులేమియునగుచున్నది

తెలిసిల్లంగ. గోవిందేవిందుచున్నది

కాపాంఘి. గురుభూసురముగ్ధులయందుఁబడె,

సరసంబుగ నన్యముగాఁ జేర్చింపజేసె

పరమంబుగ సంపదల నుపగెసె

సన్నిమి గుణితేసి ననుచ్చింగెసె

కా. మునుపే గార్హమిశ్రుతి నిజుగాఁ జెందజేసె

తేనిమిని కనుగొన నను గొని మింపజేసె

వినుతీంపును తను వనితల తోగొడవజేసె

మునిప దరజమును గొనెనులే గుండజేసె

కా. తిప్పుడువనితృప్తతలే విషయముగా

స్వపయ్యులును తన సగసనుదవగా

విభులభాంజనావింబసయలతో

నుపగయల నమేయములను సులతో

దూ. మాంతికి మాంతికి దనరకుడ

మృహంజి భానులేఁజేయ

చాంఠవమునసం తుడును

దావనలూసంగె లేమిదాంయ

కాపాంఘి. మునిభావనియుల మునివిషయంబు

నగరస్థుల లేయొసరి నతట్నంబుజేసె

గనిదావనలిడి వినిపాంతుణి తో

గొని కౌరిరిరాముని ముని తేమితో.

జా. - యు. మునినిజ గృహమునకుఁ బ్రసంగం

జనపతివిదాగ్రాంగగలకు వింశతే

యునతగచేలములును ఇలావూరి

దనగనాసక మతియును బ్రహ్మజ్ఞుల

జా. - క్రూరనిష్ఠవస్తులుం రలకేడగా

ఇలాగి మోగవ నేవారిని రివడిగా

కూరిమియ కులకు నభిష్టంబుల

గూరిమి స్వర్గడిట్లు విదాగ్రాంగుల

జా. - వీరి మోడలే నీ నానాగంబరి

మొనని సుగలు సుమామలువల్లంబరి

ననయుల వాక్యంబలుగాంబరి

యునమాగదుండు ఇలులనువారింబరి

జా. - సులలిత నాతమునకు బ్రసంగ

సుఖముగ రామయాగంబు

కరమిత కేతగమును సూరింబు

గాంవింశతే కేగంబు.

జా. - ఇట్లు రామిల వేంలమువాల్ క

పరమ సుఖత నిర్మితి యెంతయు కేగ

తదులలులయి, రఘువరులను రాంగన

నరపతియఁ తరిపురమున కేగన

కామంబు. సతులతోడ నృప సుతులలాచరి
 కుతుకే లో నంబోద్ధయలుగమిం శ్లో
 మలీనంబోః పూరమ రిను తెల్లన్
 బలగంబులు న్నులీ రంబుల్లన్

కా. — త్రిపుడు దననధుం డనె వారలు తో
 విపులబు నతకృతే వినయా ములంబో
 నృపసతులు బునకు నీ శూన గుణంబుల
 సఫలంబు వి వినిరచళిమితం బుల

కా. — తనయగును బ్రాహ్మణులతో
 భూదన్యము సేర్పనమునతి
 యునమధురాచరిగము లోడు
 యుడియల నిగతి భుజంబు

కా. — తరుణులుకల గీ లంబులుబాడ
 కరమురా త్రిసుకరమయికాడ
 కరమిచిం నకమం బ్రాహ్మమంగిళిన్
 సరసం భూభూంబు సుషమాం శ్లో

కా. — కళిబనులురా మునిగనియంబు
 గొని స్వ కృపాములకు బునసత్రి
 విసూద మోదములునితంబులంబు
 గొని జెలగడితొని సత లంబున్

- చాచింబు. సులంపవా గహి పతులకు నయి నన్
 చతురాస్త్రిగత్రులె లెలెనయి నన్
 మలేశక్రము గాదు కల మహారత్న
 ప్రాణి స్థయ న గావన పెంబూ దన్
 జా. అప్పుడు దగరదుం పతులె లెలెన
 స్థాపతుల. గనిపత్తె ను ధూళిన్
 విప్రులకు ధుల వినుడు గో లన్
 లెపనెన్ పుత్రు నెలరన్ గావన
 జా. సతొ మల నా గేను గల్పముల
 బ్రాహ్మం వెనుపు దని గయల్పము లన్
 గార్హి లే గ రెచ్చలు గంపి గావ
 రాలె బరు వర్జుల వవె మిం
 జా. అనుచు గేను వ లెపు దులసి తిజాల
 ఘనము గ నయన్ గావన గేలన్
 అనుచు నగాం ముని పాదమున్
 అనగం రెను గయన నివాసంబున్
 డా. ఇటు పెంపదగర నే సెంరాత్రిన్
 స్థురము గ విని మార జాల
 ఘటిలే గ ధుములు గయన గృహరింగ
 రాముల సుంబరి లాల.

చాపాయి. సురభి పయస్సమ శుభ్రపటంబులన్
 వద 'శిష్యులచయి బగలు దిలంబున
 పరగలేలాగ. బుబుబుల క్షంబులన్
 కరలజ్జేర్చి మణిలలిల్ గృహంబులన్

చా. పతికు శిష్యుల సువ స్తుతయములన్
 బరకియిడిరిమణి మరగడములన్
 సుగుబులకులన్ రమం దరములహరిజ్జన్
 సరవిఘ్నటింబతి వం. వలరేలన్

చా. — అ తోరు పుగన నంబులన్ పంపన్
 శార్దూలీ సశర్వము గాదు కలంపన్
 ప్రతికులరగయ. లోలే సమన్
 మాంలేరా ముని డెచుహిల్ సేమన్

చా. — అ తోలేకి లేలి హ. ర్మము మింజేన్
 త్రిరాముడు విని జ్ఞానసింహన్
 వేలి లేమ్మలకు సెలవిడిచంపన్
 వాగులేమిని లేల్చుముల. సింహన్

చా. శార్దూలుల సొమలధాం మునిరామున్
 సోర్ణమినిగని గో సల్వముడ్రేమన్
 సోమ్యుకులం గము నెరిగం దెనొకొ
 రామూమ సముల త్రిమమొండెనొకొ.

బాపాయి. వర్ణ - త్వగనుగొని యడలి లే యె
 త్తని యొగతి బకరమునుబడలి బి యె
 గనిగోరమున నెడి గునిమిలి వయ
 మనయెడలి బెలుపు మాంకా మయ
 డెం. గురు నిగారి బిబి కుండి

జయంతర సుబాపామహివ
 సుర వయిరులనె టు లేతిమిలే యె
 కరుణాబెల్పు జిలే నావ.
 బాపాయి. మును కయచే నా యు 'కంక' బున్దే
 గనన యొను యు... ర్క వా ర్క బున్దే
 కనక గాంధేయుని కయ... ర్క
 యునలేరదం... యున గా నిత్తం బున్దే
 బా. తలపత్తెరి శిశో జ్జలకయ బున్దే
 కలయగొంటి యునవిక లనెల్లన్
 లలిత పద్మ కర జో లవమున రాంబిన్
 విలసిల్ గలే గావింప వె నాంబిన్
 బా. కమత బిగ్గె కతి సహారనేం
 సమువిరువేరి రాంబి సమున నృపగా
 విమలవిన్ద్య జయ విన్దే తక్కిత్తిన్
 తమిజాం నకిని గొన వెవిన్ద్య త్తిన్

చౌరాయి. సతకలామానుషచరణు మాన్ది

శుక్లప నామ రే శు భగవతి నేన

యతలంక చంతలరసి నామ

శక్తి స్మృతలుచ మెల్ల న మానెను యోగిన్

చా. చందరుడ హ చక్ర ని నె ప్పెళ్ళా

కుందముగని నేనం దివసమె

దెం దావర రుచి నె న్నం గళతా

నందుడు చా డు నా కృతరుచి

దా. అనరాముడు చుడు రే శ్రీ లను

జననుల నప్రదల రింబ

తను నిదురమె నుహం గురురాంక

స్మరణంబా గ నేరింబ

చా. నిదురను ముఖ కాంలే దాలగ కుండెన్

చుకన తూర తిసుందరతనునిండెన్

ముకమున ప్రాల్ గృహము నప్రతేడుల్

మది నిడి బాగడిరి రాంముని యాడల్

చా. మంగళగళి రాంమకేదలు బాండిరి

యంగళలక్షిచరి హరి అ సములాండిరి

శృంగారమలే నే యిత నాం సచన్

రంగుగ నిదురమ రుచి త్రియం మన్

కావించు. అప్పుడు నృప సత్తు లానుల తొండన
 జెప్పితి తొందు తయిపుల జాడన
 గొప్ప పళిలను గొ నుచు నీలను వ్రన
 సుప్తియ నదుర సుం దిగ విధమున

కా. — నీ సత్తు మాన ప్రల్లయ చేరన
 జాసి నదుర నొం దితి ల మి మొందన
 శ్రీ సమ్మ ద్ది నలై న్నల కాదె

కా. వాసి గనే వ్రడువు న జార న
 కాంతకు త్తు ర్మల ర్మల న గూంసెన
 దాన్వం లో గల్గె ప లంబె డవొసె న
 కాంతి వం ది మా గ న సులీ మింబె న
 సంత సము న్న శ్శెరు డుదంబం

కా. పుర ల న ము ల ర యు వరు గు న గణము
 కరమ రయ గమం గజ తొరణముల
 సరవి న సు మ పొ ర్మ ప్పరి బా గడి
 కరుణ శ్శువు మేల్ గా న్ని ల మి న గడి

కా. గతి మరా యువు డు గురు పిల్వల గణ
 సుర ద్విజుల కనుజుల తొండ నుత
 కరము ప్పకే డ్రిక్కి రుద గనర గన్
 నెర విగ చారు ప్పి న్నిల విది ల గన్

దూ. కలితే నదాబలముల సెల్ల సామలు
 వేసి చెలువు మీరా
 కళము సీరి నలుపురం ను
 కళరథ సరపలే వేర.

చా. పొయి. చచ్చు సులూలారూపం? విశ్వాత్మిక
 తిచ్చెర కౌశిలీ చైతన్య లోక
 ముచ్చిత మో. తమణిమంబములన్

హెచ్చుక నిడ వసియించెలములన్

చా. చారలగని సజ్జా శవారలు ప్రతిష్ఠ
 మారితిజ లదమయూర సులాలిన్
 సెల్ల రసయనలాంబము సమన్వితన్
 కూరిమినుండి తొరికితొరికన్

చా. యువ వసిష్ఠముని కౌశిలీ లంతన్
 ప్రసరింకమనంబున పరివృత్తన్
 జనపలేయమంతా సనము లిడంగన్
 మునులు గూర్చుని మోదములంగన్

చా. తనయులొందసుజన పలేయైక్తుల్
 కళరజేసి పూజనములు పెక్కుల్
 కళరింబన నమ్మును లభిరామున్
 గని రనురాగము గొని గ్రామమున్

30 పాంయి. ఎంబక సింహుడిలి ఏ సంగుల్
 ముంబలేమిగ్గి నిపించ ముగం బుల్
 గంబె ను లంబి నామలు గండన్
 చంబన్మలకు లను సల్పిరి నొండన్
 30. అధిదామ మగ్గి నా ముగ్గన్
 దపరిమిలము యనమని యవగ్గన్
 విధి లనుతులు గావించుచు రామున్
 కృప క్రాగిరి గా నె సుపర్వ భాగన్
 30. ఎనుచు నులులే నివి గొనుచు పులిల
 యునులరా. త్మనాలను మాదిల
 నునుచుచు నడినది తానానాంబున్
 గనుచునిట్లు మంగళ దివసంబున్
 30. అతి వేడుక తొం నిటు నడచిరి
 టుల యోధ్య లోగల రాం
 మితము వేనియుల్పము. అతొం
 కుతు కమదిక మయిమి రె
 30. పా. సుదిశంబు నకంకెడిగి విచ్చిరి
 ముదము నూల్మ ములు ములక గణాభి
 త్రికనుల యోధ్య భృగవము గోరి
 చకలనీత మనుచులు కనగ నేసిరి.

జంపా యి. కౌనికముని యిగదా, హింపెన్

దానరదియుచలగనిచవారింపెన్

కౌనలమున వేడ్కదిగ శక్తిన్

దానలేగతుల మహాశుడున్

పం. గొలుకుచుండగా మనకల్లుదొప్పెన్

దలరసులేం చెను దద్దం గొప్పన్

చెలకులు లేనయలువిలుడునుగూడన్

నలిబిల్లిరి మన్నుమని తొండన్

జం. మునివరస కలంబు సుమిం యదిగా

— గొనుడు మేమును సెలుములేమిగా

చనుచడకర, వ్యమముకూచేలేన్

వినిగా చునునుండిగ నాదాతన్

జం. గనినకాటిమి ముగండుని నల్వం

లునుకూకొవరమానెగుడల్వం

లేనాటియిల్లని యంబరువేగన్

యగముగ ద్రివిక్తిరి కడులేమిరాగన్

జం. వినినకేరుణతొనానాపాపచనం

లునానని సత్ప్రతిని గొనుచు బసం

ముని చెనుకొని నృపుడును రిమాంబుల్

జునుచులేదాల్చిం గాని యామోదాబల్

హెచ్చరి. ఆ యిమల్లిన రామాళ్లని

యవనాచలేన డు

నయగలేగని పొంగడు చు

నా నా కెంకి నుడగునట్టి

నా పొయి. నా మనీ యునువనమునెత్త

దేవును నీ కలు చుట మును తొలగ

చే మగు జేయ చేయి నెంజు

భూమి నుడు లేనట్టి నా పింత

నా. పొంగడు నీ నీ లేనట్టి ను తొలగ

లేగను నీ నీ నా మునుడ

నుగరిమరాముని ను భగిలేము

మొగి జాడిరి ఇ నములు బాల్లేములన

నా. తెలుపువులా నీలా లతా

చారిగలేన యొండ్ల నుడలేమి నా

జేత నాదిగ పొరు లేలా లేన

మారిరహి నామి కే నా లేన

నా. ఎనులేండు గవన మన గాదర మా

యున నీ రా యువులను గనమా

ననయ యుగొండు ఎనిదా గలులన

ఎనులే జేయ నేర్పు నే నా ములులన

భాండు. విన్నది చనువల పవిత్రం
 ఎగుల కై మూలకం నే
 కానలలి రాముని కౌరి,
 తులస దాసుండొ గరిజె నవ. 9 నే
 తి నలగు రామం శౌభ్య
 పొంగము లేక నక్క మేయెరిగ్గ
 సొసంగమున నీ. వివాహం
 త్వనము వినియెడివా రుకిన్

భాండు. యుగము యుగ రాముడ
 గండ సుగము. కులిడి యెల్లయనుసదా
 లేని యెందని లేకము
 దానలలి మూలయెరిగె యెగుల
 మాంధము లేనగులం న కవిత్వమున
 మూచరిగులన్
 బనకాంతెరుణ మండరా మే శృగ
 కృతే. కల్లు నిలన్

సురరా. సతార రామం నీ శ్రీమహా
 శ్రీమయ శము విసువారలకు
 నారితేలే పద నిచ్చు నలయు
 రామయ శము బసులకు

భాసురమకలిమయపట్టికాగతుని

భాసిలినినరులుపడయరవులన

3. బాపాయి. పురసంపదయింపువలంపఁగరా

దరయన్మిది నేర్పంటియయవురా

పురజనులకు సుఖముఘనమ్మనగా

పురుషోత్తము ముఖముఁగనంగరా

4. బాపాయి. త్రితనిజనులు నని వెలులందిరి హితమున

శ్రుతిగతనింగని తెలిసిపఁ మున

క్షేత్రపతి వేడ్లుణగలరా కృత్యులన

మతిగనికనె సమ్మదసంగతులన

5. డా. యల్లజనవయవరాజుపదమిత్తనివె య్యవగునంబు

తెల్లముగమహాశుమనీసేవకముగాగలార్థింబు.

6. బాపాయి. చిత్రవెలవారి చింధవిషయం

డా. గాన. భుజయగళా క్షేత్రకారలుండ

తాతత దైతగురా యువుడంటిపురమునన

శత్రుఁగూడి వెలుగింపదమునన

7. బాపాయి. సత్రాకరచాత్రహమరునిన

భల్లవాపుట సంగతి సుమకరునిన

నేతనలే నెన్నిక గనవచ్చున

దాంతపంపగా నారకుడిచ్చున.

౯. చాపాయి. వెలుగులుగని యవ్వేల్లు తపసిరా

వలసదనాత వడినినిడి గిరా

నిలరాముడు గని యెదురేగిగ తున్న

వెలయింప గ మునివేళ్ళి ను తున్న

౧౦. చాపాయి. జనకతన యకలీమం నిసింహం సనమున

జేరింపరాం దన జత్తై శన

మొనసెంప గృహాలున నల్లల మున్న

మొనయింపెను రాముడు గాన మున్న

౧౧. చా. హరికలితెను విషయరతులుదేహం

ఇరతులు మాంధ్యంబులరయగ మోహం

కరములయిన నాకరుణ గలుగు ల్ల

పరగతే గాంతరు ఇక్కి మెలగు ల్ల

౧౨. చా. కాళరాంకవోతముగా నిటు సులువు

జేరితృప్తిగనిగ వారతె సులువు

నారద గృహింనై నలిగి టులున్న

నారాంకనై త్రినియతుడ నెన్న

౧౩. చా. అనవిని ముని రాముని పేడ

ననియెద నాని తొండ

విగయ విదేతా వికనిల య

వినుము రింమధ్యలెనుండ

౧౩ చా. పొయి. నానియతమహి రామ నానయకతనన్
 నేనియ. తగన నేరుయజ్జనన్.

జానపాత్రాత్మతులు యర్జునిదేవి
 తననియ. కొనునాననా నే రావి.

౧౪ చా. ద్రుణువర రయిడతి గానగు గురునన్
 నువతుక నేమియ. జానునాననా.

నాజుక. జగతా వనమున తీవ
 విజవములుగా. వినుజన నేవ

౧౫ చా. ఈజుతే నామ దాన జుతూ డవయి తీవి
 నిజమునన. యానియతేక డుతివి
 యంలు డువనమి. నానాచతు డువన
 కుజ గతిసతియే తేరు జయగుణాని.

౧౬ చా. నావజగంబున. అవేజగమున్
 నానాచతు. నానాచాయికే వగమున్
 నేవనగా. తకతేకములున్
 తేవనితెల్పుజతే వేదములున్

౧౭ చా. శ్రుతినిత్యచిమలగు. శ్రుదనినన్
 కతున. పతనయ. నయితివన్
 కింతజ పయోగ శ్రుతయ జూదున్
 గతిగానిను గనికాయర వేదుల్.

౧౫. శాపాయి. తా శ్చ శు నిశున్దే హౌ దము మిందన్
 శ్చేద దేతి మామల మది తేరన్
 కందు సందే కంది గడు వన్

మింద శ్చేతి తేతి గుణమణి శ్చేతి.

౧౬. డా. ప. నిర్దుణా న్యతరమన
 దగు నాదగు నొరూరన్
 సుగత తాన లూ, నామ స్మృతి చక్షు
 గతి మధుర మిందరూరన్

—౧౭. శాపాయి. లలి నే బహు కాలము నాగుణము ల్
 నేన నే జ మగు గము ని న్జూడన్
 దలమన నదియగు గలు గన్ వేడున్
 బలుకు మగుం టి ని బహు వేమది నమన్

—౧౮. డా. డొరలకంతే ల్ నకు ల్కలన్ నన్
 బరగు సగుణ రూపము మదియొనన్
 సరసి జాంసను యు సాకేత గతేన్
 ద్దన్ నన్దగని తా ర న న్దగు మలేన్

—౧౯. డా. సర్వ సన్ద ప్రభు సన్దితి లోకే నన్
 సర్వము జెప్పగ జగు నే యుల యిన్
 చర్చ న నొరూపము సాంధ్యముగా
 నిర్వ హింభము చ ని సమర్థముగా.

౧౩౩౦. తి న వి న ర యు ప తి య ని యె ను బాలా

వ న జ య వు న కౌ య య మి టు లే లా

ము ని వ ర న లు వ కు య ని యె లు ప న గు న

ప ని స మ య ము వ క్తి న య ని యె న గు న.

౧౩౪౦. సు ర ము ని రొ ము ని శు య వ ర య ము లి న

ని ర ము న య ని యె లు క ర య ము లి న

స్థి ర త య ని గే తి క మ ని న య ని

ప ర ము న య ని యె లు క ర య ము లి న

౧౩౫౦. త్రి పు య ని య ని యె న గు న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న గు న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న గు న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న గు న

౧౩౬౦. య ని యె లు క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

౧౩౭౦. య ని యె లు క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

యె ప్పి ను క ర య ము లి న

౧౮. బాపాయి. అతనికి నృపులను మఱులు అతని

లతతినెలిమి యు టులనతనికి నపా

రతతవిభవగతి రాతి లుసతిగా

గత లేరపుడు జగమ్మున నుగా

౧౯. బా. మంగళము రలిము మహిమ పతేయత

నింగని నయతని కేం గలదె కారత

సంగతినా దర్శమున మన

మునగని తన మోముంగని యొకదన

౨౦. బా. భరణారమణుడ తనకికమరముల్.

గరముముదిరి మిడలు పఁగా భరముల్

భరణమరున కిడనునని లొలన్

జరదెలిచెను బతత కు బరలొలన్

౨౧. బా. రాము యేర్పు యువరి - బువ పొందున్

జూమిజి బిని విస్మయణ ముగందున్

౨౨. బా. అనువిహారమున నజితనయుండల పురోహిత నిజరి

తను పులికితముగ ను జరిగము గనిమునుదెలిపెను కౌారి.

౨౩. బా. ప్రతములదళముల వరదలములన్

సుతుడు గలగె నొయతనికేదగన్

దతుచితరాంజ్యగతి రమనొసలన్

మలేదలుబతి జన మతమునొసంగన్.

30 వా. పాం. అంశకే రమణుల పొరుల నను పొరుల

అంశపదుల స స్థా రంశ విచారుల

మూనియోని అన మంనితు నిస్తు

మూనితసుపు స మ్మూం దము మున్నునే

31 వా. ధరణి గలుగు అనవ స తెల్ల ననునే
గురువరగతి గొలుచుచు నెపుడు మునునే

గురువరణరణ ము శీరము నడంపున

నరపవులకు దగు గురు రమ నిల్చునే

32 వా. అపుడొక కౌంతి యెస నమననం నన

కృష్ణ గనుగొన పలమెనయు నిది యనన

నృపుగనుగొని స స్త్రీహంపు పుష్టిం

దళం దలిచె కుశీల పద సమ ప్తిన్.

32 వా. అవని పాంలన చేర స మురవకు హింస గననెట్లు

నవమగు గాయలం దము నిర్ణయముగ నగు నిపుడట్లు

33 వా. అనన్తి వరరణ అనవతి గన మోం

దని యతి ముని పతియ నుమతి నమోం

యని రిం మునిరాం నియతి గూర్చు

అను సొం దనము ల మునుము ను గూర్చునే

34 వా. మేగ అంబ్రణములు మే కై ని యుండన్

కొని జీల అనుల కొండు ముని డ్డంబరాని

బూరి సేయుమిది పొలుపుగ వేగన్
 దానమాకు మహా నాయతేరింగన్
 రంజా. ఎడలుండు సై తే కుం డు నొర పేరుగం
 దొడరు సేవ్యడిది దొసగులు పెరుగున్
 దతయవలదగ్గ దశరథ వచనం
 తెడపంగలైయగ సెంతమనముగన్
 రంజా. అనగానీ ఇసుముఖదాశుని
 గొప్ప వాండ్లు దొసగులులుడు దశరథా
 ఇశు అనగము తేసిన వాండుముదం
 చెగయు రాముడై యిడిదియే రుగుమెదన్
 రంజా. అనగానీ యగొల్పముగ సంజారము లయెమ్మ
 తగయుని పట్టాం బుచ్చి యిలేగునుదయమ్మిది తమ్ము
 రంజా. అనులయుమందిరమున కుంబిరి
 అనగు యని సుమం ప్రసని లలవెగరా
 అన్నికటమున తడ అయి కెంతముగన్
 కని మ్రొక్క పవిత్ర ముగ మోదముగన్
 రంజా. దశరథుడు అగాదరణియముగా
 గురలతేలక మిడు కై మరుగకగగా
 విశదమ. గగతడు విని మొలకలడిన్
 కృతవేదము నలదన్ సని మొలడిన్

౧౨. చా. పాంయి. అలర సుమం ప్రపంచం విశ్వాంతం
 పలువర్షంబులు భాగ్యము గూడకన్
 నిలువెల విలసన్నియలీ దలిర్పన్
 దలాలి విదిదను దడ యక శరాంభన్

౧౩. చా. కులమం త్రివచనములు విని స్థాపనా
 కలితకు సుమ వృత్తము వతెగ పుడం
 సెలవెలసి వసి శ్చముని ముదః నన్
 దెలికిన చక్రం లడెప్పింపు మనన్

౧౪. చా. మునియ పుడు సుమం ప్రాని తొం తొడ్డు
 మునిజీతం పదే పుచ్చ మహర్షిరామ్
 కనమంగళ సంగతీ సార్థము లన్
 ఎగుతము లగు నపైరయర్థ ములన్

౧౫. చా. మణి కండక బామర వాలములన్
 ఘృణి మద్రుల లీ మణి నేలములన్
 మణితమ్ముల ఘన మాణిక్యములన్
 గణి యింప గనగు గాణిక్యములన్

౧౬. చా. వేణోక్త సకల విదిత గతీ తొంగం
 పాండిత్యము పుంబహుళ వితాంసం
 మాంకమ్ముల గతీ బాణి కులుకల మం
 ప్రాణి దనదు మాంపుల ననగళము ల్.

౨౦౩౦. పాఠం. పురవగు లకేం పుమిగు లని న్నవ
 నిరుపమ గతే మాంసి కము లక్ష్మణున్
 సరశసముగ గురుసురభ్రాంజలకృష్ణ
 దతివెలయింపుము తగు శ్రుత్యులకున్
 ౨౦౩౧. ధ్వజ త్రోరణావలతా వికము
 తగుప సిద్ధిగనా సతింపు
 గజతరగాదు లగుండు మనః
 గజసంఘముగని యెనింపు.

౨౦౩౨. మునియె వ్యసినై ప్పనిఁ బిగవారం
 డును దత్తుక నప్పనిఁ జేసెను వారిఁ
 డని మోదము నంజననాంధుడౌ
 వని యెఱిగి నాంధులు ను దనిపె సదా
 ౨౦౩౩. రాముని పట్టాభిషేకము

ప్రేమ విశ్వజనపాంశి
 రామసుమంగళ సాధనము

రచింద లెఱుగు మది హృదయి.

౨౦౩౪. ధరణి శ్చరుడు కృమదునకుఁ బెలుచున్
 గురుసంపెను సిరితేరముగని యపన్
 గురుతింకవిని రఘుపతయు ద్భారం
 యరచింపే తి ప్రాక్తై రయము విరాంకన్

౨౬౨ చారు. సందరముగ నర్జునులతోడన్
 బాదవి నలేసె మృగా తముతోడన్
 పై కేసి యుదావడిజనియంతన్
 ప్రోదిగర్జన విడిచి విచారంబులన్

౨౬౩ చారు. విషయముతో నని యని టులమింఱ
 కేసె శుభసంగతి లెచు పగు నొర
 ననుగగుగొరన నొం యు నలేయు సొం
 ననునియమింపుము పని యందే మొం

౨౬౪ చారు. తొనె ప్రభుండు ప్రభులే న్నిడియెదన్
 బూరి నెన్నియొప్పుక రాగముదంజానె
 బాసె మనసునా యొం న యొక్కన్
 మానినంక్ర శుభమలే ననుగూర్తున్

౨౬౫ చారు. ప్రసమునిరాంబులగుని
 యాది యు నముగ ప్రాశంసతోసి
 జె నవరయి టులగు టయేల

వివరనకు అభూంషణవాసి
 ౨౬౬ చారు. రామచంద్ర గుణారాజి యుగళం
 బాంముని కత్తి సమంత వాలన్
 రామ నిన్ను యుదరాంబుగనింపన్
 మామిపుడొనర్తు లాంబు మనోనన్.

౬౦౩౦ పాఠము . త్రాస విని విశ్చయముడను రయు పతేయం
 యు స వి శ్చయము పురజ సతే వినియం
 సగతి సము సము సద సెపి వా శ్చముల్
 యు సరవము స మురసె సతే హం శ్చముల్

౬౦౪౦. తిప్పదుశము పతేయు నవనామమునం
తిప్పరము నంద తే దివ్య సుశేకునం
బుప.మితౌ నందాపి, గనిముదం
బుప.గ. శరయ, నీ పొడ గను ల్లెదగన్

౬. మృగు కృషి భరత్ నకు ముసముడగు నా
 కృషి కనమని ఫలమగు తరమగు నా

యెనని తొమ్మిది మనస్సు సతతమున
గను బంధునిగ మనస్సుయే సతతమున
ఒకటి. అప్పుడంతపురమంతయుదా

సముద్రోత్పత్తయే శాస్త్రం
యస్మిన్ శాస్త్రే యోగో యోగో యోగో

నలరు లా లోక నే మించి
 ౬. రూ. అమృతం ముదెలుపు ననుకరత లోక
 సమృతే తొరంగ రత్నములు మహిమ
 నెల్లయగు నుదరివి నృపవరుని నారత
 సమృతే నెల్లయి సరళవిహారత.

౬౨ చా. పాంయి. మంగళతలశములంకరి మదగన్
 సంగతి నిలిపిరి సజ్జనములు లోగన్
 ప్రాంగుచున గరుగ రంగపు వల్లులన్
 రంగుగ నుంబరిరాముని వేల్పులన్
 ౬౩ చా. రామజనని యభారామము గాంగన్
 గామితా ర్థమిటుగలుగుటకే గన్
 గాత్రమదీవతల గతిమజ్జలంబెన్
 రాముని నభమిటురాంగనిమిలంబెన్
 ౬౪ చా. ఎటులరామ శుభమెనయు సుయుటులన్
 యులగ పటమండని పేటలరచనలన్
 కుటిలకుంతలులు కురంగనయనలన్
 యుటియించితి మంగళగతి మొనల్
 ౬౫ చా. ఆపుడుసుమిత్రాతనయుండు
 హర్షవార్తిలగేనాని
 కృపనురామజక్రూడులల్
 నెసగెముజలసగమూని.
 ౬౬ చా. ఉరుగహర్షముతార సునకురుపురలనుల్
 భరతాంగమని క్షరజావమనుల్
 సురకుండుశత ల్కరవాంక్షములన్
 వరగతి మొరయించితి వాంక్షములన్.

20 చౌ. పాంయి. ఇ నులును సూరభ మొగంపవిదిన్
 వినుతేంపుమస్తేవేళ నుచు విదిన్
 వేగరు ప్రలేపజంబును ప్రలేవదిన్
 వినివిని యిదితగుగని రినిరాదిన్

21. చౌ. కేగకా సగవచ్చు ముగలు గకజతొండన్
 ముగుడుదాశరతి ఇ నలేలేఱుండన్
 దగరు ప్రజావంబున కేవకులం
 బాగం రింపగెగెంపె ను వియ్యములన్

22. చౌ. సురల యోధ్యలగో జరుగురామరా
 జరమ మృత్యు గ మయలవెన్నలరా
 తేతిల వెగ్గెకొన కరమనావాణి.
 స్థితియను జీగొలిచితి యజురాణిన్.

23. చౌ. రహిమా యాంపదలనగంగ రామునివని కేంబు
 మహిరాజ్యమతడువిడువంగ మాతమాతలపుసింపు.

24. చౌ. ఇవపురే యి లేమ్మువశము పోవ్త్రిన్
 దివిజు లనిగవిని కేవియునత్త్రన్
 లేవివి వారనితి లేల్ల గాకున్
 దవ్వలదుకైలమ దిచలపడమంకన్

25. చౌ. శోకము హాదము తేదనిరంమున్
 గాకగు మతేగను నిగమము వేమున్

బాశ్రీది నెరుగుదుము పురుషుడు వాలన
జేవాదులకు న్ జాంకను కేలన

21 చా. చనుమని వేల్పులు చరణముల నానన
గనియునికే గణంబును పనియు గానం
చెనయు పరసుజు ముగ నశక్యముగా
దనిమినుకుల వెలివి నయెను వడిగార.

22 చా. ముందరికార్యపు సందర్భములన
మొందుగఁ గనియార సుందరిగములన
మొందు దశరథపురిం దగురతిన్
పెంది నున్న హేతడిం దెడుభాంతిన్

23 చా. కైకదారిని యనగాం దగుదానిన్
చార్యకులమతిదాంజ్జే కృని ప్రసిక్తం
దాతతి తగమందర సునతింబెన్
చాంకులదెలదుకే వడింబుదెంబెన్.

24 చా. పురిగలుగడుగని పొరితొరి వాంక్ష
స్ఫురితరవముని పొంతల ~~వృక్ష~~ వృక్షా
దరమనుజునలే కల్గినమూరిం
బరగుని తులిదె మిరయ దెచల్లెన్.

25 చా. ఆమందర కౌయది యున్నట్లుం
గోమణులు పనిది కౌంత్కకు నట్లుం

- దా మును నూరుపు దగు నని దూరన్
 సార్వమిని జెంతకు సరగు ననై రెన్
 ౧౧.౪౦. దరినైరిన మంధరగనియంతన్
 శరలేజన నివత్తై రమణావంతన్
 గరిమ దూలనేల రయని పల్కన్
 జొరయ దుచుండ దు తొరపుల్లన్
- ౧౨.౪౦. ఎగిస మొకక నయ్య వనిపుదారా
 దాని నిన్నెవరు దలచడు వారా
 వారియెరుగ నరవదనము వాంఛం
 గారిదాంతుగలే గానిల్లు రన్దన్.
 ౧౩.౪౦. కనర ధు వలపుల తెలదు కయం
 తరంగమునదాంనత్తై
 కుదలుతె రా ముదులని కయం
 గుడుంబుదై కలివత్తై
- ౧౪.౪౦. వనితగరు వ మె చార్వానిలంబున్
 గని తొరన్దై కనకు జనకు చలంబున్
 గొను వాండెచ్చఁడు కుశలంబారా
 మునికెరాం జ్య మొసగును మనయారా.
- ౧౫.౪౦. లలనాంకొ సల్పవలన గలుం
 గలదాంనవు నీగరువంబూలుకన్

విలసిల్లేడు పురివేడుక కన్నక

కనకయగకుమదిగలుగ దెయన

౧౬౪౦. పట్టియొగగను వతివళుడంబున

దొట్టుగర్వమునఁ దొడఁ దవంబున

వట్టి సెట్టిపై వనకెడుకేసిన

గట్టిగపటిగాఁ గను శూంజానిన

౧౭౪౦. అనిగమ్మారెలు వినిమదియేగన

మునయుకలక తొరముదికవలానన

మనుమంధరగని యిట్లన్నన మతియిట్లన్నన

వినినాలుకఁ గోళును నొకెన్నన.

౧౮౪౦. ఇంజలుకుబ్బులు కరణున గంజును వారలుకుమ్రారం

పుంజెలులని సతెగనివలకె నెంజులిలశిఁజెలువారన.

౧౯౪౦. ప్రియవాదినిఁ జెప్పెను నొకెవ్వం

తో యిదిరాముడు కతోరుడె నెవ్వం

ప్రాయేతరమునె పెనె యెప్పుడయినన

దయనయుడతడు తగునిదిప్రొంగన.

౨౦౪౦. అగుపెళ్ళకుఁ బెళ్ళకు రాజ్యమువారి

దెడుగురుండి యిట్లున్నకు వంశశవా

దిగర్క నొంబంబును నిటులెన్నన

దగురామువుడితొరియి యిట్లున్నన.

౧౧. చా. పాం. కౌ. సల శృ. ప. సు. త. తో. స. రి. న. న్ను. శ్
 వా. సి. గ. వై. కే. హం. స. ఖ. య. డే. న్ను. శ్

గ్ర. స. హం. త. య. య. అ. స. గ. స. మి. తి. స. దా.

దా. సు. స. త్రి. య. స. ర. వా. సి. వ. సు. గ. దా.

౧౨. చా. ధా. త. రా. ము. త. స. రి. స. యు. సి. స. తా.

భా. ర్వా. తే. స్మ. శ్. గ. గ. లం. డు. దా. తా.

తా. ర్వా. త. త. క. య. గ. సి. య. సి. మ. ది. సె. త. న్ను. శ్

ప్రా. తి. య. త. సి. పై. పి. డ్ధ. యు. గా. త. న్ను. శ్

౧౩. డో. శ. ర. త. సి. పై. న. ప. డ్ధ. ము. గా. త. న్ను. శ్

తే. ర. ము. గ. స. త్య. ము. వ. త్త.

ప. రి. మౌ. ద. ము. స. ద. ర. సి. య.

గ. రా. ద. సు. చ. దా. సు. త్త.

౧౪. చా. ఒ. క. త. ప. రి. నే. సి. టి. య. క. ర్క. తే. య. న్ను. శ్

వి. క. టి. య. ది. గ. క. త. టా. య. య. న్ను. శ్

స. క. ల. జా. గ్. ము. సు. స. తు. త. తే. ము. గా.

సి. క. గ. కు. వి. రు. డ్ధ. క. డ్ధ. గ. మి. ది. గా.

౧౫. చా. త్రి. ర. య. గ. కు. మి. ధా. ర్వా. త్రి. య. వో. లా.

క. రు. డ్ధ. సి. య. ము. త్రి. య. త. రు. డ్ధి. క. న్ను. శ్

త. రు. ణి. గ. కు. మి. ధా. ర్వా. త్రి. య. ము. దు. న్ను. శ్

వే. ర. త. లం. య. పు. గ. ద్వి. గ్. క. యు. ము. దు. న్ను. శ్

౧౬౫౦. లలితావినిశకలంకమునాంకుశ్చ

గలిగితే మిగులు గానన తేకన

బలికెనే నిటు వేపులు పైపగడే

లలితావినిశకలంకమునాంకుశ్చ

౧౬౫౧. మాంయగానకా సతీదేవ

మాంయవైరమలేదాని

ప్రేయసిగాగను గానిచాల

ప్రేయము మిగులు మనస్సాని

౧౬౫౨. గానమున మృగాంగనలె మొప్పన

గానిరాణి యత్యాదర మొప్పన

మానక శృంగతిమ తిమతి యొప్పన

మానిశుబ్బులు పూనుచు జెప్పన.

౧౬౫౩. నవడిగ్గ దవిటు నేనన వెరతున

తావగతుల నెదవులక బరతున

హరివినుమనవ్యమాండ నెఱుంగ

కేవలము ఇహోతత్పులుల నెఱుంగ

౧౦౦౫. తరుణి గగను సేవరాంములకు

కరము బ్రత్యేక కారాములకు

వరమందిరములు వారు దలంప

విరసిత యగు నిది విదియలు యింప

౧౦౧౩౦౭౦౦౦౦. తరణిపంతజాతే ము వితియించున
 తరణిజుల మణాగు వేరియెరిడించున
 సరవి నెంచు నిన్ను సవతేయ సంపన్న
 తరుణియెరిచియెరిదే మగు సంపన్న
 ౧౦౧౩౦౭౦౦. మగునా ముమనసుమ విన్నము
 మాంఁ మృదువు నాదెంతో
 దనిలియతే నిగొత్త వసునిగ
 కలకెక వెంటటి వింతో

౧౦౧౩౦౭౦౦౦౦. సవతేచతురతారణాపకతాగ్నం
 అవసరంబునందతిగాంభార్యం
 ముదెలయ నేసికెనవలయును మారన
 బ్రహ్మసగతి మనమ శరతునివేరన.

౧౦౧౩౦౭౦౦. సవమలందకును దవిలికెలువగా
 నవునని కౌశల్యయె. నర్చులేగా
 యవగాహింపగ సవమలిగంటే
 యవనిచ్చుమలిగ యంద టింతే

౧౦౧౩౦౭౦౦. వసుధా పతిగ పయిమ లెఱుంగన
 వెసగనికౌశల్య సవతిగాన
 గగగుణానుమ మంత్రసరణిమారన
 గగ వతింజె యుమిసుమ నివేరన.

౧౦౬. శా. పా. య. త్రింధరుగూఠాశ్చోంధరరాముం

జైంధుర్ వసునని యంధరునేముం

దింధురగగలుగు నంధును పైవం

బుందించిన ఫలముండుదు మేవన.

౧౦౭ దో. అత్తులకుబ్బపలుకేటులలేను

గలములలేర యెంద్రించు

దింధుగమ జీమజిహ్వ తెరుగ

దేవియసవలేనిం దించు.

౧౦౮ శా. శా. విగతిని మది ప్రహేటిమింపెన

దేవిగపడగతి దేవియన నెంచెన

రవిగేమడిగదో వెనగన్నన

వేపుకుండనేచరడి తెన్నన.

౧౦౯ శా. పత్తమాయె నిపునిపుట్టిపుంక

చాత్రించితే నిదివింటచాతరిన

లత్తనాకలియసె పేత్తనానెన

నిత్తకువిధిగను వేర్చును దాంనన

౧౧౦ శా. దేవిగవతం దేవల మిడన

కేవలసత్కముగాదినుము చిందం

గావలదు వలసురాముగకున

భూవలయమందగా వెతమనకున

శాపాయి. వినుగిటుగిసి వినుపి. తుపయో
 విపాతమత్రికనన. తుయో
 విగళి. తు వి. తవిధి సవతేకిసూ
 ను. తొండ దాస్య తొనతింబెడుసూ
 గు. తు. విగతకద్రువే పేత పేంబె

విగతకవలే నిన్నుయ
 వసంతుడుబందా శృహమందు
 పనిలత్తయిండుమిం

గా. ౩౦. అమ్మం బలువినిమ దినె ము దిరలు కన్
 నమ్మి కై కయలు కై ముగ. బలుకన్
 సమ్మతి తేకవగమ్మ కు కిగుకన్

గ్రమ్మికదళివ తగదలు ము తెనుకన్
 గా. ౩౧. తలడివి కని మందర గాంత్య రదా
 కేవతేనాగత్తు ముగదలయలతపదా
 కలగలు మాయల గరవు ముగ కన్
 దలప. గ. తే సెను దాం తిమి తాగి కన్

గా. ౩౨. కడల తదళంబుగ పదలయగదియగ. వేయన్
 గృహసలే ముదిరి నెరి మదిదాంబున్
 గుపదమిష్టమయి గొనె కుని దానిన్
 విపరీతతేను తేవిరచనవ్వు. కన్.

౧౦౬ చూపెంబు. అంబకౌంక నుటియింబగవొలన్

గంబకాంకగళి యింబయచే లన్

మింబసన్కమని మెచ్చుచుల్గొనన్

కంబ కౌంకముగట్టుగదాగన్

౧౦౭ చూ. దేవతల కైదు శ్మశనముల

— దేవతలయితినచల

నావెకంబెనాంకలంబు

— నెరిసిదేవునివాంబు

౧౦౮ చూ. పరికయిగనవత్తులీ నేజేయన్

— నేరివిధివగలుసిద్ధముచాయన్

— వారవంత్రియియచే రెదనింకన్

— వైరిదాంబొకగమగుశంకన్

౧౦౯ చూ. దీనవనగముపదిలుకడగూలం

— మానిగనియంమందరమేలం

— గానియతెగుళింబొనికనెన్నన్

— గానివెనురులకునుమానముజన్మన్

౧౧౦ చూ. సాంమినిగళుంజనవతిగన్మం

— బ్రామిగదిమొదలుచులువగమున్నన్

— వేమడుమడువకవిశ్రమిదిగళున్

— సామిప్రియుడగునుసతేయరతోకన్.

౧౦౧. అదిమొదలుకభవగుసుజమెన్నున్
 విదితముగానప్రపవహితముజెన్నున్
 పదిలముగనుపొయ దర్శనమంబున్
 సుదలేజైచైక సుమ్ము యుగమున్

౧౦౨ జో. అలెవతూరపవతగముజేయ
 పలేపుత్రులను త్యజింతు
 సలేనా విపత్తిదెల్పితిని.

మలియం దిలాదిసేనెంతు
 ౧౦౩ జా. అనిరాణియం తపటానిహృదయము
 జూగుపమంధరనియు కడంబయమున్
 బగుపడెపశు తృణబలి శత్రుణమున్
 గొన్నుకైవడినగణాగ కౌనిత్రుణమున్

౧౦౪ జా. కైక మొదలమృదువయికగనెయా
 పైక తొరలమగువచనమయెయార
 స్థితీక శ్రేష్ఠశముయోపానకముం
 నై కుసుక్రియ వినికనియెకలకమున్

౧౦౫ జా. తెలిపెకుజ్జనికన్ధిరగలేతొ
 కలబవర ద్భయి ధరణౌపలే తొ
 బలికెరాంమువగవంసమ్ముగతున్
 డులుబేబగుపుషరతురాంజ్యముగతున్

సరవిగ న యెచ్చ క రవము జెలగెన్

కరముక్తై క నెరుగతి ని యెచ్చెన్ గలగెన్

౧౩౨ పా. సగరిగ న యెచ్చ క రవము జెలగెన్ సరవిగ న యెచ్చ క రవము జెలగెన్

తేనినరలిగ ముఖాపిసృపానుగజన యెచ్చెన్ గలగెన్.

౧౩౩ పా. రామ మూర్తియై వరాజునామన్

శ్రీమకతులవద్దామమునామన్

తే మొనగిరి త ద్విహిత యుజాలా

ప్రామిగిరి తేతెయపుడు బాలా

౧౩౪ పా. వారల రా ముడుపరమ శ్రీ మో

ధారములుగ గని తేనినయ సెరిమా

సార్వరూపాత్మల సగుడ గ వాకుత్తరవ

జేరియపుడు నిజ శ్రీమలుదారుల

౧౩౫ పా. ఎవల నెవల ని యిం బన మనకున్

బ్రుచురవే నీతె రామలగనకుం

డి వెడమనావత క రగ దేవుం

డ మనచురు డివియూ ప్రపలతబోవున్

౧౩౬ పా. తినిరాముని వర్ణన జేయుచువా

రసయము తేత్తై నుడివి కేవా

దనియత్తై కను కరింపె నువా

రినిగుసంగతులు జెనకగ తేవా

౧౩౨ దో. వికటరాజు సంజ తరినియూ బడమందిరమునైతి

యదయవేతేడన్మలేనికి దలేనికి మృదువయెడలూకెతారి

౧౩౩ బా. సృష్టడు తొరప గృహ ని క్షతే కయితన

దపంబినినిస్త్రిందికి తేకన

స్వపదముమున్నగలుగుపగరాంకన

విపత్తి, లోబడి వెడలగ తేకన

౧౩౪ బా. వేల్పునె గృహలే కెండిరిమ తియున

వేల్పువేరెండివనివరతన తియున

తెల్పునతడు తొలగిననలే వినియెన

సేల్పువృత్తి శుక్లత మెయిగనియెన

౧౩౫ బా. కులిగొనిగదార ఘోరాహతులన

నిలుచు గృహలే సుమగరములు హతులన

నిలువమి కరముని నిశ్చయత యెగ

నెలవలూరియవడవి కెలరున్నన

౧౩౬ బా. కృతమిసేష్టి చాత్రపుట్టవనన

బెడపెసొమ్ములనియిగుడారవనన

బడరననిష్ఠముచడవిగు దతి తొర

నుడి వెనిదేమనికడు చయమతి తొర

౧౩౭ ~~సోకత~~ బా. నంద. మృదువాణిమిరగృహలేయడిగ

వామలీననయువికేయంలేని

204

పాల్గొని ద్రోహపాపమును పోషించునట్లుగాను
 బుడ జూరక తనమున వరద నమ్ములు సాగవచ్చు
 ముగాంబు మున్న సుమారు కా కౌతుకమిచ్చి దక్
 యనిబలితైగవి తర సెంచు మున్న.

సౌరతం. ఆతడు సుమారు పాపములను పోషించి
 వెలలదెలుపు మనిరాని వేడ జూపునట్లొరలు

గళగళం. ఎవ్వడు తన లోని పాపములను వెలలదెలుపునట్లు

ఎవ్వని తల యె ముట్టితి, తాహులను

ఎవ్వని దుష్టతను నొనరున్న

ఎవ్వని దేశము నెడగల జేరున్న

గళగళం. త్రొవ్వె దగ్గరకు యని వేల్చునున్న

మిమ్ములను లెనె యొచ్చెనని నన్న

వంతుల కిది వచ్చెను చిరుమి

యెందునా మనము మంతుల కిది మి

గళగళం. నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గరకు యెచ్చెను చిరుమి

నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గరకు యెచ్చెను చిరుమి

గళగళం. నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గరకు యెచ్చెను చిరుమి

మానుగలూని సమయమునెఱువగవలెన్

దాన వేషమునక తెలియవలెన్

౧౪౮౬. రాజసుమాంబునియపుడు రమణానందతరవేల

యోజనొమ్ములుంకిరారిత యువతెమ్మగమువలెనా

౧౪౮౭. తిరుగుశృంగుడ్రైమపులకలూన్

తపముకండెనిల్, తిని పుష్ప

సపదసమ్మత ము సకలజనులకున్

సుపదముపురి యొల్పువనము లిమ్మ

౧౪౮౮. ఉదారరాముని యువరాజునుగా

భువిజే సెద నావు వేట్కమునుగా

దదివిజ్ఞము మయిదగు సొమ్ములికన్

నవగములగన్ సతమదికలన్

౧౪౮౯. కలగి తేలకవనచయంబున్

దివిదగట్టులవలగనయంబున్

వెలగి కప్ప వృశ్చికపు పురేటగన్

కలగి కప్పు దొన రోమపాంతుగన్

౧౪౯౦. సరనాథుడు సప్తరాత్రిగవిరియునా

తరుణివతితెసెనరమునెనయునా

కెరహింకపటమలేగెరలుచు జెప్పెన్

గరముకంటె రుకతలను విప్పెన్.

౧౫౩. దో. అడుగుమడుగుమని నుడివెనె ఘడిపుడువగభయంబు

కడమవడి యెనిది వడయు లెకలుజాడరుమనసింబియంబు

౧౫౪. బా. ఇనుడక్క పలంబెరుగకపల్కెన్

ఎనుకొనినె యందును నేగల్కన్

మునుననుమ బులతేముదాపవరాళం

బునిలికి తెంటికి గొరుసుమిమిలన్

౧౫౫. బా. అనువుతేగునాళ సత్యవరసం

బునెల్లు మాకులమున నిటులజన్

గసరియెద్దినుడి చూసె మిక్కిగమిక్కిగనం

బుసరియెగుంబాచి సరముగనగన్

౧౫౬. బా. సత్యమూల మునుగర్భ సుకృతమున్

సత్యవార్యముల నిపుణుల కలమున్

ప్రత్యహము విందు రాముగడభమున్

ప్రత్యర్థము ఎనువెలయును పథమున్

౧౫౭. అనవియతేనివచనమువెనుమ మున్

గనినని పలికెను గైక కలయమున్

గానకూనిపులుడుల నూడు వెనటులం

దిసిరివైడి తిరివడి బలిబుగటులన్

౧౫౮. దో. అనుపమ సుఖవిహంగమగుగృహమ సూచింపకే

వగచరురుక్రియనుడైన మొదయ చ్చేసివైడిపోయి

౧౫౬ చాపాయి. పలికె నులికి సలీ తొంసెవవర
 ఫలమున వరతుండిలఁ గొనవతెచర
 కలనతపస్వీవే శై గనిరా ముడు సై
 వతెవనికీ శేడు వత్సరములు సై
 ౧౬౦ చా. తొంబలి గని యిల్ల డి గిలి నగరా

సంజివికే శైండుచుండెడు పల్లవరయం
 బుంబొది పల్లుక తోలక నదయ న్న
 ౧౬౧ చా. డావిరగాంబు చందు పైడు వగోకం
 బువతెను డేస వొదవు వనిల వేరన్
 దివులు కొనుల వము వతె నవళుడై
 యవనిబడి యెడుంబి విహత దళుడై
 ౧౬౨ చా. పలి కిన్ తాడి వతెద వేసలం
 యువడి వడి కనుంగ వమూసి వెతన్
 కవివిశలే యొగల్చి విరులలరు తొ
 ర్క వేల్పువరు మొగలు ఎటిబలిచి తొ
 ౧౬౩ చా. ఆయ యొప్పుల పడి నత్తొరియొ
 గివిన్ బెడ్డెరలి
 భయదము నెలతలన మ్ములయొ
 ప్రియసమయ మెంత లాలి

౧౬౪౫. కలుకేయియులగఁగనవిశరతుఁడున్
 నాకొడుకుగాడి నృపనయతరతుఁడున్
 పే కుట్టువె కునిపెనుగుననున్
 నాకొసల్కకు నెరవేసువయిగన్

౧౬౪౬. తెలయక యేలయిటుబలికేలేనొక్క
 యలుకేలిటులేదనుమిదిబాధా

కులజాయలకిదిగుణమా నానా
 కులుల్లుయ్యెఱుంగ నగునతులుగారా
 ౧౬౪౭. ప్రతిపక్షేమహావీర్యవేదిసతం
 అలేక్రమింపదనకీర్తి, సతం
 బుతిండి కేదె బానరింబెదన్
 శ్రీతి శీబాదుల మతిఁబెప్పెదన్
 ౧౬౪౮. వినువిడువనవతలేనలేనువయినన్
 ధనమయినవచనధనమెఘానన్
 గనగునకియంచనియుప్రణమగు
 కునెరిసెప్పెడుగతిశననరణయునన్

౧౬౪౯. ధృతధర్మండునృపుఁడదివిని
 ధరతఁగనుగ్రువిచ్చి
 యతివకతి, ప్రాణయూనగనా
 వలువేనుమఁదల ద్రిచ్చి

నీకాపాయి. కృతే ధర్మంతునృప్రచుదివిని భరతఁగన్నులువిప్పి
యతేవకల్మషంబయూగఁగనా వలస తగులు విప్పి.

౫౦ పాం. నెలవయతేనింగని పలువగఁగనతేన్

దలంతు క్రూపమేతరవాంఠివ తేన్

బలుకరినతేదా రలనిదాం నన్

జితేఁగుజ్జితేజనమదిహం నన్

౧౨౦౫౦. తగనసువులుగొనదుగదాంబు నుచున్

వగునృపలేదానిఁగని తలంబున్

తేగిపలుకమదిందిగుచును చలితేరా

నగలేయగుచుబుల్లుగలగి చెలి తేరా

౧౨౧౫౦. రామకన్నులరామ ఇరతు తే

ప్రేమవాడితే వే మనియతు తే

జ్ఞానులే యయినను పత్యంబుదున్

సామిశంకరుడు సాత్త్వికగండున్

౧౨౨౫౦. తెలువారిగ దూతలఁబంపె దసూం

నులరప్పింపెద నల ధుగతులసూం

దులక్రవ్యకుమో నెలవసుదిగమం

దెలమి ఇరతున కలుదు దునవనమున్

౧౨౩ జీ. రామునికన్నులరామ ఇరతున తతివేకు ఇరతునందు

రామకెత్త పిన్నుల సేంచి రాజుణి నియులందు.

౧౭౪ చా. పా. య. తకుణౌ శవ శ ప ధమ్ములు రా మో

పరియత్తివ వ్లి వలువదిదె మో

సరణిస్సే ససూ విరమంబు లిన్

కరణి మసూ రధ మెరవయి చగన్

౧౭౫ చా. త్రిలువవిడువ మంగళ భూషణము ల్

వెలయింపుము^{స్థితి} కున్దిదిగము ల్

తలపుచేతున్దొవ పలుకెవగలన్

జలుకునుకు తొరా జైవియామిగులన్

౧౭౬ చా. వదలదు తొర పంబు దలంపయి మా

సదువగ గోపము యిదిన్దగ డ్రామా

యదళు లిడూ తెలుపుదయ వెలంగన్

మదవత్తి నెమ్మత్తిది యుదు టిడాలంగన్

౧౭౭ చా. రాముని సద్గుణ రాజప్ర పోలోన్

వైయునుకు సుక్రమయ తోతం

వై మె తియగ నిటు లంటి విదేలా

తె మా యి టి తల్లి కెబగ మేలా

౧౭౮ చా. వెలి కౌంపము పరిశ్రమము మాని

తెలివి మింక గాంధెల్లు

తలమన న్నక తొర ఇచ్చి కము

వెలయగఁ జూపెదఁబుల్లు

౧౭౬ చూపాయి. రామహంస దశరథుడు ప్రాతఃకుశలగా

—వే మిరానములు నిర్మింపి ప్రాతఃకుశలగా

యిరామంతులవిని యిరామంతులవిని

నే మెరసిగ వహింపరణి వెలయున

౧౭౭ చూ. శ్రుపయశ్రుడు కూర్చుంటున్నప్పుడు ముఖా

నుపరిమాయవే నుడువును గలవే

యిరామంతులవిని యిరామంతులవిని

ప్రపంచ మేనిక వహించునదే.

౧౭౮ చూ. నా పేద కుమారుడు నా పుత్రుని సాధుల

అలా పలికడగలే బుద్ధి ఎన్నోడులే

—నా పేద కుమారుడు నా పుత్రుని సాధుల

యిరామంతులవిని యిరామంతులవిని

౧౭౯ చూ. నే నెఱుంగుదును నా పుత్రుని సాధుల

మానునని చెప్పడమహిమ ప్రాతఃకుశల

దశరథుడు మునియైనప్పుడు

నానియుంటిని యిరామంతులవిని

౧౮౦ చూ. రామహంస ముని కేదమున

రామహంస ముని కేదమున

నా పుత్రుని సాధుల కేదమున

యిరామంతులవిని యిరామంతులవిని

౧౪౩౦ చా. ఇనుమ వస్త్ర వాక్యములు వలుకల నా

ఇ నడ లే సతీ కలుష వేదంబ యునా

గర్భ లోక్త్రాధి నాకర్పణం రా

ప్ర నియత వరయుగ తేటి న ను గోరా .

౧౪౩౧ చా. బహువేయిత వ కుష్మా వచనాం వ

రూపం రథాం ర యై నది గుణదిగాం వ

ప్రహతే నక సమలే ఇ నపలే గర్భయై న

స చో స మిదిగాం కు హ్యై యై న యన్

౧౪౩౨ చా. ఇనుగృహ లే పెరియను మృత్యు వ్రసా

పెనువల గటింబునని యిదియ వ్రసా

యనుమని విడి యిది వినుతలనియై న

బనుగృహము నెడలూ యగల యై యై న

౧౪౩౩ చా. ఏయు పాంయముగ నేగృహము లా

బాంయకుండు పె నడట్టి వరము లా

మాంయ యై యై నిగృహయు పాంయముగ

యై యై మనము కుగ యై రిపాంయము

౧౪౩౪ చా. ఇగ్గి ఇ నపలే బంలే మనముగ

యై నా నలేల గదలింబు

మను బడి యై యుడ మిగ్రా రామ

యనుమమ టి యు వగ గంబు.

౧౪౯౫౦౫౦౫౦. తనువుశీధిలముగ జనపతయడ తెన్న

యనకరిపాలిత కల్పతరువతన్న

మునుకుత్తుగ దగ మొన్నెనుజలమున్న

గగనిమీరానుక్రియ గారెనబలమున్న

౧౪౯౫౦. తనువుశీధిలముగ జనపతయడ తెన్న

౧౪౯౫౦. మాటికి నూటికి మారలురాంకన్న

జ్ఞాతికిమాటికి వెప్పక తేకన్న

జామివడిగయప్పటికి క్రూరామున్న

గోలవిసంబడు పాటికుణమున్న

౧౪౯౫౦. పతికె నైకయి టాపుటగునేని

గతిరియడుగుమన గానేలాని

దలకుఁగిత్రికిం దలకుననగునే

వలనగునగునగు వడయనగునే

౧౪౯౫౦. తనువబలలుగృహతనయధనములొ

వినిప తార్కాన్నికి వినుమువృణములొ

జనవరధరత నెగయుముస్త్రివార

గనదయమారలలుగడువిడ తేవార

౧౪౯౫౦. అనికాదులకుమగలకురాంజను

నాదోషముగారు. వినుమెమస్త్రిలే

కాలమదెపికారానిను గానితొకను.

౧౬౪౫౦౫౦౫౦. ఇరళుడు మ జలయు బడయుండెపుడున్
 ధరణి విధికు ధి సరగిలే విపుడున్
 సరియని మదయ ఇని పాంపమకున్
 తరుణి యసమయము దరసె విధిదకున్
 ౧౬౪౫౦. సగరి శు శాపిరగరి శో ఇంచున్
 దకురాముడు ప్రియతగ ఇనియించున్
 దగిలి తేముల రలేని స్థివింపన్
 మిగులతే ప్రసిద్ధి కిని మించున్
 ౧౬౪౫౦. సగునిం దయును నారకు నయమున్
 గారక తోపునూ కడతలే ఇయమున్
 స్థేకమయ్యె నెట్లెంచె దవటులన్
 బో కునిదవుక బామ్యుక నెటులన్
 ౧౬౪౫౦. తింతదారక జిహితం నెమెమ్మూ
 యంతదారక నావంబు వినిమ్మూ
 యంతమందతుంజింతలుపులితో
 వింతగోపుంజింతి విదేతలితో
 ౧౬౪౫౦. రామరామయగును బుతుమనూ
 రామరామయగును బుతుమనూ
 రామరామయగును బుతుమనూ
 రామరామయగును బుతుమనూ
 రామరామయగును బుతుమనూ

౧౯౯. చాపాయి. ఆసుమనమున నజ్జిన పటి తేలవార
 రుమైయని తలచుంజని రామునివార
 ననరు వెరుంగని సంగలే చలచున్
 మనమున పరమేశునిగని తలచున్
 ౨౦౦. చా. ఒకరయుకుల పటియుండని కతన్గన్
 ప్రకటమయొక్కాన కలయాయుత్తం
 ఒకటంచెడురాజుమలే సలేయుత్
 కైకటిగ విడిపురి నుంపె చెడబయల్
 ౨౦౧. పటి యియు విలిపింప గడలనారన్
 దలే చాకొరిది క్కని చెలువారన్
 స్తుతిగియలు వందులు ఒడి జేయన్
 పటి కెంతయున విప్రదరములాయన్
 ౨౦౨. చా. ఆసుగమమలే జనునలనకలలార
 గునిజీల శుజములు గాన క్రుగవజీలార
 వడిపలే కి జనుల్లనె జవ వొలున్
 గననిద్రొంపక గాంబరి వేళన్
 ౨౦౩. చా. గ్రంథార్థమున శ్రుతులు
 నిల్చి పటికేరమాయ్ గాంబరి
 యిప్పుడు పోల్చు వాడినె
 రాజు రాండేని పశేషంబెంచి.

— ౧౦౧౩౦౦౦౦. శ్రీ కృష్ణమయ పరాంకువర్ణన

రామకృష్ణాదిదిరాజాశ్రీర్కం

వేదాశ్రయది నావేదితసుమంత్ర

— శ్రీ కృష్ణ స్వయము అతన్మపతం

— ౧౦౧౩౦౦. అగ్రవినికాల్పాద అనియవేదారాం

అనియముంగని సజయుండలురాం

నినిహిత విపద్ధిశేషమంతుక్

మనసులీగ సేమమమతికారంతుక్

— ౧౦౧౩౦౦. పలుకుమత్యరయువడయకవేదన

గలుగితదంపతి యుతితారాగారం

ములుకుమనవేదాదాయారోమెకలునా

దలవారండు యుండ దరికవతలగార

— ౧౦౧౩౦౦. దానదుర్దశా దాశునిశేషం

దానిలగనియంతర్పరితమయిక్

దానితమితేగయోగవిశుక్కున్

మానితేవిపేద్రమంబుగ సుక్కున్

— ౧౦౧౩౦౦. రాంబిర వేసింబగురాంబు

రామరామయని మేలు

హేతువైరుగునాశుండనంగ

శృంగదనండు తనకలు.

— ౧౯౫౦. రాముని వేగమృత్యుని పిలుమా

నామదిసందియ మేమి కదలుమా

యూమాటలనలడడిపలే మలేయుక్

— ౧౯౫౧. నేమారునుకనె వెలదికొలులేయున్

— ౧౯౫౨. వారక లేడవాడడుగుం దవులకనాలెం

డడలుచు రాముని కడకుంజేలెం

అడియధైర్య మొక్కిలేగదావరం

ముడాయగలుని జనులడుగజేరన్

— ౧౯౫౩. వారకరామా గారముజేరన్

నేరాముడలేని వేడుకమా జన్

గీరికొని జనకుని సరినలేడున్

సొరె దెలిపి దారణాసనముగడున్

— ౧౯౫౪. నృపలేయాజ్ఞ తలసిడి కృనిరాముం

డవుడు సనియె నున్నటులనెరాముం

ప్రపన్నసవిప్రుడు బడి రాజుండన్

నృపసహసదుల నివ్వెరజుండన్

— ౧౯౫౫. వరణి వంశమణి తండ్రిగు

వేషురహింస సహసలేగాంబ

పరశయమగు వృద్ధకజంబు

ముంబువెమున నెంబ

— ౧౪ బాపాయి. తివర్ణభావము వెలయగ దానం
 బవృమగమునమణికడ బనమానం
 బలిసియున్నయహియననారాముం
 డవలమృత్యునననడరనదంముఖ.

— ౧౫, ౫౦. నైజకయుడు రఘునానకుడువనం
 దానినడుచినడుదైర్యము. వెనగం
 గానినితల్లి. కలిమధురముగా
 రానివగనడిని రహినిమున్నగా

— ౧౬, ౫౦. త్రిదిదైత్యనననతనికేదెలిచెన్
 ముఖతనిగుడుంబుమునకుంకలపెన్
 గుడుదుమాండగజవదుపరిరాంగం
 బదితొరగననకగుదరివేకన్

— ౧౭, ౫౦. కరములుకెండవసుధాపలేనాం
 కరసియిచ్చెమున్నదియడిగిలేనాం
 పరమజ్ఞానమువగలెడసిగుదంగన
 కరమునిగుదలబ కయికెనడూరంగన

— ౧౮, ౫౦. ప్రలేషజ్ఞేసిసులేరాంగమున
 పలేవుడయ్యెరాంబిందు
 సుతుడవవలేసిసంకల్ము
 హంలేముజ్ఞేసిహంలేమందు.

— ౧౯౫౦. చాపాయి. రసనమాపముక్తి సాయం కమలగా
 రసాదిపతి చమరస రవ్యయమలగా
 వసమటియార సతీ వలకెగట్టియున్

వ్యసనాశుల మానట్లు బట్టియున్

— ౨౦౦. చా. చినియెను సర్వము వెలదిక తిసకా
 యనమూర్తియగుచు (కుగను బట్టి సుతొ
 ననుమారం మాండచో సముతారాడన్
 గొనియ తడు వలకె గురుచు తి తారాడన్

— ౨౦౧. చా. కందులేక మృదుగలిచు క్షోరతలన్

వందనయ మగు వారక్యముగవులం

వెందుననగదగు నిట్టిదివలకెన్

మందచో సమాన సముగండరలుకన్

— ౨౦౨. చా. జుగని వినుము సుతా డనచివృత్తక్రిన్

దగరివారిచరణా నళిన సక్తిన్

మెనరియుండు వారడనయములైకం

బునదగు నిది శాంవనగనరాంకన్

— ౨౦౩. హా. మునుల యుక్తి శ్రేయ స్కరము

వనముల లోననయండు

జుగకునానగ ప్తేయుడి బాసగు

జుగని నాకు నింపొందు.

౨౨౩౦వెంయి. త్రాణమందు నను దైవంబును గా
 త్రాణమందు నను దైవంబును గా
 రాంణజెనకు సెరింజ్యము జెంక
 బ్రాణి క్రొంఱి మూర్ఖ లోనె నందన
 ౨౨౩౧. ఎవ్వడు సురలరు వెనయక జెందున
 కచ్చల జెరలరుదార కమందున
 నివృత్తిలు సుధను నెఱిగెనన గరుం
 డెవ్వడు సమయంబెరిసి యుపొగరున
 ౨౨౩౨. జనని తెలిసి క్రొనుమి తెనులూండం
 కనుసాంకను దురింజు ములులులూండన్
 కననల్పము వాంక్రము వకనెన్నుక
 కనుమిక్కిలి యిది కలకను నెన్నుక
 ౨౨౩౩. బులది భరలేకు బసలేయపరాం
 కలవమున్ను నన్నెలమిదెలుపరాం
 దెలయులే శేప కమిది గాంమొంకన్
 బులుకు మిం వెరాం పలుకులుక్రిందన్.
 ౨౨౩౪. కలలే వేని యవ్వ బగము అ
 నెలత్తె తెవంబెంబ
 గలిలమంక మమయి యురన గును
 కజ్జలము వక్రగళిమింబు.

— ౨౦౬ — కాపాయి. కయికనన్వి తద్దలేగని యని యొక్క

— చే మొకకపటము స్వేదనం చెనయన్

దొకశపథములు దొడరచ్చునాయం

— దొకవక్రతయము నెనయదుస్వేయన్

— ౨౦౭ — శృంగదుఃఖములు మెరుగనపరయం

చెప్పుడున త్వచాంక్త పడుచవగుమీ

ప్రప్రతి, జనకులపట్టున గుజ దా

నరురతండ్రికి తెలుపచగదుగదా

— ౨౦౮ — ముదిసి యక్రొంగ్గలేనియకయుండన్

వదలింపుముకులవర్తను చూగడన్

గదగదటలనుమ గడువడి తెచ్చన్

చెదరనిమతి నతడడిచి ని యొప్పున్

— ౨౦౯ — మగదగయం దొకమగపటిని ని తొ

చనా మిళిత పరపాదము వతితొ

దృగులపదియయ్యును దేవిమనముం

గదతెనుకొముని తగునైమ్మనమున్

— ౨౧౦ — దెహం. ఇలాంపటికొముని కలతోసి

పొడతెమాళ్ళ తొ నంది

జూపింపెరిముగద మం(త్ర)

సొరది అనయగతి నంది.

౨౩౪ చా. పా. యి. తి. పుడునృపాలునకవనతుడయినక
 నృపతేరంముగని నెరి కృతే యి. అనెక
 ఉ. పవిష్టునిగా మెగరిచెనలెనిక
 ప్ర. క. లో. స. బ. వృ. యి. లలి. యు. ను. ను. తు. ని. క.

౨౩౫ చా. గారాం ములరగ. సా. గి. ర. వై. ర్చ. క.
 గారాం మునిగని కన్నరాం ర్చ. క.
 గారాం క. దారుగ. యు. న. శౌ. రా. వ. ము. గ. క.
 గారాం పి. ద. గు. సా. గ. ర. తో. రా. య. ము. గ. క.
 ౨౩౬ చా. మా. తి. కి. రా. ము. ని. మ. గ. ము. గ. సే. మ. గ. క.
 పా. తి. యి. ద్ద. వ. ము. వ. డి. బా. రా. త్తి. మ. గ. క.
 పా. తి. ర. యి. వ. కు. ని. వ. ల. య. గ. ను. మ. గ. క.
 వి. రా. ల. ను. తో. రా. ర. క. మె. యి. యి. తి. యి. మ. గ. క.

౨౩౭ చా. ఇ. వృ. ని. ల. లు. మ. సో. శి. వ. వి. ను. గా. మా.
 ర. వ. లో. యి. తి. మ. యి. వృ. గా. క. రా. మా.
 డ్. వ. ర. మ. ల. ద. సా. వ. గ. లో. రా.

స. వ. గా. యి. డ్. వ. వ. వృ. ద. ని. వ. రా. లా.
 ౨౩౮ చా. దే. వ. రా. ము. డి. రి. నె. యి. మ. డ.
 భ. వి. లి. స. లె. మా. తి. ము.
 గా. వే. గ. క. ల. ఇ. మ. వ. గ. ము. ల. కు.
 నె. రి. వో. ర. క. ల. డ్. వృ. సు. ము.

— ౨౨౬ జా. పాఠం. బుగమునయశంబుకు యశమణునున్
దగుల్ నరకగలే దగు స్వర్గమనున్

దిగులు బ్బును తేదగళగళారమణి
యగు నా సుతుడిండ్ల - గళారక్రమణం.

— ౨౨౭ జా. శింపామరుగిది భూంవరు వేలం
జా వేళ గళగళందగ నేలన్

భూంపలు కలవిడి తేలండ్ల

దేవిగళ పలికె నెరిరాముండున్

— ౨౨౮ జా. తొరపులేరులగళలేగు వవగములన్
నాచాల్యంబులతో పంపవత్తెన్
కేవలంబుములకొవగ తేలా

గ్గావంటి నాళలకొవెర వేలా

— ౨౨౯ జా. నీగుగనుగొని లేల్లి నీ తేలియంగా
వినిగంటి తోలి యుగు వెలయంగా

వినిగంటియును వినిగంటెనుం

డినిగంటిలంగములు డినిగంటెన్

— ౨౩౦ జా. త్రియ్యగు జంబునవగ తేలా

త్రియ్యమగును సింపు

నెయ్యమగును గుంపు

సింపాలతె వెనక్కుంపు.

- ౧౪౪ జా. పొందమ్మగారముడు పులకేంద్ర
 గాంధీపుత్రుడగు నామది సేంజన్
 ప్లగదగాయి యాహరినలు పులమున్
 — వేదే శతవంశితేంద్రికెలమిన్
 ౧౪౫ జా. విశదులగు పులని వారల యాంజన్
 మలిసేంజన్... పులముదానన్
 ప్రళిగయిచనియె దవగమునకేగం
 చతడు డ్రొక్కి యానా శతీ పూసెన్
 ౧౪౬ జా. తల్లియానగొని తడయకరింగా
 నెల్లరుచిని శూరతేయలుకరింగా
 గల్లవసమువడిగలిగెను గలిన్
 దెల్లమనుచు దురటితైజాగమలేన్
 ౧౪౭ జా. తొడరిబచ్చువరి తోశేంజింటిగలా
 గడరువార, చేగందరువగలా
 నిడగ్గుత్రైకలగెరిపెడితలలన్
 వడంగింబ పడవైరితలలన్
 ౧౪౮ జా. మొగమువాడె కన్నరొలికె
 మొగలశూరక మెదవాడె
 కలదెదుండు ధ్యానముతొ
 గరుణాముపురిగొనఁజూడె.

— ౧౪౬. చాపాయి. మొదలమంబులు దపనెట్టును
 గదియింటెను విధిగదానెట్టినన్
 పకనెదుంగుడని పడవని దూరిన్
 వదలినిగనవ దుర్వచగములురన్

— ౧౪౭. చా. కంటికిరాని విడి కర్మమెరుగదా
 కంటికివనవే నెంటింబెగదా
 నంటి కుమ్మగని నరికింబె నదా
 యింటిదారిని పుంటింబె గదా

— ౧౪౮. మ్రొత్తమువిడివి సమానగదలవెన్
 ప్రమదముల దుఃఖము దవిలంపెన్
 సమునిరాముని కంటిలమటెని దలవెన్
 త్రుమగ విధినియలు సతముగ నిలవెన్

— ౧౪౯. పోడిలకావము వెప్పగనియే
 జూడ నెలియ నీజ్జగమున నవయే
 ప్రోడకయినగన బోలునెయ్యెన్
 నీడగంబుకున నిప్పులుల లెన్నెన్

— ౧౫౦. దో. కడవి ముగంగనియ దియేడ
 కాలముక్రింగిన దేద
 పొండిగ నన్నిదహంబున దేద
 వనితయై నిదియేద.

— ౧౫౪. కాపాయి. వినిన దెడ్డి విడి వినిపింపెనొ కైలా

కనిన దెడ్డి విడిగన తోసెనొ కైలా

యనితొండగియవనిపువేల్క

బుగ్గదెబ్బి మలే మెగయుల వేల్క

— ౧౫౫. చార. తగువర మొసగెనె ధరణిపల్లెల

కరణిదుంకిముల గనె గుణానియి

హరుబంబదని యనిరవ్వళ్ళన్

వరధర్మ కైరుగుచారగుబారలన్

— ౧౫౬. చార. బలిద ధర్మమునిశివరతధలనాగిన్

బలిక కైందరిక శరతేహితముగన్

కలవరయితొండరు తమవలన్

నిలికినాఱుక నారకే లలినిద్రాంతన్

— ౧౫౭. దో. కైందరి తగదు కైని తోవలదా

నిందలిసుకృతేముడిందుసుగలదా

ముందుశరతో రింముగకలతయే

మందముచారసులంగముజతయే.

— ౧౫౮. డొం. ప్రిడరసు ధర్మసంబుగుసెకల

గగలవకాసు గందంబు

పడయుగెరింముగతేపుడయిన్

శరతుడుప్రియకొలంబు

౧౬. అక్షరమాయ. రామవిరహమున రసచూరయ్యెన్

రామశూన్యనశముపొందె యెన్

రామరహిత నర రాజిర్పొసెన్

రామమై త్రిమదిరంజితియెన్

—అక్షరమాయ. నలువదిలి రన్నగరింపగంబున్

నెలువలునులమాన్యలాగిమగంబున్

సెలఁగ శివై నెరియెత్తయిత్తెన్

పలుకులలునులయి పరవగరాంబెన్

—అక్షరమాయ. సరికెదురాముడు శరయ శుభములన్

నెలమిజెలంపితిని గంబిది యెరుగుమగములన్

గలకెయపరాధలవమవేసియం

కెలమిగతు సవయలయెడకనియెన్

—అక్షరమాయ. విగముల వియ్యలెగణగెత్తెన్

దగునాకెరసల్యమగుమదత్తెన్

వగడిగిట్టె వద్వత్తంబడియెన్

దగిలియెలేగుగురులే జెడియెన్

—అక్షరమాయ. శూన్యరామునియందు

శూన్యత్రైకైయరమేలం

శూన్యశరయశుభమి

శూన్యత్రైకై వేళి.

— ౧౬౪ చాపం యి. ఇదిగనైతొరడమువృద్ధయముగనై
 యదగవిడుము వనకలదగులకెమన
 కుదమకరాంజ్జంబాదవిదనారాం
 ముదరుమ గానామది కిది మేరాం

— ౧౬౫ చా. త్రివేదరాంజ్జరవేదనదగదమ
 ప్రతీయగు గురుగృహగళి గయిత్రమ్మ
 కృతమలీ పరవరవృత్తి స్థేయమివేగ
 త్త్రవీపతీయదియిడు మలీనిగలగకన్

— ౧౬౬ చా. మాంమాం విగన మాంసిని గ్నాతే
 స్థేమియుగాదిది యిడియగవార్తే
 తేమంబయగ్నాదేవివియువెలయుగ
 రాంముడడవిగనరాం దని వేలయన్

— ౧౬౭ చా. మాంసుమురాంముగమసు తొడివేలపం
 గాగనయోగ్యుడృకవేయిదినిపం
 గాగసుశౌరవము గామికిజతనం
 బూగనవేని నిండవేల్లలగు విగనన్

— ౧౬౮ చా. కలలపాంశము హారజంబుగ్నాదే
 వరమువేండిని కలమిగ్నా

రవివ్రావచని తేహి పరము లువే

పతేనిబాంసినియారమిగ్నా

శతివలబ్రాణము తేనియెడ మైచిల్లనిడియునయోగ్యం--
 వెలియేలయింతవహించుచో నెడ వేమిథలమనునయ్యయో
 అలభ్యంరథ. వెలులుహితము మధురము గల

జెప్పినగుజ్జావచనము ల
 వలనగు మలీగుడ్డ డముగ
 నిలువనాదు వెల్లికై కేయి.

— 2030 పాఠము. నగచనియగంధంకడ మృగములగనులా
 గుగనియుత్తరము గోపమునగులా

తేగగననయ్యది సెంబవారున

హం నివివిడచెపుకొనిరి దారిన్

— 2030 పాఠము. ఇమ్మగువవిమలతేజోవహినిగ్గయుదా

నిమ్మగునుత్తేవమిడి యింతగదా

యిమ్మహంసంతతి యాయముకలదా

నెమ్మదినియక నటేయువలదా

— 2030. అనుచుచుండు కృపనములాడున

గనజ్వరము నబలెకడుగ వడివాడున

విశారదజలవర విసరములవతెన

జనవేదియొంగొచ్చిని గడుగడతెన

— 2030. అంతలప్రసన్నకాంతంనగుడం

కాంతజనస్థులకాంతలయగుడం

తృతీయ కహితౌ త వన యాను డు రాముం

డంత వల్లింగ న నరిగెం దరమున

— ౧౨౪ డో. నృపగజాక్షి దనివిడి తిలవ నపుడు రాము వనకుం

పట్టాంధ్ర మోదము నను బాంసె బహు విహార సంధం

— ౧౨౫ బా. పనిరము పలే యంబుల లెక్క

జ ననిపదములకు అత్తగ ట్టు త్త

గనియంతడయింపు న దానిం

పనని సుప్తి నాంసమున మంబులె

— ౧౨౬ బా. బేలా లంకృతి ల ములె

బాలమోదంబు ముఖుడె

నాగలున న తొడపయిదితియె

హరిశంకర గిరి నంబంగ నియె

— ౧౨౭ బా. భగవాం నమయి న దరిక్రమి నలె

గంధర్వ ప్రమోదయలేబాదతె

మనము న నాదర మెనయగంబులె

జ ననివింతకంఠిని గనిమిం

— ౧౨౮ బా. పతి (నియ) నను పలుకులు మిం

గలికెరాంబు నా గుమనకుం

దెలసె పుడు తెలుపుము గాం

దలపు ధలము లెల్ల నేయం

— ౧౭౬ డో. శరత్తమయమునల సరకవం స్వాతివాగలగోరు
కరణిలొరువియుత్సవము కంఠి సస్కారు .
— ౧౭౭ బాపాయి. కంఠంబాదుముత్తనంబు యస్సెన్

— ౧౭౮ బాపాయి. మధురాంధముగొన్సెన్
సేగలరెదనికేనా తండ్రిగనన్
నానతిగెదవనిగతి మతొనానెన్

— ౧౭౯ బా. వినియపులుకు బువిర శ్రీసుకేశమరం
దనిర్వరస్మేహం సగసుమశరం
బుదినిరయునాయక మనమనుభవంగం
బునిశిలంబు మజునలిసెసంగెన్

— ౧౮౦ బా. వాలనతెడు తెల్లికి నిట్లెయెన్
జూలివేక నయ సంగ తియెనయన్
జూలపసులుగన జనకుడు నాయం
డోవినిల్వన మేలగ నాయెన్

— ౧౮౧ బా. పలుకుతేల వెనక మున్నగునమ్మా
తెలిమింక పడి దవన విమ్మా
తెలయు దాన నడవికేలుగ శుభముల్
గలుగునియను గ్రహం గలిము దముల్

— ౧౮౨ డో. పదుకా నాలుగేండ్లద వియంకు పదిలమ్ముగెనుడి
పిదపకముతెలయగవత్తు వేలతనము విడుమింద

- ౧౮౫౩ జూలై. ఆముక్త్యాయనామకవ్యాసముని
 కమ్యయ్యను సత్యమున వరో
 కమ్యను వరోలముఖునిడన్
 క్రిష్ణునమందారమున సేంద్రన్
 ౧౮౫౪. హరినాదముని హరిణివలె సేంద్రన్
 వరాహహంసము. తిండివయార
 తురయముకనువగడర 'నెను నారున
 బరగ వడకు వలయవంపము మారన్
 ౧౮౫౫. ఆదియెడరయముయలేన ముగముగ
 క్షేపి బడసిన్నద రాదిగన్
 కపిరాజముయవ కపిరాజ్యమొసంగ,
 కనుబుట్టెన నుజ్జడిగముతూరి విగన్
 ౧౮౫౬. పయపరాక్షుని సెంచె సేవత్సర్
 నాయుదలేడె నియలేకినుత్సర్
 హరియలేమలే వావడికెలుపడన్
 యామెకులముగ నడియగనన్
 ౧౮౫౭. ఆమరాత్మ్యముయలేనియవెడ
 యముగనుగొనితొరలుంటె
 కైమయునాత్మనవార్తవన్
 విమలేజానముగ నులికె.

అంతా... కౌమరునిండుమనం గుడుసె

గమనం సంయనగా నిపుడనుసే

సమయముదా... అనుసే సెగరునన్

విమలధర్మమ... వెసమలే సెగరున్

అంతా... పరామునుకు దిన బ్రతుకకు విడువం

గారమతి నేడు అగలే నటు నడవం

గారమదలే కే గలే నులం నిలుచన్

కరామా... యునయ... కై కను యున... ౦న్

అంతా... అడవి కే గుమా నగు నత్రియమం

అడవియె మనం... లేయు కడకున్

“గడపుధర్మమని కనుగాని తొడుతున్

అడవియె మనం... లేయు కడకున్

అంతా... అరతుని వడి గారించి అచెసన్

సరళస్వభావ సంకల్పితునన్

బరగుభరణం బల కేసు పిత్రా

జ్ఞానవనమెలంగ అయమగు యిత్రా

అంతా... చగున గుపుడవనియిడి యిటునిన్

వనికెలుంపనే నిందు.

వగలు అరవే అరాధనలే జనుల

నగలే అమగు వగవందు.

అంబేద్కర్. తనయు కేవలం ఒకతర జ్ఞానినిగా

విశాఖ ప్రజలనుకు విశ్వాసాన్ని

బ్రహ్మవిద్యకు పట్టిక మాత్రమే గాదు

శశశీల మయోద్భుతున సాటియెవ ర

అక్ష-మం. విశకుని దేవుని కనుమడి కనుమం

జి. నాగేశ్వరరావు గారు : అధ్యక్షులు

వశములు మృగములు పర్తి శిష్యున

శనివారమున కు తరవాత

— ౧౬౨ — బా. లోకేశ్వరరాజుగారి వృత్తి: నవనవన.

అనుభవం మన యేగడలునును వనం

బసువారియే డే-రథ్యయవారి

విశుధుసంకయిలేమటవల్ల ననన్

— ౧౬ — పా. తనయ(త్రి) యుద్ధపంతరాగ్యమున

సమస్త చతుర్వర్ణిని మదిని

తన గు - నిదగు ననుతో తిమ్మ, తిమ్మన

౧౪ చక్కెర. ముగిసితి నేమగననుమాంశముగన

అర్థం. ఇది కలలు మరియు ప్రేమ మరియు సంతోషం.

యొదవించి నేను తంబు

వదలనిసంబంధముగఁగఁది

మరిమరు మౌమౌయంబు

300 చొ. తొం. పరిజనములు విరాట్పురి పయోగియం

జరసి నయకృతారత నయమంబు

జురసిం గ్రుం యుందురు నీను గగం
జరగు సూరి దలపన దగు నదగన

300 చొ. వనిజెందుములు నయమనన గలనా

దనసిందలే తొం నె నయ నేసి నా

యనగ్రణా ఫలంబందరికె యెన్న

వినుమొనమయము విరలంబున్న

300 చొ. ప్రసిద్ధులు విదముల నాంబూరలును

జనితతొకమున నూరినెరలును

గనియెనగాన తతగతట్టివగన

గొనకొని త్తింజు ప నళకృమగున

300 చొ. అవత్రుత్రిగాంబుల నజనని తొం

నలే మృదువనగములం గురు నగతొం

దివమగున గలవైద గలె నెకజేర్తి

దులేగలంకగలే ముటిమటి దాల్చెన్

300 చొ. చోమ్రుత్రిజానకేయదినితొం

నజుర్చిటికే వేవచ్చు

యత్తమిద్రుక్తి సమాంతమున

నడలుచుండెడి మెచ్చు.

జా పాఠం. దీనిన తగ్గి దావనల న్నిదెన్

దాంపత్య ప్రాంతం తమకు కుతకము

బావనియంస లీపలి గనివజ్రం

అంతయును గ్రహించుకొనుచు

౧౦౬౨౦. పల్లెటూరి పురుషోత్తం

కలేన సులేనువులు కలసి నామెన

సత్యముగా: అధిపతిగారి దేవుడు

మలేకెరా దను చుమానిన పలికి

302-వం. వరసకా నల్ల కుంభ త్రవ. బియ్యంకున్

వరసూర్యులవద్దే జరిగినది.

వరుడుగారు పరిహరింపజేయగలరు

మరణించి విన్నవించుకరణి వ్రాసిన

కం. ౩౦. కనులగూరిం బుచ్చనగడనకున్నాల్

కర్మయ్యత్యమానం లభ్యపసిద్ధి త్యక్

దక్షిణగనుమంబున గని వెచ్చెన

అనునది నిజముగాను ఉన్నదని

306 దా. మామతరణి 100 గళతరణి మహిజగ్రహములు.

శామకృష్ణుని రఘుశిలకథలు రచనాంశ్రుండు ముసండు.

200 బాపిలయి. రూపంబిగినునా నుల రహి రడలిం

అగ్రహారమునకు

ప్రాంత చురుకైన పాఠశాల నయం

దాక్షిణ్య బాధనా ముగియగలయెడల

కాంక్షిస్తున్న హాల్లులందుగల పనులు పూర్తి

అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది ఏమంటే

శ్రీమతులదివి విడిగనియెనశృణులేన్

గజనదులె పులకముల కదన

309

తెలుగువారిలో, మంజుశృంగముమంసి పోడలపై

అంతర్జాతీయ సమస్యలు

మంతుశ్చైవచాందములాగి జీవనయోగం

గణపత్యనూచికయది విశునయయోగ

అంక ౩౩   పద్మిని దేవదత్తానుభవించి

హాత్రి నడుచునీ యానగ అనిననీ

మొత్తం యగ్గుకెక్కిందా రమనం

అత్త చూచినట్లయిన యునె కాయననీ

కవిశిల్పి. పని పాఠశాలను అంకితము చేసినందులకు

మొదటి యుద్ధ శాసనము

శ్లోకములు వ్రాసినవి

అనునది నలుగడ నుండు

అంశం. తెలంగాణ సునగిళ్ళ చరిత్ర

[illegible]

ద్రు ర మణులనీ ౧ ష యరకొ త మతు లనీ

బభ్రోశీలుంప్రదు భరంబుకృ తులనీ

౩౦౬ ముని కాంత లతప్య ~~చితము~~ నముపరిచితం

బన యంబాట ది యర యిచిధి కృతం

బ ని కా సచిత్ర మున నానకు నిం

గని యుల్కు సీతగను నెట్లు చని నీ

౩౦౭ సుత సరి దంతర సరొ జవన సం

చర నామెకు గు నంబ గనునెపర సం

ధిర తిస ని సత్కే నీ యాన బుడిం

దరుణి కె జే ప్పె దద గు మాట వడినీ

౩౦౮ జన క జమం దిరమున నిజ నా మనీ

దనున్ స బ్రా నాములు నిలచు లోకనీ

తన యా యనని నితల్లు మధురతం

.. దర్శకు పల్కల ను ధ నిపె భర తనీ

౩౦౯ని. ౧ కె వమ య మగు వచన మున

కె మరు తల్లు కె జేప్పి

అత ని జతొ ర ఘు పతి దెప్తె

నడచి సం గ తులు చి ప్పి.

౩౧౦ జన ని దరి యైన సమ యమెరి గి కా

మిని తొ రా ఘుండ్త ని యెద చి అకా

లని యతి నీ యింట నిలువె రగ తి నీ

మీ జీ మన నెం చ్చతు మ ద్యా క్కర తి నీ

300 మన కు శ్రీ య మ సు జ న ని దరిం జి నీ

విని యతి నుండము బెర య కు ముంజి నీ

గని నా యాన భ వ న మే శ్రీ యం

బని శ్శ మరుల ప్పా జ న మే సే యనీ

301 శి సు మే శ్శ డు తల్లి న ను స్త్ర రి యిం జు నీ

గొని శ్రీ మ చి కల గ ను భ జ యిం జు నీ

గని య శ్శ డు కతల చి ను పిం ప్ప ద ను నీ

నను బా యు డుః షి మును దిం ప ద ను నీ

302 స త ముగ జెప్పె ద స త త ము జి న నీ

రా త మున కై యి శ్శ డెం ట నిలు ము నీ

య త ము ది న్న నిది మా నిని యెన్న నీ

శ త ము శ ప థ ములు సరి యిది గ న్న నీ

303 ఓ! మగు వ గు రు రా తం బగు ప్పలము

మన సు గం థ క నె కాం డు

తగు స త ము న్నై న శ్శ వా డు నీ

డా ట్ట రి వ గ లని పిం డు .

304 జి న కు మా ట సెల్ల న్న శ్శ రా నా

ది న్న మగు ను తత యను రా ది నా

పసుక విను ముచ్చె మను విన తున్నవి
 వనము వధి న మండ్ల నయు వగెన్నవి

౩౦౬ గ్రవము గాఢ్యరాశ్శేం డ యుగళున్
 దవులు పొదములు దం దడి ముల్లున్
 గవులుల పొవవు వే కంటి కేవరులున్
 దివులు సేయు పెందరులు లదరులున్

౩౦౭ గట్టి శూంఘి రియట్టుల నెళవుల్
 గట్టు కెలలలు కెలల కెళవుల్
 గుట్టు గెడపు నెలగులు పులులు హారుల్
 బట్టు ద్రా యులు రిపట్టులు వరుల్

౩౦౮ ఆడవుల నడువన నగునాలవగల్
 నడచు నడుగు విడి యండేను దగల్
 దొడర నె యు డగు లడు ములకగునా
 విడుమి రిపట్టిది వెలదోవగునా

౩౦౯ డో. పుడమి సెట్టి వల్లలములు పుట్టిం
 ములు ఫలములు లగు దిండి
 యుడవి సర్వ చదస మ యముల
 నం దవంద వియుదండి

౩౧౦ కౌ. రత్నములు వసుల నొక్కటే గరులన్
 మెక్కుదురు మదం చెక్కెగ గిరులన్

దక్షునిగిరిమీర నామ్రక్యఁ గొనఁగయే
సృష్ట్యే వేద్యలే మిక్త్యే విగ్రహమే.

330 బౌ. వనిగరంశమంబువార్తాళమంతెన్నన
గొనిపోగురు నదులననుగ్గ నుగ్గ
వినిధరులయిన వెరయరు నాపే

యనువున గుడువు వనిరాన.

331 బౌ. హరిణానయననా వడవికేరాంతన
గతిమజెందుమజ్జావోయ నేకన
బరగుమమారనససర ల్లికొంసయు
స్మితకిలవణసాంగరమ సేననియున

332 బౌ. నవరసాలలవల నహారణములన
దవులుకొరయె తెలులవును వనమున
జవనమునన్నిలువుము విమల భిక్షై
రవలంధము నవసిదగ్ధై

333 బౌ. సహజసుహృద్భాదవారక్రమల
జనకకారక్రమిగరించి
తహతహకౌను జనుడంతమన

దానవర్యనియునుగారంచి

334 బౌ. మగనిమాంటయలేమంబులమయినన
దవితి భిత వెవి తా రిషముగా నెన

తొగ రేనితరా తేగగు ఖాతగలేన్

దగులేయి కౌరవేవగనిండు గలేన్

౩౩౫ బౌ. అగరరాంబసులేవినియుల్లె రమున్

దగరఁజెప్పలేకన్ . . . సేదరమున్

విసుతసద్గుణుండను పల జితనం

బుగలేన సేమ్మది బాగరనికలేగన్

౩౩౬ బౌ. సేగరు గవియై నియలేగవిని లాచే

నిగుడుదనిడు వసెండు ల వడిలొ

చగవారినిరాద న్నీర్వములన్

గనియంతు తొరడగను వాత్తములన్

౩౩౭ బౌ. సతమగును ప జేగంబాగరింజన్

పతినార యవిగయపలేత్తమింజన్

మలేశ్రాంసుసలే కపతివారయుల్లె

వెతకన్నవేర వెతయెచ్చల్లె

౩౩౮ బౌ. కరుణారచరసుందర సుజద

తరణికులకుముదచంద్ర

సురశ్రురమయిగగు నినువిడువ

సరకముసరిగుణానెరిండ్ల

౩౩౯ బౌ. ధరపరివారము న్నగురులుచిత్రవ

గురువులుబంధులుమేలగలేవారత్రివ

ధరతేలిదం క్షులులేనయులు స్వమిసుల
 పరగుణాల్ల తం బరసిన సుమిసుల
 ౩౪౦౩౦. రమణావిరచం మునరాల్లకు సలా
 విమలగేహ పృథ్వీదన పురస్కార

సుమహారాంజా ర్చన దీమమపకీర్తనం
 తమ సము సుజమా వనమదన శవేసన
 ౩౪౦౩౦. త్రిలంకృతులు బారతారి కృతులు అస
 బుల ప్రసిద్ధిమిది తమ గన గన
 యెల మిగిలెదన దెద్దియ సెవకన్
 ముఖదాన సుంగులు వమి నారకన్

౩౪౦౩౦. వారి కే హములు లాయ నదియ మయి
 నేరైతే నటల నాళు నిడుపుమయి
 నారదిదనర దొర నాథ సుజముగా
 గార కేందుము జ సంగతి నగుగా

౩౪౦౩౦. జగముగ పరిజన వనననర
 నగు వల్ల ములుట్టంబు
 మనసితో నెనసి యుండగని

మృగు నుడి జమే న్నరం బు
 ౩౪౦౩౦. వనదేవతే తెల్ల ను బంధులే నన
 వెనుతురు నాతొర గను కుకలయిన

దనరుకల్పకాలేని గంధఫలం

ఋశుశుకాసమతేన గహనముల్

తరలమం. పూర్వపుచంసద్భృగ్ పరగునునగముల్

వరవదన కమలపరిచితో సుశముల్

పరగుచగలుకూరిచేరకంః పింతున్

వరుసగజులూరిచనములుగతింతున్

తరలమం. వనముదుఃఖకరమని పలికెడు నిశ్చయం

నెనయమిదంవనతెన్నయం యుగముం

గనరంవట్లగుగారాచననన్నున్

గరితొమ్మిదని గుణములనెన్నున్

తరలమం. ఎలమిదం గాహ్యదయముగండున్

దలమన్నుగావలవనియందున్

నిలుపవలయుసుముతేరంభంబున్

కలికేమిన్నయదికంజేరంబున్

తరలమం. విష్ణువింశత్రేమ నిశానగ్నంగాధ్యయండునుం

నిన్నుగగమి ప్రాణముమెన నిలువకేకసునెనెంబ

తరలమం. అడవిలేరుగు నన్నందట క్షేణం

బడరదుమిరపదమండులేవేణం

బెడపగ నానగంజే నేయముమిరా

యిడుముల ప్రాంతవలనడగింతుముమిరా

320 చారిత్రము, పదముల గణిత తరుదరిముగముగ
 జాగరము చెమ్మలొదవు మారితో
 గదసివలెల బయి ముముయారడ
 గదియు నెదురిజిముగ గులూరడ

321 చారిత్రము, సమతృత్యమంబు కిసలముల పరభం
 క్రమంబుగరబండి మది సెరభం
 గామరుగ క్షింతల మృదులేశువుగ
 దుమగముగం తొరపుముగను వెగ

322 చారిత్రము, గారిత్యముగ నగు గారి వదులతొర
 నోలిస్తా న్నగర్తరు డు గనునె తొర
 దారిత్యముల సింహ రింగన శశమే
 నల జూరమసిం సిలు వగ వశమే.

323 చారిత్రము, విరహాపురా లిలు వినిమగను విరక్తమెకంకు
 వరవియార గదురిజిము నోల్చి సరసుల ప్రయోగదిస్తా

324 చారిత్రము, అని జాగరకేమార విరహముగ
 దినులు వదగుమది గనుచు వారముగ
 జినిసిల్చి దగదు చగనుండల మయి
 నినుసురు నిలు వదు పెనువగ యయి

325 చారిత్రము, అని తెలిసి పలి కె నవికుల జాగుండు
 దుగి వగభావో వనముగ కేగు

పనితనావు జను వారముదానన్

దనరు యత్నమిం వనువుగఁబూనన్

352౬౩౦. అనిపతికి వల్లి యడుగు లెకెర నెన్

గనియెఁగఁ జ్ఞానాప్రసాద వగ దొరుకున్

జనమనితల్లి మనమున మరువం

జనదనియె నాఁచె గని వగ బురువున్

352౭౩౦. అనియ మహాహారు లయిగవారలన్

గనుటెన్నడనుచు మనమున మేరలన్

గనివగలగని జనని ప్రతికిగన్

గనునని మఱియును గడ గండ్లనుచున్

352౮౩౦. దో. హరి కేశిక రఘువరచారల

— అనింగన మెప్పుడుండు !

పురముల లకితంబులు నెప్పుడు

పొరినెప్పుడు ముదమండు.

352౯౩౦. అనియంబుడ మదిగనిచిగ చిడన్

గనిమూలం వెడలక నె బడిజూరడన్

గనవడుచుచారు ప్రకారవచనముల

నినిం చెదరులస్త్రీమలుగనముల

353౦౩౦. అనిగజనన్ శ్రూపరణాప్రణాలోక

నిగతయగుచు దరివనికె నియతిన్

అనియెదని పులమి సేవారథనకు
ననుబింపుము లోనెనరించుమనున

౩౬౧౫౦. ప్రారంభంబగు ప్రారంభము వాసగున
జేరననగ వన వే నెనరెనగన
దారుణాభరమగు దనపలుమారులకు
భరత వైడ నెద వేరుమ వోరున

౩౬౧౫౧. పిదప భరతంగ దని సువచ సేవ
పదేనముల వైసె దయగు యము సేవ
రుద్రవనదుల లోనె సుదకము లెనె
సదమిత శాంగ్యము చంచలము లెనె

౩౬౧౫౨. అనానానకయమ్మల వినియత్త పరణముల వేరి
విగయంబున మతిమతి నిర్మిత్త పెడల వ్రాసెదనదాం

౩౬౧౫౩. వడిలత్త వ్రాసెదన వార్తలు వెల్లవలన
బడలారావితలములు యెడగుమ దవులన
దబడయక పులవలు దనుకంపంబున
మెదయఁగనయె ప్రేమముడిగాడ్డంబున

౩౬౧౫౪. చనియత్త యెని యు ననగన శక్తి న
గనియుమిశ్చకయ వెనగొను శక్తి న
గనిర్మిత్త జలముగాననిమిరా గం
బున. . . శాశ్వతము నెనయుమ లోనన

30 పాఠ్యం. అనకుండే మనువనికేనగుం

గొనిచను సెరా యింటనుంచు సెమగం

బుగవిది యెటుదలచెసె యనిరాముం

గనియంబులి గొనిముని సెంజ్రేమన

312 పా. అలెసకల సుగుణాంతము రాముం

డిటులడలకు మార కృతేయూ గమున

జిటులల్పేణాముసరితేయముకాలం

బిటులగిత్తమది నెగయుమువొలన

313 పా. ఇత్యగురుసాంప్రదివచనంబు

ఎడువకెవడువత్తింబు

నతని అననమిసఫలంబు

హరినియన్మగలేమింబు

314 పా. అనియనుజుసేతారానని యెనతడుదా

అనకెదదవుజనదగరగవలదా

యిసుడు వృద్ధులేమ్మనితారా శరతుం

డుసువేండుటతేనగగావెరతున

320 పా. అవనికపతిమదాయవియోగగగతుం

డవుడినిస్తురమ్మన నేవెరతునవగతున

అవనిపురియునటులయినయనిదం

బవుసునొవున్ననంబడులా ధన

320 జాపాయి. ఇసులాచదలనమునుకుదురింట్ల
నినునివిధదగునెరిగింట్ల

ఇసులుజేదమునమునుగదాగదా
దునిగుడనుమాండ్లవిగతెఱానగదా
321 జా. ఏరాఱుప్రలులుదారుకాళాగం

వైరహింజె. దురా యారాల్లెగం

గారతమనని నతిసంబవము

జేరుట్లెదెదిగజేడియనవగమున

322 జాదో. ఎదురాడతేతప్రేమమునలకములనలేడుగ్ర
హింజె. వదలవలదుదానెనెగదునామయనుచువగగాంజె

323 జా. తగలజెప్పితిరిత్రతిగహంసమునా

తగమ్యమగునాదదియదమునా

దగురూధర్మదనిగమజ్ఞానమున

దగునిశుచనియెన్నగప్రతిగదా

324 జా. ధరదరిమలమేరురమణగగునా

మరాళమింసగుమదిగాంజెదని

పరమాత్మవసుమగురుమంత్రాది

గరమెరుగగుప్రతిగయలప్రతిది

325 జా. శ్రుతిగ్రాంతవగయలనెరుంగున

గలేనాకునావహింజెవగంగద

సతతం ఋషుః సంస్మృత్యైవ విషా

ఎవరళ మలేతయ నయ రలేక గుఱు విషా

322౪౦. దానరత్నక హరిచానసాదులన్

మానక నాపదత... మానితలన్

ఋషుః సంస్మృత్యైవ రదయ

దాను ద్విరౌ రృషా... వివిదనయా

32౪౦. దయాంబుయలేడగు మహామాం

నయయుత మృదుగలే నెంచి

ప్రియుడ నితనకరంగి టువేర్చి

కేవలమలా వించి

32౬౪౦. అగుని యిట్లులయి నగు వెసన మ్ము

జనితని సెలవి మ్ముని కునిర మ్ము

చనని సంతసము న మ్మున మ్ము

దనరగలత్తెలుడని కుని మ్ముద మ్ము

3౪౦౪౦. కారణని వానికి కగ్గులు కలిగెన్

హరిని ప్రాంతం నయ మదరితరిగెన్

ప్రాంతాం దముల తొరి తొరి నారగెన్

మానని వనగలే మనసున లరగెన్

3౪౦౪౦. అల్లన చింతిలు నారత్నానదిగెన్

దల్లియలేడంత తడయక గుడిగెన్

తల్లియునబడిన దావమునిండన్
 వెళ్లవే ను సోకొచ్చుగివిధమున నుండన్
 ౩౮౩౦. సోమి ప్రయోగముననుమను సోకొ
 కేమను సోయనియనియునేకొ
 శామయలబలులు జరగుననన్
 వేమయనియరాల్లికెంచడయల్లిన్
 ౩౮౩౧. సోమి ప్రసాదంబులబా
 వముమనులచ్చన్ సోమంబు
 క్రమము కయికగుణమునుండెని
 కదలివెనప్పుడు విరంబు
 ౩౮౩౨. కుసమయమని తెలసినుమలేయెన్న
 మొసఁగ దెచ్చెనా భారంబులేనన్నన్
 వెనగురులుగనవిపురిగలుండన్
 బస తెన్నగదగుపదవనిబుండన్
 ౩౮౩౩. వారిగలిగ దినమగు సోకొరా
 మరహితమగుపురిమరితెరిదారా
 సురదివృమా వృద్ధిగగురుప్రంబున్
 బరగుమురాముడు ప్రారణంబుంబున్
 ౩౮౩౪. సకలహియలంబుంబుగాయలునులన్
 బ్రకటమురామునిబట్టున వతెన్

సకల జాత క్రూరత్వ కి జాప్య ఉతం
 ఊకడై కదా నిజి లోల్న నగుతతక

352 హృదయంబున నేనిదగు బంధుగా

గడియింపుము సంతతి ములను వగఁ
 నదగ దును నునందనకను నన్నున

పదలు న్నల్లము గణా దిసి న్నా కెన్నున

353 దో. నామ సంబునిచ్చి పరిమళ గరామ పరణామం దేని

స్థేమము న్నన్ను గొని పొమ్ము తెలఁగి నాభి వగమారని

354 చొ. రామ న్నక సుత గారిమి కన్నవం

భార్యమహిళ మేలుతొర దృశుడిలవం

గర్భమిత తొర కుడను ననియెత్తున

స్థేమమున మగుడి చేరక నెంతోన

355 చొ. తెలయ గరాంక క్షేదము దాదుల

జొలఁగించు మహాద్భుత పరార్థాదుల

సలుపుచు నెప్పుడు సల్పంగమ లన

నిలచు రాదు న్నతుల యి న సుతలన

356 చొ. కనువారు సుకృత లనివర విందున

నిను గన్నండు ల నేనతను వొండున

నను గన్నతండ్రి మును నయ గుణాంబున

వనిగాలు న్న మత నిద ముల సేరా లిన్

౩౬౨ చాపాయి. తపి దండ్రి లగఁ గఁ దనరిగవారిన్
 గాలిల చనుట నా కె డామి నవే నేన్
 వెలయును నే దంబులు లే కయాగ
 డె లమి నె ట్టు లటు లే క యింపు జులేన్
 ౩౬౩ చంద. నీ తొరయు పలులు దార నేజి ల
 దనర నేవ యొన ర్బు మార గ
 వారి నెల్ల ను వనలేలంబున
 వరు సమార స్థలింపు మార పరి
 వారము లమార వరవిసూల లే న
 వై శిరి గని యవి రళమయి లే ను
 వారి యెడ నా ఇక్రియ గు మ గు
 బిసె బలు వగలు ద శమయి.

౩౬౪ సారథి. జనన దములకు మ్రొక్కి శుకేలే హృదయ తేవ్వ
 తమున, చని యెసరణి వలదొక్కి చనుమృగముంబలే నతడచ్చడు
 చా. తడయకచ్చడు నీ తొరొయి వ్రలన్
 చాడగను సాత సముడు గ తెడలన్
 బిడి మ్రొక్కి గలేడు బడివారల తో
 నడ జెన్మ ప స్మక ముకడకట్టవడితో
 ౩౬౫ చా. లలియిరి బీసల కలగర నారకు లే
 మలిగము జులు జిశ్రులు గనువారలే

మలయు మధువు గొన మత్తీకల గలేక
 గలగిరెత్త లరుగలుగులకు క్రలేక
 ౩౯౭ చౌ. వలలూముకుగనిగలువ దె గడుమన
 దలగుచు పచ్చార్త త్రాపము గనుచుక
 బలిచరిగరచలే నిలయంబుదరిక
 విలాపమం దునెపలుకు నత్తెరిక.

౩౯౮ చౌ. అనునిపచవుడప్పుడెల్ల నిలుపగా
 బినిరముడు మ్రొక్కి గనుబలువగా
 నిగరాంబు గుడు గనివారివిసెన
 మగములైనవక చెను చెరగుదెన

౩౯౯ తో. పగలులలుచచ్చునవారిపన్నిదిగనియారలందు
 కెసంకొగలింబుమరి విలాప మెలయగనుండు

౪౦౦ తౌ. శౌరవముతోడం జేరముగారగా
 వారకురాంతగత రచనీయుగురారగా
 వార్తకులుడె తలవారంబయెడలగా
 — వేరనితని దావింపనడుగగా

౪౦౧ చౌ. మోదనమయమున నేగింబెదగా
 గారదనిపత్తయగడచన గవుగా
 వారదనగారిని పడి గవతుంగా
 దారదరముద్వలేగా నింపంగా

౧౦౦౫౦. సౌరదిసుతుడు గూర్పుడన నే యుక్
నరపుడనియె దార నరదివ మయం

ఋతు లేరమగుమహిమోన్నతి గుతుక్
ఋరగుననుమ మునిపతు లావారకుక్

౧౦౦౫౧. పవిత్రత ప్రారబ్ధమువిరు లేరగుక్
పలమువిడుట తులుఁబలుకులఋరగుక్

పెలయగ్గి న్వరుడు విచారమెస గన్
గతినించుననికనుమిది పొస గన్

౧౦౦౫౨. ఒకడుకార్యమొనరించుమఱియుకడుతత్వమిదిగాన్
నకతేనృగుగతేత్రంబు జగతి నెవ్వఁడిది గాంచు.

౧౦౦౫౩. రామునందుండు రాజుత్తింబున్
రాముడట్లు ధర్మం నేయం చున్
రామునతడప్రాయముగాంచుచున్
భూమిజ నరకతి యారరప్రించెన్

౧౦౦౫౪. వజ్రునలేరి నవ్వనివసు గాంచెన్
దత్తద్రోగలే ధర్మం బెంచెన్
హిమ్యునవనినగు నిడుములనెంచెన్
జెయ్యెరతగ్గలే జెంతవచించెన్

౧౦౦౫౫. అనురాగమురామునిచరణములన్
గనియుండునక్కాంత వనములన్

జనబుంధునంత వినివృద్ధివతుల

వినుపింబరికొదనిసాంధుమతుల

శంకరాచార్యసముదాయమునకొక

జననాథుడు నెప్పినెమటిగారు

వినుమనిచోడింబునకలె తొండ

జననీలలఁచెను సలవనిజూడ

శంకరాచార్యసముదాయమునకొక

స్వతంత్రపంక్తికైతొరకఁ జేరియెట్లు వటువయ్యె

శంకరాచార్యసముదాయమునకొక

గనిరాముని తొరమగనుగనుగ

లేననియెముని బహునిచయమెదుల

గొనిపైక యూరకూరయగుగెద

అరణ్యగమనము.

శంకరాచార్యసముదాయమునకొక

బరగలె నెన్నడు బలుకడు నె

వరమిచ్చునెప్పుడలరబ తొ

అరయగల్గెనులెనారవండు రాణం

శంకరాచార్యసముదాయమునకొక

మదిగనుమేదన, మదమన గూరలె కెద

దిగులాడకెనె, మదిరయవరుగలెముదమంబొదె

కాపాఁయి. అదనివరుడు కార్యముగ నడయ్యెన్
 భవ. . . . . మునిసంగతి నెఱుంగు
 యువరతి శయుచు జూరి జనతపదం
 బవనతీగొని చనె నందిముద మెదన్
 శంకర. తరుణి యుండమ్ముడు దను నుల్ప
 దర తెముని కేషముని

వరుస నందరినిక్రొన్పఁ జె

సురుచరణముల్ గలనాని

శంకరకాపా. అప్పుడు విరహమున నడవితే బయలు
 న్నపొరులను మృదువన నముల నియున్
 గృహనిమిగురుండు పరిక్షిజులెత్తెన్
 విచిత్రహృదయ కృతే వెలయు ననుమతెన్
 శంకర. పిలిచయు బివే శరెంతుల జరిగింపెన్
 బలుకు లరాముడు బసలుచు తోలిమింపన్
 పిలిచు మాంశణావళి మిత్రమలం
 ముల్లదగు గతి వొడ్డొలుక గవలన్
 శంకర. సెలవుగొని గదాన్ గదాన్ గదాన్
 నివియెప్పుడు గురుని కడను బ్రేడిన్
 బలికెసామి వారలు సారములం
 గల యుగతి సామమగు ముద్దుగులన్

గంబాతాయి. కరయుగము మొగిల్చిరహి మిగిల మృదుగతిన్

ధరణికులుడు వచ్చె రసా ద్విపత్నీ

గురుకింకతేతో : గొలబెనవారల

పరమ హింతులు మా కరయుగ వారుల

రంగ దో. అనిగమ్మవదలు వల్లులకు

మనస్సులనే నదుంబులు

పనిమఱిమా న్నడులునులార

వంశరుమాకు మోదంబు

రంబా. అనిగణపతీ గొరిగి నీవునిమనం

బునఁదలఁచి వసి శ్శతే దావెనం

గొరిగిరంబువంబు నియతే జనగన్

జనులు, మునింగిరి పెనఁగొరిగవగన్

రంబా. పురమలీన గారత్రవమువాపెన్

సరతి లంకనవశకు గముదో పెన్

సురతేలే గాకంబు రతియు గాంబెన్

ధరణిపతీయు సంజ్ఞ రహం గాంబెన్

రంబా. జనపతిమంత్రి గిగి పుక్కుండార

వగము నాకే గెను వినిమిత్తండా

తనువు నఁగ్రాణము బెనఁగొరిగితోడి

యసువు నఁబుచ్చునా యదిమఱి తేదో

శ్రీ ౩౪౦ పాఠ్యం. అనివంధురియజ్ఞసవళి శ్రీ ర్శం

ఋననాభృసుబామ్మనయా కార్యం

ఋనయమునేయండువసునదిగానం

జిగురథముదెచ్చి సయ్యనదానన్

శ్రీ ౩౪౧ పాఠ్యం. జానకీరామునిలక్ష్మణునిచక్రగరథమెక్కించి

కానలక్ష్మణురెండుమూలమునసరములకురమ్మిం

శ్రీ ౩౪౨ పాఠ్యం. సతమువ్రానికయ్యుపతులురాకయు

న్నవరిసేతనయిననుగురువిసయం

బతనివృత్తివేసితగునిపుణతన్

గతలమజలింపుమతనుసుగులేన్

శ్రీ ౩౪౩ పాఠ్యం. ఎప్పుడుకానగాంబవరళమతేయతా

నపుడునాదురల్లును సృతకృతీయతా

సృపుడుసృపసతీయుగాతీరాననగా

నుచదేశ్యించియుబతమువిశ్వా

శ్రీ ౩౪౪ పాఠ్యం. పుట్టినయింటంబానరగవచ్చున్

మెట్టినయింటియెల్లగగవచ్చున్

గట్టెవచ్చుములుగలుగునునవనిన్

కట్టెదేలవతేకొంతనుగుణభగ

శ్రీ ౩౪౫ పాఠ్యం. అనిమజలపునతనుగనినిలతున్

గననిమరణమగునుననుమముమ్మివోన్

దుశయి నృపతే రాము నతని వేమున
 గొనితెమ్మని మంత్రినిపై గ్రమ్మున
 శ్రువో. రామునాని గనినబచ్చయ రథమున శృములగోరి
 యోజనగతివె నమ్ముగురి సుతతమ్ముగ దానితో
 రకంబు. చనిసుమంత్రి యెల్ల నపతివారికి
 వినుతివ్వనా సునుమదితోకి
 సనయంబుగ నెక్కి నగరమునకు
 ఎనతి నేనిరుత్తు నగరమునకు
 రకంబు. రాముడు జనగ నరసమైయుండి
 దాము పూరి విడిచి దరవిది వెండి
 కేమరు జనులవ్వరు యునిలుచు
 ప్రేమనిలుచు దదిపె ధనుదలచు
 రకంబు. ఒకరి సెకరు జూచు కలక నెనయన
 సకలజనులు దుర్జునుల శ్రీయన
 ఎకటి తమము జూచి కడు నయంబున
 ప్రకటించె పురంబు విడుత నయంబున
 రకంబు. ఆరయఁ బవృతనముల యెగుగృహముల
 పరిజన సుతమిత లం భులుగృహముల
 తరులతొర తతులు దారుల నడొంకి
 సతి త్స రోవరసలిలము లింకి

శరణదో. హరిగణానిపుర సంతోషకసఖిలముదగువితలే

కేరిముఖవగపగుపాంళి

చరణవేళుకూడిపత్రిలేలేవలువగజెందెనుహరి

శరణదో. హరికులపలేవిరహంబుగవొరుల్

వసుసగనిజులైదువలలొరుల్

పురివసముగమందిరములులేరువృత్తలన్

దొరసెజగమృగలేదొడరెనునరులన్

శరణదో. నలుగడలుబ్రుడికలునకైకన్

నలువయ్యుగివగవరిగజగిరన్

దేవియనైవిరవలగుచుబొగుల్

జెలగిమాండగాంబరిపలుదారుల్

శరణదో. రాముడుసేలేయునొనిత్రీయుతె

రేమిసుఖమువనుడొమెయిగనలే

మామహితేసుఖముమానులమగునన్

రామరహితేనగరమువినిగగుచున్

శరణదో. అలసయిల్లుదిత్తెన్ద్రములన్

నిలువజునిహరిరతులవిధయం

మృదుకలంచునేయిలమదిగరయన్

(దేవియునిలయములువిడచునములన్)

శరణదో. బాలవృక్షదోగులవిడిచిలొరులెల్లదోనంద

దాళిరాముడొనిగమునందు తమసొంతరమునంద
రశంకా. రాముడు జనగరిప్రజలగునాడు

వేమరుగనివగలీమిరి సొంకుల

రామచంద్రుడును రమీ వనలాలయన

ప్రేమదేవునిగనిగలే దెలియన

రశంకా. అనేకరతుల నజిలదర్శముల

ఎనుడునుచును నుచువిధిగర్భముల

చనదయ్యెమరలిసకలలీకమున.

మనమయిగై కునియెనలేకేకమున

రశంకా. యనుడుగురయుచలేచనభుజమున

గనునానియుండెనుగొనచాలమున

(పాతాళాంతరము.)

(అరణ్యేరినా అరణ్యుడుగా)

కారణతమచాణ్డాయాసవగా

దారనిద్రులొదవిలిగి జలన

గూరిపెమాయా గుణమునయిదలన

రశంకా. యాచు ద్వయమపుడరుగగ సభన

రాముడగ్గముల రథమిపుడదన

వేమరలింపుము వేళెయుపారాయం

వేయియని తెలిపెహితమలేదారయన

శశశ శశో. వారదధమెక్కిగంజునకు వందనంబునాగనా
 వారకసచిపుడువంబంబవనినరదమునడపిం ప
 శశశ శా. పనితిల్లవారిజనుతెల్లన

వనిరయునాథునిగనమనియుల్లం
 బునవనచరథ గమనచదంబెంద్రం
 గనమరిముగనగనగిరియెందున

శశశ శా ఉడవారినిదినుడినినవారల
 వడుకొన్నగతివికలతవారల
 గూడుకొన్నసెకకెందఱుపెద్దల
 వాడవాడలంబులికిరిసుద్దుల

శశశ శా. మనంనతడుచిదచెనిలమింబుజీ
 రనముచిదచిమృతినెనయినుమనజీ
 రనములేనిదేమనబ్రతుకయ్యెనీ
 మనకన్నఘనతగననవియయ్యెనీ.

శశశ శా. రిరసకారిచిధిమరణముజేయం
 దేరయనునుయనినిరమనాదాయని
 బురికివారలప్రతీక్షిరిజూడనీ
 బరిమితిలేదవ్వగకెజ్జాదనీ

శశశ శా. పదునాఱుగొంజు జనునంత్ర
 వచ్చరాముడనియెంబ

పాదలు నా శరీర ప్రాణముల
 బాధ విపత్తులకు నైతి
 ౪౫౦ శృంగి బేరపురి జేరియ తండునీ
 గంగకు నతిజై సంగడి దండనీ
 మంగళవతి యిమ్మ పాజ మరదితాదం
 గొరలనె నప్పుడు గంగ ముదముతో

౪౫౧ మంగళ మూలము గంగదలంబునీ
 సంగసర్ప సుఖ మంగళగిట్టునీ
 సంగతి కురిసి ఖా సంగ ముదంచునీ
 భంగ వితతుల జైలంగి నటించునీ

౪౫౨ అనిరఘువీ ముదలఘుతరంగా
 వన గంగానది వనోద్వంగా
 విని మైథిల సుత యనుబుడు గుర్రం
 దున మోచ మ్మున గన ముద మ్ముదవన

౪౫౩ మునుకల శ్రమ ములు మును మునుదోనీ
 మన ముజల ముద్రావినద్యతి మోరెనే
 గనియె నతడు దద్దతల త్తులమనీ
 యును వగలెదన గనునె కలకనీ

౪౫౪ స్ఫిరతి సుఖ మూల మతండు
 కుంస్పితి సకస్పిదాళి

నారితజ్జీయగామదిసెంచి

నారా కృతిగనియెవోళి

౪౫౫ అంత్రము వారుడు దదుదంత్రము వినితా
సంతసమందుచు స్వప్రియ జనతా
సంతతాడై తగు సంగతి తోము.

గారండ్రి ననుచు వెస గాంధెనురామునీ

౪౫౬ ఫల ప్రప్యము బయెదలుగాదమకుం
గలవస్తు ప్రలగ్రమ సంధ్యముకుం
దుని కపిలంచి నవెను కను దండం

౪౫౭ జానరించి నితరె బని కడిదండని
సహజ జప్రమగు శలమదెదరినీ.

గృహు నెలపి మివా శకులు దట్టతరినీ
మహాత్మనీ పద మహామనెలని తినీ

మహాధన వాతథామముల దలకతినీ.

౪౫౮ ఘననీయ విగాన నిగు వాళుజుప్రరం
మున కురచ్చు నగ ముదమండ్రి కరం
బనియెరాముడు గు నదియెనం

జిన కా జ్యోతిరచనగా బా నన్

౪౫౯ వనమున పదునాల్గుడులు
మని వృత్తి మండ బాదె

జనకు డేటల రాసని తెల్పు

చిని గు వసుంధ దుంభిరా

౪౬౦ తన యు విడ కురే తల తండ్రు నీలనీ

గను గొన మన కెటలను గు నామెటలనీ

జనకుడు బంపని యెడ ననుచునీ

వన చరుల టలన వారతల గనుచునీ

౪౬౧ గు వసు డు మది తఱుచె గురుతరుపాతం

బవహా వీరల యుండు నియాతం

తహా రీ శకులు నిహరి గొనిపడ మునీ

బహు మతి జీవా యు బడసె స్మదమున్

౪౬౨ రాము డు ముద మునరా జిలదాసున్

దామ ము జీరి రతడ తని వాసున్

వేమరు వంగడుచు వెససంభ్యసతి నీ

దామును జీసెడి తరిని యును మతిని

౪౬౩ గు వసు డు కుశ కెసలమ వాత సుకయ్యనీ

బహు శ ద్రో టులపాదమునెయ్యిం

భిబహో హో యనగదా నభ్యుట జీసెనీ

మహాని యుని రామ మూర్తి దాసెనీ

౪౬౪ నీ తా సుమంత్రు స క్షేత్ర తముగ

భూత తోడ నాతండు.

వీ తగు నాహరి రము మె సవి

భారత భజిం ప్పు బరుండె

౪౬౩. త. మ్ముడు ప్రభు శయ నమ్ముగ్ర వాంతె బన్

నెమ్మి సవి వృ న తుని ద్రుతు బండ్ల నే

అమ్ములు విలు గాని యావల యొని యెన్

సంమ్మతి వీరత జని మెల్కని యెన్

౪౬౬ కొలుచుతన భటుల గువలు డునలుగడని

నిలవి బద్ధ తూ వోడుం డొకడుని

ని అతె నమ్ములు విల్లు నమ్ములు గూర్చి వెసని

! ఈ గొలుచుల క్షేమని గుండి వగడె సన్.

౪౬౭ తను ప్రలతలు లోచన వలుల జలముల్

మొనలు గసొ మిత్రిని గని వగముల్

గని మణిరుతి రభ వనశ య్యోలయం

దెన యురాముడిటల నేలనోనయుని

౪౬౮-టో. రాముడు విచిత్ర భారీగముల

రంజిలు చుండున తండు

ధామము విడలి యొకందితడు

జిగ్గె

తరువుల క్రింద బరుండ్లు

౪౬౯ జిగ్గె జిగ్గె వస్త్రా వస్త్రా వస్త్రా వస్త్రా

పొంసురువులను బోలెలముతో

గర్భాబుష్పదశి టులు గల వీరు వీటత

జీలబడుకుండిరి నీరసులయటత

820 తల తండ్రి బుష్పరిగల జనురెప్పడునీ
దలతు నెవని బ్రాణల వితునతడునీ
దలపనిడు ములకు నెలవై యుండెనీ
నలువలై వ్రుచి నాడిట టుండెనీ

821 యె బడ తండ్రి య వాతగతి జనకుం
దె బడ మామ సురేష్ఠిత జనకుం
దె బడపతి సర్వే కుండ యయో
యం బడశయ నం బయ్యెధరయయో

822 తలపగా విధి కుటులు దని యెండ్తునీ
నతన బంధుకుల నాయక కాంతనీ
వెలయ జేసె నడవిని టుల సతమునీ
సలపు గర్భమని జనులాడుటమునీ

823 కైక యనందని క్రూరగతి
కైవల నిష్ఠుర భావ!
చె కానినీ తారాములకు
జేసె సుఖంబున నెవ

824 చినకరకుల తరువ్రనకు సుధారు
బుసుసకలడుఃఖి ప్పం జాధారు

బస సుహృదు మనంబున కైకగనన్

వినిశామిత్రి వివేకము ననున్

౪౨౪. కృత కర్మ ఫలము సతముగ జెండ్లున్

క్షితి నొకడాకనితి జేయఁదెంచున్

వాతవియోగసంగతి నాశంబుల్

ప్రతి పురుషుని యతభవసాశంబుల్

౪౨౬ పృష్టలుగిష్టలు పొందిమి జూడన్

నెట్టన జిగురు నిలుచుం జూడన్

పట్టన ధనచయ పరివారంబుల్

హాట్టంబులు రుచి నొసారంబుల్

౪౨౭ వినదగు నది చూడ ననునదియనన్

జినువ్విన హారము సతలంబునన్

వినుమోహ మూల మనదగు నెంచబం

గను వాస్తవంబు గాదిదిగాంచన్

౪౨౮ ధరశోపతిగల బేబీదయసు.

ధరిత్రుడగు నాధ్యుడు

కలదేహోనియు లాభంబు

దెలసిన జిగమటులుండు.

౪౨౯ అనితె అనిమదిని బెనుపకుడోషం

బానరగ సుక్రని కొసగ కుడిరోషం

- బైనసి మోహానిశ సనిద్యులసురునీ
 జెను బుండురు సూస్వప్నము గనురున్.
 ౪౮౦ కన జీవ్యగతి జగన్మిత్రశనుబరా
 ధర్మనియతి జాగర మెనసివోషయరా
 జిన లపి మోహంబు నయకమిండునీ
 బనుపడి హరిపద భక్తి జనిండున్
 ౪౮౧ తను వృతల పృవ నిదాశరధిపదం
 బెనయింప బరాధర్మనియతిబ్రమదం
 బునరామున నాదిన నాశుని గా
 గనుకారని తవాతునిగాఘనుగా
 ౪౮౨ విక్రవి శూన్యని గ భీత రహితుగా
 బ్రకట పరాధర్మ బ్రహ్మముగనగా
 ధుక్కిరిగలక్షణా ధర్మముగాని మెప్పుం
 సక శ్రుతులండ్డాకట గ జెప్పున్.
 ౪౮౩ ఐక్య శ్రోత్ర భూసురసురముని వాతమునకు
 భూమిరాముడు జనించె
 వాని జగ జ్ఞానములడగ
 వరలుచరిత మొనరింబె
 ౪౮౪ మనసున మోహము సుకవింపవయా
 ఘను దాశరథిని గని సెలువవయా

యని దెలుపగ విన నటదలవారెన్

జనకజపతిమేల్కనిదెలువారెన్

౪౮౫ కానింత వృత్తి హాళిరలంచెన్

జీవిమద్రపానిగదెప్పించెన్

జాలనును జుటొ జడలొనరించెన్

జాలమంత్ర గనిచాలదరించెన్.

౪౮౬ కన్పిరులు కగ గరయగ మెనయన్

దన్తాథునిగనిదైస్త్రమవలయున్

చిన్త వించెనిను వేగమగంగు

గస్త్రపిదపప్రియగతియెసంగున్

౪౮౭ అనుజునితొడఱియంగనతొడన్

గానితెమ్మనియెనుగుతలప్పుడాడన్

మనమునసందియమెనయకకూడన్

జినియెదముప్పురికిజనుపతిజూడన్

౪౮౮ భూమిప్పడిత్రయనీతొడ

పొసగజెప్పుమనిబల్కె

నీమిసెలవనుచుబాదముల

కెరిగిమెచ్చకడునిల్కె?

౪౮౯ దయసేయుమయోధ్వి ననాధనుగన్.

ప్రియసేయకుమయ్యయనంగదగన్

యన విడుడు రమా సాదుడు వాకెన్

బ్రయుడు గునం మంత్రికి దయ జెలుకన్

౪౯౦ అవిరళోద్ధర్మం బవగత ముగదా

శిఖి ముఖి స్పృహ తతి చెవిదగి పెగదా

తనితి బుకము గులు దగు ధర్మములు

దశని ఎడయది యురయగి యుగదా

౪౯౧ సర్వసముదాయము ధర్మము

నిత్యము నోతని పరిపరి యుగదా

య్యతాగమసంపత్తి ముగా

సత్సత్తి బివెలయది సత్సత్తి

౪౯౨ సతము విడచి నంజిన మున నయశం

బతులము నాతగు నర దుంగ బ్రశం

శీతు నకపయ శముచెటు నకస్మన్

దవిత తం లనము స్పృహనవేయస్మన్

౪౯౩ జన కుని పొద మ్ముల కొరగ

సరి నీవు విస్తరింపు

వినయంబున నంజల జైశి

మంసు లింతల నడంపు.

౪౯౪ పితృ సముదవు మాతతి హతుడవు నిన్

బతి మాతెడ సుము బహుగతి స్పృహనిన్

గా త మ తి నా కై వె త బడ కుం డన్

ప్ర తి కెం పు మి ది య వ ర మ సు నిం డన్

౪౯౫ అ ని రా ము డు గు ల వృ ని తో న న గా

వి ని గు వుం డు మ ది వే తం బడ గా

గ ని ల క్ష్మీ ణుం డ గ టూ క్తి మిం బెన్

వి ని ర ఘు ప తి ద మ్ము ని మ ర అ షెన్

౪౯౬ జి న ప త తి తో ల క్ష్మీ ణు ప తి వేన్

వి సు పిం ప్ప కు మ ని పే డె న భా వం

బు సే నే రి గి మ రి యు ను నృ ప్ప గా నన్

వి సు పిం బె న త డు వి న య ము వృ నన్

౪౯౭ అ వ ని జి గ వో నా యం సా ము ల బ డె గ

ద వృ లు ట ద గ త ని త రి గాం బి వ డెన్

ని వా రిం పు మె రి నే టు వై నన్

బ్ర వ ర్తి తు నె ప్రాణ ము లా నన్.

౪౯౮ జి.హి.

~~అ వ ని జి గ వో నా యం సా ము ల బ డె గ~~

~~ద వృ లు ట ద గ త ని త రి గాం బి వ డెన్~~

~~ని వా రిం పు మె రి నే టు వై నన్~~

వ న వా స క మ్ము న శో గు నె జ్జ!

వ సిం ప ద సు న ల్పి ట

౪౯౯ ప తి యె గ తి పి డి తు డై బె ప్పన్

స త త ము గ డి యి శ కృ మె బె ప్పన్

వె త యన రాముడు పితృవాక్యములన్
సతమని తెల్పెను జనకజనలన్

400 పరివారములకు శ్లోకులు లకుడగన్
బరెహరింపు మొప్పుగడగనివగన్
నరవిజయని నజానకివతెన్
కరుణామయయని కరుణామదెన్

401 చను నేవీడ్చుని చంద్రికచంద్రున్
జనునె విడచిరుల జగతిభిగింద్రున్
సనయ మహాత్మ్య సరళ స్నేహ
నినువేండ్లదసూని ధుతమహా

402 అనిపతి తొనని జనకజనచివ్వు
గనియెనియను పితృసారవమొడువన్
జీనరనీకు బ్రతుగ్గిత్తరమోగా
ననులతమగు సమయసమద్యోగా

403 మతిగలవగస స్తుభునగుచు
మనిషింపకగని నైంతు
పతిపదమువిడచి పేరవారి
పరమశత్రులు గనెంతు

404 కాసాయి. క్షతిపాలవివాతనతిపదతొలన్
చిత్తపై భవంబువెడ్డ యుగ్మలన్

సతత ముగంటునిచనిప్రియ హానన్
అతను వనముగానదిగను దానన్.

౫౦౫ చక్రవర్తి కౌసల పతిశ్వుశురుం
డాక్రాంత భువనమగు గతిదనరున్
శక్రాద్ధా సనసంగతి మించున్
చిక్రమ వీలల విశ్వతిగాంచున్

౫౦౬ అయోధ్య లోపల నగుపరివారం
బయమవాతం బైయంతయమీశున్
బ్రయగతి నత్తయు బెంచి నమాతన్
దయ బురణించును దారతచోతన్

౫౦౭ కల్పై నను పతిగన కని తరమున్
దల పసు ఖిముతే తత భూద కమున్
జిలాశయంబులు సామ జిముఖిమున్
గలవనులును బతిగొలువగసుఖిమున్

౫౦౮ నానిమిత్తముగ శ్వుశురులకు
నవిపదముల బడిమ్రొక్కు
మాసమున వగవలదనుము
నేను సుఖిని వగదమ్ము

౫౦౯ తా. ప్రియదేవరులతి వీరులుధీరుల్
భయదనాపులతి పటుతూణీరుల్

- నయము గనను గహనం మున బ్రావన్
 భయదురితి ము వెప్పట్ట న బ్రావన్
- ౨౧౦ సుమంత్రనాథై కంబెలన్
 యమరియు జెప్పుమన మంత్రికాలం
 గమణి ప్పొప్పు ధణి కరణిం జింత్రన్
 గమతి బధిర భావముగని యంతన్
- ౨౧౧ అమలమతి మైయాతడు వలుకన్
 లేతయుండుగ ని నెమ్మిం బలకెన్
 బ్రాకటముగ రఘుపతి యటులైనన్
 వేకలకమను సువెడలడుదానన్
- ౨౧౨ అతని కతని తొనని యెను రాముం
 డడులముకల్పం బవశం బైమున్
 గతి దొరికి వణి జొగతి మూలంబున్
 గృతి వెడలెనె సుకృతమూలంబున్
- ౨౧౩ సుమంత్రుడారథ తురగముల
 జూయుండ మరలెనె
 విమనుడై సుహృదు తలగడల
 వెస దలవంత్తుల గాంబె
- ౨౧౪ తా. పసియునతడె దల బడె బన్నములన్
 బస తలచుంట్టలు బడె రయిడుమున్

వనమతియతేనంబంపిరన్నవరుం

దుసురసతిత్రైత సృతిజీవరున్

౧౧౫౩. చౌపరియి, ఇకకయొడదెమ్ముగడచెరమనగళ్

వినియవడు వివేక కేడుక పెసగన్

జనవర నాపరజలజ యుగంబున్

గనయెమానున్ కరణ రజంబున్

౧౧౫౪. శీలనాతియన్రుంజైపుగవింటిన్

నిలునావదెత్త నెరికొదంటిన్

పలుకొలకిందు పరమేశననం

గలవారి కెల్ల కులవృత్తి జన్మన్

౧౧౫౫. బుడవింపకు మిది పడవీయగునెడన్

వడినెగరిరరిని బడిననె రిజుడన్

అడవెదరాదముగడిగెదసామి

తడయక దాటి పై వరియింపేమి.

౧౧౫౬. భంధం, నారరణ శళి నత్తొలనము వయికెత్తుం దగున్

అకరమహాశ్రీదశరథుపయినపదరచనముజేసినదగన్

సార్వతరమడుగన్ నరయలత్త్యణ శరమునగునిపోయిన్

దామరసలీరనమాగ్నిదితం మహికేజేరుతునయన్

౧౧౫౭. సొరణం. గుహునిమాంజితానంబు గురుతరమగుప్రేమనుగాంచి

హంహం హం యనుచు హంతిమిందె అనుచునీలగనినగుగాంచి

౧౦౨౫౦. పాపాయి. అనునాండు దాంతి యవలబులిసమున్

గనియెగుచుండుచేసిగట్లనమగమన్

ధనమియకేనతెనికెచ్చుమతిన్

గనరామునవేగని సాంధుగతిన్

౧౦౨౫౧. డాంగరమొక్కడొసంగన నాగన్

మంగళగతి రామగృహతీయంగన్

సంగతికై వర్తంగననతేడున్

నింగిలుచుచు ననియె వనలగడున్

౧౦౨౫౨. మ్రొక్కితాచలికి మొదల పాదముల్

దక్కి దుంకిగురు దావతాపముల్

మిక్కుట మింతకు మేదినికలదె

మ్రొక్కియిన్నను జూడగవలదె

౧౦౨౫౩. దీనదయాకర తరము గానయం

వై నకరుణాపునరాగలేడాయన్

గానటులనికేని నాపదముల్

బూనెదనిరముగ్గచొసగునె మదముల్

౧౦౨౫౪. బహుశాయమయి ఘటియింపగుచుండచేకునకున్

బహుమతిగాచక్రి నొసంగి బంపి ఘృణి యలేండ్లన్

౧౦౨౫౫. ధరణికులుండల దానముచేసిన్

ధరణిపునినలయ లేగనలేచేసిన్

ధరణి జ సర నది కలిప్రాక్షయైశ్
 మురితరుగునెడలప్పురాజరచయైశ్
 వినియవార్కాశ్చైలు వినయరథచయైశ్
 దనరువాణియండాగరు సరసయైశ్

వినిగోతటాక్షయైశ్ చానరుజగం
 ముగోమహిమజగవిసుతేగలియగున్

ముద్దిసిద్ధియును వినిసేవియైశ్
 ముద్దిగాంబగోతృపనసునాంబయైశ్

ముద్దిమతో నయముద్ది పతికీతో
 ద్యద్దితొద్దితేవసుద్దిలపితో

అటులయినను గోతర గోర్కవగం
 అటులయుటెంచెద గోవసువచగం
 అటుగడుగెనే నెప్పుడు పలముం

అటు గలిచే త్రునిబడయుంబలమయైశ్
 జోహరి. నాథ దేవరులతోరా గూడిబాధలుడిగి శీరమ్ము
 సాధుగలిని ననుమూరింపె అగముల సుత్రైకమ్ము

జా. మంగళకరమగు గంగవారంబు విని
 తొంగిసిలేయప్పుడు గుహనింగని
 గంగలే బామ్ముని అనవరుడగున్
 అంగమలేని యొగముంగనెనెన్

జాపం యి. అష్టాశ్రితైశ్చ పవిత్రాణాం

అష్టాశ్రితైశ్చ పవిత్రాణాం
 శ్లోకమునామగు శ్లోకములకు
 బ్రవత్తే దలచుచు వ్రాసినట్లు
 యెవనమునకు వే నెడవందున
 నావేలయింపెడ నిప్పుణతముందున
 ఇలావనము లెందులకు వ్రాసినట్లు
 శ్లోకమునకు వ్రాసినట్లు
 అగ్రసహస్రమునగు నవేని
 గ్రహములముందును బాదతమున
 పునఃపఠనమునందును
 అంతగణపతీశాంతరున

యారితేర్థమున స్మరింప
 సంవత్సరమున ఇంకొక్కసారి
 సహస్రములు గాఢతమమున

జాపం యి. చక్షుశ్చైవ పాదమున నారితేర్థం

నిగ్రహములక్షణములను గ్రహించు
 తన సంతోషమునందును నవేని
 గ్రహములముందును పాదతమున

జాపాయి. అతని కన్నుల కన్నుల ముఖానెన్
 ప్రతి తే నీకయిన ప్రయాగమారనం
 బ్రహ్మలంబుది దీర్ఘరాంబుమనగా
 స్త్రీతీసత్త్రము సబవత వెనెగొనగా
 వరుణి క్రొత్త మందపుడు హితుండున్
 పురుషారత్నంబులు పూర్ణతేనుండన్
 బరగుకొరగి గృహ వరంబుతెన్నన్
 స్థిరస్థుణ్ణి దేశ దేశం వెన్నన్
 సరళ తొట్టబుల సైన్యమునంగం
 బరయసింహుచితి రహి దరంగం
 బురు బర వకరి మారమర మత్తయ మకరి
 వరవల మెల్లి గవరలుల బ్రాయవకరి
 డోహరి, సుకృత సొదలు సులకు సెల్లు జాపుడు గామితమిందు
 బ్రకటము వేదపురాణములు వందలవమిందం దు,
 జాపాయి. కలుష దంటే మృగ రాంబు ప్రయాగం
 బలదర్శన తే చ్చుట జాంగం
 గలదురముపలేయు గను గొని దానిం
 వెలసె నద్దిన పుణ విహిత ప్రానిన్
 శ్రీయుత తేర్థ శ్రీష్ట మహాతేన్
 శ్రీయోగాయుక్తంబై పుని యతేన్

డాయదగసురుసత్యాయలే వొలగ్గ
 వేయిగతులఁజెప్పినతడు మ్రోగలగ్గ
 బాపాయి. శివసంగతినిడు ప్రవేశి గారయెన్
 నవలలమున దారము నొనరియెన్
 భవనపావనుని శివుసేవయెన్
 దవలి శరణ్యయి వడింగారయెన్
 మ్రొక్కిన రామునిమునికొనితి దా
 జిత్తగ గూరియె సంత్రమముసదా
 మిత్తల మయివేసి మెలగుట లోగం
 జిత్తకమ జివిత క్తెగు బూగన్
 జో. వెలసిమునియు మదిలో ప్రేమ జీవభావముననాంబ
 దలచెవిది సుకృతే ధలమి టుల దార్పైగ నుచు దావిం బ
 బా. స్థమమడిమది ప్రేమకునముగా
 వేమరుష్కంబలవలయింబ యుగా
 రాము మారనారామున కాసగెన్
 దాము నుపల కం దముల మౌతముగన్
 లలి శామి ప్రేసి లలగ్గం గతహరిని
 ధలముల ముల బహుగతులముని
 దెలుపుచు దశిపెను వెలగుము దముగన్
 వెలసెమునికలేల దెలిపె గ్రమముగన్

జా. పాం. ఇ. పుడిన్నగ నో నృపవరదాంధ్రం

బహుమితంబగు తపో విధాంధ్రం

అపారయోగానాది పటుష లంబుల్
అపమున ద్దలే యు సతిసుష లంబుల్

శశిసుజలాంబుజతేననగునె

(౧) సతీన సువేరులకు గనె

— వేసివీసుకృతేయ సిద్ధింబెదయూ

వారిసభవత్సర శక్తియిడవయూ

జా. మనస్తానూకృతే వాక్యములమాటికి ననుగదకున్న

గనునే కౌంటి యుపాంయములగల్గెను బహున్న,

జా. భావశక్తియు ప్రమదముగలయన్న

తావిజాగడు మునియారావారులయం

దానిసృష్టించి యవలనులేంబెన్న

దావలయమున గంతేయు వినుపింబెన్న

జా. వశమున నయారాదర మెనసినవార

ఉరయసుగుణాంబునాకరుడగువార

దురహింసనె పరస్పరమింకలనగనం

గనిరచ్చల మునియారు తలెనిదగన

జా. — వేరితాపసులుసిద్ధులు మునులున్న

ప్రణామముననె వేరి కృతసులుం

దా రు వెందు ధ ల దర్శన మెదలన్

వారకదలారె వారల మొదలన్

అమ్మును పల్ల ను సమ్మతి తొండన్

తమ్ముని ఇార్క ను స లేని దరి యుండన్

నెమ్మిమిగులగా నెరికావెనలన్

ముమ్మరముగ నుడ మొనసరివసులన్

దో. రాముడందు రా వేరి యుండి రకొ గంభీరదల వార

ప్రేమ ప్రయాగముని వెలమొక్కిచెలువార

చాపాయి. ఇంగకి గుచుడును శౌమిత్రియుడొర

రాగమ్ముని మార్గ మడిగినదో

మానితేవచగముమది నప్రొంబుం

బూను పనిల్లిన బూని స్థిరంబున్

మునిసకల మార్గములును ఇంబుల గమంబున్

జిగవరగవనిసకల వకంబున్

సనికని నేలదిక్కు ప్రులబంపం

వినివారహమిక పెడలిరి పంపన్

బహుబక్తసంకృత చరిచారకమునన్

మహిమలగు పురుషులందు గనన్

రహి బంప గంభీరముడు సనియెన్

మహాత్మికి నెమ్మిక్కి - హర్ష మొనయన్

కాపాయి. పృథివీకలంబులహరివారు అనన్

నరులును నారలునలిగి నయెదనన్

బరన్ అన్యములక్షలమని తొండం

బరడిమనములను మరలిరిజ్ఞానన్

జో. మునిశిష్యుల్రాముడునైతియనుబడితొండె

సుకృతనిజరుచయమననచ్చడుదాన మొనరించి

కాపాయి. యమునారేరమునందలిజనముల్

తమతమకార్యముల కలకకముదముల్

సమముగజనియారచక్కదనంబున్

గొమరుంగని శ్శలమలే శవంబున్

మొనివారింధలసంతులతతనామం

బునడిరయారై భారీహరిగ్రామం

బునడుగునందలి బుద్ధవృద్ధజనుల్

గిరిరాములను గామదిగులనుల్

జనకునాన, గొనివనమునకు జనన్

మనమునదలచితే ననియారేడనన్

వినివిషణ్ణులై జనకలేరింజరిన్

గొనిసిందిరిత్రారరచ్చరాణిన్

అచ్చుడొకతొరకసుడతేతేజుగారి

శివటువచస్సుడు బలేరిమపరా

త్వచ దానండు తరిగనివచ్చెన్

విచారతొక్కటి వేషలేహించెన్

దూరపు, మెనగరు దాల్చితే న్నరు యొని తన శేడలందు

మానసి అత్రిని పుడమి పయి మఱిమఱిపడి విసులించు

నాదాయి. ఆతనిరాము యురమానగఁ జేసెన్

హిత సౌందర్య శ్లోమనవారం

తగదలే నిరుపేదగనిగూంలేన్

అతశ్చైయః ప్రేమత సులరాలేన్

అందరువల్కుగ నతడుసుమిత్రుర

నందన పదిసలినిత్తిలిమిత్రుర

నందముగన ల్ని నలిలత్స్యలుడున్

తొందుగ నెత్తి ప్రాణు లతేదయ పడిన్

అనకలపదధూం లిని దలభూంసం

అనని శిశువు దావేసేవడి దానన్

విసలగుహుకని వేడుక నెన్నెన్

పునరుంప మహామృతం చుట దనిన్

ఎలమిగరులు సారలు గనివారిన్

తలిదండ్రులె వారలెటుల వారిన్

వెలిమివాడి పందరసు మరకం దం

ముల నొర్నిని అరియల నందన్

36 జోషి. అప్పుడు రాముడత్రుప్తసిక్తే నుపదేశంబానరింబ

కృష్ణాజ్ఞానాసగిపంపియెరచనియిల్లువలయింప
జాపాయి. వారంజితేతేవరుసగదనరణ్
సూరకుమారికిఁజోహరానరణ్
దూరుణేసుతేతాదరినడుచునెడన్
వారునులేంబరితేన్ద్రహేమవడిన్
చనుసెడదారింజనువారిల్లన్

గనిదాశరక్షల సెనరయియుల్లి
బెలయఁగ మారవిటిలానడకం
గనివచ్చుట చుది సెనరగుగడమన్
కార్తికంతివలనకన్దెల్లదృష్ట
వారలవనగిరివరసులుతుమ
ప్రార్తికరములటజోరాదనగన్

మూర్తిజేతుసుమమదిలేగనువశ్శ
కనికేసరులంగనియెఁజులంగనియెఁజులగునో
తరుణేసహాయలేదాత్మదమువనో
దరముగనమిత్రారదగుసెడకంబడిం
బరగినిగుత్రేరామరదేదమువడిన్

జీ. అనివారలఁజ్ఞాప్తలకములు గనితెలుపగదయగంబ
లేనదుమ్మదూఁతులచురతియెదడయకొద్దువృక్షెంద

జాపాయి. ఆయనాంలేరము న గగుగ్రామ పురా
 వ్యయద్దై వతలీకెంకళికే నలరా
 మయజోహారులు మ జిమజి వేసెన్
 నయగ మోదముదనర నటువొసెన్
 ఏవారా పురపాన నపద సం
 జ్ఞానిత సేవతే జ్ఞానితిరి వెన్నెన్
 భూవలయంబున పుణ్యలువారత్
 భూవరుడరిగిన జోహిత మేరత్
 ఆమరావతీమారుమార్గములలో
 కేమువారల గగగనిద్దై వతలీ
 కేము నులేయియెను ధృవపుణ్యగతుల్
 విమలలగుచు సురార్చితల గతులన్
 ముదిరత సుడులొ ముడు మునుగూనా
 జూదలుగదిచడిగులవడి జూగడి సుగంగా
 నదియలెడు విడిసిన భరణియలన్
 విడితముగ జూగడి వెలిచెట్టి లిలన్
 రామపాద హారణేణావులన్
 బ్రాహ్మితున్నతనపరజూగములన్
 వేమరుజూగోద్ధారములగుచున్
 భూమి నొగడి మది పొందిక చెనుచున్

దో. సొరది మేఘములు నాడలిడ శురలు విరిచిడుల నింప
 హరిమృగ విహారావళి కనుమ సరిగెదర్చగలే ఎంప
 జాపారిం. ముదితయుండ సలే ముడుగు హరింగా
 సదయుండ లేడూంల్ల దరిలబోగా
 నదినినిశువులుమొదలుగలుగులన
 వడలిచూచెలే దాంకెలేకలన

కక్షినివారలచక్కం దనమమదిం
 యునమగుమునమున ముదముగమునిగిరితేదిన
 కశలాలమిప్పులక నివయమడెన
 కనుగవనప్రలు క్రమ్యగడరడెన
 కరిమ్రునకుంలంలెంమణినివయం
 బురహిందారకెనతేలిక యెనయం
 నరులుండి చావండ రసియొక్కతొ
 బరువడి దృష్టానమన ముదముతొ
 అతనితొండనారడరుగగజ్జులైన్
 జలగానారక్తండ్ లెనికేవలైన్
 కలత నెన్నెనొక్క డుమార్గమునన్
 స్వలనుగిదిలుడయి సొద్దుమనమునన్

దో. అచ్చెడుకలగముబూరింబ యుదకహంసుమనియై
 అచ్చెగయగయపులకేలేడు సరసమనుజునామెచ్చె

కాపాయి. అలయక గొనె మైదిలి లే నయం మున్న
తెలిసిరా యుచ్చుతుండెరవునకంబున
వెలయింబన యొక వస్త్రతవలమున్న
జై విమిమింరగా వేరిపె నల మున్న

గడియన్దే పులేన కాంలే యుదాడం
ముడునటండనా మునంకెను మోదం
బడయగన్దే పురుషా భిద నర్చెన్
వడివడిశూరకం బుడుకగక వేర్చెన్
నయనమసోహరమయిలేగురుంపం
బయమహా నాయంబువు నని మూంపం

ప్రాయవడి యొక్కడు పెద్దయి పెద్దయి మున్న
దయిలొన్నియన తగిన హిం దున్న
తమాలని నైకొ రటిమ దనరుడరం

బుమెలత్తయిన అంకిరుడరనరంబుమరు
వల్లముగోటి మెరయి శరముల్
విమలద సువు గొని వెలయున్ గరముల్

కో. శిరమందులుటా మమటం బువెలుచ్చుమింర దీనియ
సురము నయగములు బాహువులు పరమ విశాలతమోదా

కాపాయి. గారకచంద్రుని సతియకా వదనం

బారయపె మ్మికెయ్యెను సదనం

జాగరమసూహారమసు నీయుగళం

వేరహితే ప్రృథు యిచ్చులేదగులన్

వారిచక్కదనమారస్సినరులుం

సారులుచ్చుగగలే నడచెదిదరులన్

వేరినీతలగని ప్రేల్ గరిమినుల్

గారిమున విస గణగిరి వాణుల్

పొదచలేవులయిజపలికి రించుకం

తోదగునుల్త్రయం తోగొదుకన్

రాండుసొద్దగమున్ సంజుంపలతన్

మొదకడిగెదము మున్నెత్తుకతన్

సామినిత్తత మంపచచ్చున్ మమ్మున్

గ్రామిణులకప్రహణము క్రిమ్మున్
హేమహరిన్ద్రోరిమారారున్

రామాజాచక్రనిరాంజుమారుల్

సగ్గి. శ్యామల సారతేను ద్యుత్యులుగర్భరశిముఖతెన్న

తొరమరసనయనులు దరుణులు దీర్చకసుందరులున్న

కాపాయి. మదనకైరాతి జయమహితొకారుల్

ముదిలేని కేమగుదురే వారల్

అదులేలనగ నడివినిసొన్నగనుం

వోదలరమణుని మరదిగనెలగున్.

ఆ పాఠం. ఇలఁజూరమును వారలతోఁబాఁడుం
 బలుసంకూచముబడనియులనెఁగం బలికె సారవ
 బలికె సారకరింతి లక్ష్మణుఁడనత్త
 వెలయునిమరది వినుఁడిప్పుడనన్
 మొగము పయ్యదను మొగయిం బపలిన్
 దగు వాడ్డై పులు దవిలింబుమ లెం
 దనిలి ప్రపాంశర మగఁజేలేలొనన్
 దరిక్షులకు నృపభగ మందిరముల్
 దొరికెనట్లు సంతోషపుష్పరముల్
 బరసిమ నములనెఁపలి నిం ద్రాదం
 బరసరముగాంబరిదెలు వారన్
 దో. ఎంతవట్టుశేషుఁడు దలల నిల మోయును దానుండు
 సంతవట్టు నొంకొన్దముగ నేతసము ననావుండు.
 ఆ పాఠం. దెలియ గల పదిది క బలి ప్రయత్న
 నావువె లయవలె నామదిసలేతం
 పైకిశార్వాసంబగు గావంబున్
 వానిని సంబలి వై ఇరియించన్
 వచ్చువేళ నివృత్తన శోరన్
 ముచ్చడి నిగు గని మురిపెము మారన్
 వచ్చువారయది మేదిగానియున్

కాపాయి. హి ధృ క న నయె సమి హిలే మెన యన్

అపుడుల త్త్యులొండన్నమది బడిన్

స్వపదమడిగి లేద్దచనముల చడిన్

దహియెలనేకము దడలా టానరన్

సపులకం శ్రులేలి సయ్యనదాడరన్

ధనముక్తైచ్చగతి మనముగలంగన్

వినితర్కగలేగివిహారసంగం

వెనయన్దై ర్కమున హిలేమసుపదవిం

దనరవారు దిచ్చిన ముదమొదలవన్

వో. వారలతొల ధ్రుయవచనముల బలికేయ లేడు

మరతొల, వారిమనసు దనతోరింపా వరుస నడ వెనడ టియింబ

కాపాయి. నలువదూరుచును నరులరుగుచువా

కులకొలదిగ నీట బలికేరి నెల వా

దులగల్చి లేదుల తొడరింపెగలం

కలవేణాజడ తల గలనీట విశనలన్

సుకుమారుల కొలుకుమారులదా

నకటావనమునకనెనుముదా, దిత్తపృష్టివిధాయక

మృదుపదముల్, సకంకల్ప విజనకసుగదముల్

శ్రీ/ అరకుగాస్త్రలేత్తైతల గమనం

అరయవాహనముల ఎయెలయకనం

ధరణి నల్ల యెడ దనుకొండగమం

రచన తేలాసతి మది నలమన

సదనములులేరున్దా యలే కంగా

సదమల మణిమయ సొద విజాగం

సదసృష్టి యేల బరికించె నొక

యదివిధి శ్రమమని యెరుగదగదరేహె.

జీ. వారు నారనారలదాల్చి విధి దన చేతులన

జారనా నానానాములన సరవివేసె నిది లెలన

కాచాయి. సుందరులగు పొరిం దుదమంతన

జేందిరి విధి జేసిరి నదేమింతన

కందమాలజత్తెన మగుటెన్నన

కందుము సుదృఢగం మునువిన్నన

నిగ మోదిత ముగ నిగది విధివృతం

బసులగమన గననగునే సవలం

బుగన్నవారల బోలుపురుషుడిం

మృగువబోలుదెలిమదిబూపుబడిన

పొరలసరినరు విధి సృజ యిం పన

గోరియవళుడయి కౌపముముంపం

పొరివనమల్యే విడచెనటంచుం

జేరి కుందర ని జేరువవింతున

కాపా యి. బుర్రుడు బహుమంతులు కుంఠ వనావం
దొరకె పరతిగ నుడ నొక పరి నావం
దొరకె గనగ వాండవలంతుండు న
సుకృతి యునయింపు విశుంష గతి నుండు న
దో. అనగ నారలులందరున్సొల్ గనికే సుగవ నొల్పిం బ
వనిత నామృదు పదమెటుల వనికరుగుదు వలెంబ

కాపాయి. సంజంగీకుల చందం బున వా
రంజతి కంఠుచు నెరిమ దుశప్రవా
కుంజ విజేర్చుచు గొరినిరి మృదుపదం
బంజ విజే యుచు నడలు గొనియెదన్
మామదియుం బలెమదియును బంతం
వేమరు గాంఠు సువిధి వనితెంతం
దాము సుజేర్చి యున సుమమయము గన్
రామ పదవి కుంభక చెడి యెవగన్
కన్నుల గప్పుడు మన్ను విధి దగన్
మున్నని చనినందున్న సత్యులు గన్
గొన్న వారి గని కుండరు వెనుకన్
విన్నప గిది గని వాడుడు దనుకన్
ఎంత దారవారే గిరి యనుచున్
జింతల గొందరు జేరిక గనుచున్

వంతలమునిగిరి వడి వడి గూడన్

కొంతదవ్వురిగి కూడిరిజారడన్

దోహరి. వరుణులువృష్టులువారకులు గరసంబిడనవేసి

తరుణికులుడునుదారులున్న ధరిణివగురిట్టడరసి

జాపాయి. ప్రతిక్రూర మముత్రపటిగని పొంగెన్

త్రేలిపటిగై కనుమటిగనిత్రంగెన్

మలిమజ్జనమి మ్మార ట్టి నలుగడన్

సటితొరరాముడు సరిణిజునునెడన్

కొందరుగృహళింగారిలు సుతులన్

వందడివేసిరిదర్శనమయలన్

బందినసునుజునుబందరునుననం

గందాడగిరి శక్తి, గరుణా మంగం

ధన్యులువారలవేలి దండ్రులిలన్

ధన్యమువారున్న పురివృతములన్

ధన్యములువారు దరియుగిరిచదుల్

ధన్యములు వారునడచునయచదుల్

అన్నిటి రామాయత్తులసేవం

గన్న నలువసుళిగాయనిరాంతం

దేనివేసి టుజునున్న కలజుగం

బుగ్గెరిగ్రమ్మె ప్రభాంతగలేదగన్

దోహరి, ఈ గతి రఘుపతి మార్గమున నెల్లఱుల నలరింప

వేగహస్తమునందొరసి నె దొరసి నె విశ్రుతమలీయమిం
కాపాయి, మునుశయుకుల మణియనుజ్ఞలండువెనుకం

జననా రసకేమధ్య నియతీయ సుకం

పనిలుపలనె బ్రుహ్మజ్ఞానాంతరం
మునదగునవిద్య ప్రోతిక దనరణ.

మనకామములు మధ్యమునండున
దనరురతి గతి సుధా నిధి ముండుం

దనయుండువెనుకంజన తోహిణియం
తనియతీయ సుగతి గననగున రయన

నేతపదముగని నేరుపుమారణ
సితజ్ఞాన యయివేరును దారిన్

భార్తృవారిపద గతి లక్ష్మణుడున్
జ్ఞాతీ నెడ మగునెడనడచె గడున్

వారిసెగరు మజి వర్ణింపగరా
దారయహరిణా విహంగ మనికేరిం

కారములు ముదాదా రములు యొక్క
దారిం ముడుమలీ సురుండు యొక్క

దో. వారుదారియే నెవ్వరికీ నేరువగా గనగయిరి

వారలు ఇవమార్గమునవగ వేరకనుండికొరి.

కాపాయి. కలలనీగయినను నొవే యెడనురాముం

వెలయుఁజూచుచుండల ప్రరాముం

గలయుముని యుక్తియగులే నద్దారిన్

దెలసె నతఁడప్ర డలసిన నారిన్

అంతేకమున వడి మలే శాలేజలం

బంత గాంబ చనియ టు గండి పలం

బంతేతఁ దమ్ముననే బ్రజ్జంబెనెన్

సంతమనము క్రొందరణి శ్శంబెనెన్

సరసర ద్దిరి పరిచిత మయిత్రొ

వరుణ్య శ్రమంతేర చరవిత్రొ

సరహిత కేరిహంరి కేరిహంరిహం

ధరుచరమృగవర దర్శన మెసగన్

పావన కౌగన బహుజలజలధుల్

ప్రవాసానన నిర్దులువిలుదుల్

మావృలుచురందమత్తొ లిష్టుగం

బయివెలయుపదము సంతందగననన్

దెలసె, చక్కనియయర్తా శ్రమముగనిజానకౌఘడువ్బొగె

నెత్తటిగానముని పతేయు నెదురేగి చెలంగె.

కాపాయి. నలినతేడుమునికీ నమస్కరించెన్

దెలసెయమునియు దావెన నియెన్

దలము తీయునానం దము నంబెన్

బలిమద్దనుని తనపదమందింబెన్

లిలిద్దియవనతతడలగండ్లలం

బలములమిచ్చెఁజూంయూంనుబులవెలం

గివనరిగొనగ గొనితెలుగవంబెన్

బ్రతవ శాశ్వమునిపదము వలవెన్

రామునిగనుగొనిరిహం నానందం

బాంమునిచంద్రుండతులంబుదెన్

వేమాండునుతులవెలయింబుతయున్

సామియనంబుల మున్నెగఁబున్

కలత్రయమును గనుదేవకార

గ్రామప్రపంచము గరబదరాకార

శరణంబుమొందేయెననుచున్

పాలవైప్పిదల్లిపనులగనుచున్

జన్. తొలవననమాం ప్రహేలములు తమ్ముని సాంప్రదించు

శాలినిదర్శనమింత నెంత సాంధ్యన్యాంబు

చాపెయి. మునివరగాపదముగనిన నాంబున్

మొనసెప్పున్యాంబులు దరిరాకన్

మనుల కెల్ల వయముగా రనినాటం

గనిజెప్పుము గొలువడువడి దాటన్

కాపాయి. మునికులకుఁ జనుమొగయగఁజేయన్
మనుజుఁ యుండొసగు మాయగఁజేయన్

వినువొర్రత్ర వెలయును ముదం
బునులే తొక్కించ దహన మేర్చు నెదన్
కొవ్వనల వదానా విసిదినిజునం
గారవలయు బెలుపగఁ దగ విజునం

బయివెలయునుట జనుండు నతింతున్
లాంబెడలక కాలము జరగింతున్
నిసర్గ సర శత బాసగు లేడుత్తన్
వెస విని యుమ్ముని విశ్రువేయుకీన్
వసుమాంబికులేన సరళవాలా
వసమటిజావిటుఁబలుకగ నేలార

నందఁ. రామనాథులశ్రుతి మార్గపాంబివి మాయజాగతి నీమతిం

నైకుని జగత్పుష్టి సునతిమను జగతు పాలనసంగతిం

శం యునుడ నాయను యుడహి లేపలే గొను పుడమి వేలల్లె

యీంత నవులంది ప్రదగులకయి యాదారివత్తులిరిటుల్లె

సొరతం. వంగనోబకుడవోవు పరుడచ్చుడ్డికే యొద్దుడవు

యోనాలోగతుడవవు యుక్తి ద్రుయిని న్నుబోధించు.

కాపాయి. చరాచరప్రళయ రచన మించన్

హరివిధిగంజులనటులారాడించెన్

దొరపునావును ద్రోవలెరుగరా

హంతుతనెవ్వరు నాననతుంసం

వైవియనివారితి దెలివియెంసంగం

దెలివిసలేడును దెలిసి తొంగన్

గలడు నాదయార విలంపయుక్తి

వెలసికొంచును విజ్ఞాముడులుక్తి

తగువుచిదానం దము జ్ఞానమయుం

డనవిగలేవకలెయన మింబ్రయం

మున సురకారశ్చరణా నతింపంగన్

తనువిట్టిపుడ నదగు సుగుణాగ

జెడుడు నానతెనుడువ ప్రమింపన్

దడలడవలం దుడు దివిలిసుగ్గింపన్

నుడివిసేయున యొడయడవితిడవలె

బడిలగన్నులు లగడదిగ వలె

దో. ఎరడినుందునని యడిగిలే వియ్యంపందనిగోటది

విజారమందితెనానెందు వెలసియుండెదవల్లారే A.

బాపాయి. ప్రేమమారణైప్పిన యన్నుడలన్

సామికిసంకారంబముమడిచాదలన్

దోమృతమధురమగు మారత్

రామునకుఁజెప్పి రహిదగుదేల్

కాపాయి. అనకలు అను నులత్తులు యును గొల్వన
 అని అవల్గ్రాధర దునులాంగి జేల్వశం
 దిసిండింపగ రసిందని శ్రుతి యన్య
 స్వనధివారి యెడవత్తి, మదయన్
 ప్రియత్వ దన్తం ఇలా రషవలన్
 నయనకాలతక మొలయునొలొలన్
 బయో రబంధువుల బడయ దద్రుదా
 లయముననుండ గలవినివకేద ర
 మహిమ అవద్య శౌరమాననలొలన్
 విహరింతును శౌర్య కలుతేద రలం
 బహంసలయి న్ననమణులంగనువా
 నిహృదగారమున నిలువెల యున్నవా
 వెలకునిగి నాను బ్రహ్మ సారదము
 అల్లెనాంశీకలుగాం చు
 లలిగతేనిహృదగారమున
 నలలియప్పుడు వసించు
 ఎవ్వడు నదేదిలే తరము గొనం
 డెవ్వండు ప్రసాదే తరముగనం
 డెవ్వండు గురువు లకెరుగునతని లో
 దవ్వనకనరిగి తవులదవని లో,

దిశి.

కా

కాపాయి. విషయమునుక్రమమునువెలయుం గనినుం

గనిష్ఠాంశుచు గరముచుగమును

దునినునమ్మయ్యునివిడిచియార
యనవత్తమునుదుననిలువవయార

తనరుగదుమం ప్రేమంజపియింపన్
గనిసలిరిచారునిగుబూంజింపన్

గనిలేర్పణహుమనియలేఱుంజన్
గనిప్రాచ్యుణ్యత్పత్తినిబనిష్ఠానన్

గనిగురునాకన్నను నేవింపన్
గనినాపదశక్తినియారచింపన్

గనియలేనిమనంబునజగకజన్
వ్రనునుండుముగ్ధవిష్ణులేగుణజన్

చో. కమస్త్రాంతరదుల విడచకటలనే ఇములవాడి

ప్రేమగొన్నశక్తినిమదినివెలయుమెప్పుడువెలిగూడి

కాపాయి. సకలక్రియలయిజగములకుఁజింత

బుకప్పింతురె ~~వృక్ష~~ వృక్షరలుసలేతం

బుకముగసుజమున నలేనులేసిందం

వికవేతరులయివెలయుదురిందున్

సలేమయిప్రియమయిసరసమగుగలేన్

సలేతంబునెరివిచారించిమలేన్

ప్రత్యేముగ అలుకుచున్ ప్రియమునందున్

అతేనంబొనరగ జొరగదమందున్

వినుస్థలింబుచున్ నావేదతీయం

చునితర సతీదర్శినిగానినయం

బునగనుచు అరులదనమరయగరం

బని పరసంపదగను ముమద మొగరన్

పరవిచిత్రులకుం అరితొరపంబున్

రీర ఘునిత్రాణాగురునిరతంబున్

స్థలింబుమించురుమహింవారిమనం

బురహింనునదనము నాకుంఁగనినన్

దోహరి. పితృగురుమిత్రతేనావారి వెలయచేతేతేనావారి

మతేననుబుడు అనకలగులమరవకుండుమింవారి

నాపాఠి. పరులగుణముల ప్రస్తుతించుచున్

అరదోషముల అరిహరించుచున్

స్థుర స్థితి వ్యవహారణము అరేరన్

అరగు వారిమది అవనమ గతున్

అరమునైయితి క్రాంత్యంతాతేతే

ధరింబు దోహరి పరణాము దనకై

అరగుననుచునిను వరగుణు డనుచున్

నిరుచ మగతేనెనిక నుంగొనుచున్

చాపాయి. అత్తవో త్రియముగ న్నాళ్ళోళ్
 సత్వర్తొదిత సకల వియుక్తేళ్
 కల్యూత్ర, మమసి గను నెవ్వడు నిన్
 నిత్యవాసమలీమదియగు గగన్
 సమాన నరక సర్గలేనిస్మన్
 విమలధ సుర్పణ మహిమ నెన్నన్
 స్వమసూవాత్మాయములూనిగయూ

౪౨

ఎమలులచులీ నా విడదివరదయూ
 డీ. ఎప్పుడించురయు మది గోళక నావేదైహవమసియున్న
 కృపనలేనిమనంబుననిల ఒకేరుచుండుచావెన్న
 చాపాయి. వినియలులూపించగ మునిమాండన్
 గనియెరామునిముగ ములులులేల్వ
 ముని మణియునులవితే నుకొముగిడ
 హనుకులా, వినుసమయోచలేముగ సద్భుకలలా
 అమిత సుఖ శతమగు సామ్రామమిడ
 యమదుశక్రకేరారటంజలమండ
 సమయమండమరు సకల సుఖంబుల్
 సమసమాలు సంశూభ వశంబుల్
 అనుసూయదపంబున దెచ్చిన పొ
 వనిపురాణాలేవర్ణితవటపొ

తనియతే లేలములడంబును మందా

కీనియమహర్మిణి వినుము ముకుందా

సురరూరకాగమృగ శాశివతమగునా

నినిసా శ్రమ మొగతిం ప్పము మునా

శరణత లేపోవపరమృతమగునా

ధరణి దివి డియగదగునాకు విజ్ఞానం

దా. అనిపెప్పినమునివ చగమున యగుమునిజానకే గూడి

చనితల్లిమందాకేనిలిన జలము సస్థానంగాడి.

కా. లేటిగని దశరథ లేనయుండారకుం

గుటియ టిం ప్పమని గురు శుశాంకం

బటులత్వముగని వలుకెనాంలేడున్

దత్తిముగని యెనుల్కై వంబు నడున్

అందుదగు వృతాశీత్రిందనిసంజం

బండునలుదిసల నటుగుణాలొలుం

జాందునది శమముజేందె శరణలం

దందడికామము దగులత్వగలెన్

నితవిదగనా శేరి మొనర్చున్

సరియనితెల్పగ స్థవిధుల గూర్చున్

హరికేవలైవన పరికృత బుధుల్

విరచించు విధుల విలేల గుటు విధుల్

మా పాపము. కేకడండుల వలయు స్మరింప వలెం

జాత యను విశారం యున్నట్టి సహితం

బలంబు గతుల సమరంబులైనట్టి

ప్రకట మొనరించు కడలి వలె

దో. అవడను మునితొ సలితొండ నందున వలెనె

రలెనె ప్రకట మొనరించు కడలి వలెనె

మా పాపము. కేకడండుల వలయు స్మరింప వలెం

పెంతుకొన నలె నేనె ను వలెనె

సంతస మున సురసంతసంబు

గంతులైన నుల గంతులైనట్టి

గౌ. మా. గౌ. మా. గౌ. మా. గౌ. మా. గౌ. మా.

బలంబు గతుల సమరంబులైనట్టి

బలంబు గతుల సమరంబులైనట్టి

రాసంతొండ మున సురసంతొండ

దారిని ప్రకట మొనరించు కడలి వలె

వాసిగనెనె వరుసమన్నె

గంతులైన నుల గంతులైనట్టి

బలంబు గతుల సమరంబులైనట్టి

— కేకడండుల వలయు స్మరింప వలెం

అంబుల వలయు గంతులైనట్టి

బావిణ్ణి దగునని యెంచెడి మతోదాన్
 జో. తేగుగలేహరి మున్నులంబాది ధరతే ముగ వని యెంచె
 నగా శ్రీమమ్మలమ్మ సుఖతీయల యుగళతోపమ్మగా పంపె
 చాపాంబు. ప్రాచీనపతి పని యచట వధవరుల్

నవనదిలారజవల సంపాదనైతరుల్
 దవలకలంబు కేంకమ్మలమ్మ ముల్

వివిధంబులుగని పెడవిడిచి ముల్
 దనకార్య మకించు నులగనింపం

జను శ్రీయ నా నానివచ్చినవ రంకింపం
 జెనున నెప్పుని పెద్దయ్య ప్రేమన

జనితుండలుగలే సలుపాచురాంబుం
 కెలచిచిత్రగలే పులికిలేగ ర మ్రోల్
 సలిలంబుకు శర సలిలతోనే త్రోల్

కలపవారు చిత్రులూ మ్రోలనే క

కలచముని గిరిశ్చేహ రసమునక
 గనుగొనివారల యుగ సన్యాసం

బుగబుగచగు రాంబుడువారగానం

దనిశ్చరస్థితీ నదిపునైత రం

గనియంజలియిల్లని రవేళన్

జో. కంటిమినిసాధునిగురాచ ఘనమస్మద్భాగ్యంబు

మ.టి మిగిలిన గురికే మాంసము పొంజు స్వంతు,
 చాపాయి. వనశరణ పర్యవ ములపకవంతు, గనియెంధత్తులెన్నో
 గురినినావకవంతు, వనశరణ గమ్య గవారంబుండున్న
 గను గను గును లి జననభలమండున్న.

వనము ననాదర్శన నేమున్న
 యునులము మారకు (చగినదాశం
 మినిగిలరుత్తులము దుమిందు దగున్న
 జనవర నిన్నును సరింపగ నగున్న
 అగమ్య వేనముల నగములసెలలం
 దగిలదూర చతిమి తరులినేవులనిన్న
 తగుచేరితల నాతగు నారే మహార
 మృగముల దగుగతిమను గలే దగులు దుమిచ్చి.
 సవలన్నలముల సరసు లక్షిత
 వతులమనుచు జూపగలము మన్నన,
 వతుజూపుకు మాంసకు గోరెదమే
 మికఁజెప్పినమాంతు దాటిదమ.

చో. శ్రుతిమునిమలేగలే గననిర యుపలే కీరాతే వాక్యైంబు
 దలేబాహుల్లొక్కే జిగతుడు వినుగలే వినిజేసేముదంబు

చా. ప్రేమమే ప్రయ మారామున కెన్నున్న
 భమంతల డెరుగు భ్రలోనడి మున్నం

దా మనవికే పరితేరా ప మె సంగ న్

రాముఁ డొజ్జ ద్రాగి యె క్కు సంగ న్

హం రిగుణ గాన స్స రణ ము మార న్

శి రముల మ్రొక్కి తిడి పేరి రివారం

దరింజ్జ వేలె డి దా గరభి మనం

బరు బిదనరు నుండి రహి వ నము న్

వరమ వేర యు పలే గురు ధృలే నుండ న్

గిరివని మంగళ కర మయి యుండె న్

తేరు లతల సుమ ఫల రస ము మిందె న్

సుర తేరు వుల సరిదరు వులు గాంచె న్

తలమ సురవని వెడలి సుర నగ ముల్

చెలిమి ~~పా~~ హరి గ నగ చేరె న్ని గము ల్

వెలయదు మ్రొదలు వొంగి రుని చ్చున్

మలయ మారుత ము మా ననము గొనె న్

జో. శుకపిక బాతక ముఖంబు గు సవల విహంగ ములంబు

నికట గిరి కటక ముల నుండి బ్రకట ముఖే గలంబు

చా. కరిహరిచ్చిది మృగముల క్రివేటన

హరి గ్రీడింప గ హస్త్యపు తేటన

బరసెన్ బ్రో యూపనుల తనివని

బరిహరించెంబు హరి గతి నవని

అమ వాపగనాయమి వేం ఘటక

నృమహిరతేనయయు నవనింగలకం

ధిమహి శతెల్లను దివి తిరంబెం

దెమంబాక్షిని స్థిరభాగ్యంబున

ఉదయాంధ్రాచల సుదామ మందర

విదూరహిమవ ద్వింధ్యాధిపదర

సదాస్తుతవిశాలాంబుప్రకారం

బదసుగాంచిచెలువందె నుదేతం

చుప్రకారమే చుప్రవిభావిత

నేప్రపాత్రురూపనిర్మలలలో

నోప్రరామునులే గొంతు ముదంబున

నోప్రజెందెమది నోరు పదంబున

జో. ఈలోతరు మృగభగవితే యెంతపుణ్యతమమెన్న

బాగనావేల్పులురే బగలు పతించి నుతెంచరన్న

చా. కన్నులగలవారెన్నగరాముం

గన్నులనే సుజముగనిప్రేమన

మున్నపాదరణ ముంగొనియూ నక్షం

జోన్నలే గనుగొని యెకచందాన

— అవసరమిది యితే శౌంభ నముల

పాంచన పాంచన భాగురతరముల

ప్రేమలసంఖ్యనిధి శ్రావరుండందున్

దాంవులవసించి తగునింపొందున్

పయః పయోనిధి యయోధ్యవడతెన్

ప్రియాంసుజులతొం బ్రాయముగఁబడతెన్

దయితపనిగ సంతలత్న బయిగం

శయముగఁబడవే వర్ణగఁబొనన్

హరివసమెన్నగన దినాకేకున్

ధరశ్చేతముమందరముంబొనన్

కరణప్రియ లత్నముండ శశింబెన్

హరితద్వితీయగలవే యంచన్

జో. ప్రతిత్నములొనగి రాముపదకమలంబులుగాంచి

పితృగృహమా వృష్ణుతివడతె పతిస్నేహమెదనెంచి

జా. భవరాములచెలిమిచక్కెర

ప్రియోనేశులచెలిమికిమారా

తొల్కతతమగు ధృతి యనుదిగవృద్ధిన్

ప్రాతః కౌరీకి ప్రియగుబుద్ధిన్

రతుణచరణాగురాగముగవనం

బుమదిబురస హస్తము సొటిగనుం.

గూమపరివారము శుభమము గచమరుల్

రమణీణాలిచె సారంగులుగృమరుల్

అననమగుచలములమృతసమగతుల
 బ్రుగస్త్ర సౌధము పర్వతమయ్యెన్
 గృహాదతి శుద్ధతేజయ్యెన్
 వరునితొడగునపల్లవశయనమ
 బరయసెన సమమగునయనమనం
 బరగునానావమొసగునీతం
 గరునెట్టి భాగము తన చేతనే

దూ. నరుడురామశక్తిడు తృణము సరిగజూచిషయ్య

హరి సతేజగజ్జననితేయప్రమేమియిదిహరిశి

చా. అదిహరికరములయినతదలవే

సతేవకుదమ్మునకదికేతగనై
 రితగిన సౌజ్ఞమువెతమరవింపన్
 సతేమరఘుపతి సద్దతిపెంపున్
 అపుడతొడయొద్ద నందు స్మరించున్
 వెతగనునవజాప్యతతుల నిండున్
 సమయమెరిగి యెల్లము దరియించున్
 రమణి తొత్తునుమణులు దంద
 గ్గమితరులొంది మరలదేరన్
 బరగెనాయతొత్తె రమణమారన్
 భరుడుకరుణాకారుడతేడుదగ

దారసుదమ్మునిదనపగ భన భన

సారముగ జెప్ప భరతమిారణ

వారు వినితి చెల్వము నిండారణ

౪౬ వో. అచట ప్రాయానుజులక నాల్వనలలి రామచంద్రుండు

శబ్దజయంతలు బడినాల్వ శత్రుని పోలికనుండు

చా. అను గతువయిరా మునివారిరు వరు

కసురె పులుకర బగ క్రేయగా తురు

తనుత జ్ఞాతానీవిధంబుగ నేడిం

బనిలయెరవుండు చెలువకుళా విత్త

మృగతాపసులను శిగడవతలన

మిగులదస్తుచతడగ తటిసటులు

డగనటసాబవుండు గుహునిజాండు

దగునెడ నెందాద నగరము జూడన

డండగనపుడు గుహుండును వచ్చెన

నొండసెలవుదా నొనియడెహెచ్చెన

నిండారినవగ నెరినిద్దరికిన

దండరభుతరగతి వగసుతికెన

వారిచేర్చా నును వసుధాంతలముం

—జేరిజిశరలుచు సబవుడును వగమున

భరతదొడ్దని యభరతమిగులం

గారు తస్మాత్ గాంచుచు చూసి వెళ్లే
జో. హారు తెత్తలరు పలు సులత్ర సలిత్రణలములుమాని
గురిసివా వ్యూలుగ నియతేత్రు నిరుపమగువకసూని
చంపాయి. సుమంత్ర వాకి టుశోకముదగునె

ప్రమాదయైత్రుడు పండితుడగునె
సమంజే విని దైర్ఘ్యము గనుమందున
గ్రమముగ గుహంతుగని వినుకొనెనె
ఎలమిగుహంతులే మృదువదనములనె
తెలయజెప్పి యతని ట్టుయగలనె
నిలపె నరదము దలగు జ్ఞములనె
గలనినడంక తేకలనెను వగలనె
మృగముల క్రియవని టులు టులుచెనె
దగ గూర్చగ స్త్రబ్ధములగుగనెనె
వగమరలు వితల దృగంకలముతలనె
మిగులుహారులు రామగణానె దెరలునె
తురంగమంబుల దుకిజంబెన్ననె
దరంబెరామస్మరణము తెన్నె
శిశోమణిహితోగావచ్చ వొలునె
బరగెనుమంత్రుండరయగ ప్రాంలనె

జో. లొలగుగు జ్ఞముల సాధనగని పొలులేగుహంతుదుశివ

నలువ్వురు దొంగలు దొంగ రంగ నెలమి మార బంకించు
చా. సారధి శ్రుంగం బునియె గుహలుండున్

వారిన్ యొక్క కు వరుస జనుండుం
దారసి విషాంక్ష మందే స బుచ్చుడున్
అరమహా న జాతవేకు గడుండ్
శరరమిది శా శ్వ వే వేల పన్
లేరణి కుల వరుస ఎరహ ముగల పన్
ధరణి కైతి, సు స్థిర మలే ప్రాయెన్
బరమా కైతి, యు దిరము గ నాయెన్
పాప జ్ఞాన సము ప్రాణం, ము . . దేన్
పాప మొమ నం బుట్ట పహహాదె
వం పడుతి యి లయి స నాగ గుహ్య దయం
బాపా టుగ సమయ మరిగె నరయన్
కరణిడ నమును శిరః కంపముం
బరగ సలే డసిం బుట్టి ప్రభ సమున్
సరవి జేయ బుని జరిగి నవారిం
మిరసి తొ పముగ ము స్థిలీ వ్రాసెన్

వీ. వేద విదుండు సు స స్మృతులు
ఎడి కియగు విప్రండు వందంబరి
ప్రావివగదన కరణి వగదచ ను చుండు.

జాపాయి . చతురతువీణయు సాధియంగకు సలే

ఎలేవిడ-19 గర్భగలేచే ఎరపలే

గలేయ యివగతిసకరణి స-19 వృతున్
స్మలే వెడివగచె ససాడు డేయిరేడున్

సజలదృష్టి బడి స్వల్పంబయ్యెన్
సజ శ్రవణములు సశ్రుయలయ్యెన్

శ్రుషురామచంద్రాగమసావధి
కపాలం సంరోధ పటూల్తే లవిధి

సపాంతమగు ప్రాణపటల్లబోది
లేపాపవశా యని తలకుంబ్రాణి దిన్

జననా జనకుల ఇంపి లేనగుచున్
మనమునదలచున్ మరివగ చెనుచున్

ఇనసులే నగతి నేగున లేనితొ

నేనయి యలేడ లేచగ సగతులతొ

దో. తలవెనయొద్దకుంబు సుజముఖాధరముట

ప్లుదాశరధహితరథంబు, నిలుకొండసంతాచమున స్వవరులందురుసింబు

చరి. మూసలగుచు లేస్తావెలు సన్ను

జోనతనడుగగ డెలిపెదమున్ను

దేనివిడిసం దేశము చెప్పన్

మూసదమాంగధి బాగులగు నొప్పన్

చాపాయి. ధీ సువుచేంగను భిగొను లొలగ్గ

సూను సునిమదిదలగుమ సొమ్మెరలం

దొనిలచయడుగ దనయులుగహం

బానియున్నవారనగ దగువిసన

కర సల్పకు రాఘవు గలేజిచ్చం

తొ సన్మతేయవు సవనాదేవుం

తొ సయే ముగముజేసిపలుకుదున్

వాసిదరుగ సేవంకకరు గుడున్

పొరుల దనయులపెలి దిసిగూడం

జ్ఞేరిచవని వచ్చులే నిను జూడం

దూరుకొనయన లే జ్ఞేనామలేడున్

సారయి పోవుట నిర్ణయముగడున్

ఉ. సారెడవిసపంకముకరణి సెరియగనదు మధురంబు

జొరయెరుంగుదు సంతేకయి యబ్బుఁడొసంగదేహంబు

చొ. సుమం ప్ర్రుఁడలిగెం దమ సొలొరు.

బమందగలే రథహంయములుజేరన్

ప్రమముగనిషాదగణముంజనియెన్

విమతేనలేడు వెగ వెల్లువగనియెన్

...రునో ఎక్రాల ప్రహ్నుల సరి నలేడొ

పురికరుగ లేక పొరి పొరి నపుడొ

పతి సతవల పము పజ్జవ సింహన

పురికేరిగెనిరులుబరువడి మించన

పురిలపలగలనరులునునారుల

శరనియ్యి ఇతే ఝషములతోరుల

బరువడి ఇంద సౌపద్యా రమునం

దరదముంబ తొ నరిగె సౌపుగనన

జో. అతేనిరాకవిని రాసయేలుమలేదై కల్యమంబెంద

పలేజవనము ప్రైతొ వాస గలే ఇయంకరతేనం ద

చం. అవనిప సయేల రిగిరి పుడరిగిరి యారుల

దవుల నిలచ యల్ల న యుల వార్త

దెవులమాండ గ న్నవయును బావం

గ వగ మునుల్ల రమవలంబావన

కని సౌపునింగనుగొన బావే పు డ యున్

మును దాసేలేటి ఘుసరు కెనుటయున్

జనికొర సల సులే సదనమునం దున్

గని యెవనుధ విధు కరణి న్నై వంతున్

అతేడారసన ఇలా వొంది రకంతుడై

యతేమ వినతేతోక్తి తేని సులేతుడై

ధృతే శర్మ సు డై దివివలననిలం

బతేతుడగు యయంతేతులంబాగిరెన్

ఉదరము నిట్లుం ద్బుదధుల గదలన్

ధృతేశ్వర సుధై దివివలననిలం బ్రదగ్ధతేనుసం
పావేత్రీయనిలన్, ఒకరు క్రెనుచు బడి నలేన యున్

వదలివిగని వలవంతలనన యున్

దో. చనిసుమంత్రుడాయన యాచి జయజీవయశుచు
క్రొత్తే వినిగ్రహతేరాముడెవని నుచు వెలయబత్తివగజ్జిక్తే

తా. వగమునమునుగు వండాదారం

వెనగినగలేనద మెగలేనిబోరన్
గనుగవ వడి జలకణిల యెలుకం

జనపతీయడెగం జక్తనికెం డుకున్
నీతొ రాములసౌమిత్రవేసంన్

గొట్టి మరలింబి తె తరివిరసం
బయిలేనె నె కార్తమనగనచుండా

తేతొ శ్రు జలమత్తులు సుడువన్
ఉన్నమహాప్రతిమున్నుగ రాజ్యం

బన్నిను గూరు తునేన నిప్రాజ్యం
వెన్నివనయూని నిచ్చిదిగం

గనిన్నాడె కాడుకు క గమకములొనన్
త్రినిమళియు వికలమగుమలేతొడన్

గనిప్రతా సుగుణ గణములబాడన్

గ నిమత్తనయుడౌను నియోగవనికేనే

బుగవసువులుపాంపిని సుమవనికేనే

జో. ఎచటివారలుండిరచటికికియే డెవుననుజొందించు

సచయట్లుగానియెడననుగంలేలే వడి బనుదించు
చొ. లేవిరిసులేనినం దేగముజెప్పనే

జెవులుదనియువిను శోభ్రుముమెప్పనే.

దివారిజూడగ నవునట్టియుపా

యవిరచనసుఖంబరయముసుపుపా

వినిమంప్రివతికె పొరలేవిజ్ఞా

ననియెడిభిరయతిభిరమనస్కతప్రజ్ఞా
మనతయుశోయదిగావునయింకనే

మనసుజేర్చుటెవివినివిడుశంకనే

హరినిలాభముజ్ఞాద్యందంబుల

మానవురేయుంబవలుతిథంబుల

బుంబునునుజయములుపొరితొరికమముల

గానవగవలదు గలిగె విషమముల

ఎకేకమెనయగవినుముదిబారం

బువునే నాకొక నా త్మనారం

బువుధాచింతనిమును గొనుదైర్ద్యం

బువికలమలేహింలేమయిననుచర్యనే

జో. ప్రథమవాసమయ్యెను లేమన రామునకరిపయి కంగ
 భరముడి న్నివారండుండ రహిమది ముద మెసగంగ

చా. — అరిగఁగుచుండు వచ్చె నలేని నగరియం

గరిగెయి గడుచి గల్గెంచె నయన్

వరిత్తైరముల జరిలంబుం నె

దరి మునరా ముండు లేమ్ముండు దానున్

భమంతుండు వెలిదెచ్చి నయొడన్

రాముడెక్కి గోత్రంబునెత్తొండన్

సోమిత్రి భనుడైరములిడి కడన్

రామాంబు బుడన్ రహిసెక్కి వడిన్

అరి కులపతి గోన వికలు నను గని

సువచ నమువత్తి జాపుడబునకుని

కవనతి యొనర్చు మాన్యై కౌగం

బువనట్లు దగు బదాంబుములునన్

చాయకవిష్ణు పన మొప గదిం

జేయవలయు మచ్చంతెనముమదిం

జేయవలదు నిశ్చితముగ గుగలం

జేయగు విరాదయగా యగనవతెన

చందరి. అను ప్రహమున నభిలసాంబుములందు

సాయానతి బడి నాగం

ననమున వసించి ననుజూడగ

నానక వత్తు మనము వడి న్నమాం

జననులకు మది సంతోసము

గూర్తునకదెల్పి పున ర్నిదిన్

దగనానల్చి కుశలమొందు

యత్నేమునునవలయి ను సన్మతిన్

మొరలాం. జనకపరములకు మ్రొక్కి వినిపింపుము నాదాంబకము

ననుగురించ వగకత్తిత సరునల్లుడీ యుమునావు.

చాం. సకలమయిన పురజనతేతు నిటులన్

ప్రకటింపుము నరపతి సుఖ గతులన్

దికలంకముజెందకే యుండగదె

త్రికనుంగునుడంచకేమందె

జరతు నితొరా నెప్పురాజ్యపదముమం

ది రహిప్రజల నీతీదాంబింపుమం

చురాజ్యల సమతేనరయుమనుసహిం

దరుశరినస్మృతునుపుమనుమహిం

తశలిదండ్రులసేవలదనుపదగున్

వలవంతలరాజుల యకే సెనగం

నిలుపవలయు ననె నెరి నవ్వే శన్

గలిగిలక్ష్మణుడుకతోరలొలన్

అంబులొలన్ అంబులొలన్ అంబులొలన్

చా సాము. పలుకు పలుకు రయు పలే మరలియెనే

వలదలంబుతేని గూహు నేప ధంబులు వలికెనే

జో. మ్రొక్కి నేలే యిమకు దెలు ప మొనసెపలుక నావక
నొక్కే యులకా శ్రువుల దరసుండె పల దళము తేక.

చా. అప్పుడు గుహలు యురా మా జ్ఞం ధరణి నే

సుపార మొనరింపె పయ సురణి నే

దపింపె రయు పలే దరలగు విశము నే

నృప నే దా రల్పి లేన కనియ వశము నే

ఎదదిగు లింతని యే యెప్పు కలసె

వదలియ తేన దదాన్ బక కదలసె

పదిలముగ యెప్పు య్రా లికి వచ్చు లిన్

గదయ నస చచ్చు కు కలం గిన మలిన్

అప్పుడు రకు న్నగవ నిపటి వగన్

నిపటియ యెయియ వగ సెద గానె దగన్

దపాంత వల్లె దక గతమిం గం

యింప మగాంప నృపు సురమదలు గన్

అన వధి దుఃఖము అన పటి సుదయ ల్

గనిరాం దుఃఖంబు గు దు ఖలేతు ల్

గన్ దీరవ దూలె ను దరవేతు న్

అనముల్కె విడియ గ సుకూల లేతు ల్

కా. పిడుగు రేయి వడి బిట్టలుకు పిట్టల బలుకొడరాటి
 పుడుమిరేని వగవిసు ప్రజల ఘాతిరవ మరె న్నాటి.

చా. త్తమే శుభకు శుభుకంఠ గమయ్యెనే
 స్వమకరి పూని న సర్పము గలే యయ్యెనే
 ప్రమమున త్తగ్రామంబు త్తేనే
 విమధున సోంలేర కమలముపో త్తేనే
 మవినయకురు సో సలలేనయ పలేనే
 బలప్రాణుగాండల బి నీలుమలే నే
 బలికె సులే విరహంబులదియ పారం
 బల యువిహారము గండు ముమారనే
 గడుప కర్మ ధారుడ వా వెన్నేనే
 గడగి నొక బురిగాడను మున్నె
 నడరుప దిశలేలేయల పొరజునం
 వెడపని భీతలే నావూసలన నే
 నావిజ్ఞాన సమింపు మదిగన నే
 బ్రావేలయు సులూలు సేలేయును వనం
 బెవరుగ గనితి యిటుల నిరిగిరి
 వేవిభముల శుభ విధి సుగుణ భా

౫౧ కా. ప్రియవచనంబున కనువిచ్చి పృథివి పలేనిలే నామె
 పయసు బెలువ చంకల మలిగ పారతానము వలెమింద

చాపాయి, అప్పుడుగ్నపతి తోచి పట్టెన్ గ్రామం

దిలవి కెరెముడు నీలవెళ్ళునీ మం

చపలుసులగు నా నీలసు మిక్కిలి

అనివగమగ్నపతి తోచి పట్టెన్ గ్రామం

చా అనివగమగ్నపతి కానినీ యుగమయి

దగ్గర యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం తోచి
మగ్గ మేళగగ దివినుండి పట్టెన్

దగు జేరినట్లు దగ్గర మునుమలేన

గ్రామం మరచి తోచి వగ మేలం ?

దగ్గర గ్రామం నీలవెళ్ళునీ మం

కారము నీలవెళ్ళునీ కారము కలది ?

దగ్గర మునుమ యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం

అనివగమగ్నపతి తోచి పట్టెన్ గ్రామం

అగ్గర మునుమ యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం

దగ్గర మునుమ యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం

విను విడచి కంటి నే బహులతరమున

జో. రామరామయని మాంటి కేని రమ్మవర విరహమునో
హోమహోమయని మరచి నమం దిగు కెరెముడు నీలవెళ్ళునీ

చా. అగ్గర మునుమ యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం

అగ్గర మునుమ యెక్కట పట్టెన్ గ్రామం

మనశాంతి మనదశముంగనియెన్

తృప్తి కు వియో రంగము నను మృతీ గనియెన్
అనుచు నతని మార పొంది గుణతేజుల్

గొని విలపించుతి కుల పత్యేష్టకుల్
కనిక మురిస వడి నిలుడిరి వడిన్

వినికను గొని వరిజన మడల బడిన్
(ప్ర)లేమందిరమును యోరు లురవివం

శలేలకు డడని న సద్గుణ నిధివంది
దితుడని యేడ్చుచు దిరముగ్ధై కన్

వెతనించిరి విమలేత నేకన్
జగము న్నము వేసి గదా యిదియం
చుగణించి విలాప గలే జనవయవం

యి గలంగుచు బూడ గడల చారెన్
వగడ మహాముని వారము చేరన్

చో. ఆపుడు వసిష్ఠుడు వేషచ్చి యనుకూలకథలచెప్పె

కృపకగు నెరువ గలుగ లేసి కృత శౌకంబు మరల్చె

చా. జైల క్రోణివ ధరణి స్థానం

బావి నిలపి దూతాళి సవాహం

జైల విజన చరణ తొగలే దలవల్

వాలాయముగావ తెగని తెలిపెన్.

౨౦. పలుకవలదు నృపు భరతుని తొరండన్
 తలదండ్రులుజ్ఞులలు నిగుజుల పని
 దలచరనవలయు ద్దరిలోగలేనట్లన్
 చలవని ఘటనె యెలవివారన్
 తురగప్రొదల్వేరిలోగలేనట్లన్
 పృతిజరగిన యప్పుని మొదలుగనం
 భరతుడవశమన భరముంఁగాంపెన్
 పరిపరి విధముల సప్తముగాంపెన్
 మది శౌరకేంప . . . . . భయదాకం
 రదర్శనంబు నరహి యడి శౌరకం
 సుదమయిప్రారంభింపఁజేయఁజేయవడి
 గదని తమ్మునింగని యనియె వడిన్
 కలసిని మయిన న్నలువా యన్నం
 గలయకమరణముగాంపె దనెన్నఁగన్
 నిలగని రాముని నెగరు దగమలేన్
 దలచు మఱియు నగు దాంతసుగులేన్
 ఎదిరినగ నెయి దెత్తలుగన్
 దగిలియ సుమరుచి దగమలేగలగన్
 దగుగలే భరతుడు దాన మొగర్చెన్
 దెగిలి ప్రలేటికే దృఢింగుంఁచెన్

విదానానమయల వెల్లుగజేసిన
 మదికనవారప్రలేశనర వేసిన
 మదిఁ దనవారు ప్రమదసంగతలన
 గడురుగ సుండుగఁ గోరి ధృటికలన
 డో. షరతుఁడు గవేని చురిజింపఁబరువడి కూతలుజేర
 గురునాథని విని గణాంజ్ఞు గొలుచుచని యెవనమార
 చా. అనిలవేగమున నరదంబులుగన్
 వనశైలాంధుకలవరుసగనుచునం
 దనుమానంబున నడచియెగిరిచ
 ననుతెప్పయనుచు మనమునఁ దలచున్
 చనిచని నరముచచ్చుటకరిగెన్
 జనపతేసులండును నేయమున దరిగెన్
 గనఁగొనాలనునవముఖ కుంబంతుల
 స్వగతికడ కొదవరని నులంతుల
 చనిచని చను నరమని హృదయమునన్
 షుగదడయయ్యెఁ దనగగరముగన్
 మొనగె శయముహయముఖమృతమున్
 గనగగత్తగలేగాంబరభములున్
 అవి కులూమృతాంశు వియోగకుల రో
 గవికలమయిపురగవ జనవయూరొ

స వచ్చు ధార అరణ్య మిలంబ య్యెన్
 దివిజా దీప్త సంస్థి లేహులే మయి
 దో. పురజనులెల్లను బల్లక గను పొడరి తొరిగంబివేసి
 అరయేసి తెలం గరిగి రెల్లడ శహయ విచార బలవేసి
 చూ. — ప్రపణములు రథ్యలు గను గొనగం
 గాపురము దవాహలీ గనె గనగ
 జూపట్టెగంత సులం గన వచ్చెన్
 వాంఛమలేజన్ ప్రకటతెహె చ్చెన్
 శారమలారంబులు చంద్రయతరాం
 శారాలనముగొని ప్రమర మోదాం
 ధార మగుచు జని ద్యా రంబునకున్
 వేరి వేగుమరుగ గారంబునకున్
 అరయేడుహిమహం వే పంకజ ములువెన్
 బరిచారమడరి పరువవగములం
 దురహివహ్ని సుడికేరాలే తోల్కిన్
 గురునడిగి జిన్న గొడుగు నిబల్కెన్
 అత్తడుమేళలమనియడిగితులగల్గెన్
 అత్తకుళమడిగి విదపగురుమవెన్
 క్షేత్రేగందని మరిహిల సైలాదరులన్
 ధ్రువే సేకరగుండిరిదిదెల్పవెన్

దో. అనుసూతవచనము వినితైక కనుల మాయ నొరొల్ప
మన క్రవణ శూలము గాను వనయుని తొన టులుత్త
చా. సమము గాన విదము హాసరించులే

సలేతమంధరా సహాయసంగలే
కమలజుడొగచువ కంఠము నడచెన్
త్తమాంపలే సురనగరికి న్నడచెన్
హరిసాదము విను కరిగ లేవగలన్
శరణుండు పిల్వస్మరణంబు గిత్తెన్
పరగలే తరిల్ల పదము గన్నె
తే రామ సాత్త్వలే కర లెన నద్దె
అని విలపించుచు నలేయ ల్మమంగు
గానినై కృము తల్లెని బుట్ట ములేనం
టునకే మూలంబు న నాని విగ్నంబు నయియవ
కరణే యిల్లెని మువ్వెన్
అవనిరం ముగతు నవనిపుడగా
నావారింబులే నాకె నానానెనా
రవమున నడచికి రామండు జన్మ
దవిలియనగ బవిదళలే గిరియనన్
పడి యనుపుట్టి నపుడెలంపక నన్
బడలింబులే రయ్యుపలే పదము గన్నె

బడయ్యదైతే విధి పాంభడుగన్నుం
 గాడులతో సేనాను గుమలేయిన్నన్

జో. కను గొనమందమలేవి నావు కతిగము నాడొదంబు
 గనుజాబుగదమండెచ్చుఁడు నా తనయుడనగుల్లిజంబు.

చౌ. అనివిలపించుచు నావఁడునియెన్
 జననివిడచి పెదజననింకనియెన్
 కనియాంబెయు గృశవసుంకి గలేహిమకుం
 గనిహితకమవిని యెననుండె పొన్
 కనిభరమడు వగగనిహారా మం
 యనియడుగుల బాడె నెనరుగ నామా
 నని హరి వద న్నక్తిని గని వత్తె
 వెనయ వేసె యిట్లనియె నచేత్తెన్
 కనుగవడుడు చుచు కలిసుని వలె నశం
 దనుఁడు నను విడిచి గనియెనుగహం
 బునియలే జడలం నెనలే తోడెత్తె
 తనసం మ్మిడె నొక్కనికెఱుడన్
 దానములా గలా తను వాదలన్
 న్దానముజేయుచు నాలి ననుజుం
 దానిరతంజను తన పొం గొనియం
 బునిధనువు నేరవుంజమునియెన్

చాపాయి. మలి నత వికల తేమ న సున మొగ మం

దెలయక జనన పృథ్వి నీ నమం

దలింబి ప్రార్థన మలింబి సతేమం

దలింబి కంఠాన దర తెన వెలేమున్

దో. ఆపృథ్వు విడదు నాహృదయంబు హరియృద్ధము

నిజంబు, నృపృథ్వు మృతేమృతమమి పృథ్వి యెరిగి పెండ్ల స్వర్ణంబు

తా. వాసకంఠి జీవహృద దేహి

భాగ మయ్యె నిందా సయిద్రోహ

మోసము రిందేడి సమై సూనుం

భాగినఁ దద్గలే వగపగ మొనున్

పదునాల్గే ములుపరని నలేరువా

తదగుళాత్మ్రుడును దల్లియని నమ

తదనదియిలే నికి నరయక గనాతుం

విదితంబుది సద్వివేక నాకున్

అనిపవ్విరొం మజనని రఘుశృలాంక

సశిల రత్నయుగ శిలకలం

దలప్రాణమెల జనదయ్య వద్దిం

గనియందు శోకము నదూరు విధిన్

ఆపృథ్వు భరతుడొర యమవలవంతు

దలింబి లైమల డిల నంలేన్

విష్ణులద్వైర్య గతి పాటించోవగన్
 సపతేయడయి మొర నెరపె బలు వగన్
 డో. భరమాయురయు పలే సగుం విసిగురుమరణము సెంబడయ్యె
 కరణమిందువొ నందు కలిత మకా న బడుడయ్యె
 యాపాయి. అవలద్వైక సిద్ధుంటి నయ్యె : లగ్న
 లవణము జేర్చినలాగు నలప్పుడలుం
 ఘ్నవరపుణ్యడు మయశుడుడదికపలుం
 డవిరళశుభముల నందెలొనిలం
 సురపలే సదనము సుదకుంజెందెన్
 వరగుణ లేకది ద్ధర నెలదగున్
 బురితూర నన జెంపు మిగిలిన వగన్
 పగవి యుతడు పతిప క్క సుంట్రిం
 బున సిద్ధుంటి కే నన మూం
 గనియొస్తుద్వైర్యంబున కులమరినెన్
 జని జంపకక వైలే వెగ వే మిగనన్
 నగమూలమువాలగ నాడ్డం దన్
 దెగన రికే మోదనగురులనం దన్
 దనిచింటలే నరు గడనియొలన్
 దగ్గబెంచగెంటితగు నలొలన్
 తరణి వంగపలే దశరథుడు తండ్రిజ్ఞాతలవార్తరు

వరుస జగతి వాళ్ళ విధిగతే వసతు గాదులేననిరు
చా. నాయెద గుమలే స్నేహస్య యువుడె

పాయద య్యవే పాయల గుపుడె
స్నేయు వరయార్హ జహ్వంబురు వుల్
ఠాయ వయ్యె విధి స్నేయక బరువుల్
చుగముగ నాకింత యువగగంధం

యెసుగృహతే విశ్వాస నియతే వేదా?
యసుమృతేకాలంబున గృహనిమలేన్
గంధియె విధి యలే ఠుగనడలేవమలేన్
త్రమలేగపటాశ్రలేమయి వెలయున్
భూమిపతేసశశలు ద్విశతలంకన్
దంమగువతలపు దలపగగలడె
రామాంధ్రియజనుడమహిగలడె?

— ఆరాముకన్య గతి నే నాకున్
చారత నవె వ్నతే వో గాకున్
మారుమసి మొగము మొత్తే కే నియికం
దూరమునేరుము మొలగుము పలుకన్
జో. నామది రామవిరోధి యుని
నెరవిధాంతే క్రికటింబె నేమగులుడు
గాసరికుజగుడిదిది వుద్దగసంటిమంబె

తాపాయి. బసవతులమలే శత్రు యుడు వి

తనువు నోపమున దగ నొన గనునానె

యు నాలంకృతే వసనాదికలితే న్న

బసవసిమందరసు గలిశరీతే న్న

అపుడన్నదమ్ములారాజ్యములేనం

దిపరుగు నగ్గుల దాపి, దగ గనన్

స్వపదంబున దన్నిపడ వేసెదం

తేపంజ్జిమందర గపాలక అగన్

త్రేతేము గారగ గడు వగనదిక్షల

కృతేతహిహిహంబాయి టులయ్యెకసకల

కృతే నేమలంబలే విదియనినకన్

రులేదావిని శత్రు యుడు దగన్

తనువులడలగాప్పున గాని దానిన్

బుకిని గాని డ్వగ భరయడు మానిం

చెనుదయరా శ్రుడయి బనిరంతెసన్

స్వనమున నోసలతనయగన వెసన్

దో. వారంబ వితలశృంగమవిన పటుతంబు రహత
మయిన, సారతనకేసారసిగి బలె దారుణమగు వగబాసె

చా. భరయడుగని ర్భరదంజి మునం

దరణిపడి యున్న వేల్లి పదమునం

గరమున్నేదమున గరముమురపుం

బరగఁబడియడుగు బహుమతి నెరపున్
వెనకుం బెనకుండెందు గనుపింపుమిన్

తనురామలక్ష్మణునికొందరునిన్

వినుకయిక యెరువినియెరునిలన్
బనియించెమమ్ము గనన్దేలివలెన్

కులకలంత మెగవినీసొంతుం

దులయకం నయగుడు క్రోధింపశొంతుం

డిలగలడయగ్గులువ పృజించెన్

కులహనిదమారలే వగమించెన్

బెనకునుసురు ప్రాంయసు రయ్యుపలేయన్
వనికేనెన్ద్రువగ వెందుటయన్

ననుబట్టివంగ వనవహ్నియన్

బినువారిడనే ననయ శొంకమునన్

ఇది, మిత్రనిమ్మడువచనమపుడు విని యల్లమూనితొలేచి

హింలేసుతబెనని హృదయ సమ నెనయచే నదామి

కా. అలేహింలేమయి నరలేమలేగనియరా

సలేవననివల్లె సుతుడు గనినయరా

గలేశక్ర య్మని సాసల్కగనెన్

మనసుశొంక దృలేమగ్గులేసుగనన్

30. రాచుమాతమలే యీ మెయిగనది

చే మనని నత పెద్దయు ననది

వా మాన్యతయు వేడ్కలన తొండం

దామునుగానియనె దయతొంకీ గడున్
కొల్పముగని శౌరావే మువాడ దగున్

దాలిమిదై ర్కము భరియింపగనును

బాలకన్యంబుడి బడలకుమీ

యోవిదోనగుటెందో ర్కకాడుమీ

యింత వగవ్రాసుకు ల్ల ధలంపన్

ఎంత వక్రగలే విధిగనుటెంపన్

యింత వచ్చుననియె వ్కం డెరుగున్

31. సంతోషంబుల తొకాటెంతయు బెరుగున్

దో. ఇదకునాని భూషణ వసన సంతలేపరిష్కృతంబె

తనయుడు వల్లిమ్ములదాల్చి తగునవికృతేమియె

32. కనడగువదనము మనమవికారం

ఋనుగారముడు ఇదికారం

ఋగకు ఇదలేతికీ ముదముం బెంచన్

ఇదకలయును ఇదియెను దృఢేవింపన్

విని సొమి త్రీయు వెంటగయరిగెన్

దగయనుండు బ్రయతనముందిరిగెన్

వినుతే యేసి ముసురును వనమునకుం
 బిదిగామెనైక్కిను గృహమునకున్
 డేసురు సనదయ్యెను సకలమున్
 (ప్ర)సవిధమున నయ్యె సొరదిగనన్
 నసరిసానరాము సరిగనాకుం
 బ్రుసులయితి సుగతి ప్రభువిధిలేకన్
 వడసెనామనసు వల్ల సమానం
 బడియదను లేల్లి హితౌరకీ, తొలగం
 దడబున్ద్రులతొం నడవెరామునిం
 దొడవిల్లయ్యెనుదొడరు నపునిన్
 దో. అంతేపురమునందలివారు చంటవాకు లితే (జై)త
 నంతే నరుకుడందరితొండ నడవెమనసువగనంద
 బా. ఇగనివారిసాలిలాల నవ్వెనికడున్
 యుగబాదము దెచ్చిగ వినియతేడున్
 గొనియంబలియిల్లనె మహిసానిం
 దగ్గాయకృతీ నావసుమతీ మేనిక
 తలిదయ్యలగోప్రజ్ఞునులనాలన్
 దలకగజంపునరులయయువొలన్
 లలనాగీశు హంతలపాంపంబున్
 ఇలనదలి ప్రస్తుతి దురితంబున్

యిలాంపలేకే మిత్రు లు కు లిశంబున్ గంబున్
 దలికక బెట్టి న ఘట గలుగునయంబున్
 పలుకునమనసున గలదుతిలంబున్

మొలచలేనువునం దొలయునయంబున్
 పలువిధములవై పలుకుదురుకవుల్

మొలపునన వియును దలికక నెదవుల్
 వెలయగనిప్పుడు నలువనామెయిన్

అగలుగ నేయగావలయు గతి మెయిన్
 దో, హరిహరచరణములానకను పరమారచూతపూర్తి
 నరయువారిచొరపముజెందు నమ్మయిదియెరగహరి
 శా. కు టిలకపటిలం పటుదర్శారుల్

ఘటితవేద విద్రయులతి ఘోరుల్
 పటుఃశునల్వ ద్రిబలవిహారుల్

చటలపరకల్ప ప్రిహితేశారుల్
 వేదవిరోధులువిశ్వ ద్వేషుల్

వాదమృషాంత్యులు పరదారేషుల్
 సాదులసంగతి గాదనువారల్

మేదిపరధన సాదరూరుల్
 నరలేను వందియు హరిచరణ రవీన్
 ఇరింకకనయుండు రెవ్వరున్మీల్

నిరతులు వా మాచరణ స్త్రాతంబుము శ్రుతిం
బరిహరింబు యెవ్వరు లేమదుమ తీన్

వారలు మా యూధార వే మింరన్

జేరింబ గమ్ముల నెరిపెడి వారున్

జేరుగలేని మదనాతియెంసంగున్

వారకని ట్టి ప్రభారమెరుంగన్

అని రతుని సత్య వచనము విని

పలికె నెట్ల నెరిసెంబ

నరయరామమనస్సును హితుడు

వౌదు వాపు మదిమించి

చెరి. పరస్పరహితులు ప్రాణాపేక్షన్

నిరతులేరమ లేడు నాపున దత్తన్

మరుత్సంజుతును హితుంబుగునెత్తున్

తెలివిగల్గినా నెరువరమంబు కరుమంగున్

తెలివిగల్గినా దలగదబోధం

బెలుమి నాపు రయుమలున విరోధం

బాలయ వాడువిడి యురు నాకనుచున్

బలుకెను ఇమలగలగలదే యనుచున్

అనికొంగిడి శరతుని జైరుప వెసం

అనికెనెగన్మరొన రెగడు నసం

గనియలేనారె గడవె నట్ల మునుల

సనికొంటరి యా యును సుగుణముల
అపుడు వని స్తుండజీల సచవులన్

దరియవారల దనుధ సదవులన్
విపల్లె మగ్గుల బలచిహ్నరయం నీన్

సుపారవృణో దింబ పతికె నతనిన్
జో. అలే దీరత నిప్పటి పనుల సరసి చేయ దగునన్ము
నతడు సకల కర్మము జరుగ నానలే పైదామున్ము

జా. విశుడేహం ముక్తులే విహితే గలే గడున్

విశవానుగుణ సు విమాన మందు
అశత్రు సహంగలే జనమనమందున్
లేలమతల్లుల మరలింబి యుటతం
ములనందన దారుల దనరుటతన్

సులలిత సురపుర సోపాన గలేన్
నిలపిరితమ సాగి రతంబుగలేన్

అపయి పసులదిలాంబలి విధులన్
బాపహృతే కృతుల పదిరిలేరులన్

జా. వని స్తునిపలుకు బడిగతం
జో. పి బహుగుణము లాంపున దీరతన్
విదప విశుద్ధ లే బాంబిన్ సులన్

మదజలముల నానావం హంములన్
 సదమల లోకమణి సం ఘములదగన్
 విదిత శ్రుతివిధి విప్రలకేసరైన్
 ఐ. వసనదన దరందులతోనలడు
 వసుధాసురుల కేసరి
 బ్రహ్మవేదములు వారలముదము పరిపూర్ణమయివెలంగె
 చా. అలడులు గదలొలె వైలొకమా
 గతి నేసి నపుడు గణగి మునులుమా
 నియమమున మున గురులసలపులన్
 తలె గజల లోక శరణు గురు నవలన్
 వసిష్ఠముని శరణుగొని పమునన్
 వసిష్ఠుని యశరణుగొని వసన్
 మునకల పూర్ణుల వధుల పలున్
 బ్రహ్మచర్య నిపతి కేసరి మొదలన్
 వైకృతిలతో కడ వర్ణింపెన్
 శూరకేసరి సుగుణపూర్ణుని నులెన్
 — కేసరి మునిగొని గుణములు
 — వేదముల దేవు వేదమొలెన్
 పులకేసరి ముని చూడ గమనంబున్
 సలక్షణముగా వ్రాసె యుదంతం

బలయుగలే దెచ్చి యవ్వలవసలన్

మొలచు నెనరు నన్ మునిగెనుమిగులన్

పతి తేముని నరలకు పోర మ జియు ప్రణలముఖావిదలం
లేలచూడూ మాద్యంధముల పైవకృలేములుగఁగోంప.

సా. అదిదలచుదోష మెవ్వని యెందును

గదియింపరాదుగాఁ గోషంబును

సుదృష్టిజనపలేశో వ్యుడైతేలపన్

విడివేలేరుడయి విభులంగలపన్

పరగువిషయముల పొలగుభావం

డరయశోవ్యుడగునట్టులపాపం

బరని ప్రజలదనప్రాణముల గను

డిరాపలేయు శోవ్యరాంతేగనుజగలేగను

ధనియయ్యుగృహణలేందగునర్చు

డును శోవ్యుడొజ్జ్ఞానిని వివర్చ

గనివిశ్రులమన్నన వివృషలు

డును శోవ్యుడొ మూఁడుడు మానియిలన్

పతివంశనశెలలే కుటిలగలేన్

మతేనిల్చుమి శోవ్యుడొ యెందుసలేన్

ప్రతగురువిసర్గగతువటం డున్

త్తేతేలమున శోవ్యుడొ గనియుండున్

దో. శ్రుతి మోక్ష మున వదలిన గ్రుహిత్రితీతల మున గోమృతు
యతి రాగెతన వివేకుండు సతతంబును గోమృతు

పా. వాన ప్రస్థుండయి ననులేపముం

బ్రాహ్మక నైష్ఠుడు భోగా నాయముం
బ్రాహ్మ ను నతండు నమూలస్థైర్యుడై

బ్రాహ్మ వాంఛ గోమృత పరబాధన
నడచున లేడు లేన యొడ తేచింపన్

కాడరున లేడు సొచ్చుడు మదిసెంపన
పుడమిరేడు గోమృతు గాండెన్నన

వడిని జీల భోగ వర్ణుండెన్నన
జరలేని లేండ్రహం రహం రవి నులున్

సురక లేది చ్చెరురు శ్రుతి విదులున్
చరాత్మింబు మును వర్ణింపరెయెం

దర్శన తత్సమ రజలరు దగు దేవీయన్

దో. జరలే రామార కులగు మారరు

వరలే నయులు గలుగంగ

భీరాంపలే విజయ మెవరికిని

లేరమె వెచ్చ జూడన్

పా. జనపలే శాంగి యులే న్నితై శోకం

వెనయ వలదనుచు నెల్లరు లోకం

బుధ గల పద్మలే గనితంబం
 బని యేమి వేద్రో పసుతొనరింపన్
 తనరాంజ్యమునిత్తొనామెనగెన్
 బుధకాండలే యుసరి పరిగెన్
 తనువు విడిచె రాం ముని గనమనతం
 ఉనిగ మాట దప్పి నడువకు వెతెన్
 బుధతునియూనలే గొని పేయంగన్
 విసుక్రయము నీతునరిచెలంగున్
 మును శ్రుగురాముడు బుధతునియూనన్
 దనలేల్లి వదిలె నువని లోగన్
 మునులేన బుధతుని ముదిమింబూరుం
 ఉను గొనె గుండ్లండును ద్రులమింరన్
 బుధకాంజ్య గోవు లెంపెను గాది
 బుధతుడు పెట్టిక పని ననువిగాది
 తనులేనదను విచార మె డలి
 తండ్రియారన వెల్లింపె
 యగుసుతుడు యశురాభూతిముగము
 సుగలేసుబద్ధితమింబ

చో.

చా.

అవశ్యమున శంక్ర వచనముదగున్
 భువన భారముంబూండు విడువగున్

అనంతరము నానావిధములను

దనర నేని గూనిని బ్రాహ్మణుని
నానక మబ్బయ వచనము (గ్రహంపం

అనుచు ముందు విన్నవించుచున్నప్పుడు
అనుచు ముందు విన్నవించుచున్నప్పుడు

అనంతరము సమగ్ర మెన్నడు

బి.సు.బి.సు.మ. శా. కలీ. క. సు. వ. రు. మ. మ. ర.

జ్ఞానకలపత్రేణ మగమ రుగుణమి

ఈ ముఠా పవ దియరై మివేవోలె

కాముడువచ్చి నామదికలది

ప్రేమగలిగియున్న మహిమ

జ్ఞానానకుల వ్యక్తి మివ కావాల

జి. పి. చంద్రశేఖరం గారి వద్దనుంచి పరమిచ్చెట్టి గురునాన

యందు వేముకొమ్మలకు మరికొరగ సెట్టవైపు విడిచి

కా. కౌంసలరు వేపుక్రొసర శీమగున్

ವಾಸ್ತವ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರತಿ ದಳ

గార్హస్థ్యము కాలం వెరుగు

గంధకాయమరసకఠి శృంగి దకన

౩౫. వినితీ ర ఘ్ను పతేయులు నగ్నా వి టులన్
 మనమున సన్నియతుల జనిం దానన్
 త్రిని జగ్గియగ్గన మాత్మేవచనం
 ఋసుచందనన్ తల్లులు గుగురువులకున్
 సయతేవత్రతేన మయితేనతేయున్
 నయపడతగ నుముపటు దీరతేయున్
 త్రయమాత్మేసూక్తి విసుగురునానన్
 నయమున బ్రజలందగుప్రముదానన్
 త్రిని జగ్గియనగ్గన మాత్మేవచనం
 ఋసుచందన సమ ఘ్ను నగురు మచనం
 ఋసు వినిస్తేచం ర సన్నియతులజనిం
 దగ్గిజగ్గివచనమానెచ విన్

భం దః. దీరస్త రళతసమిళితే రూపదగ్గి
 జగ్గివాత్మేము వినిమతేన్
 జానరయడెంతేయువార్తకుల
 స్థితేఁబడెనాచననగ్గన
 తే బరుగు సవిలంబు రమున
 నవతిరహముమొలకెఁ దడుపగన్
 దత్తరుణా దగ్గదరిగను గును
 జను లకేరయ దనువస్థితేయగున్

సౌ రర . ఇరయ యు డో ము ~~యో~~ పరమ సుకృత భరత దాల్చి

స రస వచనముల వాసి సకల ఇనులకు త్రోవ మొసంగె .

మౌ . గురు వృషభ వృషభుం బురలనులలరం

దిరముగ నిట్లు పడే నీంచె గరం

బరసి తల్లియు బతొనె ధూసంగిన

నీరముగ నొని యిది స్థేయవై లెందున్

గురు హింత మిప్పని నొనకెని శ్రేయం

బరసి చూడన యు ఇరమగుళేయన్

సరళ మిది స్థేయ సర్వ మెరుగుదున్

పరి మోద రసము బడయ నిందెదన్

యే బతొను బలేము బూహింపఁదగున్

శు బమతులకు నిచ్చుడె చతురమెయగున్

వచనము విజ్ఞాపన పూర్వముగా

రచంతు వినుతా రసజ్ఞులురుగా

నా విజ్ఞాపన ప్రకారం వగు త్రోవం

చావలయును మి కెదురింప ఇరం

వై వెలయును సొంతార్త వచనము

దే వెలివేగన చు కృతులు గృహలమన్

జోపలి . సురభురిని నకుండ వనినన్

జూబ్బురిరాని ముసెయ

అరసిమత్యైర్వమని తెలసి

యంతిరినిజమతే చేత

చా. సీతొపపదస్థేవతుడ యెన్

మాతౌ కుటిల్యమదితంబయ్యెన్
జేతసిగాంబయుచువ మేగంటిన్

ప్రాతతహితమన్యమువే దంటిన్

ఛూమిజనిరామశామిప్రలపా

దామలదర్శనమందనిమహిపా

లామితాన్యంబదియెల్ల వృథా

త్రేమరహితమాత్రేప్రంబువృథా

వివసనమయివగుచే యంబువృథా

వివైరాగ్యపరమువృథా

వివిష్ణువిశ్వక్రిక విదియుక్తే వృథా

వివసుధానిపవిన్యంబువృథా

అన్యయున్యవనిగిగుగం

నన్యనౌపుజ్ఞేనయహితమాంసం

బన్దుపజీవి మోహరాన్యలే జెప్పన్

మున్యహృదయమెరియున్యవినాపున్

చా. రామవిరోధినికుటిలమతేరహితలజ్జాయాన్తే

మీకుమోహమగుసుగల్గెచేకురునదమతేప్రాంత.

శాపాయి. సతమిదివిని సనుజనపలే వేయన్
 మతముమంబ రానితేడగువేయన్
 క్షేత్రేణం యందరి జెడియెడిగండున్
 క్షేత్రేమత్సమదుష్ప్రాలే తేడెందున్
 రాముడు నాకుఁజకయిమహివిడచెన్
 హనుమహిపలేయన నడచికినడచెన్
 శూమిప్రతుసరప్రతికంజనియెన్
 నేమొదల నర్థనియతులనెనయన్
 ననురాజ్యము నానుమనదగునెమతెన్
 వినుడురయువార విరహితవసతెన్
 గనినగుబాటల సహజమువ్రాణం
 బునితెరాముడు పుండరురాణన్
 శువిరాజులను యుజులు శుక్రేతుండున్
 దవిలి వ్రొసిం దంబయియుండున్
 నవవాలహృదయనై తోర్కమెదన్
 వివృమిారబహువిను వేజేసెదన్

తో. కారణాదికముకార్యంబు కనకాకెడిదొంగు

హరియాయి దమేష్ట్య నిను ముగిదిజనింబయి పొసంగి

తా. కనియైక జావన మెల్ల జనులు

లు. వనినుండక కృత్తిని సారధ్యగుల్

ఇనకజరాముని నామిప్రేసిమున్
 వని కేలెనిచి పతే యెనయందివమున్
 ధనముగూర్చివై ధవ్యమువెందెన్
 సేనశోకప్రదసం సతే సందెన్
 నసుసంజ క్రిత, ఘనతవెందించెన్
 ఇసులకు యు ధోచలేని యతేనియెన్
 ఇనతకన్ననా కెద్దిహితమగున్
 ఇనహితమగురాంజ్యమొసంగదగున్
 ఇన్నికైక జరరమునగన లోకం
 బున నెయనుచిత మనదగు నాంతున్
 నాకగుకా ర్యములొకం దాగుం
 డేకవిగించెను హితం బదేశం
 జాకరణి వేసిలొకంబు వృద్ధుల్
 వేకొని యెలాంచెప్పగబుద్ధుల్

డి. అనిలరాజి యళిన పుండు హరిద్రహరి స్తుతం
 ఘనహరిమదియగు వాండు కలగ కెచ్చి ధులగుండం

౩౦. అరిచెనిగమున కె కి యెత్తై కరం
 ఇరమృగములం చాడె సె రఘునాథునకు
 భరణి వేక్కుండని దశరథ సుయతం
 మరచిపై వృద్ధం జాప్తు రచెగడున్

ఆపాయి. వెచ్చెతిదరిల్ల ఇచ్చేకమునేయన్
 తప్పకనిదియందరికిని శ్రేయం
 బుప్పుడేరాలేనిందరితొండన్
 జెప్పెదదగుపని జెప్పుడుజాండన్
 కుజనగుకృపగుణకదగుపనుల
 నిజమితేడువేసి నేయనుమ యనుల
 ప్రజలుపలుకుదురాబలుకరాజెప్పుడా
 కుజనుడుమల్సముడుజగవీజలడా
 జానకిరాముని గానమిశ్శాం న్నన్
 హనినాకదియందరిలాంకున్ శ్రం
 బానాయదృష్టమిటులయ్యెగదా
 దానదీప్తమెందయిననుగలదా
 కో. రామమాలేమృదుసరళమలే నామదిదానలేగరాంబ
 ప్రేమమారగరానిటుబత్తె. పృథ్విస్థేమలేమింబ
 తా. కరబదరము వతెగను చిగ్గంబున్
 ఇరింపుమనుననువైముజ్జౌబున్
 భరింపెవిదియందరికినిజంబున్
 సీతారాములవేలేములువిగరా
 భూతములుగన భూతలేలగజానా
 భలేముమన్నతి యేలేత్కృతీసం

జాతమనుచునిది సహించెద వెన్న
 జలము జన్మనవల లుంకమగున్
 వెలయు నాడు కుడువలవాడలుగున్
 దొలగెపరమన్న దుఃఖముదొలగెన్
 మొలచునపవాదమున మదిగలగున్
 జననలాజమానౌమి ప్రాగ్నేన్
 మనమురామచరణ నళినముగొనన్
 వినియలేగగున్ వేయు విధములన్
 గనుచుండు నేలయ నుపొపమిలన్

తో. నలేభూర్వకముగ నాదిగులు
 సతతముగ సంపతి తొండ

ప్రతీయగురామునిగనకున్న బాసిష్ఠావదగువాండ
 తో. అడగడగు నుపాయమువేదవనిన్
 విడిచినామతము విదితమేవనిన్
 ప్రతీనతనాంత్రాజాతమందె
 గతీయపరాధివేనాంతుడిముందె
 త్రిరయ నావలగనయిన దివ్యయన్
 శరణముజొచ్చిన సకలముప్రేయన్
 సరళమానసుడు సాధుతమదయుం
 డతి నయిన నణపడాతడు దరియన్

శ్రీమాద్ధారణ్యే నమః ముగాంతున
 స్థమంబగుసంస్థితే నేమింతున
 రామచంద్రసంక్రాంతామితశిలుం
 తారమహితోత్పండవినేక్షులన
 హృత్పాతలంబుండనయిననుభవేత్తుం
 బాలునస్తునుజపద సంయుక్తుం
 బాలుదురు నేయసతి మారలున
 నరీతి దివింబుడొదగుజనన
 జనో. అనకుమాం తృప్తృప్తమృతతుండ
 సదోషుండే నేనై న
 జనకసుతౌరపలే న న్నెరుగు
 గనియవిశ్వాసమూర్త
 జా. ఆరయహరితక్రమృతమిళితమయి
 వారికే శరతున వచనముహితమయి
 చేరె వచమునిగి బెడలుజనముగలన
 సారమంత్రమున సవినిలబడిలన
 జనసులుసాధులుమునులుపరిజనుల
 వనితలుస్నేహ వివశులులుతిథిసుల
 వినివినిరామశ్రీమ మూర్తియం
 మనుజురత్నములై నే ననితివలయన

తా పాఠ్యం . పలు యి యిల నుట పింతు డవతని కేన్

జాలాప్రాణంవ . వేల జనని కేన్

—మేలగు కుటలవే నాదని నజుడు

డోలిగతరమున (గూలి కడునెడున్

డో. దురితపరులు సర్వ శిరమున (చెరచయున్న మణి వడి

గరము బండి గొని యుండుదురు దరిత్ర ప్రవేశుల పాడి

తా . ఇ సులమన ముప్పులు జూవే క కేకులు

యన ధన్యని బతె గనిరంత ధైర్యులు

దగరు ప్రాణావేచ్చున వనగమనం

బసువారు శరతు (గని రసుతుల మున్నెన

మునివరు నకు శరతు నకు ప్రాణతులయి

బసులందఱు సన్న్యసియతులయి

తనరు శరతు జీవకము ధన్యమం

చు నులెంటి లెత్తుగుణ సహాయమున్

పరస్పరంబును శత్రుకారిత్యమం

చరని పొరబడులందఱు ముదమం

దిరిగలే సామగ్రి రచంటిమం

దిరతత్వము గొందరి వగలలమన్

నిలువడగ వారు సదసి చులేన్

గలగిన వారల గలే నుండచులేన్

నిలుపుచుకులకులదొలగి కొందరం
దలగిరి సొంతంబందరే ధరన్.

జో. సకలమన్ని బడి సమయునెడ జానకావతీపదమ్ము
నికలమగునప్పుడోడ్డుడక నిలువవలయుసర్వము

చరి. ది సమంజమునలు నిలు నులెల్లనువారి

హంసములుగూర్చిరి చనినారతుడువారి

సనిహితేనుడు సకలసగరమున

సనాగతురగజవనధనపయమున

రామునియదివక్రత్వణమెడలన్

నేమునునానపరిణామమునెడలన్

స్వమమేనాకేక సామిద్రోహం

బామేయసగుననియెంచినానాన

అడికేవెరానకే సకలసడలన్

వాడనిశుచులనెలయించులం

బాడననుచు ధర్మరణదేశం

బ్రోడలనపరి నిరూఢిగ నిలిపెన్

సర్వసురత్వణసంగతే వెలయన్

నిర్వహింపగారేర్పరులదయన్

సర్వప్రసిద్ధిచనికొసల్పె

గుర్వజమలేగుణగారిపై నతొల్పెన్

పో. ఇరతుడు తలులకందజితే ఇం వంతు డుదాగాన
 సురుచరదా దులగుదేర సొందజే సెననయాన
 చా. దిగముఖముగఁబురలు నుతెల్లువె సన్న

జనిగాతకముల సరిగనాత్రిసం

గనిధులయినెల్లఁగని ఇరతుండున
 వినతుసచివుమదివేడుకనిండున్

సకలంజావేకసామశ్రినిగా

నకుదెచ్చుచట నేఁబ్రకటముగఁగనా

దివతరాని చితలే దిరముగఁజేయున్

సుకరంబుగాంగళుశకలిడాయున్

—అగవినిసచివుండును గలుతెరగా

దిగిగూరితె సతేనానిమునిపతిగా

నగము నకరదము నలునెళుచితా

జనెవిప్రబృందమెననినరుచితాం

నగరంజనలేయారనముల్లుజనియెన్

దగుచాత్రకూంట్ నగలేటమెనయన్

దగటంనిమించు నరయారనములన్

దగసూరనవారామి డవసుందరులున్

పో. అపుడు శుచివకులఁబల్చి

యయొండవొగామటకుంబి

యపరిమిలే అక్రమమున నుండఁగలదు ననియుచు
చూ. కరుణవారి కయి కడ గి చనుగలే న్న

కరుణవారి కయి కడఁగి సమలే న్న
అరతు ముదదనులుండ రువడి వనియం
దరముపలే దలఁగడఁగి తనియన్
కనుగొని పొరులుకొల్పడ వొడన్
ఇనువారలన్ పంపియ లేఁబడన్
మగనుదనియవంతు నములు డిగియె
చనఁజూచిరి మునియ సరియె
అరదమెక్కు మిం వందరుజేదా
తురులయి రయనము దూరమునాదా
సరదముగఁగల నము సయ్యన ననుయన్
దరిగిరి కనిచ్చి లేరిగా ననియన్
వినియూ వచనము విను దక్రా త్త
జెననియంబు నీరమున నొనిగ్గలే
అనిరద మెక్కు యుగనిరదలేమసం
మునుబుగఁగి మలేని రప వెసన్

చూ. సతీల ఫల నిగఁగి యొన నముల

అనుచు వచ్చెడి , ఫలము విడఁ
రామహింసార్థ ప్రతులయిరి ఇను బుచ్చుచేది -

చం . ది నాది స యా న దిం దాంతి వెళ్ళ
 గనిరి శృంగి వేరన గరి వరుస న్న
 వానిలే త్సంగతి నివాద ప తియున్
 గనియెచ్చి వాదమున దుర్మతిం
 అతని మది గప. ట మెన సెంగరకు
 స్తుతెరిస్తే నతో నడచు నె చ్చె కన్
 మలే గంటి సొనులు లే దగున లే నిన్
 హతు వే ము వే గనల్ ప్రాంయి వనిన్
 అకంఠ కన్ధి లేరాంబ్రావే
 శకంతు నని యెంబ క్రొన్దెని అంబె
 భకను గాం టి నని యరయ మనము నం
 దకల్ మలేయి లేని కనయ మేయ నన్
 అగున యము ప్రాణాహ్లా సురాంసురు
 లుగలసి రాముని పగ నణగ గలరు
 మొని గమ్రులే ఫలము ముచ్చిణి యొసంగున్
 దని ఇరవండు అయి లే గని యెసంగన్
 వో — అని వలచి గుహుడు చరిణుల
 శరె స గ్గర్లు గండు
 కనియొడలు అల మునముంబ
 యుట్టింపరి కట్టిండు.

చా. మెలపునరణమున మెలచగవలయున్
 బలముతొండ నానారయడవలయున్
 లలిప్రాణముమేగలుగనాపకన్
 బలముదొంటిపగలువదికలకన్
 సమరంబునమరణముగనగలిగెన్
 శ్రమముగనడిగంగవట్టింగలిగెన్
 ప్రమదదారియరయుపతిజేరన్
 సమయమయినమెయిత్తేణమునజారున్
 అనదనెనలండుదికుడుసమయన్
 ఘనగతిశయమునగమ్ములనెనయున్
 వినుడుసెన్మిరయిచిహంతెగన్నన్
 మొనయుజేతదెలెమొదకమెన్నన్
 అరయసాధులేత్యగణితండుయినన్
 హరిశక్తపట్టినగణితండుయినన్
 నరుడుమాత్రులేరుపరశువుగాడె
 బరువడియగముల శారముగాడె
 జో. వగమానగుహలుడుహెచ్చరిక
 వారలకప్రకాశించె
 సరితిమపదముదలచె
 తనసగ్గూహమువేయించె

చాపాయి. అప్పుడు గుహలు యు అయమం దక వే గాన

స్వపరివారమ టు సజ్జుల రాగన

నిపుణాల అలచె నే నెరి నొక్క కనిన

బ్రహ్మ నెమ్మదిజాయక నవనన

కనిమించి దయని విగలే జేసి యున

జనివారల లాగేన నిపని నెనయం

గనువారలు రాముని పండు కలన

మనము నడలయమ నవి సజ్జుల లన

కని గురాది కే యున సాద నమున

గొనిత్రొందము నమ్మని గిట్ల వనముల

దగర గగనమండు నటల నంతన

వినిపించి మ్రొక్కెన రగ అంతన

వారిజరు వేర్వరు సగ గుహలు యున

సారవంతుల లే సమర్థుల నికడున

చేర అలచి సుస్థిత మన్నిన

ధారలే వారికి దెలియ వచిన

జో. మనక నిపని వచ్చెను కందువ

మన్నింప గదిగరం యు

వినియ నితి గు అ టులు

గగలు మచరుండయ దీరుండ

చౌ పాఠం. ద్దరణో వైంశ్రుత్రతారపముబలిమిం

బరమగుణాదుప్రభావముకలిమిన్

పరశ్చైన్ద్రముహంతిభద్రగూన్ద్యముగన్
విరచంతమతగుప్త్రేయుమువెడగున్

ఘనకవంశశిర్షసిచయమయిమ

దిసిపిశాచతలవనయగగనమె
యనవెస్సయనిప్రతేనగనియలేయున్

రణాన్వేరిత్రేయరహిణయెగడున్
కడగనప్పుడెతమకడదుమ్మయినన్

నడువదుతలప్రంబడిగాదానం

బడమగుణనియనిశకునజ్జ్వలనన్

వడినాక్తృవృద్ధువార్యైవినన్

శరవమేలనముపరగుమనకెనన్

శరమేఠురామునివ్రాత్తింపణగున్

గరమువిగ్రహముగాదనవినియెన్

జారయన్ముడివృద్ధునిబాగనియెన్

అతనిగిలమిప్రదరయకజేయున్

సతముముగ్ధభావలేనగండాయున్

సలేలేమయగేముసుగంశవమండున్

హలేయనిగనగులహనియువైందున్

దో. తేమమునకులగమి తొంజెంద వత్సర్కమెరుగుదాం
 నీలగుహద్రి మధ్యగలేదని యెంతనిదానదగుజానక
 చొ. తగుప్రేమగంవ మగవడువైరం

బుగు మైత్రీగ పుగ తేకేండ్
 జగమున ననిందగు కౌనుక లన్
 విగణించి తెచ్చు బెరయక వెడలన్
 కందభలంబులు జగమృగ మింసిం
 శిండ త్పీములగ మందతేనే నా
 సందాసులు దేరందగువిలన్

బాండుప తిల తోరి పొందగు వేలన్
 చనిగు శకున ముఖ దనరక గుహుతం
 తనిలచి వ నిష్ఠమునికే మ్రొక్కితన్
 దగవేరు తస్యని జావిన్

చెనెరిచెత్తు జరతునకజన్మవిన్
 వినిరామసజుండనిగుహలుజరతుం

దుగర దంబు డిగ్గినడచెగనిత
 స్మగంబులర గ్రామమంజ్య... తిన్
 వినిపించి మ్రొక్కి వినియనుగలవేన్

దో. తివడతని జరతుడప్పుడుగని
 దలవీ మొరగంక విందె.

నతనిమదిలక్ష్మణునిగలయనైనప్రళయపయించె
చేరి. ఇటువలెననుకొనిగిలగుపలుగూర్పుని

కడకవలెనులువ్కడకవలెనాగడనె
దుండీవలెలాండబాగడివడి.

అటుయిచిరపుడొకటవిరులుజడినె
శ్రువెలగేకంబులనలేనాయుడివె.

డివనినాడడొక్కితొనముకేవనె
మలేమంతులెంతురివడెదగొనురున్
జువలెనెనతనిహతుడొననురున్
—అనివతివరామాయనజేయన్

కావుదురితములుటంవలబాయన్
—గేవలంబుగానావరుడుదా

నావిహితునితనయెడనెరెగదా
అరయనితడుశుభయయ్యెఫకులుడున్
దురాపగాంబువుసురాపగబడన్
గిరమునదాల్చెరెవరుణుడెంచన్

మరాయనియబ్రహ్మసమవగాంచెన్
దో. శృంగచనబరకొలకేరావె

వనవరపామరహూణ

సుపదనాయకమురామపదమపరిమేయమనురాణ

చౌపా యి. ప్రళయగుమ, నని టుబరగుబ ప్రమాం
యవఁడెవ్వరికి గురువే యొసఁగడుమాం

నివేరావఁ గామవతమహిమసురవ
నులెంతరయోధ్యనుంబరగునరువ
భరమెడరురవికుల పవే సజునసమాం
దరమునఁ గుశలము దరి నడుగుదమాం

కరతఁ డ్చలస్ఫురణా సునావీన
గరమప్రముగాం గనియొక రాలీన
అవఁడుండికంబయవేధైర్యమునన
నవేఁ జేసి సద్విషయ యోగమునన

మవేఁజ్రేమమారమజియంబియున
దవరాలిఁ జేసి తొని ట్లనియెన
సకలకుశలబాపదాంబుములన

ప్రకటిముగాలప్రయమునఁ గుశలం
బకూఁ టికులమ ద్భవప్రవిధానం

దకమగునిప్పుడు వృత్తప్రపంచునన
వినుకులకర్తము వినుమహిమ

కీ.

గనియెవ్వఁడురఘువారు

ఘనపదముభజింపండవేడు

వినువిధివంశనఁజేరు.

చాపాయి. మాయ నాచుడగు మలే. దుష్టా లేయు
 న్దేయాగ మలకాకలేగ వృత్తేయు
 న్దేయారవ డురామాభాస మలేన
 బా యుడది మొదలు పావను డుత్తే లేన
 పిదపవిస యముంబ్రలే యు సలేయున
 ముదమున శరతుడు మునుపెలే వెనయున
 మృదులే గామసమ్మిళితమున నతం
 డొద వింపె నృపుని యువిదలకు సలేన
 వారును లక్ష్మీత్మణు వంటి వానిగా
 సారస దావెన నలమ రంగనగా
 తారులు సాగర సారులు వానిన
 వారక కని రక్షే ఇరివాని న
 త్రినిరవ డెల్ల వనలాశముగా
 చెనుకాముని దనకా గొంగిడిగారం
 చెనుగా నయన నావినియవ డులైన
 గనియవ డుముదములేన న్దేన అనన్
 పరస్పరం యును బలచువులు
 వానియారజ్ఞు నడిగారంబి
 పరసులదరు లేలముల వసుల
 సదనముల అందెం దిరెంబి

చా.

చాపాయి. భరతుడుగురుని పురికని గారయం

బురకొనుకు నేదిలముగ నెడతాయం

గరములనవేసింకదియింక గరం

బురంక విసయముల ననిరువురున్
పొలిచిరి భరతుడు భూరిసే నతో

సురనదిబావని జూడబోయి మో

డరామవేసినవే విరచించి మలేన్

పరామతంబు బరగె సుగళవేన్

నగరిజనవేయం నందరూపము

దగువద్దానికిఁ దండమొసంగి మయి

దగవోమనింగి దొనరదిదయ

దగనోరిరితైల్లరిబడి మనయన్

భరతుడు గోరెను సురనది నారె

లురుబర సుగదమం సురనవయారె

వరముజొనకేవరచరణములన్

పరగనామదివిరచించు మిలన్

జో అవేడిట్లనిగురునానగనియెందు మజ్జిగమువేసి

మలేదల్లుల స్థానంబుగని మజ్జిగవేరె బసవాని

చా. అందందనిచియందరు పొరువ

సందడిజెందని పొందికబారువ

జేందగూర్చియాంగీరములొనన్
ముందు దేవపూజింకవారెన్

గురుమతే గొసల్కరపింకనియా

శరతుడనునింబరిచర్కనయా
దరయుక్తిజేయదగునట్లునెన్

గరమునగుహలుగొనికడకరుదెనెన్

అపారతమమహర్షపరవశుండు

యప్తుడడిగె సొంగ సొనుశుభ్రుండలు
యప్తుడెందన్ననయానుండయ్యెన్

అనుశరతుని లోచనకూటములన్

ఘనబాష్పబిందువెనయునుబాదలన్

గనియన్నిమొడుచును వగమారన్

గనతనితొనక్కడకుంజేరన్

చో ఎందుకేగలకునకిసలకలెనయన

మిగతులనిఱుఁగెయ్యె

నందునితెనెయతడెద

జాలిఁజొంది దండమునరింటె

చా. ఘనకుననయనము కడద్రెటివొదలన్, గనిత్రువ

తురకాంచన బిందువులన్, గొనెయెనిరమునన్

గోక్రియమలన్, గనుగొనలబాష్పకణములుకడలెన్

చౌ. పా. యి. స్థానికపాపము డయి కనుగొనివరకుం

తానిమీదు తొర ననియె శుభరతుం

ఉ. నెరలుండువు లెంతయును దలెం

గానమిమానె నగరజినుల గన్

కరతల గతయొరగ ఇళి గజ గలెం

గురుజి నకుని గనుగొన వన మెద్దొల్లె

వేరణికుల వేరణి సురవరనరకే

స్మర సుతుడు మాయయరయ గసలేత్తె

వగమహత్త్రవేలేన ఇక్కులకున్

యగమహత్త్రయొగ విగియ డి ముకుం

దునియవతొరంబున దగు రయ్యుగాభుని

ధునిభార్యవగలగను డి దగునా?

ఉ. పలే కేవలేయ గు నవనిసులే

బరున్నయెడ గనుగొన

పలేతము నాయెడ వగులదగు

పరికన్న కరిన మెన

చౌ. కాల ప్రయమున గలడె నెమ్మి

బాబుని లక్ష్మణుడొకటి నతమ్ము

ఉ. వివేకమేలా మంప దగున్

జాలాపిత్తవార్యమున కెనున్

పురజనహితుడు నభూజావకుమా
హరితులమణికింబ్రాణముసుకుమా
రరుచిరభావృడు రమ్యమూర్తియున్
మరుదావేవసంగ రహితగళియున్
వరముగురుకడ చేరి నెగారవని

హంరమన్మలే శతౌరత కౌంటిని
మిరునినవడు మేదిని వెలసెన్
దరుడుసేలూ దారలే నిగని
అరికేని సుజుండుండగు నారామం
ఉరియునునులేంచు నగు నామున్
హరిగుణసంలేలే హరిపతి కౌంటున్
బరిగణించున్ వాణులకౌంటున్

కా. అరయరయువంగమణిరాముడజేలమంగళనిదాను
దురుసుజ మూర్తిగుణాస్రరణ మొలయుభూమిమొలు
చా. జీవనతరుపరిక్షితిపరిపాలన

మేవేళజేయ మరుగడువలెన
భావింపవగలపక్ష్యము లక్ష్యన్ క్షేన్
దావిషమణివతె తల్లులు రక్ష్యన్
తనుబెనుపగదగు దస్యండువిదిన
బునవనవరు క్రియమూలఫలయుగం

దనియుగమంగళలే రన్నె కనికె
 మననసుగాల్పానమటినిం దలకె
 కలుషదీక్షనికలదుఃఖలేలేన
 తస్మాద్విమోక్షహలత్వణాయన
 గలనివాండుడుదెలిపె గ్రక్కన
 సామాయలవిషాదమువృత్తము
 రాముడుగావునురహస్యసూక్ష్మము
 ప్రేమవంచులని పృథ్వివిందెలసెన
 వామవితిదోషపైతిదెలసెన

ధం. నాజననిచేసినపనిమది దలంబన
 హతవిదిపనికతిగం
 బరయనతేజారేయినిను
 మజిమజి విసులేజాయుమనిద్రును
 దెనుననుంగనిపత్తెనువరతు
 సరియనుగుతెవ్వరటంచున
 వునుమనసుదీరవే నెనయ
 వేయుముకొనకునునమనిదీక్ష
 సురరాం. రాముడెయంలేరొచ్చిప్రేమకృపానిది
 యనిచుదిని, వేమరుసెంయముసామి
 విశ్రమింపజుమికగావు.

చా. వెలిమాండ్ల ధైర్య ములయగనన్న
దలకు ఇరవుడు నిలయము గన్న

దెలిసివారలును నులువారల శయనపదం

మృతగనబోయిరి కలక గను దెదన్న

చనిప్రదక్షిణ ప్రణతులతోడన్న

గనివైకయను తొలినిందనుండన్న

కనుగొనె లజలమునినియను చతురార

గనుదుంబిరి మగముగవగరార

కొందఱు గృహ ఇరవేందగులాతిన్న

వందించిరిగుహలు నిదమభాతోన్న

నిందించిరి యలనెలకొనంగొల్లన్న

జెందె రెయిగురుదరనదన్న

తరణి చెల్లినుతన నొకలపై

ఇరవుడు వల్లుల బనిచయునొకై

పరిజనులబంతి వరుసందానున్న

దరించియందరి దనిపెందాన్న

దో. యునుడవడుచిత కృతుల దల్లి

జిగ్గెనగులను మ్రొక్కి

వగచరన్ గలుమును నడువ

బలమునడవె నొకక్కి

హౌపాయి. జిగనులు యానమువెనయగదమ్ముని

జిగుమని విప్ర వేలేని జిగుగురుగని

మునుని మొదలైనది తెలమియెన

యనకలంబంకష చనులెంకె

నీతొ శ్రామిస్త్రమనిరాముం

— జేతమున దళిచి చెలగుచువేము

నల్లతడకలకొడ నతేత్రమియెన

— జేతేవం గదయనె తలుమించనే

సాది యెక్కుమని సైంధవ మొక్కటి

శ్రోదినిలుకనకవ నశూంములగక్కటి

శ్రుదయితుడు జన సేవక ధర్మమె

యారదళిరముగ నేంగుటి ధర్మము.

— మ్రగుచు హంయగతులై రక్షాదులదూతం

యినకుం బనుపగ గని పరివారం.

బని గ్రాహ్యమగు నధిక స్థానిం

గనియెదగ్గొడు వచనమె దదానన

జో. నీతొరామయ నుచు బలుతుచు

— వెలగిల్వరితేగలేమిరాతి

(హ)లీ బ్రయాగ ద్రావియమయి

వెలయుజామునకు వెలి

తాపాంఘి. అడుగులజూరే డములతనకి నడలన్

బాడమెఱిమ పృష్ఠతములు జడజిములన్
దొడరుభంగి నెయ్యెడ మునులు దెసెన్

నడచెనితఁడనుచు నడలిరివరుసన్
అడదన్నజ్జినమందఱుజేయన్

దటనతడుజేసినతి నృతీడాయన్
బట్టు ప్రేషణిమజ్జినమయినం

స్ఫుటదొనకృతుల శుభగతివ్రాసెన్
వలక్షణాలతబరగుతరగలన్

ములకెతతనుడై పొరిగనికయిలన్
గలపిస్త్రుతినుతనకలకామదలొ

కలసిత్తోర్థముగగన్యాయనిలొ
తలబయారబంబెనిలనుజ్జానం

ములంసంగుదు వలయకనెనన్
సలమానజెయుమెలమించుమతుల్

గొలదెన్నిమెరియెనరిత్తెభృతుల్
పురుషార్థచతుష్టయిగోర

దో.

జారిప్రతిజన్మమునందు
పురుషోత్తమపదకమలరతి

వరమిమ్మిరెన్ గొందు.

చౌపాయ. అనన్తకుటిలుండని రామండున
 న్మనద్రోహేగ జనువెల్ల మనం
 ఋనగితోరామునిచరణానలం
 ఋననాదయరతిగనియెదమిగులన్
 జనితుదగం వనదునియాచించియ
 గీతలుకక దరిజిచాతకమయ

ఘనమగు ప్రీతి బెనుచువణోద్ధనం
 తునుకకమువెనుచునుగణతులనం
 —అగతినిగతిపదమమత్తునెన్నన్
 తిగతిమమిగుల ప్రీతిగ ట్లెన్నన్
 బాగుగ ద్రవేణి పాణింతరమం
 దొంగిదూరుడును పలుకలమన్
 భరతరామచంద్రులచరపాదా
 నురాగివేలమనూ వృద్ధ మోదా
 కరత చ్చేతిగిగ్యవదెలెన్నన్
 బరద్రయండు వను పలుకులువెలెన్నన్
 నివింపులాడల్లుగుదుదాలి

జో.

నెరిగుణధన్యతనెంచి
 వెలయుపలుకు విని భరతు పలు
 ఎరులించిరిహంజింబి.

చా పొయి, అందువ టుగ్ర ప్పూడా సేనయతుల
పొందున గమంబు పొరిసుగుణ నుతుల

గ్రంధుభరతుని గణించెరతడి.
పొదురా మగుణసూక్తులనుండిన్
వినుచుభరదావజుని గనన్గనన్
జనిసావ్దాంగమలసల్పిన చేగన్

మనిభరతుని మూర్త నిజభాగ్యమం
చునెరిగిపగువిడికనియురమలమెన్
దొవెనవిడియాతిదేయమొసగన్
భూవింపకయయపడియిలువొసగన్
సేవింబనలేనిక్రీయలేనదలన్
వేనంబి పలుకువెడలకనదలన్

అడిగిననుల్లెరమిడసేనె టులన్
కొడకదననుభరతునిగుణములన్
కడుసెంబదైవకర్త వ్యమునన్
గడగునెయొక్కడుబడియెనెవినినన్

కో. జననికృతేదెలిసి మదినిపు యునగ్లానినానచేల
వినుసురకృతేభారతేమతోని వేరుజేసెనిది మేల

చా. అమ్మ టులుభువిశెంచును సెంకడున్
సమ్మతమనిదలనగ వేడుకడున్

నెమ్మిలారీకతేమ్ములు పింతమిం

విమ్మపింసుకైత్తొనెనయుదువుజూచి
లారీకవేదపింతమయికడునెనగునే

లారీకవేదనుతమయికడునబాసగునే
రాకెంమరుడు జనకయికేదల్త్రమునే
—జేకెంగుటయగుచు నెప్పుదురుకరమున
జనపతినీకేలసతముననాసనెనే

వనగమనము రామునకేటలారీకనెనే
వినియెట్లరువగ గనియెడరిదిదై

వనల్కెనెకయెడలును వనగలదై
అసుదయినను గాలయగ నేనీకునే

వనమతినిగ్మనువారలదాకునే
—వనగాలియనీకు విభుతంగన్మనే

ననంతోళ్ళుడుగు సామియు విత్తనే

దో. అపుడు నావుమంచెజేసి తి పింతమిది నాకుచెలంబు

కృపాశురయు పతి పదనిరతే కేవలసుఖములంబు

చా. అదియ జీవనము ప్రాణముధనమునే

విదితభాష్య నీకేదియ బ్బురమునే
గదియనే యదే యనుతమ్ముడవో

తుదిదలంపుమేమహితంకెండుకులె

చాపియి. విను శరణా రామ మనసుప్రీతిని
 స్నేహ సేవాకు సరియై వరుడైన శాశ్వత
 ముగ్ధులారయి ముగ్ధులను నిర్ముఖులగు
 గాని యాడకే యుక్తు నజ్ఞేన వెనక్
 ప్రయాగ పొనపు పట్టిన పింటిన్
 ప్రయవళియై డంబిద్ద యుగంబిన్
 దయరఘు వరు నకు దృఢపతి యధికం
 బయిలేగును ఇమును యశమునకు నికన్
 — అనికులపతి కేడి యుద్ధి కేస్తులేగా
 దపు వి నతే కుటుంబా వసు కేడిగా
 కవి సుమారూర రాఘవ శక్తి వన్
 వచ్చుదు వంచునెం తువరగుణాభి
 జ్ఞే. తెలియ నాకలకే జనులు కుపదేశ మెత్తరామ
 కవి శక్తి నిద్ది గణేశ గతి గనియెను గుణాధామ
 చం. విను నైయగంబు విడుడగుననయం
 బసంతే గతుడగు నవిరయోదయం
 ఉనకుల వరశక్తి నవరకొరం
 డును శంబునది ప్రాతేదిగ వయన మొరున్
 ప్రాణక కౌక ప్రాణింజేయున్
 వెలయు ప్రాణ పర విచ్ఛవిమా యం

దులహితసుఖదుండు తల్లికృతి యన్

బలురాచునురక పొల్పుడ దరయన్

తరణివంశశక్తి రసహారితము

గురుదూషణదోష రహితమధవము

సరసరామశక్తి రసతృప్తిగ

దరయవసుధసుధ సందేగుణాభినో

శవమృత్యుండగు శశిరథువలన్

దివిజనదిదరకుదిగి యెగు శతలన్

తేవవిదగరథ గుణావితతివలుకం

గవశమెయతేడ గృహపరుడువలుకన్

దో. అవనిప్రేమసంకరానముగ హరిప్రకటదగనుగాంచె

దవగతిరాముని గునినమది వనవిదారకన మించు

చూ. అనుపమకృతి హిమాంశుడులగళకం

బునదప్రేమమృగనియతిగతుం

గునియెఁప్రకటితక్షణ్ణానిజుదగున్

గనకసాధనగ్రావముగలుగన్

దరిద్రునివలెందర్శింపవుని

శరణవిసుమన త్రేషణిలేననవనిన్

బరగుతపస్సులకలబాగెతపములన్

శలముదదాన్త్రయ గలిగిమాంకలన్

త్వదత్తేనైవేద తత్పు ఫలయం

చదిక్రయూగగాన్మృతాయఫలమక్షయం

దుఃఖావకాయగముప్రిదివముగందం

గదయనిమునిపతి ముదముగడిం దన్

మునివచనము విని ముదమందె సభాసు

జగతేతి నైవేద్యకలమరులును

మని కేరముగురిసిరిని యని దురంతి భిన్నం

డని శరతుబాగడిరంతటి మాన్యున్

వో, విని శరతుడు శక్తిసఫలత తనుడయి హరిని స్మరించి

సంగారగయగత మునితతకే ప్రిణమిల్లిపతి కే సేంచి

చరపాయి, మునులు పౌర్ణవరమును గలదిచ్చి

చనదు సత్యమున గపథంబు యమం

సనయతే గనితి చ య సత్యమగన

గననింతకన్న గలుషంబు గగన

సకలజ్ఞానుమారిక సత్యముగన

ప్రికటింపె దళిపలరా ముడగున్

విత్పతిగన్నుల గని కే నే వగవన్

వికలమగు పరమునకు నే వగువన్

విత్పయితియగుటకు నే వగునైందన్

సతతము వృషముయశమువలందన్

హితులను సాక్షాత్ సుతులను గనియెన
బలరామ పరహగతి పై నియెన

కయమస్థితము గం లీ పద త్రై
జ్ఞానయలే విరహితులగుచును సత్రై
క్రాయనమున రామగును బనివేల్
హయతదిరుగుట నాతలు ప్రకారవ

దో. ఫలమగతమజ్ఞానము వసనము యి విసెల్లుకుగలతూలి
కలగివాణువర్ణాదితరు వేలములి నిలతురెవరాని
చా. పక్షులకెలిగర్వరి నదు రగగనన

దగదరదు మదివగ నెండి కెనన

దిగులుమా నది జ్ఞ గదముదారు

దగు నెం చ్చద మొంబగముననారెన
మాతెలివర్ధకి యయివేగు వనదుకు
దీ తతివర్కున మ స్త్రీయం డంకమునకు
లంవేలేదారుని హుతి నై వేగు బాండు
నోతరిన యోధ్యబాలేగనిని పము
పతరిన మంక్రమెంకె నినాంకయి
యొ కృతే వేసి నిరాంకృతే లోకయి
లోకములనడచె నామగద మణగు
లోకనాయకు నిరాంకేసిది యవగు

స్వస్వగతి నిలువం ప్రకారం

ముగ్ధగగన పనిముని ముద మెడ మీరని

వినిదాలవగల వెలువకు మనియెన్

జుగళువులేస్తే సెగం లేన మెగయన్

జో. మ్రొంత క్రియాం లేధి వయితేవని యలేనిగండమాలాది

సంవేగముగనానుమని తెచ్చెసరవిమాని దామ్రోది

చా. వినికు సమయమిది యని శరణుఁజూస

స్మృతిపెంత చౌదయముగవగయితే సన్

ముగ్ధుకల గగురువా క్షేనియలేదప్పం

జెనదని తొండగాను సన్నలే జెప్పన్

అదిపరమ భర్త మాయాజ్ఞాతలు

గదియింతజేతు గన యగగవలన్

మదిసంతసమంది దానలేలేన్

నిదతికే బలబి సనిత్వయలే సనన్

విగ్నంజు శరణుగతు విందగు ప్రోదిన్

గానితేవలయును వనిమూలాదిన్

జెను ఉగచగుం జుగ చౌదయముగన్

మునిదల చె చేయగలే సదసన్

నిమంక్రొణంబు యుగమగుదేవతొ

సమప్రంబుడనుమసతివృద్ధియుతొ

మాదు తెడుటన్ నెలచి ముదమగన్
 భమయవరాన ఎడి సల్పదుమగిగన్

దో. ముని వత్తె శరణు డొంబు ఇహిత

ఇగతే తొండ వగలూరి

చనుచిందుగ శ్రీమ పతిపత్నిము సగర్బుడనిమతేనోరి

చా. మునివరవరగముచిని పిద్ధరదుల

గనియారత్తెభాన్య గతిమనుకొందుల

గనియారత్తెతొనుచు యగశరణుమదిన్

దనియత్తేయమని కనియారత్తెదిన్

విమానముల్పై తమ బ్రామందన్

సమకీరుచర నానాగృహంబ్రాంధం

అమరజేసి భారేనై శ్వర్గములన్

దుమెరయింబరి కులూహలగతంబున్

అమరవరమ సూహర సుకలగుంబ్రతిలన్

స్వమమొగగిరత్తెనేయు వారిన్

గ్రుమముగ జేసిరి కలనవార్పరిన్

కలనయిననుగర్భము నందేనిన్

గలుగనిగుళిములపెలసి నమానిన్

నిలయముల్పైమతి నిర్మలములన్

నలయదారుచగడెలపిరటువెనన్

కో. అప్పుడుముని యుచి ధిష్ణ్యయము నందఁ జేయు విశ్వవంబు
 సపరిబ్రుడయిన శరతునకుఁ దపమున జేసె వరంబు
 చరి. ముని ప్రాశ్నావముగ నుగానుగంతెన

మనమున శరతుండను అగమంతం
 చునుల యుష్కారవంబెనయగజ్జానం
 బునుజ్జానకియ నరతి దానన్
 శయనంబులు సువనములుచాటున్
 ప్రియవితొగములు బ్రాహ్మవగవాటిన్
 వయోచ్యుగ సుమామిళి విమలాలా
 శేయముల మృతేషల చయములగులూ
 సురసురశంబు సురతరువుల శగమున్
 సురని శతే మృదు సురనిపవనమున్
 సురచరామల సురిగజలంబున్
 స్థిరచతుఃపదార్థ రచనడంబున్
 వనితా ప్రేక్షందనముజ్జ్వలే ను
 ంసురెరసామక్రిగిగనివేగు
 బుగనందకు విస్మరితనిజమలెన్
 గనిపొగడిర ప్రామసుచుమునిపతిన్

చే. గురునాజ్ఞాప్రదనాశ్రమవరపంజరముగ నుంచె
 శరతుకూకమును త్రాకొకే ప్రాతేస్సమయముమించె

చౌ. ఇరతుండందానిర తేందానం

బురచుంట్రొక్కి మునితతి యానం
 శీరమునగొని యాశీస్సహితముగన్
 పురజునములతో బోవనెడదగున్
 విసయము మొరగ విన్నవించి మా
 ర్గణిని పుణజునములు గొనుము. దురమా
 జనిచక్రకూటము నకును మనము.
 బనిచడేహంధర ఇత్ర సామ్యమున
 కెనిరామనజుని గుహునగ్రమునం
 గం నపత్రాణంబులు గొందున గం
 గం నకమాంబు కమగు నియమె నయన్
 మునుహంతికా కలనమున బునియన్
 సరణిరామ వాసవరుల గనియం
 దురుత ఇత్ర యత్సూక్ష్మదితవనైశ్చయన్
 గురుగుణితయును మవరములు దొరుగన్
 బరమమంగళవపద్ధతి బరగన్

కొ. వితతల్లాయ ముదిర మొసగె విరులవా యువులుమించె
 సతేరామముగాన తేగ్రుణి యగుకుల గతేనినాంచె

చౌ. సదర్శనముగ గడములు భీరన్
 బడవిరా చరపజ్ఞులు భేరన్

గదని ప్రభుగంగాది కనబడి పరమా

పదమున కర్తవ్యబుడని నప్రమా

రా మస్మరణముదామదిజేయం

గం మహత్వం మొక భక్తయదిదాయం

గం మార్గ మమంగళ దంబును సే

రా మహిమ తుడిచివేయవగ గనున

అనిని భక్తి మును మార్గముచేందన్

మునుదెచ్చి వము మగమున కందన్

గని నక్రొడయొక్కన కర్తవ్యమున

మొనయున యొక్కన కర్తవ్యమున

— అని తలచును గని గామున కే

తని కేగ మాగమ మొగతలదిక

మనున మర వింప గార్గము మగమున

జాగరించి మువెరవును ముందగతన్

కో. అతడుగంకెలా ఒక ప్రేమ పథ తుడిచివేయ గిండుండు

మతమును కార్యమును రవించు మాయ చేయు మిండుండు

తెలి. మంతి పలుకులు విని గురుడు పిగ్గ నను

బరగ వే కనుల ప్రభుల కనుదారను

జార గాగని యార్తి రతి స్థమా యన్

పరిత్యజింపువయ మాయలు చేయన్

4-10-19

చా. రూపమునగు మనసు మరల యింపలేక వి.

బ్రాహ్మియనే యిది పట్టి నభావిన్
వైపరిత మగువడి నభేదం

వాంఛరామమతమయ్యగుగాకన్
అగునే విష్ణుమృడతేకృతేయప్రభుం
దగదపరాధిని నానరధి కడున్

వగ యింప నత్తే శ్చుడిది శ్రుతులు
దుగదితెనె దుగుదు రావసు డిలన్
రామునిజ గమునిరతే మా జ్ఞియన్

రాముడు మదిని నరతులకుం బింపన్
శ్రీమద్రత సమకృతే కలఁడె కనన్

రామశత్రు ధరావలయ మునన్

చా. మతే యయినను దద్దతులయెడ మారుదలని యున్నెని
దతాయ నమిరకంబరగతులఁ దను శూరిక మెప్పుడు పరాని

చా. వినుమింద్రా రాము నకు శత్రు నకుం

దేశయుక్త్రతే శక్తి హితకలనన్
దనయదియను శక్త వైరి మటుకలం

గనుమదు పదేశ గలే గను మిటులన్

అని గిరాంమునకు గిరాంగ ద్రువం

అని గమయసు కృతం గోను కం దోవం

దానగతి తేదు సమాత్మ్యము జగమీ
 లాగుదర్శనగతి లలినుంచె జుమీ
 స్వకర్మగతి నరులకు పలు మొసగున్
 సకలముర యుపలే సమవిషమయడగున్
 ప్రకటిమున్నత్రుల ఇత్యను సృలేదా
 నకలంకల డగుణుడన యు డగుసదా
 సురవర ఇత్య ఇరతి నుణి యగున్
 బలను ఇత్యమతే పద్ధతి నయగున్
 పురాణాదానగతి నరయు మునుమతిన్
 ఇరతున్ నె నరు ప్రాపింభ ద్వితీ

తో. పరదుఃఖ దుఃఖరాముగతు ఇరతున్ సైరతియాల
 హరి ఇత్య నిరోమణి యతడు సురగా యకశయమెలి
 యా. ఇరతుడు స త్యాదరుడు సురమితం

బరయు రామాజ్ఞ బరగు సమ్మతం
 డరబుడోషుడు హరి మోహం
 బరసి లేననహరి యందె సదాహం
 గాని బోవగ ప్రసాద వర్షితం
 బూనిమనంబు నయోగడి ఇరతున్
 డానేరిబనగ ద దవస్థ బాగడం
 బూనిరి సద్గుణము నుత్పాదకున్

పశువు భక్తినించు సేవిరాముని

ప్రపలించు పుడు ఎహిగద్రేయని

డిపరంబుగా నలు పల్లమాట

దుష్టలంబు, లుంబరపునారమిలన్

26 పురజగు బద్రేయశూరిగలే దగన్

శరత సేనయ్యెనే బస నడుమదగన్

ధరణి తగయగనియె రహిం దబ్బులం

బరయ్యుచ్చులు మందెంబ్రలున్

30. రామవర్ణమగు తబ్బులము రహింగనియెం దరితొండ

సామివిరహాన్ని నలేడు వడి సరియెక్కి దెచ్చియొండ

32. — శ్రీవారసముగయ మునా పోరం

బాంబాసముగా నందరుజేరం

గాతెలసెందగు గతేపుటే ను హుడున్

కేవులనావల కేవులనెచ్చెకడున్

తెక్కవేత నే దిక్కుగగయిన్

దక్కనినావల నెక్కస సేనం.

వెయ్యకతరుణముగ బక్కనాతం

ఉక్కళిందనుత క్కుక్కనిసేతన్

తగదాం టి ను హుని బాగడుయ ముగం

విగళించెయెక్కి వెడలిసప్పలేగం

ముగ వారు సతి నితి మునివాహనముల

మొగ నేగమునులు గొప్పలు మునివాహనముల

వెడలగవిసెల వేషములంగా

ల్పడ సప వివాహత నడుచుచుముంగా

గడగిరా మసంగత పదగతులన

దడచ యుచు జీవన దలచువార

కో. పదవుల ఎల్లెల గల ఎను వాస కృత్యములుడించి

కదలిరా మచ్చెడి చరతు గాంధరివాహనముంచి

చా. వాళ లగనుండును నరుల జీవితం

వారిని జీవన కలి కెనువారక

త్రురుచర వయస్కి హ వలముల

వారికి..... రికి ఎడి సమేళముల

రామ లక్ష్మణులు బాకు మజి యెవరో

తేమ న్నామి సుత తే మిన్ న్నరో

దామిత జేద ముఖాన్ రిసన్ న్నరో

తేమరు జేదము వెట్టి నేకత ల

కౌవునన త్తర్కము పొగడినునా

రవలయము తక్రలే గని పునా

ధాగవృతముగ నొక యంగగయ నియోగ

జా వగనగ నిలపముతో యెగ యుగ

నరపతిరామునకురాంజ్ఞ మొసంగెన

బరసింబనయొంప ద్వల సనగన

శరతుడు వనిరయ పతికడకునున

పరమ సునులుడని ప్రస్తుతే బరగన

జో. పరాత్మయై పలుమూలముల శత్రువునున శరతుడు

సదత్రరాంజ్ఞము వదలిహరి ప్రార్థింప నేనుబుండు

జం. శరతుని నెగరాచరణము విన్నన

ధరదుఃఖ దుఃఖ హరణునెగన

దరుణియది యల్పమరయంక జెప్ప.

దరముగాదుమన దన్యత యొప్పున

శ్రుతి యొక తే దెల్పవని తొపమునన

గనికైకపు త్రొడగబాపమునం

అనుగ్రహింప న్నవినియొక్కెవరాం

జ్ఞానసగబని వేదనియ నెదయరాం

నియతి వేసిన నేత్రోత్సవమున

నిత్రయము మన మేడవిధికిగతమున

నయమెరుగక మవిగతర్కగతులన

అయంవరవిషయ పక్కణగతులన

మలకంసతనింద్యమగు మనకున

గలగన మృత్యునియ వేతునకున

గలదని మరువున గతల్వతరుసరిన

వెలసె బ్రతపల్లినెలమి బ్రతేపురిన

జో. వరవిధిని హుళవాసులకు ప్రయోగ సులభతేవీల

ఇతమకు గనుమార్ల జనులను భాగ్యము వెలసెను బాల

జా. స్వగుణ సహితరామగుణగాదలన

దగవినుచు రాముడలచుచు విధులన

ప్రగుణతోడ గమన గరిమత నెలయన

సగుణతయి యతఁడు సయ్యెగ జనియెన

రహి మదిసేతొ రామ పదములన

విహ్వల సల్పినో హితవర్ణువులన

బహు యత్యర్థకుల పద వింగనుచున

జోహరియే స పరుహరిగడుగుచున

వారం దెల్పు ప్రాణవారల వినుచున

వారి కే జనిసలవై న వమిడుచున

జోరివారు ముగురారయ సుఖము

గార్తరసువారల వారి గ గనిమున

రాముని సేతను నౌమి ప్రేమ

మిరమార్గంబు న న్నంగి కంటి మె

దమరి దూరమ నామృదుక థలన

రామకథలడిగి రహివిను మొదలున

కవి. పావనయ్య ముమూర్షమున నొక్కటి నానందము
 పాశ్చాత్యమున దళమరుగ హరిస్మరిం దుపసృయం
 ౩౦. తింద్ర సప్తగయన బాహు చలన

గ్రుం దము గలుగు కళగమగు ధలం
 బుం దుగమయ సానందత బో... క్
 ముం దురా ముంగమ దమ నిత్రోవళ
 జగలుందజులహమ హైరథములన్
 గమయరామ చక్రే నమృతమవలం
 గామయవిగిదిలాను బై తగు వలం
 దెగయకంపమున నగతిద్రేమలన్
 సగడమం దాకేస తలగతం

డిగతుల మణి యయియెసగ సెప్పుటం
 గగితంబు ముగియడగిత శూన్యమున
 దగువెప్పెను జిత్రమూర్తి నగమున
 కనికని హరి బిత్తెనాన తలయన్
 యుగజయ ముచ్చారణన్ యుగమున
 గానకానిపురి కిరయు పతివత్తునన్
 గగిగట్టులగులుగనిది ద్రోమకాగనన్

కవి

— తిప్పణ తనికేహరి ప్రతిగతి

యుగింపతి కిరవెప్పలాంటి

తిష్ఠన్మమినునకు ప్రహ్లాదునుభవీధి యాగమృతమను రిలె
 ౩౦. ఎనులురాంచ మై త్రీ నవనతనువై

కనిముండవజా ముగ సప్తలేనువై
 చనిగచ్చావోసరలో బలముల తిన్
 నినినివసింబరి వనిరాంత్రీ తరిన్
 దిగముజుమ నని నితి నకుల మణిగగు
 నిగనిరాంత్రీ తి కైగని రాముడును
 మునుతే చెనుదా బగతెయ యాగలం

గనియె రాంచ విరహిని ఇరయ నిలన్
 త్రిలే కృశున త్రల సంచరి కగునలన్
 బతివిని శౌరాకము మతిగళ జూదలన్
 దలేజా ప్పుజలాం ప్పులే దను వెనయన్
 మలేమంతల నిలత్త్రులుగ నియనియెన్
 కలయిదిమంబదికొ దుక తిగ మె

కలుకు విగంబుడా బహులశౌకమా
 కులమనిస్సంబం దువృ త్తొదాగం
 బెలమిజేసి హారునెన్నెను లోనన్

భంధం. ఇరాసురులను కలు గు సొరిది

బూజింబరియువరుడు తదుబ్బిగం. ౩౦
 త్రురదిశగనును సరవినుండగలరన్ భూం శివశం బుగం. ౩౦

తూరతగతగని పత్ర రథ మృగముల దరుకక తేజస్వతి
 దరముగగ వగచరుల సర్వము సరసి చెప్పిరిదారునన్
 సారరా. అప్రమృత శుభవార, విలసందిగ సలిసగ యగుడలండు
 సద్గుణవతగు డయివారి సప్తమ జూర పుకణుడ యెక్
 వారి. క్రమమున శర తొగమగని దానం

ఋమది సెంతరా ముడు వగ లోగం
 గుములనారేడుకగు గొనిచతురం
 గంబుమొగగ వచ్చు డిబారి దెల్పంగగ
 ఆరసి కి తృవకగ శరత శావముల్
 శరములగు మమది నడతె జేదముల్
 ఎరగ సెంతెనొకడదలే పొసగున్
 శరతం డుసెంధువలరుడు విగదగున్
 అనిలత్తనా డప్పుడతనిహృదయమున్
 గగలు డగని గయకగగగ మయమున్
 గనిరామునిపెంతనిలతి యనియెన్
 విసుమడుగక జెప్పెద మలోయెగయన్
 సేవకుడుసమయంబుతో కుఱియెగగ
 నావృసర్వజ్ఞ స్వపవరుడ వదనన్
 దేవరకగుగు డ డనిద యెదన్
 భావింతురాంబుపగిది అలికెదన్

కో. నామదిశుచి సరళము శిలు స్నేహ నిధానము గున
 రామగుండు వెదగం దతిని రహి సర్వకృత్యలీలంబాంధ
 కరి. జ్ఞాప్రభువిషయస్థితీ ప్రభు లోగనం
 గావెంగళయగు గననగు నదనన
 దేవా శరమడంబులీయు జ్ఞానం
 ధైవెలసె ప్రభుయలీగతీయె గన
 త్రిలక్ష రాజుపదమంది సునాళిన్
 గతమువేసి వగలలే కే గురిలేన్
 మలేనిసు రిప్రసి గుమం త్రయ న జెడన్
 వెతపటిచ రాజ్యవిధిసుండు కడన్
 పన్నుగనకంఠ కౌగిలి రాజ్యం
 యున్నెతివేయగ నెన్నుమిప్రాజ
 బక్షదమ్ములీ హయగం రక్షముల
 మున్నుగానదలి మొదియుం నదముల
 కంకయు స్పృహగలేకొయిం డన్
 లోకమెల్లవోనలీ నడియెండన్
 వే కృనియెవ్రాడు వేచ్చును శరతున్
 వామి డోనముల వట్టి శుశరతున్
 కో. తిల నహుముడొ విక్రమద్రాక్ర
 నెలగురు సలేగతీమి

నిలచే నుడధర్మతఁ జెడిపింఁచె

సెన్నతత్సములక సేర

బా. స్వరస్త్రిశంకల సహస్రప్రభంబుని

గరమురాజ్యపదకలంకముగనెన
అరతుండును పొర పాయమువేయున్

అరణ్యశేషముల రహంబా యున్
అవడ సమింపానక తేంజేయున్

సుకృతేని నుజ్జగజారునసహాయున్
నికలమయ్యెనని నోమొగముగనెన

ప్రకలమగుననుచు రణకౌతుకముగనెన
సనితకడడిమికే సెతినయికములనె

గనిప్రభుపదరజమును దనదుతలనె
నానిసామిం యామనుచితమలసహం

ఉనకగునని పత్ర నతుడయిమహిన్
సరవిసాప్రయపూరమువేసెనె

అరతుసహంపంబాడి యుచాసెనె
గరముదుదిని కల్పికను నొగవండులం

అరగుకరవిప్రదు అరముగనుంలెనె

కా. అరయత్త్రక్రమలబ్ధిం మునసుజుండుప్రసిద్ధుడ
శిరస్థంబుల అదహతశూరళి జేరుదగునెయిలులుండ

30. అనిసూత్రో ద్భి త యుగ వార రసము

శేషయును మస్తకమున జటాచయము
వెనకకట్టి తూరాణనిహిత శకున్దే

ధనుర్వశరమును శుభము కాల్చి విసలేడయి
కనుగాను మిదె రాముని వెంతయసము

విను విను న్ననల నీత్ర కనువ... సమరమా
మునుగంద నిన్ను నిరాదృతగాం

శకలమిరువురు వేళి సమం గానీ
శకలసమాంబము సంగతమయ్యెనే

బ్రవతించెదన్ భూర్భువః స్వయం మయ్యెనే
నికటకనికర మొక ఓహరించెనే

లమముకి సాశ్వతం బాను ననియిలన్
అనుజునిసోగ ధాని వచ్చెనయ

తని చుడవై నె దస్థాణుడడతలియా
నినిలిచి సహాయకృతేఁజరిపిగయె

నినిజము శపథమున పై నానియె

జో. అని యాంజ్ఞున డుగునలనికని

యలే రోపుని గాంసెంచి

వినిశపథము సురకటక లులే

జనసేవి తివేరగాంచి

పా. జగమున న గణాంక - నపుడద రెన
 గగనవాణి. లత్యుణ బలమొనరెం
 దనవర్ణింబితేద్య జాయ తేజం
 బగునె పరులకు గనునాన సూరిజన్
 ఆ సుబలమూలంబున కార్యమనం
 బనువిహారమలే సల్పి మరువనున్
 మునువేగఁజేసి వెనుకఁజాపం జెన
 యున తఁడు బుధుడై యని రావళ్
 గగనమమున బుధులిని రని వల్కన్
 వినిలత్యుణుండు మనమున నల్కన్
 గనిగలేయు రామున్ వ్రడల నుదగిటు
 లనిరి శుభనయ కతిగ నృపస్థలియిటు
 అదియకారె నెల్ల నం భునిజేయున్
 విదితసంధు సజ విడు వగుజేయున్
 మది నెక్క సుమలే మనశరతునకొన్
 సుదృశునిగన విశజగమున గడంకొన్
 పరిముఖపదమందిగనలేని
 నందిడు మలే మెప్పుడైగ
 నిరి తండ్రి బులిక కడు మునుకు
 జేరి కలమనె జ్జెన

చా. తరణింగప్ప దివిరము దువారము
 తరణి హరియ ముదిరము హరి పదము
 సారదిని నునగ స్తుతం జురప దిగలే
 బరగువాడమి త్రమ వాయుని న్నగ్నలే
 హరియు మేరెనురు మశక పూజ్యలే న్న
 భరతుడు రాజ్య స్థురణమ దిమలే న్న
 బరగునె లంక్ర శప థము న్న శప థ
 మరయ భరతు సమం డమృదే సుపథ
 సుగుణ త్రరంబు గుణ బలంబు న్న
 దగ గల పెనా విది దాని న్న శంకా న్న
 మిగుల హంస గరిమ త ఘ్నహ
 శనోది జనియె సన్న లే మె యివన్
 సుగుణ త్రరంబాని నొనియ శము
 జగతేనియె యున సరణి శ్రమున్
 మిగుల సమము భరతుడు గుణమున్ గడున్
 దెసి ప్రేమ పయోది ముసుంగు న్న డున్
 సు రలచ్చుడు రాము పయకు విని
 భరతుని న్నెగరిం బ
 హరి సమాన ఘ్నణి వెడను బు
 సరని చొగడి యదిగా ఘ్న

చా.

౩౦. పరికరి శరణోసి శ్రవణమృదమిం
 గలుగమి ద్దర్శమగలేయగి కడిమిన్
 నవినాత్మ త్వదస్యల తనుణముత్
 బలుకశక్త్యముతెలహుతమపణముత్
 ఆనవినిహితౌహరిలత్కలులం
 దిగసుఖమింతసి యనదనునెయిలన్
 అని శరణుండు బృతన తొరంతెంత
 మునుకలుమందారకేసి యుండంత
 చేసిజనుల నచ్చెంత నిలిపిజన
 గొసగచవగురులనియమపద్యమున్
 నానీతొరారమాంతేకమందం
 దారసండుతమ్ముడుతన తొరగంకన్
 చనిమాతృకృత్యముగ తొరటిగలేన్
 అను పొందునూహల నలంగుమలేన్
 ననువివారు జనకుండ దశన్
 మునుపున్నాగి తననియెంచువగన్
 ౩౧. నను మాతృమత స్థితీగగని
 యెనదుకునదియల్గాంబు
 యునుడుస్వదర్శముగనియె
 యుముత్తమింకునదియె యుగంబు

౩౦. దురుహంశుడని మొన్నిరాముడునను

ఒరిహరించువే కరసి స్వేదకుం

డరినియని సాంకుశ్చదియెటులయినన

గరణమురామునిచరణముమానన
రాముడుదోష నోమముదెలియెన

సామిగా కతడుజగతి స్మరయున

గావినిమనుస్తోతమునిజామో

ప్రేమనిష్ఠాతంబెడ్డలునిజామో

అనుచుసంకుశ్చయిబుడిగరుగున

జననికృతిరామసత్తడొలగు

గగడుగుగతి శైర్వనియతీమారం

గగతనిమవేగనికాల్పదజేరన్

అప్పుడుశరతదశయంబుర్పురమునం

దివ్యమగుగళగతియుపమబడిగగన

సపటుశూరకతద్రుపల్లెగుహుడున

ప్రపన్నతమైమరపుగనియెకడున

దో. అంతమాద్యముగననుగమనసంతలేగనిమనిజేరు

అంతదొరగుమరిహర్షమగునంతముగవగుమారు

౩౧. స్వేదకవచనముచెవిదవులసతం

జావనినదియనియెఱునిజాహితం

బయివెలయు నా క్రమ రంలేక మందెన్
 బయివనములంగని క్రమదము జెందెన్
 అస్థముత్తైదార్తుడందినరాలేన్
 మున్నుబహుపాడ మొనని యువ్రాలేన్

అన్నగు కేశముల డని సుఖ గతిం
 గన్నప్రజ సారతి గలిగె నదనలేన్
 వరరవిరాంస సభవవన కేశయము
 సరళవర్తి శైలపురగాంతి శుభా

తీరాంచు వివేక సరపతి తీరా

. మరలే అత, తో రప్ప రవనాడారా

చనుదూర జనిపతి వా భంబయిత గు

ససదృశత రగచానసంపద పొసగు

ససమభాస శాన్త్య కేశగతులన్

బుధమార సుఖముల డయు ప్రజతులన్

జో. వివేక సరపతి మోహంసచ్చ పృథుగతూడబసియిలు

సత్రైరికారాజ్యముజేసి ప్లవద మొనర్చుచు మింబు

చం. గహం నా క్రమము బగ్రామగగరము ల్

బహుభగమృగాళ ప్రజలు వ్యాప్తులు ల్

మహిష్ పృష్ఠాశహం తిమ ల్, గజంబు ల్

విహరించువై, రవిది రహితంబు ల్

౩౦. చతురంగబలము సొంతిగ నెంచన్
 దళగలే నందం దకడు బరియన్
 పులేపరస్పరము జొప్పడమా లోం
 గలేతో ధ్వనిమంగళము గుర్రారణం
 తలపింపగ ర్మురతలేరవము లతేరా
 సులలిత చక్రారశుకచితరులే వెరా
 నవిగణములు ద్రోరయగ నలుగడలన్
 బలసిమయూరంబుల న్నలే వైదలన్
 ఫలపుష్ప వితలే బరసు దరులలేలు
 దలపరాంబు ము శక్త్యవేకననలు
 త్రెలయగమృదుమంగళములచు నన్
 తెలయునమా రామ వివిగళకేకనన్
౩౧. అచ్చడతడురామ సిరి శేరాంబ
 నరసి క్షేమమమయిన
 తత్పరిపలము గనుము నివ్వెనె
 తగుస్త్రేమ సుఖము తగ
౩౨. నగ మెక్కియప్పుడు గురువులు వడిగన్
 డినియంత డి ఇరతుగని డోర్పును
 బెగయించి బహుళవృత్త వితలే బలి
 దగు నొక్కవడి ము దడి మ్మె వనిలె

కాపాయి. మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సనాలరత్న కిసలపలలీలన్

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

శ్రీరమణగఁ గొని వాని రక్షణ మొనరింప

పరమమనఁ గన్ముని సొంతరించుచు నాం

శరణి సమాగమశమన గమయనాం

నరుగు పడనాంబ యత్న తీర్మగమున్

పరగఁ జేయన్ పరగనుజగవ

కురిసి విరులు ప్పె గడిరి మునులు నా వలుడు

పరమస్థైర్యంత పరమరగ గడు

శరత్వశక్తి యులు పరగనియెడలన్

నరంబరగవీ విపరీతమెరులన్

సీ. శరత్వశక్తి పరమమనఁ గొని పరమగమనము నమయించి

సరత్వశక్తి సుఖారసము సురదగపుడు నాకరిం

నాచాయి. పునవగళి దక్షిణంబున లక్ష్మణుడొ

వగళయములు లగువారిం గగఁడొ

యెను శరతుఁడు ప్రజలని ముపావనం

యనిజీలశత్రు సనన మయ్యెదన్

కనియెపరమార్థ సుఖంబునకి మెగయుసంయంబునకి

నెనగానాశ్రమమెగయు శరతునికి

ననియెను వగళి దక్షిణంబున గనకని

కనియెదన్ నవగళి గర నెరులన్

తలులన్ కలికలక్రియల తులనం

మృత్యు కంధమున న్న విమల వేదారం

మెలయలుగల పయినలరునీత తేరం

నెలమెనియెన పుడొచ్చునీత తేరం

మునివేదితరతే నననినమారుం

డనమెకమోదగుచ్చు మెకక్తేరం

బిగదముక్తి పుమగురాముడుగన్

సంగురగన్ తూ. గనియెచ్చల్లగన్

అ. మునులనడుమనీతం రాము బెనని జ్ఞానన. మ.

మెలయలుగల సుమంత్రై నందములకే నకెగ వెలిరికం

మృత్యు గుమలతాం నపుడు శరతుం

డనుగత సుజగుజ్జి కరముజతం

గగరనిమునిదండులుగతన్

గనివాకిరి సంగ యని యొరగి త్తేతన్

లికెగిల్చి నుడియనిలత్తేణుడం

శరత నమసక్రై మపట్టి నమతేడం

యరహి నిరుగడలనాంధ్ర విజ్ఞానమా

దరదేవల ద్వాగర హులుదరమా

అనినిలత్తేణు సుజనియ తే నేవన్, గానివారతశాంతి

గనునిను తేవన్, గనియుండియ ఓ నవేని

ప్రేమగతన్, వినుపింపరాముడుగుగని సురతేన్

కావ్యము. అక్కడ గూఢాంశాక్కడ వేలం

అక్కడ దూపం నెక్కటి గూర్చి

అక్కటి నలుగురి సయ్యన రాముం

దక్కజమయి పై కెక్కిన ప్రేమన

నీ. తేజయ్య త్రవ్వనరమున మోతగ సాగింప

నాదెలిమి గూఢాంశరముండు నశిలంబు మరచింప

నా. వారిమెళనము పట్టున స్నేహం

నేరటి నేరకెనయు బుద్ధి హాస

దీరజనతలు ద్వికన్న నదికం

చార! కవిమతంబులకుండునె కడకున్

పలుకువారి తద్వక్తి ప్రకటనం

దెలియువారెవరు దివ్యత్వ గనన్

దెలియునవి యెవముల వల్ల గతిన్

మెలగున యెడదాలయ స్మృతి గతిన్

తిలవియెవారల యల యుప్రతిన్

నలజూడున కలున నొక్క రతిన్

దెలుపగు మతి నా మతి కెల నలవగునె

నల దలంతురా గలనన గనునె

సురలు త్రరా మనరతులు గలయన్

పరమ భవముగని సురగురు నెనయున్

దిరమగుమింపలభరమనెనతడున్

విరులంగురిసిరి మరలంతఁగడున్

దో. రా ముఁడు శత్రుఁ యున్ నిగలసెఁ బ్రేమకుహుఁ గాన వింపె

స్రీమ భరతునతేగని యయని సౌమిత్రి గాంగళింపె

చా. పిలచుచు శత్రు యులత్తులుండేదం

గలసి గుహున లుల నెల యింపెముదం

బలరగ సకలము నులకుఁ బ్రణతులన్

వెల యింకాకాంబులు దావెనలన్

భరతుఁడనుమొకఁ ఁ బడి దని నీతం

చరణసల్లరజము శిరమున స్మృతం

దరముననిడి కౌన దయ నత నతనిన్

శిరమున స్మృతం బయ్యెన్ దావెనన్
యగుఁడతఁడుజక్రి దన మై మఱియెన్

జనకజదయ వన సంగలే చిడవెన్

మనసుగన నతని మతే డ్రులీనిండిన్

మనుజున మాంబుము మాత్ర స్పృడియుండిన్
బుగులుస్రీమ దమమనసులునింతన్

దనకు స్వస్వ బంత మరలయుండన్

గనిగుహుఁడంబు గొని యిల్లనియెన్

విగతే పూర్వముగ వినియంపెనయన్

జో. సామిస వజ్జిష్ఠముగ పొరజునులపైన్య సతివాళి
 ప్రేమజనులను నినుజుడ వెడలివచ్చురికెహళి
 చా విగయయువండురయువారుడుగురునిన్
 కనిజగతజకడకడ దేవరునిన్

వినియమించుచునీవేగమవిగతం
 జానక జ్యోతి ననుజుని తెరాసుమలేన్
 గురుడు రాముగనునొని భర్తృధురం
 భరుదీన దయాంబరుజూచకరం
 బురముగ జేర్చుగ ను త్పుల్లుతులయియం
 దిరామ లక్ష్మణులురముగతాయన్
 అప్రదుగుహుడు ప్రేమపులకితాంతై
 యుపరిసిజ నామమానినతులై
 తపసిగలిసియో దగరు త్తనెగరం
 దిప్రదుమి గన్మగలే భువేంజానెం
 అతని రామువంప్రసాద క్తిన్
 సుతంబు విరుల నదిలేబులుక్తిన్
 దతముగగురిసి తరచుకనమిల్న్
 మతిముని గుహు సమమాన్య గ్రామలన్

జో. అదిగనిమునియలరుగు-గతని నతిలక్ష్మణముగనాంబ
 యిది సేవోపతేనజగత్తులే విదిత ప్రజావ మెంక

చా. సవిత్వకు తే శుడు సతలజనతయ్యొత్తవ శేనా ౧౧. - దెలిసి వరదయా

నివాసమగు ఓను నెరపెగావము త్, బ్రుడళంబె శుద్ధవతి నామము.

సానుజు. డయి యుప్పుడుం దర గలయును, కా నరామునకు దారతేయాయనె

జానుమంతుడొకడుయి ననుజాయత్, నానా ఘటముల నవిభలుగాయత్

పూరి నకరణి యపురజనులంతేన, సానురా గులయి యగుచుండెంతేన

మానకపుడు సన్మానముజేయన్, కాను నురాముడు తల్లుబడెవాన్

చనియొకలక్ష్మితై కనను స్మృతజావంబున నాదపతనమున ఘనసేవం

మునుకాలకర్తముల నియతేవలన్, జెనుడోసయూర్చి వెడలించెకొలన్

జో. అందరు తల్లుల బోధిం - చి యని యనియెనిజ గమజుదిన

మిందునాల యెరికెనియతేడుచొం దుచ ఖిజె వనమూన

కా. ౨ దపనకుంధతే పదనతులగుచున్, గదసివిప్రవరకంఠల ననుచున్

పదనతే గావింపనుమాంగం, విదితలువార్య వింబక సంగం

విదపసుమిత్రం బదనతే గతిమం, గదసి తులనాలింగనకృతేయమిమన్

జాదలి దరిద్రుడు నూరిధిగ గలిసే, ముదమందిన శ్రీయముగమందినతన్

అవలసాల్యయం స్మృతనతులయి, నవప్రేమ శిధిలవర్తగతులయి

ఎడయెడ గన్గిరానితొడెసన్, గవులుచూగరుచి సవిగత్రుచోసన్

జననిగారవచ్చునగనిరాముడు, చనదుగుణాశ్రయమున గనగగురుడు

వినితెల్పి పురజనులంజ్ఞులం, జానరునో టులందుండిరికడలన్

జో. చురిసొమిత్రే జరతులపుడు గురుజనన్ విప్రా శి

పరమమం శ్రీతతేతరా శ్శడవ కా సమునకుజనిరా శి

చా, జూనకి గురువరువరణములయె న్నమానిత వాన్ గోషమంసళమం 7

మానిసతి గ. రుమాని సులపదంబునిజివె నలయినె ముక మెదన్

అత్తలందఱు న్దరా త్తన సంత, హత్తీవన్ కవళమందు మరాళుల

వృత్తినడలిరా వృత్త ను నాళుల . . . . .

జనకజ వారల గని మోకమునన్, వానికై వత్తుతము సహింపకం

దనసుకూలముగ నడవవలె, కనుగరకృతమగు కర్మఫలంబె

విదపజనకపుత్ర హృదయమునన్బలీం, గగని కనుగలువలదనుల బృతీన్

గదసె నత్తలంగరుణ మత్తరి జాడతి ధరనలమె నారి యిది సరిన్.

శ్లో. జూంజి సన్ శ్రావకవిగవే జారి గూర్చి కరిగని డాంబ

సౌంజ వారని నౌంజాన్య మొనక జెందు మొం వంబు

చా అన్యవియెను పడేగ నమునకయి, యన్నవారిమోనటనురుడని కయి

సన్నతేని కన్ద సంగతి యెంచె, గర్భవారిపరగతి విసుపించె

→ దివినిర యుపతి మదిమోకమునన్, జాడలునిజ రాగముగ నుత్పమ రుమున్.

జాడతెనని తలచి యురు వికలతనం, కుతలచి మరివందురుచే దన్దన్

కులి శుక త్రిగమపులుగు గాఢువ్వు, దులత్తుణ్ణండు మైదిలసు తదయివ్వు

దలకకవినిగృహకారలతొం డన్దవిలపించి జగవిసరమమొం డన్

మునిపతి విదివశమనిడెచికిసహి, జనముగమం దాకేని దాములత

మునిర్జలముదేచ్చి నియతినవేడున్ గనియాన జేసె నార్కములకడున్

శ్లో. అనిజునితెలవారగ నవి కులపతి మునియాన

విసయన్త్ర డ్దావిది శ్లో సె బృహస్పతియలననమాన

చా. శ్రుతి విహితగతి అత్యుత్తమమైనది, తత్వమస్తతః తేన తేన నిజాత్మన
 కృత్యానామంగ ' కృత్యా దత్తాదుం సం, నతమహిమాన్మతుడయదయతన
 తివాహనముజ్జయై కృత్యమున, దేవా శియు అత నిద భృయమాన
 ఖాపియేడు యోజయరమచావనం, తావేళగుండులందరును గనన్
 విదపగురు నిగనిసదయత న్నపతిన్, గదనవగులగీకములను గలకన్
 వదలరునను అలలు దర్శనమునం, గదలనిపత్నీలకరణివనమునన్
 గృహమహావతే నావిత్తదవిన్, విప్రత్నీ అతివి యం తత్తేనం
 స్మృత మొనరు, వగృహస్థకమునన్ గన్గదం, మునతగనిపుంగనుమనన్
 గురుడుగురుశావలయం వగమ మురజనంబుని సుభాంబి

కరము దినము దినభృయముంబు నిగ్గం, సుజింతెనువారి

చా. వినిజునులారయుచి ఇంకవచనమృగ్గ, వగదమునం, వగనుతిభయ్యన్
 గనిగురు వచనము వినియంబుచనం, గునుకూలమువాదె నగతి యదనన్
 కలుషరాగిచ్చాతే యగమండా కేని, అలము ననెప్పుడు సైన్యముకాముని
 విలసత్త, మంజములగని దండం బులిడుం నగవనిమోదమునిండు
 నిలుగుండువుతనకునిర్మలముగా, గలుగుండుచాత్రాతే లసదనిలముల్
 వెలయుగదవచ్చి విప్రయమృగ్గ, పలసమంసుగలే అరగుంజాలన్
 నీలాతరుచ్చాయలతితవిచ్చాతేన్, వెలయగలుకుండుగతివర్ణనగలేన్
 కలగుసంసుసంతసముననున్నన్, అలుదెరగు శుభదతి యయన్నన్

చా. అలరుచా యువకా సారముల, నగిచిహంగములు ప్రాయ
 కలిత స్వేహ వేదగతిచి అగవృగమ్యులునుతాయ

130. అప్పుడు చనవచ్చునది గాని అతని సుపరిచిత్తమును శాస్త్రవేదావధి పుత్రత
అపరిమితఫలాదులగు నామము, నుపపాదింపరియుక్తపుకరిగా
విషయముతెరామును విసలే యొకత్తిరి, కనినాచూడులగణించు యిచ్చిరి
ఘనమూర్తి ముఖగ్రహించక నెరా, వచ్చి పై శరదమ్ములు నొదికయరా
శ్రమమగులయిపక్షలతొండనే, మేము గామలము మిక్కిలి యెంత
రామకృపగలిగి రహి ననివారం దామృదుసంకల్పితగతిమీరక
మరుస్థలమున సురనది పడిది, దొరకె మించూపుదరిగ, ముదిన్
మాతితుల పతి కృపనానుము ప్రజలనే నరచలే గలిగనిహరికనింపిలన్
దోయిదిమదిగనిసంకెరాచంబువదు స్త్రీహరియలు

యననమమ్ము సుకృతులజేయ నిది ఫలాది నామము
131. రామగోపలరామ బ్రయమయ్యేనే, నేమమెదిగోనోవయునెయ్యం
జేమిగోనెగనెయ్యం ముదళమున, సామిమాకటలు సమిథలు కనమున
పటపా ప్రకారంబు దవదలుటా, అటనేవమాను నడిచిబ్రతుకుటా
నడిచివహుతనాయత్తు, లవమిన్ గాని, ముది కుజాచే సులమున్
దులచవుత్తులం దొడగొనకువార, నరములు నిగ్గలుంబారునునుదగోరా
కరధర్మబుద్ధిగ నెరుగుదుమె, సరిత్వచే కుపటిగట్టుదుమె
అనిరఘునందను ధర్మజ్ఞానాచార్యుండగుండె యభువ... దలంగిలియన
విసిపురజములు వనచరవిలేనే గనిపొంగడిరి తక్షాగ్గ ఘనగతిన్
అంకః పురజులు వనచరజుల బాంధవ్యమున మండు మహాగురా
గంజుగ సుచరణములెనయగను మేళమునాంధ్రులంబిరి

మాంబునుత ద త్నేహనవమోదము గనిముదంబునవమ్మున.
 తోరమున దెగులుడిరావంకిన యకయు అజనముజేసితిస్రకునన
 సారతా. కలితవిరహాశక్తి మార గనిలనులనుదిగముముదము
 జాలకతివర్షపుణార తెలయుచుండుంకముల ఇది

చా. నరులనునీవానాయక పదస్థగ రుచి బసలుప్పటి గణిజిగెవెనన
 ధరణిజుబుపరుపరకననన, సారగే బ్రతిష్ఠాన్య రుచులకెనన
 తిరయ దస్తాయనతి పొహిసలలు, కరమువారు ధృతిగాంచి హిత్వై
 వరశుంభవకసోహదేశలనన, హరిత తెరుంగరుదత్తలన
 ఆనువాదముగనియెనునైకవనన గనినీతనురామునిత్వలునన
 తనకూచురయము దళిగుచ, డుం బనవుయిది యాదని వగకడిమి
 హరితైరిక దము నరకమునందుం గరముదుర్ల ఇవచు గవిచుతేయండుం
 గనున్యతి బోగనన కజినులున హరితా వేళవనందియగులన
 గనీ. నిదుర తేలనాకతివి బగునెరయమి ఇరయండు బాల

దెదనిన. లమున నడునడతి తెడలనిమిసవనతె

చా. జాలియూతే నవ వేళ మమాగతి కాలముగద యృకపంబుననలే
 యాలాగ యృక సెట్లు బరసునె యేచాలవేయ నెంకగదగునీ
 గురు నానగం బగురుడునువనవారసలేవకలు రామరుదగనిచా
 గరనన గావ తయుమరలింబునన, దిరముగ నేనునుదెలిపెనన
 కుసమయంబు వినియగముడుపట్టుం బస నెను తెండిప త్తిగుగట్టున
 గనరునీవ తెలుక్తి యుక్తియుచుతేన జానగదనియతడు బాగులువననన

రాతిరిగిన మాంబ మయి తెలివారనే స్థైర తుడయిరా మ సప్తవీయారనే
 మాతల బంపి మృదుతము నివటికినే, జేవముపదేనే స్థైరీగనియునికేనే

జీ. గురు పాదకమలి ముఖాన నీ భరతుండుగూరు నుండే

వరవిప్రమహర్జున సచివ ప్రతతయుస ఇగూర్చుండే

అంతవని ప్తండు గురుపముగా, నెంతయుస ఇచ్చిలుపింత నతేవిగణా
 ఎంత వెలివిడిచే వెలిసె భరతుండున, సంతస భక్తిన్నయిదురాముడున
 స్వవగుండు సత్యార్థవసంతాదున, రచితలవిగ్రహ రత్నాభరణ
 దివిజహితకారి నిజలిగు భుండున, సువినికేపరుడగు భజలరిపుడున
 ప్రపంచనిర్మితపరచతురా సైన్య ప్రపన్నరక్షకపట తురగా సైన్య
 విపరీతభక్తి సంవిధాన యీగౌ, త్రైపాతరాణాస్కర యుజ సేనా
 సకల ప్రభులార కలంకముగా, నకమాండుమీర రకలు పతనగా
 నికరాము నాజ్ఞ యిందరితలలన, ప్రకటించు నొప్పక కగునవలన
 జీ. ఘోషమగురాముని మది దెలిసి మనమహి తమగుగతి నెంచ

యె నని నిస్సరాగతే సమృతము గనిసేయడగు నటించ

జా. సీతాపదియ బిడ్డే మంగళి, క్రొవేకరమగు దిది దితము నా నివే
 వేతమున చలన బెప్పుడుమీరల్, నేతపురి కరుగు నెయ్యచ్చమేరల్
 పరమాంధ రస స్ఫురితంబగు నా. వరమునివచనము పరమా దృఢేనా
 కరణివిని లోమలు రు ఇయముమతం బరగునుండి రుత్తరరహితగ
 భరతుండు గీరమున ప్రణామి వియవలన కరములు గూరిచి త్రవూ పతే రులం
 బరయ వేణులొల్ప ఘోష యుతముకుత్, భరవిధం దరికి బసకులు ఎత రు

చా. కృతకే దధిగపల తవేవిది తా సగున్, హతామమగు శవణాశశు శమగున్
 విదానాశమగు విది గతి యిదయం, కతేతమిది పరకృతే అది నెనయన్
 గో. అప్రదుపాపమందెన్మది యల్లనా యనయమన్

గో. అప్రదు గురుడు గురుహృద్ధుడయి యనియెన్గిట్లు జనులెన్న

చా. మది గృహరాముడు మరులుంగలనై నదద్దుముఖులంద జుమడుమదనై

గది శ్రావణము రదవియంగుగా వదలెచారము వినికకయరా

మనముగలుగసంత్రాన్యన వేండ్లి నానియెన్గిట్లు సంతోషమొకంటన్

వినుమననస్కుడివిని యా శ్రావణ, మనమలరగనాని తి యునరుచితృత్

చా. అనకునికాలంబున రాముడు పద్యెనగన్ గతి కన్దున హి మృగమదు

యునమనితి జనులు విని గుణదుంబుము, వెననున్ గాణుతెనని తియోకమ

శరతుడుని మొముని పతి తొంగవన్, దిరముగనాంబెక నవస్మృతన్

తిరనివనినందు నవేను నదికం ఇరాంతలమునం దెన్మితననికం

గో. అంశకే రఘుపతి గోవులు సర్వజ్ఞుడనెన్న

నేను దిరుగ అతినెన్నె నిజవచనమానమన్

చా. శరతుని మహిమము శక్తి యువనికని పరమప్రేమనా యుత్తమన్

పరశుడ య్యెను శరతమహిమగతి కరాణి తవేనుగ్గ రమణిమనియతి

అప్రదుకాం టు కరపారయచ న్మన్ దుపాశ్యతరమదగపడదెన్మె

హంపదవిగంగనె యదిసిం ధులంబుపత్నిగి న్మన్ పగమెయిలన్

మునికృతి కర్తగ నియతడెన్మన్, విగతినదానకముల నొనగున్

మునులాస నముఖమునని నాం తన్మన్

మునివరుడు దేవగుండు మనలంబున, గదిపతికెనుదియ్యవార్యమున
 ఎనురామాంధర్వగతిగుణముల, సజ్జీక్షంబున గననాధ్యముల
 దో. సకలాలంకార్యము విగాపు సర్వభావములు గండు

ఎకపురజనజనని శరతపింతముజేయుమిందు (దుపడన్
 యా. ఇంవిసార్దుతెన్మిలగ్న సరవరాంధ్ర ముడి, పచ్చగదుజేవనదియం
 నాయాశయమే నిజీలరక్షణమోనాయరానయెకరణీయ్యతాము సతమా
 నాయుక్తమునన్నిలిల్ల గన, నాయాననిరముననేజేడుతు
 నేగాయెదిజెప్పితదియెంబడే సకన్ జన్మేదిగన్నముని పారిసత్తమెదన్
 నాదగునాకల శరతునన్మోహంబుదివిహారమునుడిచితిక్కాహన్
 తలకెదుమరియుం దదర్శమతడున్, తలనెవేరునాదెలిసినదికడన్
 నిలిచి జేయును ఇనియతేకంబున్ దెలుపునర్థమాదిదేవుడెరునున్
 దో. శరతుని పలుకొద్దటి సవినిపై నొనర్చుచు విహార

మరని నృపనయన సరణి కాళిని గందిచేతు శృతియార
 యా. గురుడున్మోచుకున్ శరతుడుగనియంబరసిరా యువుడు హర్షంబెనయన్
 శరతుడజీల శత్రుతతుండంచున్ సరమసురాగముగనుచునుమిదన్
 త్రికరణమండలపై ను నిలన్ వకునినానలేనివడి వెలసెగన్
 తోచెవలతశుభ కారమవననంబుకలుషంబుగాననియెయునివిగన్
 పితృకృతగపకృతి జెప్పెదను శరత సమానుడను శ్రాత నిడుగున్
 చుతగురుపజన శరతుడెట్లెడలన్ గృతి శరత శాన్త్యనులేయవగమిల
 మునివరలయుంబుండునిగాగనియెనగనంకొచ్చెడు తడిబ్బుడయె

మనసంజ్ఞే సదసని పత్మితక. గనియూరకయం దేను ముదమనగన్
మునియరకు. తేనానిట్లయె మనసుగళంకసు చాడి

అంశ కృపాంజ్ఞయగు శాముమది గనియక దెల్పుచి చాడి
మునివరవరకముచిసి శామానినెం మృగమునందెలిసి ప్రచుదముగనదనం
అంశమునిజశీరంబున శారమిడుం గనిగరు నాని పల్కుని లెచె గుగడున్
సమితే తేచుచోన సారములి సమితౌ శ్రుతిలం బలమ మానిశుల
తిలకంపలు. తెలుయుట దలవత్తన్, తెలుప నితెత్తి యునికంబునట్లే
కొలనయిన నగళుగురు. శావంబున్ దెలిసె నొ మిదనెనరు దృఢభావంబున్
బులుద్రేడలును పట్టున నయినన్ గలపెకొనె నన్ను గనుగది యోనన్
యెప్పుడు నామన మెరియింపగదా నపరాజయ మానన దలంకదా
యుపకాంపవంబెల్ల గలనె నోకృష్టనన్ను బూరి కృతిజన తిలకం
కళ. పనున్ దేహంబుంకొంకావముల నెదుట నె ద్దియన తోక

అనానితి దర్శనమున ప్రేమ తొనగద. తృప్తి సాధక

గా. అలివిని తుల్లాలన వెంబుకదా బలమున ప్రసూతిషము బిమ్మెగదా
తలుక నిటులనాడెలిచుకలుగునె తేలివితనకదా దలం నగన
జగని మందమతి యుగం దగునట తగునట, గుణ భావంబుగనట
తెనకాల ఫల మొకె జ్ఞుకునగునె, తన గునకల సేతి గయిన గనునె
నాయనయవ గాంధా యతార్థం. ఎగియెడనిజా యు మెరుగకట్ల గుంప
అంతానె నానాయ మెతెలియన్ నాయె దమ్మని మనంబుగొడియెన్
కప్రాక రమన నొనరునున్రేయం బకటం రం వం దె యాత్మేష్వర యమ

అకస్మాద్యుద్ధం యుద్ధయంత్రేయ మానవ...
 ఐ. అరసిసాధ్యమగురునిదరననియోగత్యమనానా

గురుప్రేమంగత్యమనానా...
 చా. స్మృతవేద్యునిప్రేమయనానాకేకవిషయమిది

యిప్పుడు సాసర్గ నిటు నిటు గతవశమై తపించుచు...
 అగమసాక్షిగానర్థవిషయం దనుచుంట్టిన తనా...
 దగిలిసహించెద దలంబువనినీ ముగురు...
 యి... వదిలెంతయుబంతనే గదన సాక్షి...
 అదియె నాకు గుహవృత్తి గనుగాన నేమిదివిషయ...
 పరిణామ... నివృత్తి... గ్రంథంబు...
 పరిగంటినివేదన... అదియె...
 ఐ. సేవాలక్ష్మణరామలకు సేవ... సువారు

ఇంతవలంబునుగతని...
 గతరుద్రయోగ సమితి గమలతనినీ వదలి...
 అనేకవిధకలదలను వలయుచో...
 దిగకరకుల కుముద...
 విద్యాకంబుగదియనీకుమారి విదితము...
 యిదిగాలప్రేయం నీ కృత...
 నీకుకుటిలునిగాతుగము నీసంపద...
 ఐ. సేవాలక్ష్మణరామలకు సేవ...

సనయనిండుసంకటం విరహితస్థం నతేనాంచునైకనాడిబిడతన్
 డో. లలితామంముస్త్రయింబ నిలనదికయశముగాంచు

గలుషమణగుమంగళకరగతియ వెలుసెరమన సుఖించు

శా. సతముగవచ్చెద నుకరుడితుగునత్తేనాచస్థాపిత యగుచుదగున్
 కుతర్కసంగ బేనానద మునిమొత్తేతేప్రేమవైరగటే దెలియుబంబా
 మునిజనుల దరికింకె మృగముల్ వసరులబొంబున సువానిగముల్
 గనుకొంతొకంతములగు దరులైన నే మనుతసంభ్రాంతనోయతీప్రానున్
 నినునెనోగురు మునిజముగవచ్చెదయంబుననయన్ ముదె మయ్యెను రాజరయన్
 సునువిడిచిగత్యమునురక్షింపెన్ యుగప్రేమముగదగున్ ప్రాంతంబున్
 భరణభ్రమాంబున కాటవెరచి కన్కె ఇతర దధిత ఇవస్తుతమెదన్
 గురూత్రిదగి తం విరమంబుతీన్కీ వరసిరెప్పునదివరసుగుణాన్
 డో. మనముదేర్చిచెప్పుచుశవ వినిశేతునదియపుంసి
 యగుంచు మననము వినియె నశిలజవ ముదముంసి

శా. ౧౦. సురలుంకయమందిరం రృపుంజిత్రలమదివలవంతలపుం
 డాంతరసుతాంబులతేనవేయన్ గాంతయునసాని కెగగనదాయన్
 మనమునరాముని గణింకరణామంచును బరస్పరంబును విహారముం
 దినెరిగిరి ఇత్తనంబులొప్పున్ మునిస్త్రింబ రధికుని బూర్వాసున్
 మునముసలాడిరి మనార్థకృపణు వెసగమున్నుమనమసురలమచేదనం
 వస్తుమరప్రప్తాదనక్రీగనుచున్ నృసింహుడుదయించె సరవిసగుచున్
 ఇరతహస్తగటే బరసినుకొత్త బరయనను మరామరతులచత్త్రాన్

అతిభిలి - అరపతి పాయతన నరతనగణ ప్రసంగపరతన
నో. సురలమదిదె లసి సురగురు డుం నరతనరణరాంగం

పనమనత్తమూలముమింతు పరగుమహానా న్నరణం
నా. నీలం ప 3 ప గ భవత న్ననం నాతన సుర న్న పయ న్న మముగ న్
నైవము నరతుని నెం దె సుగానన దాత్తపుత్రీ దిలప - రిపలమానున
అలనో దిచూడు నరతుని నావం అ లురాముడితనియాత్తపుత్రావం
అలరనుండు నశుకంగన ముదుగన వెలయునితడతని నెంబున్నగన
గురుసురమతిగని హరితంతెనె, నరతుడుతగతలంబా నెంబెనె
పతిపరిచి ధమంబునిమింతునులరనిని న్ననం నావం నెంబెనె
తనపణమువిడచి నను నలంబె న్ననం నావం నెంబెనె
గనునానానామని యానయునంబునెకా న్ననం నావం నెంబెనె
దో. రాముడమితత్త పనెం దె రహి సునప్రేమనరతుడు

ప్రణాతే నేని అతివముగనిన్ను ఎంబె మయ్యె

నా. సెంమియునుగురుడు ప్రసన్నుడయ్యెనె వేమరుమదివె తనగత
సెంమియంతర్వామి సదయా మెంబి యుండుత్రాచులస దయా
పిత్తువరహమన్య గతమయ్యెనె యుండుతనయన నెంబెనె
జీతి నిప్రేమ ప్రహంపతి క్కనో సమె సతము మాన్య ముటిల తనాత్తుతమె
కనవిదికాలము వెనయు గదిగతనె ప్రణాతపాలితపునడకల కతన
నను ప్రేమలెంబున గూర్చితెనె మనవమెంబిదిలెక నియతముధన
తనులేగదను గదిగమంనె యగు న్ననం నావం నెంబెనె

ఇగ తరువువలన ముదురగ నీరే గత సమము తిరుగునట్లే జెందవలె
అగ్రయుగాల కవనములు ఇగ మది నికార్యమై యెందు
అనునట్లు గామి నీ యెందు వనవును. అనా దం దం.

అం. గురుప్రభుస్వేదనంబున మన, స్థిరత గంటి నాధి ప్రాయమున
స్వేదన మగునది నలుపగ వలయుంగునాకరమున్నట్లే వెలయునట్లే
ప్రభువు సంతోషపడని నిజహితమును జూచియుచుండు తోడ్పడు మతము
ప్రభువు నిజహితముననుసరించి దుష్టతల జేరి దనియడడ యాత్మను
జూత్తుడు సాక్షాత్తు లేత్తు యేరికి నిత్యము అంబాని గని దిమదికి
వత్తురువు నొప్పు పరాక్షసు సారం బత్తువ ముపు యావల మారునట్లే
సంతోషమునాత్మగు మెకడు విగంబగు విశ్వమ అత్తిటి యయినట్లే
దగునట్లే వేరొకరు అ గూర్చి నీ సుగుణ సఫల గతి జూడు మునుచున్
సొగసు చుండుననుచు నీనుంచి తిలకంబు. అం. ప్రాంతు
సానులు అత్తులంబురిక నుపు మడవి నీ నుండా అంబా
అం. ప్రాంతుల ముగ్ధ ముగ్ధుల ముగ్ధులతో, ఇరమ నకడవిండ్ల పంతురుని
పురి నామయి రుద్రుని వరసిక ను మయ్యురు మగుణా దగ్గ
నిలచి సా యుండు నియతే యంబా రుద్రుని మది రుద్రుని అంబా
దంబా సాక్షాత్తుల గూర్చు లకుం దెలివి యున్న ప్రభునియపులుకున్
వినియుత్తరమున్నట్లే వకుని గనిలయు గను గామి వనిన
నను గగుణాసము క్రింది గంధున్ నిని సవంబున్నోరు నిగామి దున్
సామికి సంతోషము గామికి య సామి సామతము సాధన త్యక్తము

అంబుయెదెచ్చెక నెద్దిజగములన్ నేమయెడించువోయుమగమన్
 కోవరి, ప్రయతదగద ముద్రసన్నునిప్రయంగనిలకాంక్షయె

శుభమతే వేయని కోగళతి సేవాదియె వృత్తివేద్రుంది

కం. శరమమాదివినిసరమునిచడముల్ విరులవర్జము వివిధస్తవముల్

పురజనవితతికేరారాది దుఃఖముల్ వరతాపశవనవాసి

పరనిసంతులనావమయెదెన్, హరిసన్మయగుల సాధులుకాదెన్

కరమునపుడు అనకతూతి రానరుండ్ల పోతలే యందియె శుగా

తిగతులయివారు విజుగని వేసంబునకువగజెందముని పృథవాసం

మునగునలమెయన వినివారుగరంబున మితమూర్ఖతగనియెద యదగ్గ

కరముయెగిర్చికను గొనియి టులూ దరవిశ్రాంత వత్సమప్రయతా

కరముకునలమానకరయగననియతింబరమాంధముగాంబలికరిమటియి

దోహరి, బ్రాహ్మణకం స్వంగునలగతే యిగతులతొండనతోయె

విదితమయో ధ్యమయిదిలజనవిత్తేయసాగంబయె

కం. పనివడి కౌసలపతిగతివినుటన్ ఇగతుడదరేన, అనలేనెదుటన్

గనివారువిదేహ సృజితే నామాంబుగంబురి సార్థజనియతిప్రయన్

వికయికడు ప్రియతేనిజనకకృష్ణుడు, యనరత్నరహితగంబుకేగతేగతు

మనమెరియవరతుమచెయెని రామునివనిగాంబని ముగంబెడలగా

అనియెనృపుడు అయోధ్యనియగతేకేన్ ఇసుటయొకనమియెనమ

యత్తికేనిమనవడవెచ్చెనెచలుకనిహతులంగ నితొగనియెనొక నిచ్చయకలన్

నలుపురదూతలనవిజుతురులు గాలవిసయోధ్యవెడలవరతునిగా

కల్యాణమున గలిగిన కలకలమున వలయు కలుడుని చేకరింపినట్లే
 అంతయు. ప్రతిభా తలచుకొని ధర్మమున నిలువని యింక నేమియుగాని
 యింకయునిరికియడురాని యెనియిం నితరుగాని
 కా. జరత రుతే దూతరాని జెలువ గనురునిగ యెంతయు ధర్మమున
 పరమస్థితి మామూలు జరమానెనడున్ బరను భరత భరతంబినిగడిన్
 పురగి నగ్గుచున్నదిరక్షణమాన. వరశ్రుతిలగుం బిరకహయవనిగన్
 బరనునెనచిగాయెడి నడిచి నెడున్ గను నిన్ను దరిసెకనకడున్
 దినములమొక్క మెనరియి ప్రాచారగని యెంతయు గని వత్తు దయా
 లునినిగ నిడువనునిగుమానిచు నేన్ నగు ధర్మమునకతతేనెకంగుంజెన్
 చనితరు గనుం గనిని వగనరులగ్గెనుగుంజెన గను గనునచు యులు
 నిగవారలయిని నెనవారుం జనిరియెగని కలగనకన్మచున్ గిరన్
 నిగన గను గనుమంబు కలగనకన్మచు గనుసంతస మెనరింకె
 యుగవాచుడువగ నెగురిం ముడుగు వగనెగుమదిసంకింజె
 గా. వాకు తెలులగుల పట్టి గనున్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్
 అంతయుం కయచు గుంజె ముదమంబెన్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్
 నిగనకన్మచువగులగుంజె ముదమంబెన్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్
 గునిప్రాంతియిరి మనమునగగంజె జానరగమంబాకెని నదిచేన్
 కలగల సువసుగ గూటి నంజెచింజెన్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్
 జానిజానకెయింజె ముదమంబెన్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్
 మగమింజెనగగంజె ముదమంబెన్మగ్గెనెచుగ వచు గగ్గానిచేన్

సాక్షతిచ సౌఖ్యమధనినంబ సొసను దనజీవకమా విధి నియమా వైదన
గోపన గురుసమిప్తే యముతు ఉయిత్ర మరుడు రాంజ్ఞ మనేయ
పురి నటులయిన నూర్వాహరి సుఖభరణ చింత కటి తాయ

౩౦. రామచంద్రా వృత్తాంతముల వేమునితేటి వీరక్రమముల
 వేమరుద్రగడిలి విహితకర్మముల కామోనరి. ౩౧. కామోనరి
 సప్తలతసంహారి రామచంద్ర. ౩౨. దుష్టుడు వేయయోగ్యత్రైమిదిగన
 ననినెడల మనమన కలగునలనిరామచంద్రుని సొంత
 హరిహరిగడిలి వాల్యుప్రసాదగన. ౩౩. మృగసింహరామచంద్రుని
 అరగుసంధి రుద్రుని సరళముల క, గురుసంహారము దుష్టాచారము
 తిగరామచంద్రుని లావణ్యభాగ్యము, గొప్పయగ్ని. ౩౪. మునుకు
 గురువారము రామచంద్రుని నలగ, విహారవికేరనియందు గుహ
 డి. ౩౫. శివయోగా గుహ నితతి యుగము దుష్టాచారము
 దిగకరకు లుచితసంహారము మమలకగన. ౩౬.

౧౦. గురు సబరం నామ సంకీర్తనం జపి తోనాడరాం హరిదే, శరణాగతి మధిలరాం
 బలదమండి శిష్యుక్తి రఘుకు లమణంగరమ శ్రమ తోనాగతి మధిలరాం
 రామ దర్శనము రహంగలుగు నన శ్రమ సేమ, గుణ రయ పరానం
 బామహి బా రామ పద్మమణి బామ యా శ్రమ మంకల నియో భవోన్
 కను నెను శిమ మిం శిమ మన ముని న న్న శమ మన ముడ ల్ల ప్రమ మునన్
 ముని శివ మున మున ముని శ్రీ శ్రీ గరం బురా గమ తోనాగతి రంకరున్
 యును డగు రఘునం దను డుని నకు తోనాడ నవత్త నముని ను లి శ్రీ శ్రీ

గనివిశయండులు విశయసామ్రాజ్యం, విశయం గానీదొని చని విశయం
దో. శమరసం పూర్ణమామ్రమ పయమ్రమంనా

విమలసది రయ్యువగుండు చే గుణాది ముదమాన

చార. విరాగ విజ్ఞాన రమ్యతైమయినగ. వ. విశాఖాత్కృష్టమై
గురుసమాధ్యైగ వరతరంగమయ, పద్మరతతరు విగంగమై
ముగిసిమల విజ్ఞాన రసవధారమయి, మహామ్రకాంత, సచయము పట్టి
నననమనాదై వర్తించు, యనవిద్యసావిద్యానానయి
అనుచు పారం విదికత్రాత వననలేగిం తవన తలపదికమున
మగు సేనాపకయం దనాకులం, అనుసిం దువయ్యె సామ్రాజ్యమవలన్
యిరుగడవారలయె కలదె గడున్ దరళన్ దైర్ఘ్యం విభజనామయి
వరదగదగుణ వర్ణనమింజేన్, అరణ్య గుణ విజ్ఞానం లూరెన్

ఇం దః వడి నరాలు సారలనంజేన్ గరమునముని నివిదుమనం - అన

నరసి సింహం బుచు శక్తిం గురసమున సురముని అనం

అంబుగురుని నరదగదరమ తిన్నయ వరమనంజేన్ శివోమయన్

నిర్మలరతి బాంజీ విహారణం గలే విరగువా నెవరక్షమన్

దోవరి. తపసులు అహంసలు విజ్ఞాన యుప శేన మోగవు వశిష్టాచ

దప్రయ్యై ర్మములు బాన్ నగునని విజ్ఞానం దెల్పు

అ. ఇతి నీతి సారవి యన్త్రామము ప్రవరయ దర్శన శివము నినశు

లికసముగూర్చి వెలయునతనింగ. యునె వెరాహమమవచనమవనిన్

నీహంకారమన్ ముక్తమన, శార్వతము క్రివిగం. సత్వలన్

రాతరా దరము సం దగ జేయున, జేతము కాన వృత్తి నవనిలు వారి
 యావవనిలు మా ప్రాప్తి నివలున నావిక మా ప్రవ శాకయు త్రావెన
 జేవనాడి యని వశిష్టా దుగైతఁపి నెవల నీ వని వని మలిచెన
 నినులు రామయ్యు డీన వాంఛ వచ్చె దినము గడఁ రని వనకడ వలె దువై
 కనమృగ జగవ లు సుసంహారం జెనయు నెహి రపతి బ్ర మది మొరన
 మాంబానిని వా గందరు సుమను నాడు వని వేర్ని . వే.

౧. ఆదివక్తానుమతవల్లభులు శ్రీంధనలుగడులు... (ముఖ్య)
 ఆది. విశేషానయో ద్యవైలసి నద్యులు స్థితి రక్షణ... నలుమదిగడు
 పెండు. సకలకాయాం పయోవృక్ష, సదమలవివేక సకల... రక్షణ
 పలుపును... నానతి. పక్ష్యదేవీ సోగిలూతుంగి వెలు...
 గలుగునల్గ... ధలుగనుగూర్చి రాంచు. దేవుని... శివుని సమీప
 తింతకుపోర్చితులలు... ముంగుల్లొన నముచే. కుదురన్న
 గందలితక్రమ. సాగికుండనియె... జే. కుదురగి వెలు... కుదురయ
 జ్జరణము. దుజనకునకుల్లొనను నానకూలముగా నగు... యావన
 యుననజిలపదార్థ... కయ మునంబున నందఱు మజ్జనవ... ననలజన
 తి. ఉప్పుతుఫలములదిశను మవలలయ్య... దుతిపం దరించి

ప్రపంచమున కిరాంతతటి యున్నది సంవత్సం-౪

రామప్రసాదరూపమునది కామదత్తచే గ్రహణమునకు
జాతాదవిధానమునకామదత్తచే గ్రహణమునకు
చిగునవిధానమునకామదత్తచే గ్రహణమునకు

సమయమరయమైక సజ్జెనులు ఇయవసరమగుదగదే సమయమురావస
 సమితీకరింపజచ్చెనున్నన, ప్రయమంగ నాంబ సమతప్రన్నన
 ఇరవశక్కుల సల సరశసలహక్ దర సమయండుక దనవి, కలహం
 సెరువరిగె ననుకుసచ్చలకతనులయి, గురుబంతేమూర్తకరుణావృత్తి
 తనరనపుడు నీతతల్లియునియెన్న యనమగువిధి యుద్ధిని నాంబ సయన్
 గనువత్తత బయసంగ నుద్ధి నంబునరుక వచ్చెన ననడుచుదానన్
 వికపుసంధ విసముఖాంబిను అయిదికెరగ మాతెరుకయిన
 దరనుకొక యుంక బకమం హంసలుమానసమాన
 విసినుమిం నెప్పెనువిది గతి యెన్నవమిత్ర సప్తనినిని
 యాకనర్పుగీనుకేళి నెరినాగళ్ళ జగదననె సాసల్పయురానన్
 కనణలు యెరికె గర్భమునన్ గననగుద్యం ద్యముతనని
 దనుపువాదియెగుగుదవ్కెలిగవల్లేన్, మనుయిడరుంగున్, మంకిదగదామన్
 పరగుశీరంబున పరమేశునాన దరణిలనులక, తరికేసిసమాన
 మరియవిచ్చయంబునకమృతంబునకున్ జరగులయస్థితే శవనంబునడకున్
 గంబువృథాశోకమా గననగునె యెంబన విదిప్రపంచయగనన్
 దంబుమొదలగ గనవల మిదివల్లేన్, గంబుశౌకమిడుగంబెదక్కమలేన్
 నీపరవార్యము నెరియె కెదువన్, జూరపునిలపి దనుశౌకము విడువన్
 వైపట్టియనగనీత తల్లియున్, వర్చింబుప్రకడి నాంబ గురునయన్
 విడి. అనియె సాసల్పలక్ష్యణుడు అవనిజరాముడిట్లున్న
 మానసంగిందరదానయగకు మది దుంబింబుగునెన్న

కా. ఇనవద్దయమింపలు దావెనలున్, గదదన్ సరినాన్ గాదలున్

దగుకొడు కెచ్చుగలుకురామాన్ దగునిశపదము దగులగును

ఐ. ఇరవేనెలగుణగురువిగయాన్ గదమువంపగగురుమతేన్

విరవేగాంబు సొగరము శుక్తకన్ వేరగన్ మెదెపువేతికన్

కులదాపకుడుని జెల్పివే ఇరవేనె, దెలిపె కరపతేయం నెలమిగతన్

దెలియంను దరులనరులమదిగన్, ములవైడింగదనా లక్ష్మత కెనన్

అనుమతం, లంఠిని శౌంకమునన్ నెనరుగజూరన్ రిసెరిజెడుకతన్

గనియనవిని పావగుంగువాణున్, యనమగువగలంగిరాణుల

దో. అప్పుడు కాపల్కదృశ్యేనని యనియెవేకెకాన

నృపవల్లభనానాపగో శమనయింప నగునెచ్చాన

కా. అయినను మనకవసరమైనయన్ బూనితెల్పుమింపు నవరతున

బూనుపల్కకం నుగనాతంబున్ బూనుపదగనని పొనగుపింబంబున్

బిదిజనకునిమదికెక్కిన శ్రేయంబాదవుయత్తమే గూనుమమునియన్

మదిఇరవేనకయిమరిమరింబేన్ గదియమెండుకొవగదమువంతన్

అతనిమనసుగూడాధరమరయన్, పతమింబుండనదమరయన్

వెతయనసరతవెలయుదకుక్తిన్, మతేనెంచెజనకమాని రక్తిన్

అప్పుడు కలగవయగుదరానికి బ్రహ్మమొరగ్గులవెకెనువారికి

నిపుడయ్యెనగేగుకొలుగు గొడలనియంబుపటుమయి శ్రీలెవెకెనల్కయన్

దో. పదమునిజపదన నకుజరపుమది యావిదిగతేయంబు

సంగతీనికనుదెసచాయాడ సొరదిసతముగానంబు

౩౦. ఇలముమరుపతేత గుంపుమునకు బతేన్ దలపన ఇరవవం న గమములన్
 గలవార లగనికల్గవ యేదో గలుగు తేన్ దక్షిణమున న య గనునానన్
 వినురామునకుం బనుపదనకున్ మనమున బతే వే మాగున్ ఇమన్
 వనితమ్మదయగుచి వర్తింపు యన్యన్ బనిని ఇరవదువనవ చనన్
 మందరమున లక్ష్మణుడుండగ ను నందరు ఇరవం నియందప్రీతిగ
 తేంద్రంపన దెలియదవని మాదిండు లక్ష్మణుని యంకంకడుగున్
 మునుగిలొకాముల మది ఇరవం మనసున మముగా దెనయుంగ్రితుని
 వినుమతడు ఇక్కిన ననిది గనున్, నియుండురాముడది తొనదనన్
 జో. ఇరవదు మరపునగ నున ప్రభునాన విడువజెండు

నరయవతగ తెలయని నృపతీ యుభయజేన్ న వివిండు

౩౦. ఇరవరామగుంథాభరణితే దంపతుల ఇరవనిశ్చయిని రణిగుణా ^{రథం}
 పరవాసరమున ఇక చూపుతే శక్తి గరులుతే బ్రాహ్మణులు నున్
 పరవిదామముడుగురుగనిన కుడ్డ కరమువతికె నెట్ల ఇరవాయ ^{చూపుదున్}
 పురముతొడ వగ ఇలామి దుంజమున్ గురుగతే గణెన కుడునుక్లేశము
 దినములు కెలదిన్ వని తుగనియెన్, గనియును తంబును గం విందరయన్
 ఇనుగర్వ తొతము సొమిరమునం దొనరు ననిరాముడూరకయకనన్
 నిరుపచ శ్రోక్షణముల మెయిన్ గురుడుపుని ములగానియిట్ల నియన్
 నరకతుల్యమగు నరయ నినువేడన్, నరణి సుఖమున నర తేతికెగడున్
 జో. నిను విడిచిన యులురు బ్రాహ్మణ యనదకు విడిచక్రంబు
 వినుమాసంజ కృతే నర్కములు తెలగుగాన నిరవంబు

కా. రామచరణచరిత్రమువేకున్నట్లే, రామప్రేమభరమువేకు
 సోమియోగజ్ఞానమువేకున్నట్లే, వేమరుగుజ్ఞానవిధులయెన్నట్లే
 సకలముగవినియునుడుడునునుడునెసకలపదకయసకలజ్ఞుడనున్
 సకలశరస్థిజ్ఞానప్రకృతున్
 నావనావుననియతీపదంబున్ నేవింపమనుచుజెప్పిమందంబున్
 ఇంవింపిచ్చుచుభరమునమునియున్ వేదవేదవిషయంబు
 పదపదశీఘ్రంబువెలిసిగోరతన్ గదనిజనకునింగనిసోధుపొంతం
 అదిదర్శనమొకటండనియెన్నుచుదలుచుజేయపొసగునుగన్నన్
 డో. అట్లే రతనరపాల సోధురుత్తగుణాగ్రు

ఇలా మిథుడు సర్వం తంబు పొసగును కలెనెనాల

కా. మునివచనమువినిజనకుండనురా, సనియారంతరుడైకడజ్ఞానవిరా
 గనించుచేగనితనమనముననిన్ వనమునకేనిటువచ్చుతీతానన్
 జనపతిరామునిరామునిజనుమని పనిచెన వనమునకేనిపుడనుగతిగనుచున్
 వనమువలనపరవశమునకుగన్, అనిచెనరాముని మరలెదనుగన్
 ఎవేకమొగతే ఎదేపరుడెనయన్, దివిజులు మనుజులునువెలిశెయుగనియన్
 విత్తులయిరి ప్రేమ వశప్రసవన్ అవత సజరయని సయయపుంబన్
 చేనిజనకుడొచేరినయతడున్ జేసిగురుగ్రామిచారిగనకుడున్
 దీనహిత భరత తెల్లమంగడన్ కాసపిత్తుకులపునాత్మత్తగుణాగ్రు
 వోమొకరిదర్శ రతుడుగా గందరిప్రేయంగాంబు
 శ్చేహిత సంకటమునకొంబు నాయానలేదేవింబు

వి. అహం గర్భ రతుడుగాన సందతి ప్రేమసాంధ్య

స్నేహితసంకల్ప సమీపం నీ యానతి నీ లిం.

చా. వినిపించు ప్రాణ సన్నిధిరతన్ గనిన గ. డిటులనియె సారజన్

అనకన్దా తప్తసమండపుప్రభుతు గనువారవ. స. సజ్జితాత్మ

కుం. తుసహించుడువలయుమలేతిలన్ గలమున నెల్లను స. మనులన్

గలవాండవు జ్ఞానులవెదవున్ గ. అంబుడ నలులన దగున్

స్థలవా సమాంబుముదెలి. వి. మిరెలు ప్రహేమంకెలసెదన్.

పలుకునాప్తనా వాయల్లు మనున్ గ. విదిగని స్త్రాంపన దగున్

అతీత తిగవ. శుత్య ద్మమెన్నన్ పతేనా ర్థమువైద. స.

క్షిణి విదిరాంధుల స్నేహం ప్రహంసం గజిదియెరు. స. అసం. వడువ.

రామాంబుప్రాయమునిలపి రహిన్దవ. స. గాంబ

ప్రేమధగ్ధములగని సకలప్రియ మాదరియ మెం

చా. అరతనిమాంకి స్వభావము గనియెన్ సరవతి. అవేళా సలిగడ. స. తేయి.

చె రసయులేమువృదువున. గమ్యమున్ సురుగురా త్తరము. స. గవ కలిగమున్

ఈయప్రపుచాకె న్నగవశచె మాయలుగను జుమకురహన్. మె

కారయనియ. అనకనరలేగురులున్ దాయజిరి ర. స. గాయకు నవలున్

ఈవుత్తొంపంబె. అయందరున్ నావు మెయి మత్త ముల్క్రియగురున్

ఇదివిదం. ఇమం. అడదిరి సురలున్ ఇవనకులగురు శరతజగతులన్

కనునా. ఇయముగ న్నాని వెంకన్ వినియ వినియతి స. వినియ. దంకన్

అనులుదుంబు లయ్యును దుంబుములన్ గననియట్లుగా గన్గి. రవలన్

జో. హరిశ్చంద్ర పాదయగుని ప్రాధానియై వర్ణనలు ౧౦౦౭

అరసిహంబుజేయకయున్నకార్యమకాని మించు

కా. సరస్వతీ సుతే సర్వతీత్యుత్తరణాగమయి పరమాంకల్యుత్
 అరతునిమతి తే మాతలపుమనుచున్ గరుణాసురల లక్షణగతుమనుచున్
 విసిగుర విజ్ఞాపకగారనంబున్ గణవారలబడగలే అరతునియం
 ప్రాణశక్తికాంతేకసులబమెరుం గగడుశన మతే గగ విధివాదున్
 హంబిమంబయలకందసిసుమతీన్ హంబిసిన్ద్రు దాదితే
 హంబిమంబ్ర కశతింబులనె అరతునిమతి రామరతము పతనో
 తరణికాంతేసి అరతు మయియున్నంబరచగుణానెయిరుగులనాన జగత్తు
 సురలుకేయి గురరాజునీ చిన్తే సరము వికలవంబుర నిరణాచిన్
 జో. అమరులు సాంధ్యంబుదుటకు గుమంప్రకృతీకయిచేరి

హంబిమంబు మా యారవర్ష ప్రమముగాన గ్రహమక్షర

కా. కురితేజోసిగ సురపతేవగనెన్ అరతునిచే గృహి అరతుగుగనుచున్
 స'విగృహు హరిజనకుడుతానె, ధరణికులపతేయుతదర్శనోన్మే
 మ్రివిరుద్ధతేగమంబులను గుణముగా గవశిష్టుడు అరతునై జే. హం
 దహంబయి అరతు వచనపాంశ్చి, వివరించెను సరశవచన కే. జి.
 విదకనామంబు యొక విగృహరణిం గదియింబు మంమతీకంబి విదిష్టుణిన్
 మని నేదలవచనంబు యిదియగన్తే విదోహంబుజే వెలయని, లక్షగున్
 అవజ్ఞిగకలపుట్టుననుడున్ నవకథగృహరణి నగుగనకుడున్
 అవచ్చుపథ మెదవిరూపంబున్ అవదాని, శిరస్సుదముగనాంబున్

జరి. శివ భక్తుల వశిష్టల సకులు సంతోషం పుట్టించును

నవ్యుడులకు గాని సందర్భిత సమయం దొరికకుండు

కా. లోకులు సులందరు గనునానందరథం దళులు సుసమయం బును ఓ భారతన్

మనమున హరిశక్తి శక్తి యింతో వనది విధు వృద్ధుల సునియించున

యున గుణ శరణ ప్రాణానిక. కృతకతత్వాలతో త్రయయై ధృ

దన దగు శరణండు చరికి సత్తే దళియంబలి నాని సాధువ.

సామినురు బసవ గురులతోడ సేవ మరున్నెంపవే న. ఉన్

సామృదువననమం సంగతి ములన్ సామినిక. మునబరచక కలన్

దిగయన ద్వి. కనయ మేళనన్ మిగుకునెతి యో. వృదు సరణి క

మనెం దృటి శరణ మానస కేళి గనితా సాక్షాత్తే దగు హరిశక్తి

దో. ఎమలబోధనయనమం గాని సమితి కనమన ప్రరింబ

యమలమతి శరణు యే టులె ప్రవనిజరాము ప్రరింబ (మొద)

కా. గురుడు సామి ప్రభువరుడు శ్రావ్యుడు సరళుడు. నిధిరానిత

శరణాగత రత్నకుడు శ్లాఘియున్ వరగుణాహి పాపహరియున్

రాముడు సామియెన్నన సామి సమానుడు శ్రద్ధాబాహురథగా

నేమప్ప కృపకుండు నిత్య వసనంబు మోహవశన్ దురదగనన్

వశిష్టబుధి శుభముల శ్రయంబున శ్రయము యున భావతాయం

బును సుధా విషం ప్రియమేమియున్ గనగనురమాన్య నిజలయె

ప్రత్యక్షము శ్రావ్యమహిమమున్ గన్పడుతే దెన్ననానతతమున్

దృష్టవశేనో దేవతా కలగా నిత్య ప్రభు సమైకే శ్రుత్యగా

దో. సామగ్గి కృపా మృదులనతీ స. దరించె నా శ్రేయ

మొలుపలుకరావలసిన దృశ్యయశ మెననినలుడెసలు డాయ

మొ. నామన రుతీని రుతీయతయన్న భూవిజితములు భారినదిశ్రుతీయం

వివిధపలుకుపరమనామలుంగే. కుటిలులపావనక గతులున్

నినుశరణ ముగనినియతేద్రుక్కిగన్ గనివలడొచ్చనియతే మదిగన్

దనివసుట వినిలనతగణం చెన్ యునకృప నీ నైత్త్యమగడు మించెన్

తిలసెప్రభుతానె సర్వ సమాజులవితసామద్రులగుం. సమాధిత చేవ

నీగను కార్మమకం గలనయినగలనె తె తయంబులు నన్

మనమునవగభ్రత్తనిమిత్తం. నం గనుసామయసామ నియతీగనినం

గనపశుశృతి శుభ యున పరనవిలంబునాదీగ మగు శేష సమిందలన్

దో. క్షీణితే నచ్చడు సజ్జిగత. నితీరము ననిడిగ్రాంజిం మ

నతనికృపాంబుడు దనప్రతి నరయనె పావించు

బాలలభావమ. వంతప్రతియన్న మోగి నాగనాగకండితే గదియున్

బాలకుడుబాలం పరిపావించెన్ బాలపాదగతే సద్దతీమించెన్

ప్రభుకం. ప్రభుగదాకనుదంతిం యున సమాజుమయ్య నుగనునాంబి

వినుతేప్రభురతి కి శ్లోతీ గంటిం యునత దంబు దర్శణమగ్గమంటిన్

దయనానిధానము దారుడురాముడు ప్రియచిత్తముగా వెలుయించె నుగడు

నయగతులబాలనముగత్తొనెన్ బాల శీలబావనలతో వడిమించన్

తొలుత నేం బాంతుడనయితే గడుం దెలియకభావముదేవ నాయెగు

బలుకుల పరుషత బహుతనయముగన్, దెలిసిత్తమంగుము దివిధిగనుయెన్

కా. సుహృద్భాగ్యమును దగు సు సౌమ్యము బహుల గణేయము కలదుము.

సతింపు మీగారి సర్వము సమగ్రము చేసెను.

కా. సుకృతసత్త్వగుణగుణ సౌమ్యమిహ సకమలపరానతనా వేద్యమహి

సకలగణేనం దు నెరిగెదగలయున్ సకలగుణముల జూగర మెనయన్

ప్రళయము సౌమ్యార్థములముంగ నకం, వెలయు సౌమ్య సేవనమహి సకలగణే

దెలియదత్తమము దివిభువిగలది నీలుపు ప్రసాద నియతే నాంకర

ప్రసిపతికి చరణముడతి శక్తి, మెయిం దను చువులకేంక గమలక్షణయం

మన గ్రహుల తులముల నాగెంగను స్నేహ మెంతయన్ - నదనన్

దయాసింధుడతడు వృధుఁ ఁ ఫలం బ్రాయం నతని పాణి విడువనగలం

మయి మియ నచ్చినయ మెం ఁ దరిం గొనె స్నేహం నీ దివసు నమలేదలన్

నంగఁ, రఘుపతి సాధు మునితేజునకుడు నుమలే ముదవ, నలగలనన్

మనగటి చూ గడిరి శరతుని హరిపదగతి మహిమ దివిసి, పుగం

దివిజతతేయు మనగమలే యగుచు ను శరతుని బలిహర పుత్రున్

ఏ క్షిప్ర మొదలు బాకతతే నిజ్ఞాత తాంస రిగనెనవలన్

సారథిం, వగను నిరుపి యలగాం వాసవుడు వ, వినుడు యి సవమ,

చూని విం, శంభము గాం, పొనరు నొరు వారిని చూచె

కా. సుకృత సపతి గుణగతి జేసెన్ పరాపక్వతీవనమై నికయిచ్చెన్

సరిగంకిత మాతలి పు మతేచలం బరగ ప్రవేయం దగు నితనిలున్

అమకృతేరాజ్య దియ జనుల వలనమ, విమోహమున మునొనల

సమయంబున మది పదితంబుయ్యెన్ వనవనగురుల పరంపరన్

దునిసంకమమగున మోయవలయునొక పెనులనామ తమనుగమనమును
 మహావ్యధలననివ. ముఖమునొకం అనినవనుతి గంబున గుండు కట్టి
 స్త్రీయందు క్షుణ్ణుల వెలువడవలెనదం. కయం నిర్దిహా వచ్చెద నమనం దం
 నమ గతిగమయ నునకప మామలీయం రయమమందు గని యమగళ్య ననివెన్న
 జో. ఇనకనరవమనం. కలలున నవోవనం. విజయగాయం

వనియ భా యాగ్యమంగ నెల్ల వి. పంపెనె నవోయ
 గా. గతానిం భూన ఉలకకట్టి నియంబురపతి విశ్వమతీనరిష్ట
 నమగతికెల్లె జిహకాది మహాని. ముత్రామృతపునోర్వయవలక్ష
 జరమందురామనివత్తి ని జల్లరు కరణి కె. వి. కె. రవణమద యి
 సరవింసననియులవె పతికెన్ జరతుగలే సుజ గపటు కరినకెకున్
 జో. అమలవృక్షజవమగు. కె. కె. నయ విమలవద్వన కుంభ్ర

సమతీయకూరవతి ప్రాణి మూలై సవ్యం నాం గ్రా
 గా. సరతమహి మాత్రుతీర్థ జిలీన సుగమం బరసం. నల తనదరగున్నవన్
 జరతమభింజావబులక. సమన్ బరగురామపదవత్తియాయగయన్
 గామన్మోహం రయికామన్మన్ పొవమలెవ్వం. వారలకన్నన్
 ప్రేమజరతుని స్మరింకెనా. నిన్ వేమరు జరతుని బేర్కా. సేన్ నిన్
 అపుడంగరికవ నాన్న గనిమెడున్ ప్రాపత్తిగతిమలలికె. గా. గా.
~~కలంబుమహిమమలరతిని మున్ కరకృతమన్న తివేతమున్~~
~~జరతదర్శనం~~ గూహుడుజ్జలనిర్ది భగవం
 సపటుశాలనయ సత్వ సుదుడున్ ప్రాపత్తి గతిమలలికె గా. గా.

పరిణామ హితములూర విసృజ్య స్థైర్యం ద్రుమాత్క విచిత్ర వస్తు
 షరత్తద్వైత నిరయోదయవై కరణం శ్రీకృష్ణాద శత్రు
 దోహదం. శ్రీకృష్ణాద సవయత కృష్ణకైవల్యశాస్త్రం యందు

అవేదిత యువంశగుణా విశిష్ట యవధనవసధనగుణం.

జం. సన - 40 సమయమున్న వచనాల్లేన్ద్రత మధనవిదితమునక న శుభ్రాన్ద్ర
 స్థ మనెనాహితాహితములుగురూపగుణముదిగల్గి. కృష్ణగుణావధన
 సకలమున్న ముంబ్రాకటమ గాక సుమత్య దర్శకలభ్యతే
 సకలమద్వైతభూతి అత్రై నం బ్రుకటమగు తెల్పుచు నున్న
 జనకాదులేకు న్నను గామాటం ఘనగురు శృంగార కంఠావళి
 కనుమిటుగానున్నను సామ్రాజ్యమగుమంగళావారవల కంఠావళి
 శ్రీసమయముసరవియస్సమువే కన్ద్ర ప్రసరింప? యెల్లవగదా. గు
 వధమంబొక్కవ వక్రవయయి నన్ద్ర సమయవిశేషము. కంఠావళి
 కనుమిటుగల్గి కృష్ణాన్ద్రావళి. దరణాల గురువే జంబు

గుణితావయ సకల హితము గురుధరింబునున్నంబు.

జం. మనసమితీకే సమనవిద్వంశం గనగగుర్వసు గ్రహమెతత్కృతం
 వేదయగురుసామ్రాజ్య శ్లేశమాల మనమనగళ కర్తృభూత దరమ
 ఇదియగుము సావెసయింపుననుక విదితవగళిశ్రుతి విచారకరం
 బాకలుమిదియెకడు అంబిద్ధిద మోసదయ క్రిందర సంతాపకమా.
 కనుగుణి యాసంకట మోల్పి ప్రజన్తమనపరిచారము మన్నింప నిజం
 వేదయనెల యామృతాన్ద్రమవని వసవా సావధ గనమాదవనన

బుకబుద్ధులంబూష్యమనుటచేత బుద్ధులకేరణమన గలది మేలమన
సకలమునివేలకంసయ్యన నత్రేక్షే సకలకవిమూలమనెనట్లున త్రేక్షే
దోషాన్ని భరతేరణమనెనాగలదుబహుశచ నానకం కన్య

యెరయసగుమనంగారగు వచ్చును నిది సాధ్యం

బా. ఇయరామశరవణయధస్థవిశ్వాభయయోగవచనవికలమునను
దయాతాగవ్యం నితి కలవూష్యపులంకాయరావ భరతతానగల భాగ
పానరేక్షేమనక ఇగతుడుగరు బాప్తన తేనుభేత్తక నానకవ. నానకం
గను భరతసిద్ధిస్థుని సభ గల బసగానను నేసిజుననానక
అనుమభుత్వ తిను అనుకూలగతీం దగరులయనుభ్రమసి నమమన
గనిజాగడ సభాగతవి నతగయునీ స్థగూల గత స్థానమున గడన్
సకలరాజ్యులను సరి స్థం స్థముల నింపగ గాన నానకమం
బుకడారామగుణమె యుననానకేక్షే బరత తానగల భాగ. బాగ
అత్రేభరతమౌననియెరితి యంతవచన భాగము యి
మౌత్రేనతకు ఇది పౌర్ణమిలమహివ మనకుగ నేర య
బా. అనవిని భరతుడు యున పౌర్ణమిలంబుగనిం దేదానానకవలంకన
దనరు నచ్చితే? దరియనలంబెం ఇనియెననయను నిసంస్థానమున
అగాధమగు ప్రకాయం తకమయెం దుగు పౌర్ణమిలంబు గున్
తగునతేనియెను నం యత్రేయునింపుక లక్ష్మీననానిగను నానక
కౌలదికాలమునబులముపురింకెన్ ఇయవేయెవ్వడో కలయగునింప
ఇయమగనునని సునతతేక్షేన్ ఇయవగుచకారవత్సతి యని

అరతవోర్థంబులఁగొనితమగుండంబరతకూపమనబరగె కురగఁదన్
గిరికిఁజనులు మునిగిన నల్లదయన్ వినిర్వలగుట విశ్రుతే నెనయన్
బోహచ్చి జనులందరుకూపమహిమ ను విను తింతు కురయురాంబు
సభాదగళులగు ఁయు నత్రీవిను పింఛె కరని నరేంబు

కా. అ తేపుఁబాగున నీతిహాసంబున యతే బెప్పునకల్పమునకటంబున
గతమయ్యును రెయతే సుఖ మందంగుతక్కజగ జేచే బోనకన్

అరతగత్రుయులు రుచడేనత్రీనవరముని రాముని వరుసగమై త్రీన్
దరనియానదాని దగుసభ తొండన్ వరరామాశ్రయవసు ధంబుండన్
విపదత్రాణావవరుసగ మైత్రీన్ దరనియానదాని దగుసభతొండన్

వరరామాశ్రయ వసుధంబుండన్ విపదత్రాణావ వెలయుట ధరయుం
దహింబురు గతి కాల్చు మనరయం విపదశ్రవస్తు వితేజ్విడియన్
సపరిమళం నలసంతతేగడపెన్ విరివిడిగంబు

విరివిడిగంబు సురలు మేయుచున్ గురుక్షాయలుంగూర్చెను కులముల
వరలవలుడలున్ వరతేండ్రి మృగముల బరమస్వరగణాదే సజగముల
బో. అవతింతురామ యనగా నశిల ఫలముల గునాళ

రవి. ద త్రాణామవనికి నావార్త యున మయోలి

కా. గతి అరతుండెరివనమునం బాగదియునపుడులేడ్చ క్తిగునన్
దేగమునావరులవిశ్రుతి జనియెంబాగగునాశ్రమభాగముల రయన్

వరుజగముగ వృణాగిరివవడిముల వరుసగవచ్చి వారికి ఘనముల
అరతుండవియడరి పరమముదముదమునన్ వరముని బెప్పునకంపి గ్రమమున్

వినియోగము ముఖ్యము మొదలించుచుండు ముఖ్యముగా మన మొనరించుచు
మునియైన నాంబు ఇది కలుగ గాము. దనుష్టులించు వనముగ ననుభవము
అవని స్వభావమును బ్రవేశిస్తే, భవతేగని యిచ్చిరి దావెన సూర్యుని
ప్రభుభులు లభ్యుత్త ప్రహర భవం దతిదిరిరి రా ముగారంబు వన వేడుపలు
వోహె. అరని నశిలవోర్థము నతడయి దుదినముల లోని

హరిహరకలు భల నికనాకన యెస్సంభ్యము దమాన
తమిష్రావగ ప్రావస్స మయమునకే సమునిలు నతముగ నెల్లనలు దనుష్ట
గ్రుమముగ జేసి వరవండు రింబున సమయ మెరిసి కనెనర జప్రప్రమనే
అపుడు సమయము నియోజియ వేయని, స్వప్న మొనరింప గ నదిగలం బిదిం
వపడ నవని యొంచ పటుసంభయం బుపడిరాము యున్ గుంబు మరయన
కనిశిలము శిరావము నభగావెన్ పనివడిహరిమతేనరయోహం ది
కనివోచప్రేమ గడకొన నైర్కం బు నదిగని కరముకు నవరకన్
అర శీతే నా మది నదికంప మునకేవరనిచే నొకై బహు గతేన రనక
బురికరిగె దనాజ్ఞ రహి మున్నునకే నరయునవదిదా 1 న. గు. క. కనక
హి. అనదిగాక నేవెడతం ది యంబ్రయుగమునలయింప

నీ కృతకృపాల దెయ పదగునాత్మ బుడిగంతం ప
నా పంయి. పృథుల న ప్రజా పరిలగరుచులన్, నరకక్షేప ముసంపత మయన
నిరు విద్యు వృద్ధయ స్మృతమనిరుపమ పదమున సరశజ్ఞానా నరకహృదయ మున
లాలసకుచయనులాంకితే ప్రాంతేనిది క్షయి దగుని రింద హం
హీని శివె యు మది యుందిలే నూహంకే - పాలకనర దిహింపున ప్రాంతం

అలసత్వమున గాల్చినవలెనై పల్కెనట్లొక స్వేదనము ముందున
 మేలనకును మెలగించెను మా అలయమున దేవుని దీక్షనకు మా
 సందియమునకనల్పమైనదై నీ ముందను నరతుని పొందిక నైతి నీ
 వందియమును లండుతయన నక్షత్రమున దివిరు వనిత పత్రియనన
 దోచు. దీక్షలు దుఃఖముల యుత్పాదకకాలగతి విమరి

మానితమగును భుజి మాంబు ముఖమున విలికి నోరి.

చా. మనమిరువును మునియనకుండునై వనస్థులందు వత్తిలుచుండనై
 జనువాదములను జనములతోడనై, జనకమును మనస్సగులుజూడనై
 మనకు పరాధము గనసార్థమగునై గనక్షేప తేజములు వేసి గనునై
 యునయము దర్శనమేయగునై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై
 గురువతేనైననై పరాజ్ఞునై గరముమేల మార్గము నంబున్ననై
 సరళిగ పడచాత రచనయం దున్నే యురిశేయము వదిలొత్తికి ముందునై
 గురుపాదరసో నరమున్నే నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై
 అరయుములేలుల నమాత్యమును మనస్ పరిపావంశము వర విషయములనై
 దో. పానభోజనములు ముఖము వ దెహరాగము సొలు

యూనియలగంజానయము సెకడయి వివేకము మి

చా. మనమున కెంతవనరారుగ లెనై గనగూడదు నృపకార్యవిప్రసాద
 అనుమతి నరతునికును నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై
 నరతునికును గురునరసమాతెరున సెకడయి వివేకము
 ప్రకృత వివేకర యుపయోగమునై నై నై నై నై నై నై నై నై నై నై

కరుణానిధానుచరణాశ్రయము యరుధరాప్రణామంబున దయ ప్రకాశము
 లరయు యామితులు హరితులారరంబురుచరక్రియారకరములగుదరం
 నేవకధర్మాక్షివారిని శరతుడు సార్వభౌమముగ నందితులైన గడు
 యావతుననేరయుపవేపురివాడనే కావుగన్నగతి దగుభవే యోగేనే
 దో. శరతుడు నతిసానవే నొనియె శ్రీశంకరే కౌంగుతి.

సురపతి కుటిలుడు కుసమయముజూచి లోకమయే నెంచ

కా. తిదియందలికేసమంతమయ్యెనే మదికవదిగాంచి మనసానయె
 బదిలాముగనుకెయదిగాకున్ననే ఎదితే మెట్టులబ్బు విహారముగన్న
 రామచంద్రకృప సేమమెయయ్యె నామన్న నేరె వయ్యునెయ్యె
 నామయిక్రీతరణమంబానగడున రాముడు కౌగిలి రాదిగిరి ఎది
 భరుడయ్యువన భరతే ఎదికెనే వారిని సమాశ్రిమ దృగ్భావయునె తిది
 కారుణ లక్షణ దర్శింపఱియె మోరతరగవే నొని రాత్తురులన
 నలపఱియె నామయమునగంబులెల్ల లయిని నుగట్టి మునులుగన
 గలిసి త్రవనకముగజ్జ త్తనలం ములగని భవే గనిరల నిర్మలం
 మునులనుపమతప్రేలేగని యునమపారమనికాంబ
 మసాచా గ్నికాతరాంగవిహార వినిమగ్నలయిరిమంబ

కా. లోకవర్తియుల మనమునకయినం దనరె శ్రీమమనగతదితరులానం
 లనదితే శ్రీమమెనయవియోగు మున గవితలనుండుమమతేరాగన
 సరస్వతీయునలసంహారమునం బరసమయశ్శేఖర సాకలినన
 బరగదవాకులశరతునిరా ముండునె యొనినదికప్రేమన

అయవనవారలవేదనకాన్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్
 రయముగవారలవేదనకాన్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్
 సజ్జానకలత్తెనాడగురాముల్ నెఱవృద్ధయమునదియెన్నెన్
 బ్రాహ్మయెరిగెనువేదనవారలవేదనకాన్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్
 ఐ. వారిగురువత్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్

తరుణియుతమ్ముడుదొంగదశశాల

నా. విదవరాముల్లెదనకాన్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్
 గదతెవనూరిగణముదగునట్టిగదనవటమురాముల్లెదనకాన్తెనహయభూదివాహనములగారెన్నెన్
 తొనుకవగమదినెననియనులునిన్ గాంజానకింగనుమనవత్తెన
 తొనుకప్రతివనూర్చునియెన్ మణియెడెత్తెన మనకనెలెన్
 తిప్పుడుగగముగములయివరములున్ దహిదెరిగెనెరతెయవరములున్
 సపరిగమాగతనొనునననన నొనునననన నొనునననన
 రామునిదశశరహిరులయిన్ నేమరులయిన్ నేమరులయిన్
 తొనుకెత్తిసంపదముననరుగన్ గామదిన జ్ఞానగయునుదొంగనెన్
 ఐ. అనులుడుజానకివనూరియవమనుకులవత్తెదశశాల

దశశాలనశక్తిసమేతతనమద్విరాగపాల

నా. గురుమునిధరణిసురజనకులయొనవరుడురామునివిరహమువగతొన
 వరరామునికాప్రతివనూర్చునియెన్ గరిమమారయార్లమ్ముననదియెన్
 లిందరభ్రదుయమునుదాడితదడి. దందడిచానెనముందెగడియది.
 యుదునదురతియందగతెనదిన్ బుంజారకనదివెడలకురగడిన్

ద్వి తేయం నమో నదివిషన్మదిగుమా నతే పౌతర్కమునందింకగబహు

గతిమయైకనదిగతానోమతి. సృతస్మైనుజైతెలినపురి ధృత్యేన

... నలనకుండండు నలుపగలు పొందుగనిలం ప్రాంత్యకార్యములు

మందునరతగురులందననియెం పొందుగురుయతేనయుండే ప్రాంత్యము

తో. పురణనులునియమములుప్రాంత్యనిగోగణాంధలనామాని

హరి దర్శనవాంఛా వశత నవధ్యాశక్తయకుంజై

హ. త్రిమరణరహితయ్యయే పనులయేతన సమస్త జ్ఞాత్వప్రాంత్యంబింకగడున్

దమాతహపనులుగుదతి విరివారున్ సమయములమాతృసన్నిధిని జేరన్

ఉపదేశములనుబతగతేననన్ ప్రపన్నతమ్మునింపించునం

బహువిధజక్రిగందప్రతినిధినిగృహప్రమాణామనియమముమిగులన్

తేనితనిగణనికార్యములయొడన్ వినిపింపుండనిజనాదృతేగడున్

నిగురుమాతాద్రుణినియతున్ తిన్ గొనియదయాయాననసారగతేన్

తో. త్రినదినిముని దోదనయిచ్చి దినసాధనముంజేసి

మునిపొందుకలగు హరిచేతి దనరజేసి తగువాసి

హ. జరతుండంతగురుహౌసలజ్ఞాచరణావిసత్తుండయిహరియణియాజా

తరూంకపాదుకలురనితదాజ్ఞన్ ఎరలేరించుపదవిసతేప్రజ్ఞన్

నందిప్రామముగందుపర్వకుటిశుండితలుగొనియచరియమునవతి

నందుసమమహిగుణాస్తరణామునంబాం దినియతమతి మునిగతియదన్

కలలభోగములసయ్యనవిదేశన్ త్రేకరణాంబుగ నేదివినుతేనడదన్

వతలవధనదధన కలగతేనిదం పరాభిసయమున జరతుండనిలదేన్

జా. పల్లె, రామప్రేమపాత్రాడతని ప్రేమ వివేక విషయాంటి

వేమరూపావత హంసయితి విలయవాసాడె ఘోషరాజీ

జా. ఇరవేతేనువుగటిజెందెన్ బరమ బేయమును నిలయును డంపెన్

హరి ఇత్రిముఖస్మరణ ముమిందెన్ హరి ధర్మలే మనమహిమ లోకాంతెన్

శరద్రుతు సదెతులు లంబురివేన్ శరజునిచులముల సంగతి శూన్యతేన్

వరశమదమాది వర్ణముమిగులన్ ఇరవేతూరయమను పరవగుడెదలన్

తా రాసంతటి తరుస మెరసెన్ మారపునమ్మిన దృవగతి చెప్పెన్

త్రా రామమతి ఇ సింధు గతి గనె ప్రేమ త ద్దగము వి ధుక్రయంగ నెన్

వనవాసావది వరచంద్రితవలె రసరె ఇరవేత ధర్మకర్మలె

విసయాదుల సమరవరక విసులు, యునుగ నెడె న లెడె ననెను వగలన్

జా. ఇరవేత హృదయంబున ప్రేమ ప్రభువాదు కలర్చుచు

నిరతి దర దస్వియునదిన్ నెరిజేయును దృఢు లెంబ

జా. పులకాస్రలుగ నిజాంరయమెరుగ సలక్షణాసయ నిజాంతరున్

లలి ఇరవేత ప్రతీకలన దగరగన్ ఇతి కరిలెకులు ఇరవేత నిగ్రహముగన్

హరి ఇరవేత గనియ తనిచంతలన్ పరగ సంతోషము ప్రయలన్

గురుడును సుఖాదుల లంకా గాంధెన్ పరమ శూన్యతే తత్పరితయ మిందెన్

మృదుమధురముగ త్తృప్త కారణము తద న్నియాతి కతిదండ హరణము

స్మరము శుభము లకు ఇత మోహంబున విదళింపగరతి తెలియక మాతన్

పాదకంఠి మృగ పతి సంతోషి దము పాప సమాజి విదళన పటాంతము

అపత ప్రేమసింధు శివగుండ్ పుష్కార గుంబ నెన్నంగ దనున్

భండః. సీతా కామసంధ్యాన పరుడగు భస్మూడి లజ్జరతో స్మృడేం
దగు దూరతిషయవే సారమునిజగ భారశముడు పదస్మృడేం
నెం ధ్వజరగుః శివమార దూషణ దూర సుయశ్శూభా రియం
సా భీరుడివృడు తెలివిరామ భార్యరస మెరుగ కుండి యిన్

శాంతా. లజ్జరవేళవే మెవరయినా 9 రవే తినిన వారికి రాహు
పగదూరగు లజ్జరమగు నూనా లజ్జరలతయిన వైరాగ్యమగు
జులీ (అ) తులసీరామామయతో శ్రీ శ్రీ శవితా యామయోధ్య

కాండః.

అయమయోధ్యకాండశ్చిహ్న కృష్ణమున్దిగా కృతః.

మంత్రాల దొరశామయ్య పోవ్రాయ, బడి నడి.

